

تەفسیری رەوان

بۆ تیگە‌یشتنی قورئان

بەرگی [۷]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی



جزمی [۱۳]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری رەوان

بۆ تیگە یشتنی قورئان

بەرگی ھەوتەم

نوسینی

مەلا مە ھموودی گەلاڵەیی

جزمی (۱۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تېگەشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەللاھىي.

چاپى يەكەم.

چاپخانىە ئۆفسىتى تىشك.

تىراژ: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۲۲۹) ى سالى (۲۰۰۰)

مافى چاپکردن پارىژراۋە تەنھا ھى نووسەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی یوسف

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵۳)

نهم نایه ته ته و او کهری ناخاوتنی ژنی عه زیزی میصره و په یوه نده به نایه ته کانی پیشمه وه.. وه کوو ده لئین: (مه قولی قالت) ه!! واته: زوله یخا وتی: نهم دان پیا نانه مو راستی وتنهم بۆ نه وه یه، یوسف بزانی من له پاشمله خیپانه تم لی نه کردوه، نهو کاتانه ی له به ندینخانه دا بوه تاوانم پال نه داوه. یان با میړده که م بزانی من به کردوه خیپانه تم لی نه کردوه، تاوانی زیناو داوین پیسیم له گهل یوسف نه نجام نه داوه، جگه له هه و لدان بۆ رامکردنی و موغازه له یه کی سهره تای هیچی ترم له گهل دا نه نجام نه داوه، نه ویش هیچی لی شین نه بوو، چونکه یوسف به قسه ی نه کردو نه هاته ده ست، به لکوو که تینی بۆ هات په نای بۆ را کردن بردو هه لات.

﴿وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء﴾ هه لیه ته من پاکانه بۆ نه نفسی خۆم ناکم، من نالیم هه لیه نه کردوه نه خلیسکاوه، چونکه نه نفس به سروشت ثاره زوی شه هه و ته خو ش را بوردنی هه یه و فرمان ده کا به خراپه و داخوازی کاری ناشرینه. ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبِّي﴾ جگه له که سانی تک که خودا ره حمی پئ کردو و له خراپه کاری مهیل بۆ تاوان کردن پاراستوونی، وه کوو یوسف و هاو وینه کانی... به لام من لهره حمه تی خودا نا هومید نیو نابم چونکه ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خودای من زور لی بوردو لی خو شبو وه به زه یی به به نده کانی دا دیته وه.

هه ندی له راقه کمران ده لئین: ئەم نایه ته له ناخاوتنی یوسفه، واته: با
 عزیز (میتردی زوله یخا) بزانی: که من خیانه تم لی نه کردوهو، له کاتی که دا
 که له مال نه بوه من هیچ داوینپرسی به کم له گه له خیزیانی دا نه نجام نه داوه، که
 ئەو بتمانە ی به من کردو به کۆری خۆی حسیب کردم من ئەو بتمانە یه به له دهست
 نه داوه. وه من پاکانه بۆ نه فسی ناده میزادیم ناکه، چونکه هه موو نه فسیک
 به سروشت تاره زۆی رابواردنو خوشی هه یه، مه گهر نه فسیک که خودا له تاوان
 بیپاریزی، ئەویش نه فسی پیغه مبه رانو صالحانه، بیگومان خودای من زۆر
 لی خوشبوو لی بوردوه بۆ تاوانی تاوانکاران، رهحمیان پی ده کا نه گهر روبکه نه
 تۆبهو نیستیغفارو پارانه وه له خودا بۆ ئەوه ی شوینه واری تاوانیان به سه ره وه
 نه هیلێ و نه فسیان پاک بکاته وه.

بهشی نوێهه له چیرۆکی یوسف

یوسف ده بیته کار به دهستی بهرزو

ئه میندارییه تی دارایی و گه نه جینه وهرده گری

وَقَالَ الْمَلِكُ اَتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ

لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ

اَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ اِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهٗ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ

مَكَّنَّا يٰسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوْهُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ نُّصِيبُ

بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

دوای ئه وهی پاشا لیکۆلینه وهی له گهڵ ژنه کان کردو داوینپاکی یوسف
 ده رکهوت، پاشا فرمانی کرد: که یوسف له به ندینه خانه رزگار بکه نو بیهینه
 لای، بۆ ئه وهی بیکاته هه لبارده ی خۆی، به تایبه تی که مانای خه ونه که ی
 ته فسیر کرد زۆر سه رنجی راکیش کردو ریزی لی گرتو پله و پایه ی باشی
 دایه و کردی به نه مینه داری هه موو مالو سامانیکو هه موو کاروباری سیاسو
 مالی هه موو وه لاتى میصر. ده فرمانی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ: اَنْتُوْنِیْ بِهٖ اَسْتَخْلِصْهُ
 لِنَفْسِیْ﴾ پاشا فرمانی داو وتی: ئه و پیاوه داناو زانیه له به ندینه خانه وه
 بگه یه نه نه لام، ده یکم به پیاوی تایبه تی خۆم راوێژی پی ده که وه ده که مه
 جیگای بته مانه ی خۆم. پیاوانی پاشا ده س به جی وه به نه له داوان چوون یوسفیان
 له به ندینه خانه ده ره پناو گه یاندینه یانه لای پاشا، جا ﴿فَلَمَّا كَلَمَهُ قَالَ: اِنَّكَ
 الْیَوْمَ لَدِیْنَا مَكِیْنٌ اَمِیْنٌ﴾ که قسه ی له گه لدا کردو زانیاری نه ده بو ره وشتی
 یوسفی بۆ ده رکهوت، وتی: بیگومان نه تو نه مرۆ لای ئیمه بوی به جیگای
 بته مانه و پروا پیکرا و مانو هه موو کاروباریکی ولات عائیید به تو یه و به گویره ی
 عه قلو مه دارای خۆت ولات به رپوه به ره!! ده ی بابزانین هه لوێستی یوسف
 چیه و چۆنه؟

ئێستا وا یوسف دانیایه: که له به ندینه خانه رزگاری بووه و لای پاشا ریزو
 قه درى دراوه تی، ئێستا یوسف ئه و کوره عیبرانییه نیه وه کوو کۆیله حیسابی
 بۆ بکری، به لکوو خاوه نی پله و پایه یه و کراوه به کار به ده ستو فرمانه و، ئه و
 کوره کۆیله تو مه ت باره نه ماوه که هه ره شه ی به ند کردنی لی بکری وه به خرته
 به ندینه خانه وه که س نه بی پرسیاری لی بکا، به لکوو نه مینه داری پاشایه و
 هه موو سه لاحیه تیکی دراوه تی بۆ به رپوه بردنی کارو بارى ولات.

له به ره مبه ر ئه م رزگار کردو ریزلێنانو پله و پایه پێدانه دا یوسف نه هات
 وه کوو پیاوانی ده ره بارو کورسی رستو ماستاو چی بۆ پاشاو مله وپران سوژده
 به ریو خۆی پچووک بکاته وه و بلی من به نه ده ی فرمان به رداری به ریزتانه و
 سه رم له ریزتان دایه و خزه تکاری ده ست له سه ر سنگم. نه خه یه هیه قسه یه کی

لهم باره وه نه کرد، به لکوه داوای شتیکی کرد: که پی تی وا بوو: ده توانی به پړوهی بهر، داوای کرد: که ئه رکیکه بخړته سهرشانو بتوانی هاوکاری بکا له سوک کردنی نهو تنگو چه له مانه کی که به گویره کی خه منی پاشا تووشی نهو ولاته ده بی؛ پی تی وا بوو ده توانی ولات له نازاری برسیایه تی رزگار بکا، گیانی هاو ولاتیان له مردن بیاریزی. بهرگری له قاتو قری و ولات ویرانی و له برسا مردن بکا. به خوی راده پهرموو ده یزانی ده توانی نهو ئه رکه قورسه بخاته سهرشانی خوی به لیزانی و لیها تووی نه نجامی بدا بویه ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ وتی: پاشا بمکه به لیپرسراوی عه مباری ده غل و دان، نهو عه مبارو سالی زیانه کی که له حموت ساله هاته کانی داهاتوودا دانمو لیه یان تیدا خه زن ده کری، پیش هاتنی حموت ساله گرانییه که، حموت سالی هاتو پر پیتو بهر که تن، پیویسته به شیوه کی لیزانانو کارامانه نهو کشتو کاله وه بهرهم بهیندری و بهشی پیویست بو خواردنی سالانه کی لی پاک بکری و نهوی تری و لا بنری و خه زن بکری و هه لگیری بو ساله قاتو قریه کان. نه مهش پیویستی به لیزانی و به توانایی سهر بهرکردن و سهر و کاری کردن هیه. حه زه تی یوسف نهو توانو لیزانی به له خوی دا ده بینی و ده یزانی ده توانی به به پری لیها تووی به وه نهو ئه رکه نه نجام بدا، بویه فهرمووی ﴿إِنِّي حَفِیْظٌ عَلَیْكُمْ﴾ نه من نه مینداریکی له بار و خاوه نه زمونزو زانیاریم بو به پړوه بردنی نهو کاره له خوم راده بینم به ته وای نه نجامی بدهم!!

بیگومان حه زه تی یوسف بهم داواکاری به داوای ده سته و تیکی تایبه تی بو خوی نه کردوه، به لکوه بارگرانی و ئه رکیک بوو خسته سهرشانی خوی مه ستوولی به تیکی قورسو گران بوو خوی بهر داو پی تی هه لسا!

خوی کرده بهر برسیاری خواره مهنی ولاتیکی فراوانو نه ته وه و گه لیکی زورو زه بنده بو ماوه کی حموت سال؛ حموت سالی قاتو قری بی بارانی و بی کشتو کال، ده کی نه مه که به ده سته و تیکی تایبه تی ده ژمیردری؟

به پرسیاریه تی و بهر عۆده بوونی نه ته وه یه کی برسی و هه ولدان بۆ تی برکردنی
 نه رکیکه هه موو کهس ناویرێ بیخاته سهرشانی خۆی!! کهه وابوو چه زره تی
 یوسف له م بهر پرسیاریه تیه دا چ دهستکه وتی کی تایبه تی بۆ خۆی داوا
 نه کردوه! ئیستا ره خنه یه ک دیته پیشه وه شهویش نه وه یه: ده لێن: له م
 داخوازی یه ی چه زره تی یوسف دا که ده فرموی: ﴿اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ
 إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ دوو شتی دژ به تاینی ئیسلامی تیدایه:

۱- داوا کردنی ویلایه تو بهر پرسیاریه تیه نه مهش به ده قی فرموده ی
 پیغه مبه ر ﷺ که ده فرموی: (وَاللّٰهُ لَأُنْوِلِيْ هَٰذَا الْعَمَلُ أَحَدًا سَأَلَهُ (أَوْ حَرَصَ
 عَلَيْهِ))...^(۱). یاساغه.

۲- خۆ هه لئانه وه ته زکیه کردنی نه فس نه مهش به ده قی نایه تی قورئان
 که ده فرموی: ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ یاساغه.

بۆ ره وانده وه ی شه ره خنه یه، ده گو ترێ: شه قه واعیدو یاسایانه له تاینی
 ئیسلام دا چه سپا و نو پیغه مبه ری ئیسلام هینا و نی و له رۆژگاری یوسف دا ﷺ
 باو نه بوون، مه سائیلی ریک خستو فروعیاتی تاینو هه لسو رانی کارو بار
 مه رج نیه له هه موو تاینه کاند و ه کوو یه کین، ویده چی له تاینی چه زره تی
 یوسف دا شه شتانه یاساغ نه بووین، چونکه مه سائیلی ته نظیمو فروعیاتی دین
 وه کوو بنه مای عه قیده نین پیویست بۆ له هه موو تاینیک دا چوون یه ک بنو
 هه موو پیغه مبه ریک پابه ند بۆ پیوه ی.

له لایه کی تره وه داوا کردنی پله و پایه پیدانو خۆ ده رختن و هه ولدان بۆ
 وه رگرتنی کورسی و مه نصه ب دروسته نه گه ر شه شه خصه بتمانیه ی به خۆی
 هه بوو ده یزانی له باره ی تاینو زانیاریه وه شیاوی شه کاریه وه ده توانی
 به رپوه ی به رێ: پیناسینو بانگه وازی خۆ ده رختنه که شی بۆیه بوو خه لکی

(۱) متفق علیه.

پیان نده زانی. ناگایان له حالو وه زعی نه بوو، نا لهم کاته دا دروسته وه خته بلّین: پتویسته خۆی دهرخاو داوا بکا.

پیغه مبه‌ر ﷺ که به‌عه‌بدوره‌حمانی کوری سه‌مره‌ی فهرموو: (لَا تَسْأَلِ الْأَمْرَةَ، إِنَّا وَاللَّهِ لَأَنُؤِلِّيَ هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا سَأَلَهُ أَوْ حَرَصَ عَلَيْهِ) ^(۱) نهم جله‌و گیریه بۆ که‌سیکه که بتمانیه به‌خۆی نه‌بی که ده‌توانی کاره که به‌پتوه به‌ری. یان بۆ ده‌ستکه‌وتی شه‌خصی بی.

هه‌روه‌ها نایه‌ته‌که: که ده‌فهرموو: ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ النجم/۳۲. نهمه

بۆ که‌سیکه ته‌زکییه‌ی نه‌فسی خۆی بکاو بشزانی وا نیه..

ده‌ی هیچ کامی لهم دوو شته یاساغه له‌حه‌زهره‌تی یوسفو ته‌مثالی نه‌ودا نایه‌ته‌دی. چونکه لهم کاتانه‌دا پتویسته له‌سه‌ر نه‌و جو‌ره که‌سانه به‌گویره‌ی توانا به‌ره‌وه‌ندی گه‌لو ولات بیاریزن، چونکه هه‌ول‌دان بۆ گه‌یاندنی سوودو قازانج بۆ ئاتا‌جانو دوور خستنه‌وه‌ی زه‌ره‌رو زیان لیتیان کاریکی باشه‌و عه‌قل په‌سندی ده‌کا. حه‌زهره‌تی (یوسف) یش بۆ خۆی ده‌یزانی که‌س نیه له‌و کۆمه‌لگایه‌دا به‌توانی وه‌کوو نه‌و کاروبار به‌پتوه‌به‌ری به‌عه‌داله‌ت هه‌ر که‌سه‌و مافی خۆی به‌داتی. بۆیه پی‌ی وا بوو خۆ ده‌رخستنه‌و داوا کردن بۆ نه‌و وه‌زیفه‌یه فهرزی عه‌ینه‌و پتویسته پی‌ی هه‌لسی!

﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ وه‌کوو نه‌و نیعمه‌تو فه‌ضله‌ی به‌سه‌ر یوسفمان دا‌پشت؛ که خستمانه به‌ردلی پاشاو له‌به‌ندینه‌خانه رزگارمان کرد، هه‌ر به‌و شتیه له‌خاکی می‌صردا جی‌گیرمان کرد، واته: تواناو هه‌زمان پێدا بۆ هه‌لسوپانی نه‌و کاروبارانه‌ی ویستی ته‌نجامیان بدا، پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزو پی‌رو‌زمان له‌خاکی می‌صردا پی به‌خشی، له‌به‌ندایه‌تی و کزیلایه‌تییه‌وه کردمانه پاشاو فهرمان‌په‌وا، ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت،

قسەى دەپۆشت، بوو پێشه‌واو کاربەدەست، چونکە خۆگر بوو، داوینپاک
 بوو، خاوەن رەوشتی بەرزو هەلۆستى مەردانە بوو، خۆى لەداوینپەسى
 پاراستو خۆراگر بوو لەسەر بەلاو موصیبەت، بۆیە خودا یارمەتى داو
 پشتگیری لى کرد، پلەو پایەى عەزیزی میصرى وەرگرت، بەلکوو پلەى
 بەرزتریشى دەستکەوت.

موجاهید دەفەرموی: پاشا لەسەر دەستی یوسف موسولمان بوو!
 پەرەردگار پاداشتی یوسفى بەفەرمانداو رەحمى پى کردو پاراستى.
 ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنَ شَاءُ﴾ دەبەخشین رەحمەتى خۆمان بۆ کەسێک
 بمانهوى تووشى رەحمو بەزەبى تێمە بێ،

﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ﴾ پاداشى چاکەکاران بەفەرمانداوین، هەر
 لەدەنیادا چاکەیان دەدەینەو. خوشبەختیو پلەو پایەو ریزو حورمەتیان
 دەدەینى، لەقیامەتیشدا دەیانخەینە بەهەشتەو ژيانى بەختەوهرى هەتا
 هەتایان پى دەبەخشین ﴿وَلَا أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾
 بێگومان پاداشى قیامت زۆر پیرۆزترو باشترو گەورەترە، دەدرى بەئەو خودا
 ناسانەى بیرو باوەریان تەواو بى خەوشەو تەقواکارو لەخودا ترسو خۆپارێزن،
 پاداشەکەشیان لەزەتو خوشى بەهەشتو رابواردنى نەبڕاوەیە، کە زۆر لەخێرو
 خوشى دنیاو هەرچى تێیدا، لەپلەو پایە لەمالو سامان لەشانو شکو
 بەفەرپترو چاکترە. بەلى ئا بەو جۆرە پەرەردگار پاداشى یوسف دەداتەو،
 پاداشى صەبرو خۆراگرتن لەسەر بەلاو موصیبەتى جۆراو جۆر، لەدەنیادا ئەو
 پلەو پایەو دەسلەتو فەرمانرەواییەى پێدا، ئەو هەش مزگینى بەختەوهرى
 قیامەتى، پاداشیکى پراو پرە لەسەر برۆای پتەوىو خۆراگریو چاکەکاری.

به شی ده یه م له جیروکی یوسف

کوره کانی یه عقووب دین بو میصرو دانه ویله له جه زره تی یوسف
ده کپن و داوای هیئانی برا بچکوله که یان لی ده کا

وَجَاءَ إِخْوَةُ

يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا
جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ أَيْكُمُ الْأَلَا تَرَوْنَ
أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتَيْنِهِ اجْعَلُوا بَضْعَهُمَا فِي رِحَالِهِمَا
لَعَلَّهُمَا يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمَا لَعَلَّهُمَا يَرْجِعُونَ

﴿٦٢﴾

به لئی ره پره وهی رۆژگار تیه ره سوو رایموه، رۆژگار هاتنو رۆشتن، سالانی
پریستو به ره که ت هاتنو تیپه پین، به لام سییاقی قورشان نه م باسانه ی
پیچاونه موه، باسی نه موه ناکا چون ساله هاته کان هاتن، خه لکی چون
زه راعه تیان کردو یوسف چون جیهازی ده وله تی به پریوه برد، چون دانه ویله ی
به زمهنده ده کردو هه لئی ده گرتو چونی تاقه ت ده کرد... هتد. نه مانه هه موویان
به رسته ی ﴿إِنِّي خَفِیْطٌ عَلِیْمٌ﴾ نامازه ی پی کردوه.

همروه ها باسی هاتنی سآله گرانیه کان ناکا، باسی نهوه ناکا خه لکی
چۆن بهرو پیری گرانی چوونو چۆن خوارده مهنی کهم بوو، چۆن دهست کرا
به دابه شکردنی خؤراک به سمر دانیشتون دا نه مانه هم موویان له خهونی پاشادا
به دی ده کرتزو مانا لیدانه وه که یوسف ناماژه یان پی ده کا!

سییاقی قورئانه که ئیتر باسی پاشا ناکا همروه ها باسی پیاوه کانیشی
ناکا، همر ده لئی کاروباره کان وا ره خساون هم موو شتیک کهوتۆته ژیر
دهستی یوسف، وا دیاره به شیویه کی سمره کی همر حه زره تی یوسف
به کاره کان هه لساوه و سهروکاری کردوون، لهو نه زمه و تهنگو چه له مه یه دا
خۆی بهرپرسیارو فرمانپه و او قسه رویشتوو بووه.

چونکه لیڤه ده؛ به لاوله ته نیا یوسف له سمر مه سهره جی رووداوه کان دیارو
له بهرچاوه، هم موو تیشکه کان ئاراسته ی نهو کراونو که سی تر بهرچاوا ناکه وئ.
به لام کاریگری گرانی و قاتو قریه که له پانتۆرامای هاتنی براکانی
یوسف دا دهرده که وئ، سییاقه که به پروونی ناماژه بۆ نهوه ده کا که براکانی
یوسف له خاکی که نعه نهوه ده که مونه رۆ بۆ خاکی میصرو داوای خوارده مهنی
ده کهن، له مه وه ههست به بلاو بوونه وه ی بازنه ی برسیایه تی ده که یزو ده زانین
که پانتایی به کی فراوانی گرتۆته وه، همروه ها نه وه ش ده زانین: که چۆن میصر
به هۆی ته گبیرو پلازو نه خشه ی حه زره تی یوسف وه بووه ته مه خه نه ی
خوارده مهنی و بۆئوی نهو ولاتانه ی ده ورو به ریش!

ئیبنو که ئیو ده فهرموئ: سوددی و موحه ممه دی کوری ئیسحاق و
موفه سسیری تریش و توویانه نهو هۆکارانه ی پالیان به براکانی یوسف وه نا: که
له ولاتی که نعه نهوه بین بۆ میصر نهوه بوو: که حه زره تی یوسف پۆستی
وه زاره تی وهرگرتو دهست به کار بوو حموت سآلی هاتو پر پیت تیپه رینو
حموت سآلی گرانی هاتن، قاتو قری ولاتی میصری گرتوه وه ولاتی که نعه نیش
که نیشتمه نی یه عقوقو بوو کوره کانی بوو گرانی تیدا کهوتوه وه، حه زره تی

یوسفیش له موپیش دانه ویلێه کی زۆری کو کرد بو وه په زمه نده ی کرد بوو، ئیتر له هه موو لایه که وه خه لک روویان له میصر کرد بو کرینی دانه ویلێه بو خزیانو مالو مندالیان، هه که سیک بهاتیایه بو ماوه ی سالتیک باری خوشتریک ی ده دایه، بو خۆی تیری نه ده خوارد، خۆی و پاشاو کار به دهستان روژی جاریک له کاتی نیوه پۆدا نانیان ده خوارد، ده یانه ویست نهو خواردنه ی عه مبار کراوه بهشی خه لکه که بکا له ماوه ی ساله گرانییه کاندایه. به کورتی هه زه ته ی یوسف ره حمه تیک بوو خودا ناردی بو دانیش توانی میصر!!

جا قورئان ده فهرموی: ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ﴾ براکانی هه زه ته ی یوسف له خاکی که نه عانه وه (که فه له ستینی ئیستایه) هاتن بو میصر بو گه نه کرین، چونکه گرانی ولاتی فه له ستین و شامیشی گرت بو وه، نهو هشیان بیست بو وه که عه زیزی میصر خوارد هه نه ی به نه رخ ی خۆی ده فروشی و زیاده وه نه ناگری. ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ چونه خزمهت یوسف و مواجه هه یان کرد، ﴿فَعَرَفَهُمْ﴾ که سهیری کردن ناسینی وه، چونکه شیوه و روخساری نهاده میزادی گه وه وه به ته مه ن که متر گوپانکاری تیدا روده دا، ﴿وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ به لام نهوان نه یان ناسیده وه، چونکه نهو به مندالی لێیان جیا ببو وه شیوه و روخساری مندالیش که گه وه ده بی زۆر ده گوپی، هه وه ها چونکه نهوان وایان دانابوو: که یوسف له ژیاندا نه ماوه. هه رگیز به خه یالیاندا نه ده هات نهو بگاته نهو پله و پاییه!

وا پیده چی هه زه ته ی یوسف ریزی لی گرتوونو گرنگیه کی تاییه تی پیداونو قسه و گفتو گۆی زۆری له گه ل کردوون، ته نه ته و هه زعی مالو که سه و کاریشی لی پرسینو وه لامیان داوه ته وه.

زۆر پرسیری ئاراسته کردوونو گوپی بو وه لامه که یان راگرتووه. جا ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ که جهواله کانی بو پر کردنو بو هه ریه که یان باری خوشتریک ی دانه ویلێه پیدان، هه نه دی شتی زیاده شی به دیاری پێشکهش کردنو

باره‌کانیان بۆ بارکردن ﴿قَالَ أَتُؤْتِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَيْكُم﴾ حه‌زهره‌تی یوسف پی‌تی فهرموون: نه‌مجاره که هاتنه‌وه برا باوکییه‌که‌تان له‌گه‌ل خۆتان بێنن، وایه‌ دياره له‌ناوه‌ندی گه‌ستو گۆکردنیان له‌گه‌ل یوسف‌دا به‌ته‌واوی پیکه‌اته‌ی بنه‌ماله‌ی خۆیانیان بۆ یوسف روونکردۆته‌وه، دياره گوتیانه: باوکمان پیره‌می‌ردیکی کۆنه سالو په‌که‌وته‌یه، براهه‌کی ترمان هه‌یه دایکی جیا به‌ برا پچوکمانه باوکمان نه‌وه‌نده‌ی خۆش ده‌وی دلی نایه‌ لی‌تی جیا بێته‌وه، نه‌وانیش پتوستان به‌خواردنو خۆراک هه‌یه، ئیتر حه‌زهره‌تی یوسف فهرمانی کردوه بۆ نه‌وانیش دوو باری حوشرداگرنو بۆیان به‌رن. نه‌مجار پی‌تی گوتوون: که هاتنه‌وه نه‌و براهه‌تان بێنن با بی بینم. ﴿أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ نابین من چۆن دانه‌ویله‌ بۆ کرپاران پێوانه‌ ده‌که‌م هه‌ر که‌سه مافی خۆی به‌ته‌واوی ده‌ده‌می؟ دیتان من چۆن ریزی میوان ده‌گرم پێشوازییان لی‌ ده‌که‌م، نه‌مجار که هاتنه‌وه له‌گه‌ل خۆتان بیهێنن و ترستان لی‌تی نه‌بی، دلنیا بن: چۆن ریزم له‌تیوه گرتو هه‌ره‌یه‌که‌تان باری حوشریکم دانه‌ویله‌ داوه‌تی، بۆ ته‌ویش هه‌مان هه‌لوێستم ده‌بی...

نه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی نازووقه‌ لی‌ برینی لی‌ کردنو پی‌تی فهرموون: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُم عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُون﴾ نه‌گه‌ر نه‌مجاره هاتنه‌وه‌و نه‌و برا پچوکه‌تانم بۆ نه‌هێنن، نه‌وه ئیوه لای من نازووقه‌تان نیه‌و هه‌یج خواره‌مه‌نیه‌کتان نادریتی به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک توخن نه‌م ده‌فه‌ره‌ مه‌که‌ونه‌وه.

جا چونکه ده‌یانزانی باوکیان بونیامینی زۆر خۆش ده‌وی زه‌حمه‌ته‌ دلی بروا بدا له‌گه‌لیاندا بنی‌ری، به‌تایبه‌تی پاش دوور که‌وته‌وه‌ی یوسف لی‌تی. نه‌وه‌یان درکانه‌: که نه‌و نه‌رکه‌ کاریکی وای ناسان نیه‌و زۆر کۆسپو ته‌گه‌ره هه‌ن له‌به‌رده‌م هی‌نانی‌دا ﴿قَالُوا سَتَرَاوُدْ عَنْهُ آبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ وتیان: هه‌ول ده‌ده‌ین و هه‌موو توانای خۆمان ده‌خه‌ینه‌ گه‌ر بۆ رازیکردنی باوکمان به‌ل‌کوو بتوانین له‌گه‌ل خۆمان برا پچوکه‌که‌مان به‌هێنن و دلی تۆمان لی‌ نه‌ره‌نجی!

﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ: اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رَحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ نه مجار جه زره تی یوسف فرمانی به ده ستو پیونده کانی کرد: که نهو بیضاعه ی هیناویانه گه نمی پی بکرن، بویان بخه نهو ناو باره کانیا نهو به بی نهو ی ناگایان لی بی، به لکوو که گه پانه وه بو شوینی خویانو باره کانیا ن کردنه وه بیناسنه وه بزائن: تیمه چهند ریزمان لی گرتوون، له مه وه ته ماعیان لی غالب بی جارتیکی تر بیننه وه برا بچو که کیمیا ن له گهل خویان بهینن...

به شی یازده ههم له چیرۆکی جه زره تی یوسف

گفتو گو ی نیوان برا کانی یوسف له گهل باوکیان دا ده رباره ی

ناردنی بنیامین له گهل یان بو میصر (۶۳-۶۶)

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ

فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتَلْ وَلَئِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن

قَبْلُ ۖ فَاِنَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا

مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا

مَا نَبْغِي هَذِهِ ۖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ

آخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَن

أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنِّي ۖ إِنَّهُ لَتَأْتِيَ بِهٖ إِلَّا

أَنْ يَحْاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ



ئەم نایە تانەش پە یو ئەندییە کی پتەویان بە نایە تە کانی پێشوە وە هەبە،
دوای ئەوێ لە نایە تە کانی پێشوە دا باسی داوا کردنی یوسف لە براکانی کرا
دەربارە ی هێنانی بنیامین لە گەڵ خۆیاندا، لێرە دا باسی گفتو گۆی براکانی
یوسف دەکا لە گەڵ باوکیاندا، بۆ ئەوێ رازی بکەن و رێگە بدە بنیامین لە گەڵ
خۆیاندا بەرن، ئەویش دەترسا لەوێ ئەمیش وە کوو یوسف سەرنگۆن بێ،
دەبیا ئیستا یوسف لە میصر بە جێ بێلێن و بچینە ناخی کەنعان و بزانی: گفتو
گۆی ئیوان یەعقوب کوپە کانی چۆنەو چی یە؟

دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا: يَا أَبَانَا مُنِعْ مِنَّا الْكَيْلُ﴾ واتە:

کاتیەک کوپە کانی حەزەرەتی یەعقوب گەرانەو بۆ لای باوکیان، پێش ئەوێ
بارە کانیان بکەنەو و خۆراکو گەنەو جۆیەکی هێناویانە دەری بکەن، چوونە
لای باوکیان و تیان: باو گەیان! بە داخەو و عەزیزی میصر لە مەدوا
خواردە مەنی لێ بریوین، بریاری دا کە ئیتر گەنەو جۆمان پێ نە دەن، ئە گەر
ئەمجارە چوینەو بونیامینی برامان لە گەڵ خۆمان نەبەین، بۆیە داوات لێ
دەکەین: کە لەم بارەو گۆیمان لێ بگریو بەرژو وەندی بنە ماله کەمان لە بەر
چاو بگری ﴿فَارْسَلْنَا مَعَنَا أَخَانًا نَكْتَلُ﴾ ئەمجار کە چوینەو بۆ میصر
بونیامینمان لە گەڵدا بنێرە، بۆ ئەوێ بە ئەندازە ی ژمارەمان بارە گەنەو جۆ
وەر بگری، چونکە ئیمە چەند کەس بین ئەو ئەندە بارە دانەوێڵەمان دە دەنێ،
﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ بەو پەڕی دڵسۆزی و وریایی یەو لە چوون و هاتنەو ماندا
پارێزگاری دەکەین و ناھێلین هیچی بە سەر بێ، هیچ مەترسە بە ساغ و سەلیمی
دەبێتینەو!

نیتزر حه زره تی یه عقوب کونه برینی کولانه وه سهر له نوئی یوسفی بیر کهوته وه، ﴿قَالَ: هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنُتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ﴾
فهرمووی: من نه گهر نه مه تان به قسه بکه م شتیکی سهیره، دلیابن حالو وه زعی من نهو کاته می لیتان نه مین ده بم ده رباره ی برا که تان وه کوو نهو حالو وه زعم وایه: که کاتی خوی ده رباره ی یوسف لیتان نه مین بووم بردتانو ئیواره گهرانه وه و تان: گورک خوار دویه تی!! ده ی چون ئیستا ده رباره ی بونیامین لیتان نه مین بم؟!

وازم لی بیئن واده و به لیتی خوتان بو خوتان، پاریزگاری کردنی خوتان بو خوتان، من نه گهر داوای پاراستنی کوره که م بکه مو هیوای رهحمو به زه ییم هه بی نه وه ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا﴾ من خودام به سه بو پاریزگاری کوره که م! نهو باشترین پاریزه رو چاودیری کاره.

﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ خدا له هه موو که س به ره حم تره، سۆزو به زه یی زۆر له وه فراوانتره که پاش نهو ناخۆشی به ی به هۆی یوسف وه توشم بوو، تووشی ناخۆشی به کی تری لهو جوړه م بکاته وه، من ته وای بتمانم به خودای خۆمهو پشتو په نام ههر نه وه و کاری خۆم به نه وه ده سپیرم! ههر نهو به زه یی به جهرگی هه لقرچاوم دادی و رهحم پی ده کاو به سه لامه تی بۆم دینیته وه! نه مه نیشانه ی نه وه یه: که حه زره تی یه عقوب له بهر ناعیلاجی و پیوستیان به خواره مدنی رازی بوو به ناردنی بونیامین له که لیان دا، به تایبه تی که هیچ دیارده و نیشانه یه کی وای هه ست پی نه کرد براکان رکو کینه یان له که ل بونیامین دا هه بی!

براکانی حه زره تی یوسف نه وه یان نه زانیو که یوسف بیضاغه که یانی بو خستو نه وه ناو باره کانیاں... جا ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ﴾ که ماندویان حسایمه وه باره کانیاں کردنه وه بو نه وه ی دانو یله که ی هی نابوویان بیکه نه عه ممباری خویانه وه ﴿وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ نهو به هایه ی

بردبوویان بۆ گهنم کرپن بۆیان گهرتندر ابو هوه، نیترو وندهی تر بۆیان دهرکهوت که یوسف چهند پیاوه تی له گهل کردبوون، نه مهشیان کرده هوکاریک بۆ زیده دلنیا بوونی باوکیانو ئیقناعی بکهمن بۆ نهوهی (بونیا مین) یان له گهل دا بنیری، به زمانیکی شیرینو پر له ریزو ئیحتیرام ﴿قَالُوا: يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ وتیان: باوه گیان! چی ترمان له مه جوانتر بوئ، چاوه روانی چی له مه زیاتر بکهمن! نه مه مالو سامانه که مانه که برد بوومان بۆ دانموئله کرپن بۆمان گیردراوه تهوه، هیچیان لی گل نه داتهوه، وه کوو خۆی بۆیان گیراوینهوه!

خودا یاریی له گهل بونیامینی برابچو که ماندا سه فهرده کهمن ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ تیشوو بۆزو بۆ خاوو خیزان ده هینین ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ باری خوشتریک زیاد ده کهمن، واته به دلسو زیمو چاوه دیری برا که مان ده کهمن، وه کوو چاوی خۆمان ده پیا ریزین. ﴿وَنَزِدَاكَ كَيْلَ بَعِيرٍ﴾ باری خوشتریکمان گهنم زیاتر ده داتی، چونکه ههر که سهو باری خوشتریکی دانموئله ده دریتئ، عه زیز بۆ خۆشی به لئینی نهوهی پیداوین که بونیامین بهرین باریکمان بۆ زیاد بکا. ﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ نهو باره زیادهی ده مانداتی کاریکی ئاسانو ئاساییه، بۆ پیاوئیکی ئاوا سه خی رهوشتو خاوهن رهحمو بهزهیی چ گرانیه کی تیدا نیه.

کوچه کانی حه زه رتهی یه عقوب له ههول کهانیاندا سه رکهوتوو بوون، توانییان دلی باوکیان رازی بکهمن، وایان لی کرد له بریاری خۆی بیته خواریو به لئینی نهوهی پیدان که له گهل یاندا بونیامین بنیری بۆ میصر. به لام هیشتا پیوستی زیاتر به دلنیا بوون بوو، ویستی زیاتر به لئینی جهخت له سهر کراویان لی وه رگرئ که پاریزگاری لی بکهمنو وه کوو یوسفی لی به سهر نهیه؟ بۆیه روی تی کردنو ﴿قَالَ لَنْ رَأْسُكَ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ پیی فهرمرون: نه من بونیامینتان له گهل دا نایتیم ههتا عه هلو به لئینیکی سویند له سهر خوراوم نه ده نئ، ده بی وه عدیکی مهردانه م

بدهنی که بهسه لامه تی بۆم دههیننه وه، ده بی به لینیکی وام بدهنی که مه گهر خۆتان له ناو بچن نه گینا ههر بۆم ده گیرنه وه هیچی به سهر نایه!

ئهوانیش به لینی سویند له سهر خوراویان پیدا وادهو به لینی مهردانهیان دایه، جا ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ مُوْتَقَهُمْ﴾ که وه عدو په یمانه که یان دایه، د لنیایان کرد: که پاریزگاری ده که نه وه کوو چاوی خۆیان ده پیاریزن. ئهو کاته: ﴿قَالَ: اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وتی: خودا شاید بی له سهر وه عدو په یمانی نیوان مزو ئیوه، خودا ناگاداره بهم گوفتو گۆیه مانو ئیتر من ئیشی خۆم به خودا ده سپیره کاری خۆم حمواله ی ئهو ده کهم. ئیتر به ناعیلاجی وه له ژیر زه ختی قورسایی قاتوقری دا رازی بوو به ناردنی بونیامین له گه لیان دا!!

تیبینی ئه وه ده کری: که چه زره تی یه عقووب، کاتی خۆی بو ناردنی یوسف له گه ل کوره کانی دا ئه وه نده گیر نه بوو، ههر زوو رازی بوو به وه: که یوسفیان له گه ل دا بنیری بو سهیران. که چی ئه مجاره بو ناردنی بونیامین له گه لیان دا زور گیره و زور وادهو به لینی لی وه رگرتن.

بهشی دوازه ههم له چیرۆکی چه زره تی یوسف

راسپارده ی چه زره تی یه عقووب بو کوره کانی

له کاتی چوونه ناو شاری میصره وه

وَلَمَّا ﴿٦٧﴾

دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبُوهُمْ مَا كَانَتْ تُغْنِي عَنْهُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

﴿٦٨﴾

هزره تی یه عقوب بتمانە ی به واده و به لینی کوره کانی کردو ره زامه ندی
خوی دهریری بۆ ناردنی بونیامینی کوری له گه لیان دا.

ئه مجار سۆزی باوکایه تی پالی پیوه نا که نامۆزگاری کوره کانی بکا
له کاتی چوونه ژووره و هیان بۆ ناو شاری میصر له چه ند دهرگایه که وه بچه
ژووره وه بۆ ئه وه ی بزانه چۆن پیشواز ییان لی ده کری: که بونیامین ده بینن یان
بۆ ئه وه ی چاوه زار کاریان لی نه کاو، خه لکی هه سوودی یان پی نه بن.

ده فمر موی: ﴿وَقَالَ: يَا بُنَيَّ! لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ
أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ هزره تی یه عقوب له کاتی به پیکردنی کوره کانی دا فمرمانی
پی کردنو پی فمر موی: ئه ی کوره خۆشه و یسته کانم! هه مووتان به کۆمه ل
له دهرگایه که وه مه چه ژووره وه، به لکوو له دهرگای جیا جیا بچه ژووره وه!
چونکه ترسی شتیکی هه بوو به سهریان بی، جاشته که چی بوه چ نه بوه
نازاندری ده قه که دانی پیا نه ناوه.

زوربه ی رافه که رانی قورئان پیان وایه: هزره تی یه عقوب له م
نامۆزگاری به ی مه به ستی ئه وه بوو کوره کانی به چاوه وه نه بن.

چاوه زار: شتیکی هه قه و راسته، واته: هۆکاری که هه قیقی به و ده بی
سه رده کیشی بۆ زیان گه یانندن به و که سه ی به چاو ده نگه ودری به لام به ئیزو
ره زامه ندی و یستی خودا.

یان مه به ستی ئه وه بووه: که کوره کانی جوداوازی نیوان پیشوازی لی
کردنی جاری پیشوویانو ئه مجاره یان بۆ دهریکه وی، جاری یه که م که هه
خۆیان بوونو ئه مجاره که بونیامینیان له گه لدا یه.

ئه مجار وتی: رۆله کانم! ئه وه ش بزانه: که من نامۆزگاری به تان ده که م،
﴿وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ من به م نامۆزگاری به تانم هه چ شتیکی
له قه زاو قه دهری خودا ناگیر مه وه، ئه وی خودا نه خسه ی بۆ کیشابی و یستی
له سه ر بوونی هه بی هه ر ده بی بی و گه رانه وه ی نیه، واته: خۆیا راستن

له قه ده ری خودا نابی، چونکه خودا: که ئیراده ی په یدابوونی شتیکی کرد نه هاتنه دی مه حاله، وه لئی ئیمه فرمانمان پی کراوه: که هۆکاری خۆپاراستن په پیره بکهین وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَحُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ النساء/۱۰۲.

واته: پیوسته ئیمه هۆکاری رواله تی له بهر چاو بگرین، هدرچهنده نهو هۆکارانه به بی ئیزنی خودا هیچ کاریگهریه کیان نیه به لکوو پشت بهستن به خودایه به شیوه یه کی تایبه تی وه لاتن له خودایه بۆ لای خودا. که وابوو هه ولدان بۆ خۆپاراستن ره تکرده وه ی قه زاو قه ده ر نیه، به ریه ره کانی برپاری یه زدان نیه، ئاده میزاد بۆ خۆی هیچی به ده ست نیه.

که وابوو ئه ی رۆله کانم! باش بزائن ههرچی شتیکی خودا برپاری دابی تووشی ئیوه بی گهرانه وه ی نیه، ئهم نامۆزگاریانه ی من ئاراسته م کردن نایسته بهرگری له قه زاو قه ده ری خودا! ههرچی خودا برپاری دابی تووشتان بی تووشتان دیو گهرانه وه ی نیه.

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ جی به جی کردنی نه خشی بوونه ر به هه موو شتیکه وه به ده ست خودایه و، هه موو برپاریکی به ده ست خودا خۆیه تی، که سی تر هیچی به ده ست نیه، ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ من هه ر به خودا پشت ده به ستمو هومیدم هه ر به ئه وه، بتمانم به خودایه و به س، ئیشی خۆم به زاتی پاکی ده سپیرو بتمان به که سی تر ناکم. ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خاوه ن ته وه ککوله کان هه ر له سه ر خودا ته وه ککولیان هه یه. پشت هه ر به ئه وه ده به ستن!

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾ جا کاتیکی کوره کانی یه عقووب چوونه ناو شاره وه بهو شیوه یه ی باوکیان فرمانی پی کردبوون، لهو شوینه وه که نه خشی بۆ کیشابوون، ﴿مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ جا وه نه بی رای یه عقووبو چوونه ناو شاریان بهو شیوه یه ی باوکیان فرمانی پی کردبوون

ناخۆشییان لی دوور بخاتمهوه، چونکه ههرچهنده به گۆتی باوکیان کردبوو جۆی جۆی چوونه ناو شارهوه له دهروازی جیا جیا چوونه ژوورهوه، کهچی تووشی نهو ههموو دهردی سهرییه بوونو تۆمه تی دزی درایه پالیانو بونیامینی بریان کرایه بارمه، چونکه ره به که له باری نهودا دۆزرایهوه، نه مجار پهریشانی باوکیانو غه مبار بوونو پهروشی بۆ یوسفو بونیامین سهریار!

هه زه تی یهعقوب که نهو فرمانه ی پێ کردن شتی که نه بوو زیانیان لی دوور بخاتمهوه ﴿إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا﴾ به لکوو مه بهستی که بوو له دلی یهعقوب خۆی دا نه نجامی دا، شتی که بوو له دلی داو درکاندی، سۆزی باوکیا به تی پالی پتیه نا که نهو نامۆزگارییه یان بکا. ﴿وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ إِنْ كُنَّا عَلَمْنَاهُ﴾ بێگومان یهعقوب دهیزانی: که ویستی خودا ده بی بێته جی، خودا نهوه ی فیر کردبوو، نهویش باش فیری بوو. دهیزانی: هه زه ره که دهه ناگیر پتهوه چونکه به نیگا و سروش نهوه مان فیر کردبوو!

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه لی زوریه ی خه لک: که موشریکو کفرن وه کوو یهعقوب ناگادارن، یان زوریه ی خه لک نازان: که یهعقوب نهو ناگاداریه ی هیه، چونکه نازان: خودا چۆن خۆشهویستانی خۆی فیری زانیاری به سوود بۆ دنیاو قیامه تیان ده کا. برێکیش لهو زانیاریه به سوودانه دهسته بهر کردنی هۆکاره رواله تیه کانهو نه مجار کارسپاردن به خودا!!

تیبینی :

هه زه تی یهعقوب که به کۆره کانی فهرموو: ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ به لگه یه له سه ره نهوه: که پتیه سه خۆپاراستن له چاوی پیس، چاوه زار هه قو راسته و هۆکاریکی رواله تیه بۆ زیانگه یاندزو ههنگاوتن. فاعیلی هه قیقیش پهروه ردگاره.

نیامی نههمه د فهرمووده یه کی ریوایه ت کرده ده لی: پتیه مه بهر ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ فهرموویه تی (الْعَيْنُ حَقٌّ) واته: چاو کاریگه رهو چاوه زار راسته، ههروه ها

قسه یه کی مه شهوور هه یه زانایانی نیسلام گیراویانه ته وه ده ئین: (چاوه زار پیاو ده خاته گۆره وه، و شتر ده خاته ناو مه نجه له وه) واته: پیاو ساغو بی ده رده چاوه زار ده ی پیکو ده یکوژی و ده یخه نه گۆره وه، و شتریش ساغو سه لیمه چاوه زار ده یه نه گیکوژی و نه خوژ ده که وژی و سه ری ده برزو ده یخه نه ناو مه نجه له و دیزه وه ده یکو ئینزو ده یخون.

پێغه مبه ر ﷺ بۆ خۆپاراستن له چاوی پیس نهم دو عایه ی ده خو ئیند: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ) زۆر نهم دو عایه ی به سه ر حه سه نو حوسه یندا ده خو ئیندو ده یفرموو: حه زره تی ئیبرا هیم به م شیوه دو عای پارێزگاری و خۆپاراستن له چاوه زاری به سه ر ئیسماعیل و ئیسه قاتی کورپی دا ده خو ئیند.

عو باد ه ی کورپی صامیت ده فهرمو ی: به یانی چوومه خزمه ت پێغه مبه ر ﷺ دیم نازاری زۆر بوو، له ئیواره دا چوومه وه خزمه تی دیم چاک ببوه وه. فهرمو ی: جو برائیل ها ته لام نهم دو عایه ی بۆ خو ئیند (بسم الله اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ وَخَاسِدٍ، اللهُ يَشْفِيكَ) نیمام نه حمه د له عانی شه و عو باد وه گیراویه تیه وه.

پێویسته هه ر موسو لمانێک شتیکی بینی و سه رنجی راکیشا دو عای به ره که تی بۆ بخو ئینی، چونکه دو عای به ره که ت کاری گه ریه که ی قه لاجۆ ده کا، چونکه پێغه مبه ر ﷺ به عامیری فهرموو: (اَلَا بَرَكْتَ) نه وه بۆ ته بریکت نه کرد؟ بۆ نه تگوت: (تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، اَللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ).

هه روا ده گوتری: چاوه زار کار له مندا ل زیاتر ده کا تا له پیر. بینه ری چاوپیس نه گه ر شتیکی بینی و سه رنجی راکیشا و ته کبیری نه کرد، فهرمانی بی ده کری که خو ئیشوا، نه گه ر خۆی نه ده شت به زۆره ملی پی ده کری. چونکه پێغه مبه ر ﷺ له حه دیته که ی نه بو ئوما مه دا که به چا و شتیکی هه نگا و ته بو فهرمانی به کا برای پیکرا و کرد خۆی بشوا و دو عاش بخو ئینی!

کەسێک چاوی پیس بوو نابێ زۆر تێکەلاوی خەلک بکا، بۆ ئەوەی زیان بەخەلک نەگەینی!

کە دەفەرموی: ﴿وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ناماژەیه بۆ ئەوە: کە خۆپاراستن لەقەزاو قەدەر ناکرێ.

بەشی سێزدەهەم لەچیرۆکی یوسف

ناسینەوهی بونیامین لەلایەن حەزەرەتی یوسفەوه.

نەخشە دانان بۆ گەلەانەوهی

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾
 فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
 عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ
 وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ

وَعَلَىٰ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

پدیوهندی نیوان نهم کۆمهله نایه ته له گهله هی پیشهوه ناشکرایه، چونکه
نه مانیش به شیکی چیرۆکه که نمایش ده کهن، جا با ئیستا نامۆزگارییه کانی
حه زه ته یه عقوبو روداو هی گهسته که بیچنه وه کوو چون سییاقه که
پیتچاویه تیه وه، بزانی: کاتی بهیه که ییشتنی یوسف به براکانی چی رود ده؟!
ده فهرموی: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ جا که کوره کانی
حه زه ته یه عقوبو گه ییشتنه میصرو چوونه مه جلیسی هه زه ته یوسفه وه،
بونیا مینی براشیان له گهله دا بوو، ریزی لی گرتزو شوینی تایبه ته بو دابین
کرد بونیا مینی برای برده پهنا خۆیه وه، ﴿قَالَ: إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾ وتی: من
یوسفی براتم، ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ خه مه له وه مه خۆ که کاتی خۆی
خرابه یان ده رباره ی من کردوه، نه مجار نامۆزگاری کرد: که براکانی بهم حاله
نه زانزو نه وه یان پی نه لی: که نه مه یوسفه وه کترمان ناسیه وه. نه مجار
له گهله دا ته گبیری نه وه شی کرد: که چون گلی بداته وه.

ریوایه تکراره وه: ده لێن: که کوره کانی هه زه ته یه عقوبو چوونه لای
یوسف هه رزیان کرد: نه مه بونیا مینی برامانه بۆمان هیناوی، نه ویش پیی
گوتن کاریکی باشتان کردوه و پاداشتان ده ده مه وه، شوینی هه وانه وه بو
دیاری کردنو ریزی لی گرتزو له سه ره سفره و خوان داینیشاندزو هه ره دوو دوو
له سه ره سفره یه ک دانیشن بونیا مین به ته نیا مایه وه هه زه ته یوسف برده
پهنا خۆی له سه ره سفره ی خۆی دایناو پیکه وه نانیان خوارد. نه مجار هه زه ته
یوسف فهرمانی دا هه ره دوو برده یاننه هۆده یه که وه بو پشوودانو نووستنو.

بونیا مین به تهنیا مایهوه بر دیه لای خۆی پسی گوت من یوسفی براتمو خهفت بهو کاره نامردانهی براکانت مهخۆ: که کاتی خۆی له گهڵ مندا نهجامیان دا. بئگومان خودا نهم کاره ی بهباش گیراوه، له سهر خێرو خۆشی کۆی کردوینهوه، نهوهی پیم گوتی به براکانتی مهلّی با نهوان بهوه نهزانن.

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ دواى ریز لى گرتن و پیشوازیکردنى جوانو ریکو پیک، فرمانی دا بۆ ههریه که بیان باری و شتریک دانهوێله دابگرن، جا که تهجهیزی کردن و خۆیان ناماده کرد بۆ گهرا نهوه، ههزهره تی یوسف فرمانی به پیاوهکانی کرد: که ﴿جَعَلَ الْبَقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ که ئامیری پیاوانه که (ربه، قسناغ، مود، تهنه که) وا دیاره زێر یان زیووه یان شتیکی به نرخ بووه بیخه نه باری بونیا مینهوه، به بێ نهوهی خۆیان ههستی پى بکهن!

﴿ثُمَّ أَذَّنْ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعَبْرُ﴾ پاشان که باریان بار کردو و یستیان له شار ده رچن بانگه ده ریک بانگی هیشتن و هاواری لى کردن و تی: نهی کاروانیهکان! ئیوه قافلهیهکی دزن، ربهی پاشا دزراوه، ئیوه دزیوتانه! راوهستن ده تانیشکنین! نهوانیش سهریان سوپما په شوکان، جۆش دامان نهیاندانه زانی چییان به سهر هاتووه. چی بکهن باشه، چۆن به رهنگاری نهم مهوقیفه بینهوه، نهوان کوری یه معقویی کوری ئیسحاق و نهم تاوانه (کوجا مهرهبا) ناچار به ریکگادا گهرا نهوه بۆ نهوهی بزنانن چی روده دا. ﴿قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ به رهو رووی کابرای بانگیبو هاتن و رویان تیکرد و وتیان: ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ؟﴾ چ باسهو چیتان لى دزراوه؟ له چی ده گهرین؟ ﴿قَالُوا: نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ﴾ وتیان: جامی ئاو خواردنهوهی پاشامان لى هون بووه، یان نهو ربهیهی پاشا: که گهنمی پى پیاوانه ده کهین لیتمان دزراوه. ههندیک ده لێن: ئامیره که له زێر بووه، بۆ ئاو خواردنهوه به کار هیترراوه، له هه مان کاتدا دانهوێلهشیان پى پیاوانه کردوه.

نه مجار به کوره کانی حهزره تی یه عقوویان گوت: ئمو ئامیره دیار نیهو دزراوه ﴿وَلَنْ جَاءَ بِهِ﴾ همر که سیئک بیئ ئه وهی بی پشکنین بۆ خۆی بۆمان بینیته وه ﴿حُلْ بَعِيرٍ وَانَّا بِهِ زَعِيمٌ﴾ باری حوشتریکی دانموئلهی ده دهینی و من به عۆدهی ئه وه ده بيم که ئمو خه لاته له پاشا وهرده گرئ.

بهلام کوره کانی حهزره تی یه عقووب دلتیان: که دزیان نه کردوه و لهو تاوانه بهرین، ریدیان نه دزیوه و ئاگاشیان لی ئیه، بۆ دزی نه هاتوو و به تهما دزیکردنیش نین و نه بوون، ئهوان نه هاتوون فسادی دزیکردن نه نجام بدهن، بتمانای خۆیان بدۆرین! بۆیه بهو په پری له خۆپادیوی بتمان به خۆبوونه وه ﴿قَالُوا: تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ بِهِ الْاَرْضَ﴾ وتیان: سویندیمان بهخودا، ئیه بۆ خۆتان ده زانو جاری یه کهم تاقیتان کردوینه وه، لهو کاته وه ئیمهتان ناسیوه و ههلسو کهوتی ئیمهتان بینیه، ره گهزو بنه مالهی ئیمهتان ناسیوه، بۆتان ده رکوتوه که ئیمه نه هاتووین بۆ دزی کردو فساد بلارو کردنه وه، له که نهان وه نه هاتووین بۆ میصر بۆ ئه وهی کاری ناشیرین نه نجام بدهین!

﴿وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ ئیمه دزنین و روژیک له روژان دزیمان لی واقع نه بهو دزیکردو کاری ناشیرین رهوشتی ئیمه نیه. ﴿قَالُوا: فَمَا جَزَاؤُهُ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ وتیان: سزای ئه وه که سه چیه نه گهر درۆتان کردو ئیه ره کهتان دزی بوو؟

لیره دا لایه نیکی ئه و پلازو نه خشه یهی خودا خستبویه دلی حهزره تی یوسف وه ده ده کهوئ. بیگومان دابو نه ریتی ئایینی حهزره تی یه عقووب وابوو: همر که سیئک دزی له سهر بچه سپایه، بۆ خۆی ده کرایه کۆیله و بارمه له سزای تاوانه کهیدا. جا چونکه براکانی حهزره تی یوسف له بی تاوانی خۆیان دلتیا بوون، بۆیه رازی بوون که به شه ریه تی حهزره تی یه عقووب حوکیان له گه ل بکری.

بۆیه یه کسر ﴿قَالُوا: جَزَاؤُهُ مِنْ وُجْدٍ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ وتیان:
سزای ئهو کهمه ی ربه که ی پاشای دزی بوو له باره که ی دا دۆزرایه وه بۆ خۆی
بیته بارمته و نرخ دزیه که ی ئه وه یه بگیری ﴿كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئیمه
به شهر یه تی خۆمان ئاوا سزای دزو سته مکاران ده ده ی نه وه !!

هه موو ئهم حیوارو گفتو گۆیه له پیش چاوی یوسفو به ناگاداری ئهو
نه نجام درا، ئیتر فهرمانی دا به ته فتیش کردزو پشکنینی باره کانیاں ﴿فَبَدَأَ
يَاوُعِيثُهُمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ﴾ به شیوه یه کی ژیرانه و عاقل مهندی سه ره تا دهستی
کرد به پشکنینی باری زهراکانی، هه لبه ته ئهو فهرمانی کردو پیاوه کانی
کاره که یان نه نجام دا یه که یه که باره کانیاں پشکنین تا سه ره گه یشته سه ر
باری بونیامینی برای ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ﴾ پاشان که باری
حوشتری بونیامین پشکرا ربه که ی پاشایان لی ده ره ئینا! له باری ئهو دا
دۆزرایه وه، به مهش پلانو نه خشه که ی یوسف بۆ گلدانه وه ی برا که ی سه رکه وتو
به گویره ی شهر یه تی: که خۆیان پتی رازی بوون ریگای بۆ خوش بوو: که
بونیامین گل بداته وه.

له م لاشه وه بیر له مه و قیفی براکانی یوسف بکه ره وه چه ند شه رمیاں
به خۆیان دا هاتوته وه چه ند ته ریق بوونه وه، پاش ئهو هه موو سویندو جه خت
کردنه وه دزیان له سه ر چه سپاو تاوانبار کران: ﴿كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ﴾ ئاوا
به و شیوه وردو لێزانیه ئهو پیلانه مان بۆ یوسف ریک خست، نیگامان بۆ کرد:
که به و شیوه نه خشه که جی به جی بکا. هه لبه ته ئهمه قیل و پیلانیکی په سندنو
خودا ویسته، حیکمه تو به رژه وه ندی پتویستی تیدایه، به لگه یه له سه ر نه وه:
که دروسته هۆکاری وا په پیره و بکه ی که به روا له ت وه کوو فرتو قیل و بی بۆ
گه یشتن به مه به ستیکی مه شروعو په سندا! به مه رجی ئهو قیل و دزایه تی
له گه ل ده قیکی شهرعی و حوکه مکی چه سپاو نه کا. ئهم پلانه ی حه زره تی یوسف
نه خشه ی بۆ کیشاو نه نجامی دا پیلانیکی مه شروعو و دروست بوو، چونکه

خێرو مهسلهههتی بهدواوه بوو زهرهرو زیانی بهکەس نهگهیانده، بونیامینیش
بۆ خۆی دلنیا بوو لهبێ تاوانی خۆی، چونکه لهوهپیش لهگهڵ ههزرهتی
یوسفدا رێک کهوتبوون.

بۆیهش یوسفمان قیری ئەم پیلانه کرد تا بتوانی بونیامین گهڵ بداتهوه
﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَنْ يَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ تهگهر بهگوێرهی شهريعت يهعقوب
ههلسو كهوتی لهگهڵ نهکردنایه، نهیده توانی بهگوێرهی یاسای پاشای میصر
بونیامین بهبارمهتو سزای دزی گهڵ بداتهوهو بیکاته کۆیله، چونکه لهیاسای
باوی ئەو سهردهمهی پاشای میصر رێگای ئەو نهبوو دز بکریته کۆیلهو بهند
بکری! بهلام خودا بارو دۆخیکي بۆ ههلسورانده براکانی بهدهمی خۆیان خۆیان
پابهندی یاسایهک کرد: که لهبهرژوههندی ههزرهتی یوسف بوو، بۆ پلانی گهڵ
دانوهی بونیامین گونجاو بوو! ههزرهتی یوسف بۆ خۆیشی دهیزانی که
شهريعتی ئەوان ئەوهی تێدایه: که دز دهکریته کۆیلهو دهگیری. بهلێ تهگهر
ههزرهتی یوسف بهشهريعتی يهعقوب مامهلهی لهگهڵ نهکردنایه،
نهیده توانی براکهی گهڵ بداتهوه ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مهگهر خودا ویستی
لهسهر بوايه، بێگومان خوداش ویستی لهسهر بوو، بۆیه ئەو پلانهمان بۆ داناو
تهوفیقمان دا بۆ ئەوهی هۆکارهکان رێک بخاو بههیدیو هیمنی نهخشهکه
تهنجام بدا، واته: ئەو پلانه خودا قیری کردو فرمانی پێ کرد ئاوا تهنجامی
بدا، نهک لهدههینازو پیلانی یوسف خۆی بێ!

ئهمهش فهضلو بهخششی خودایه، کهسیک خودا بیهوی بهرزى
بکاتهوه، زانیاریو نهخشهی سهرکهوتووی فیر بکا فیری دهکا، ﴿نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ﴾ کهسیک بمانهوی چهند پلهیهک بهرزى دهکهینهوه،
زانستو زانیاری پێ دهبخشین. ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ لهژورر ههموو
خاوهن زانیاریو زانایهکهوه زاناتریک ههیه. لهژورر ههموو زانایهکهوه
کهسیک ههیه لهو زاناتره، تا دهگاته کهسیک: که زانیاری ئەو ههموو

بهشی جوارده ههم له جیروکی یوسف

دانو سانیکی توندو تیز له نیوان کوره کانی چه زه تی یه عقوب
له گهل چه زه تی یوسفدا

﴿قَالُوا إِن يَسْرِقْ﴾

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَتَّخِذُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا

إِذَا لَظَلِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا

قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ

مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ

الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَّخِذُ أَبَانَا ابْنَ ابْنِكَ سَرَقَ

وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ
 يُوسُفَ وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
 يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْسُوا
 مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِئُشُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

﴿٨٧﴾

ئەو شەرمەزاریبەدی تووشی کوردەکانی حەزرەتی یەعقوب بوو بەهۆی
 دۆزینەوێ رەبی پاشا لەباری بونیامیندا لەناخووە هەژاندنی، ئەو هەلوێستە
 حەریجەدی ئەوانی تیکەوت رقی شاردراوەیان دژی بونیامینو بو حەزرەتی
 یوسف لەوێپێش، جاریکی تر سەر ریزی کردو دژایەتی خۆیان بو یوسفو

بونیا مینی به تۆمەتگیراو درکاند، همولی ئەوەیان دا لەکەمی دزی لەخۆیان دوور بخەنەوه بێخەنە سەر یوسف بونیا مینی برای کە لەدایکیک بوون. ﴿قَالُوا: إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ وتیان: شتیکی سەرسوڕهێنەر نیه کە ئەم برا باوکی یەمان دزی بکا چونکە دایکی جودایە. جا ئەگەر ئەمڕۆ ئەم دزی کردبۆ دزی بکا ئەوە عەجایەب نیه چونکە لەوەپێش براهەکی تری هەبوو ئەویش هەر وا دزی کرد، ئەم سروشتەیان لەدایکیانەوه بۆ ماوەتەوه. وەپالدا نای دزی بۆ لای حەزەرەتی یوسف لەهەرە ریوایەتە راستەکاندا ئەو فەرموودەییە: کە ئێبنو مەردەوێهێ لەئێبنو عەبباسەوه بەمەرفووعی ریوایەتی کردووە دەفەرموێ: یوسف بیتیکی لەزێر دروستکراوی لەباوکی دایکی دزیو شکاندی و فرتی دایە سەر رێگا، گوایه براکانی یوسف بەئەمە عەبیداری دەکەن!

ریوایەتیکی تر هەیه ئێبنو ئیسحاق و ئێبنو جەریر و ئێبنو ئەبی حاتم لەموجاهیدەوه ریوایەتیان کردووە دەڵێ: یەکەم بەلاو ناخۆشی: کە تووشی یوسف هات ئەوە بوو پوری خوشکی باوکی: کە کچە گەورە ی حەزەرەتی ئیسحاق بوو، پشتێنەکە ی حەزەرەتی ئیسحاقی کەوتە لا چونکە گەورەترین مندالی حەزەرەتی ئیسحاق بوو. جا کە یوسف لەدایک بوو ئەم پوورە ی بۆ پەرۆردە کردن بردییه لای خۆی، زۆر خۆشەویستی یوسف چووێ دڵیەوه، کەس هێندە ی ئەم پیریژنە یوسفی خۆش نەویستوو، بەم جۆرە یوسف لای ئەم پورە ی مایەوه هەتا خرە کە بوو پێگەیش، حەزەرەتی یەعقوب وستی بیباتەوه لای خۆی داوای لێ کرد بیداتەوه، پورەکە ی وتی: من بێ یوسف هەلناکەم ناتوانم ساتە وەختیک لێم دوور بکەوێتەوه، پاشان وتی: با چەند رۆژیکی تر لام بمینیتەوه بۆ ئەوە ی تیر سەیری بکەم تەسەللام پێ بێ!

جا کە یەعقوب رۆژێتەوه بۆ مالی خۆیان پیریژن هەستا پشتێنەکە ی ئیسحاقی لەزێرەوه لەپشتی یوسف بەست، ئەمجار وتی: پشتێنەکەم لێ

دزراوه بزائن لای کییه؟ دهستیان کرد به‌پشکنینو گهران، دووایی لای یوسف دۆزرایهوه، که حه‌زهره‌تی یه‌معقوب به‌م هه‌والهی زانی هات بو لای خوشکه گهره‌ی وتی: نه‌گهر یوسف شتی وای کردبی شهوه بابوخوی بارمته‌بی لات ههر شهوه‌نده ده‌توانم، ئیتر تا پیریژن مرد یوسف لای مایه‌وه. شه‌م روداو‌یه: که براکانی یوسف نیسه‌تی دزیان بو لا داو وتیان: ﴿إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌گهر شه‌مرو بونیامین دزی کردبی شهوه شتیکی سه‌یر نیه چونکه برایه‌کی تریشی هه‌بوو له‌وه‌پیش دزی لی رودرا.

﴿فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾ حه‌زهره‌تی یوسف وه‌لامی شه‌م قسه ناشیرینه‌ی نه‌دانه‌وه، لیانی نه‌گرتو پیناخوشبوونی خوی به‌رامبه‌ر دهره‌به‌ری به‌درۆی نه‌خسته‌مه‌وه، له‌کاتی‌کدا لی‌ی مه‌علوم بوو که خۆیشی بونیامینی براشی له‌تاوانی دزی دوورن. شه‌وان بوختانیان پی ده‌کمن.

به‌لکوو له‌دلی خۆی دا ﴿قَالَ بَلْأَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا﴾ به‌لکوو ئیه به‌م دروه‌له‌به‌سترو بوختان‌کرده‌تان لای خودا پله‌و پایه‌ی خراپتان هه‌یه، بوختان‌که‌ر زۆر له‌بوختان پیکراو خراپتره، ئیه خۆشه‌ویسته‌ترین جگهر گوشه‌تان له‌باوکتان دزی به‌مه‌به‌ستی له‌ناو بردنی خسته‌تانه بیری که‌نه‌انه‌وه، نه‌مجار درۆی شه‌وه‌تان هه‌له‌به‌ست گوايه گورک خواردویه‌تی.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خودا له‌هه‌موو که‌س زانا تره به‌و تاوانه‌ی به‌ناحق وه‌پالی مزو بونیامینی برامی ده‌ده‌ن!

شه‌مجار براکانی یوسف به‌خۆیاندا چوونه‌وه ویتسیان ههر چۆنیک بی بونیامین نازاد بکری، عه‌ده‌و په‌یمانی باوکیان بیر که‌وته‌وه که وتی: ﴿لَأَنْتَ بِهٖ اِلَّا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ ئیتر ده‌ستیان کرد به‌پارانه‌وه وه‌ولیان دا حه‌زهره‌تی یوسف به‌زه‌یی پیناندا بیته‌وه، ﴿قَالُوا: يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ! إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا﴾ وتیان: نه‌ی پاشا! نه‌ی عه‌زیزی میصر! شه‌م کوپه‌ی که‌وا تو گرتو به‌باوکیکی پیرو که‌نه‌فتی هه‌یه، باوکیکی به‌سالاچوو که‌فته‌کاری هه‌یه، بیته‌و ئیمه

بچينهوه و ئهومان له گهه نه بى به تهواوى تىك ده چى، كاتى خوى كورنىكى
خوشهويستى هه بوو فموتاوه بپروشى ئه كورپه به ته دى، بۆيه پيوسته
ريعايه تى ئه باوكه پيره مان بكه بهزه ييت پيمانا بيتهوه ﴿فَخَذَ أَخَدْنَا
مَكَانَهُ﴾ يه كىك له ئيمه بگه و بپخه شوئى بونيامين ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْخٰسِرِينَ﴾ ئيمه ده بينين جهنابت زور له گهه ئيمه دا چاكه كارى و پياوه تيت
به سهرمانهويه، كه تازوقه به شه خواردنمان پى ده دهى زياده مان ده دهيه
پياوه تيمان له گهه ده كهى، ميوانداريمان ده كهى، بهرزيو قه دره وه مامه له مان
له گهه ده كهى. كهوا بى چاكه كارى و پياوه تى خۆتمان له سهر تهواو بكه، وه كوو
گوتراوه (الإحسان بالقمام). دهى كهوايه: ئه م پياوه تيه شمان له گهه بكه.
خۆرهوشتى تو ههر چاكه و پياوه تيه، به گۆيرهى سروشتو رهوشتى خۆتمان
له گهه دا بكه، ئيمه شياوترين كهسين كه ئاتاجى ئه و چاكه كار بيه تين!

به لام يوسف دهيهويست ده رسيكى پهروه ده ييان داداو براكانى و باوكى
ئاماده بكا بۆ روبهروبوونهوى موفاجه ئه يه ك كه له وه بهولاوه دپته پيشه وه!
﴿قَالَ: مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ﴾ ده زه تى يوسف
فهرموى: په نا ده گرين به خودا كه ئيمه كارى ناپه وا بكهين، په نا ده گرين
به خودا كه ئيمه كهسيك بگرين ربه كهى له باردا نه دوزرا بيتهوه. ئيمه كهسيك
گل ده دهينه وه كه ربه كه مان له باره كهى دا دوزيه ته وه، كهسى تر له باتى ئه و
گل نادهينه وه. ﴿إِنَّا إِذَا لَطَمُونَ﴾ ئيمه كه جگه له ئه و كهسيكى تر گل
به دهينه وه ئه وه به گۆيرهى شهريعه تى خۆشان سته مكار بيه و ئيمه ده چينه پپرى
سته مكارانه وه، دهى چۆن داواى ئه وه ده كه ن ئيمه سته مكارى بكهين له جياتى
تۆمه تباريك بى تاوانىك بگرين؟ به كورتى مه بهستى ئه وهيه: ده فهرموى: من
نيگام بۆكراوه بونيامين گل به ده مه وه، بۆ ئه وهى بهرژه وه ندييه كى تا بيه تى
ههيه بيته جى، نه گهر به پپچه واندى ئه و نيگايه هه لسو كهوت بكه م
سته مكارم! ئه من ههركيز شتى وا ناكه م.

ئیتیر براکانی هه زه تى يوسف له وه ناثومید بوون برا پچکوله یان بۆ
 رزگار بکړئ، کۆړو مه جلیسی یوسفیان به جئ هیشتو بۆخویان
 کۆبونو هیه کیان نه نجام دا. سییاقی قورئانه که گفتو گۆی کۆبونو هیه که دیاری
 ناکا به لکوه ناکامی کۆبونو هیه که باس ده کاو ده فمرموی: ﴿فَلَمَّا اسْتِیْأَسُوا
 مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ که براکانی یوسف ناهومید بوون له رزگار کردنی براکه یان،
 له مه جلیسه که چوونه دهروه له ناو خویان دهستیان کرد به راوړئو گفتو گۆ:
 ﴿قَالَ كَبِيرُهُمْ﴾ برا گهوره که یان به ته مهن یان به عه قلو هوش وتی: ته مه
 کاریکی گهوره یه و نابئ وا به ناسانی سهیری بکهین: ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ
 أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ نه وه نازانو بیرتان نایه ته وه: که باوکتان واده
 به لینی لی وهرگرتین: که ده بی به سه لاهه تی نه م کورهی بۆ به رینه وه مه گهر
 سه رمان تیدا بچی و هیچمان نه مینین! ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَّقْنَا فِي يَوْسُفَ﴾ نه ی
 نه وه تان وه بیر نایه ته وه له را بردودا چیتان له گهل یوسف کرد؟ چۆن به و شپوه
 نامه رده نایه له بهر چاوی باوکتان هونتان کردو ناوا بوو به هوی غه و خه فته
 بۆی و چاوه کانی کویر بونو ناوا تووشی نه و حالته ناخوشه بوو!!

ده سا وه لاهی ﴿فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي﴾ نه من نه م خاکی
 میصره به جئ ناهیلو بونیامینی تیدا بمینیته وه، هه تا باوکت بۆ خوی ئیزنی
 گه رانه وه نه دا، ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ یان خودا برپاریک بدا
 ده ربارهی منو براکه م به جوړیک بتوانم براکه م رزگار بکه م، یان فهرمانی
 ده رچوونم له خاکی میصر ده ر بکا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ خودا باشتیرین
 دادوهره، هه م هوکمیکی پیدا هه قو عه داله ته، پتویسته پابه ندبم پییه وه.
 نه مه برپاری شه خصی خۆمه و به نیسبه ت خودی خۆمه وه نه مه هه لوتیستمه.

به لام براکانی تر که برپاریان وابوو بگه رینه وه بۆ که نعان ده ربارهی
 نه وانیش رای خوی ده رپړی وتی: ﴿ارْجِعْ إِلَىٰ أَبِيكَ فَقُولُوا: يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ
 سَرَقَ﴾ ئیه وش پړونه وه بۆ لای باوکتان و بلین: بابا گیان بونیامینی کوپرت

ربه‌ی پاشای دزی و عه‌زیزی میصر له‌تۆله‌ی ئه‌و تاوانده‌دا، کردی به‌کۆیله‌و گلی دایه‌وه، ئه‌م حوکه‌مشی له‌سه‌ر رۆشنایی شه‌ریعه‌تی باوی ئیمه‌ ده‌رکردو، ئیمه‌ بۆ خۆمان پیمان گوت: سزای دزی له‌شه‌ریعه‌تی ئیمه‌دا ئاوايه ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ ئیمه‌ ئاگادار نه‌بووین به‌دزییه‌که‌ جگه‌ له‌وه‌ی: که‌ زانیماو به‌چاوی خۆمان دیمان ربه‌که‌ی پاشایان له‌باری ئه‌و ده‌ره‌یناو به‌ئاشکرا دزییه‌که‌ی له‌سه‌ر چه‌سپا! ئیمه‌ ئه‌و کاته‌ی که‌ واده‌و به‌لێنمان پیدای گوتمان: به‌سه‌لامه‌تی ده‌یه‌ینینه‌وه‌ چوزانین ئه‌وه‌مان به‌سه‌ر دێ ئه‌گینا نه‌بونیا‌مینمان ده‌بردو نه‌واده‌و به‌لێنی ئاوا جه‌خت له‌سه‌ر کراویشمان به‌جه‌نابت ده‌دا ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ ئیمه‌ خۆئاگاداری زانیاری په‌نامه‌کی نین، که‌ی ده‌مانزانی: که‌ بونیامین دزی ده‌کاو ده‌گیرێو ده‌کرێته‌ کۆیله‌؟ ئیمه‌ چوزانین نه‌میش توشی کاره‌ساتیکی ئاوا ده‌بی‌و بۆ تۆ ده‌بی‌ته‌ غه‌م نا‌په‌ه‌تیه‌کی تر؟! به‌کورتی حه‌قیقه‌تی حاله‌که‌ نازانین چۆنه‌ چونکه‌ هه‌ر خودا غه‌یب زانه‌و که‌سی تر شتی په‌نامه‌کی نازانی، ئیمه‌ ئه‌وه‌ی دیمان ئه‌وه‌بوو، جا ئه‌گه‌ر له‌پاش ئه‌م روداوه‌و هه‌شتیکی تر هه‌بی ئه‌وه‌ ئیمه‌ بی ئاگایو ئاگاداری عیلمی غه‌یب نین. جا ئه‌گه‌ر تۆ شکو گومانته‌ له‌م قسانه‌ی ئیمه‌دا هه‌یه‌ ئه‌وه‌ ﴿وَأَسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ ده‌توانی یه‌کیک بنی‌ری بۆ شاری میصرو شایه‌دی دانیه‌شتوانی شاری میصرت بۆ بی‌نی، بنی‌ره‌ پرسیار له‌خه‌لکی ئه‌و شاره‌ بکه‌ که‌ ئیمه‌ لێی بوینو ئه‌و روداوه‌مان تییدا به‌سه‌ره‌ات، چونکه‌ ده‌نگو باسی دزییه‌که‌ به‌ناو شاردا بلاوه‌ی کردوو هه‌موو پیتی زانی. ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ بۆ خۆت پرسیار له‌و کاروانچیانه‌ بکه‌: که‌ له‌گه‌لمان بوزو شایه‌دی روداوه‌که‌ بوون. ئه‌مه‌ هه‌موو پاکانه‌یه‌ بۆ خۆیانی ده‌که‌نو ده‌یانه‌وی تۆمه‌ت له‌خۆیان دوور بخه‌نه‌وه‌، چونکه‌ گومانیا‌ن لێ ده‌کرێو له‌روداوی یوسف‌دا تۆمه‌تبارن! ئه‌مجار جه‌ختیان له‌سه‌ر راستگۆیی خۆیان کرده‌وه‌ وتیان: ﴿وَأَنَا لَصَادِقُونَ﴾ بی‌گومان راستگۆین له‌و هه‌والانه‌ی پیمان دا‌و

درۆمان له گهڵ نه کردووی! ئەمه راسپاردە ی برا گەورە کە بیان بوو: کە لە میصر
بۆ خۆی مابوو وەو بریاری دابوو تا باوکی ئیزنی نەدا میصر بە جێ نەهێڵێ.

جا کاتی براکانی یوسف گەڕانەووە بۆ کەنعان و ئەم هەواڵە ناخۆشەیان بۆ
باوکیان گێڕایەووە باوهری پێ نه کردن ﴿قَالَ: بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾
فەرمووی: نەخێر ئەمەشتان فرتو فیلیکی ترەو بۆ خۆتان ربه کەتان خستۆتە
ناو باری بونیامینەووە بۆ ئەوێ بە گرتی بدەن، بە لکەو ئەمەش پیلانیکیە
لەنەفس و دەرووتناندا داتانپشتوووە بۆ ئەوێ بونیامینیش وەکوو یوسف
لەناوێرنو خۆتانی لی رزگار بکەن، ئەگەر بۆ خۆتان بەدەمی خۆتان فتوا
نەدەن بۆ عەزیزی میصر: کە هەر کەسیک ربه کە ی لەبارە کەیدا دۆزرایەووە
دەگێڕێ و دەکرێتە کۆیلە، عەزیزی میصر کۆری منی نەدە گرتو گلی
نەدەدایەووە برا گەورە کەشتان لە میصر هەڵهوگیر نەدەبوو!

دە ی هەلوێستی من لە ئاست ئەم بە لاو بە تاقیکردنەوانەدا رازی بوون بە
قەزاو قەدەرە ﴿فَضَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ حال و هەزعی من لە ئاکامی ئەم موصیبه تانەدا
خۆگری و دان بە خۆدا گرتنە، نە ناخ و تۆف دەکەم، نە شکایەت و سکاڵام بۆ لای
کەس دەبەم! رازیم بە قەزاو قەدەری پەرەردگار، سکاڵام بەس بۆ بارە گای
خودا دەبەم، هەر ئەو کەسی بیکەسانە، هەر ئەو پەنای بۆ دەبێ و
هاواری لی دەکری، هەرگیز لەرەحمەتی خودا نا ئومێد نابم ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً﴾ هومێدەوارم خودا هەرسێک کۆرە کانم بۆ بگێڕێتەووە
(یوسف و بونیامین و روبیل) چاوەرپوانی بریاری خودا دەکەم دەربارەیان، ئاواتە
خوایم خودا هەرسێک کۆرە کانم بۆ بنێڕێتەووە (بەئیلها م ئەوێ دەزانی کە
یوسف نەمردووە).

﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بێگومان خودا بۆخۆی زاناو ئاگادارە بەحالی
تەنیا یی من و فەوتانی کۆرە کانم و غەم و ناپەحەتی من بۆیان، داناو کارامایە
لە کردەووەکاندا، هەرچی دەیکا، ئەنجامی بێ هۆو حیکمەت نیە، بەندەکانی

به‌تاقی ده‌کاته‌وه، به‌لاو موصیبه‌تیا تئووش ده‌کا، پاشان به‌گویره‌ی
حیکمه‌تو لیزانی خۆی به‌گویره‌ی دابو نه‌پیتی خۆی له‌بوونه‌وه‌ردا شه‌و به‌لاو
ناخۆشیان هه‌لده‌گرێو پاش ناخۆشی خۆشی دینیتته کایه‌وه. هه‌موو کاریکێ؛
خۆشی بێ یا ناخۆشی بێ له‌کاتی گونجاوی خۆی دا شه‌نجامی ده‌داو ریکێ
ده‌خاو. زانایه به‌هه‌موو ئیشو ئازاری، خاوه‌ن حیکمه‌ته له‌هه‌موو کاریکێ دا.

نه‌مجار ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ پشتی له‌کوپه‌کانی هه‌لکردو پی‌ی ناخۆشبوو
شه‌و هه‌واله ناخۆشه‌یان پێدا، به‌دلی غه‌مبار هه‌و رویشته که‌ناریکه‌وه، سه‌رباری
غه‌م و خه‌فته‌ی نه‌هاته‌نه‌وه‌ی بونیامینو کوپه‌ گه‌وره‌که‌یشی بی‌ری رۆژگاری
رابردوی کرده‌وه، برینی ونبوونی یوسفی کولانه‌وه، به‌ئاهو چه‌سه‌ره‌ته‌وه هه‌ستی
به‌وه کرد: که‌س هاوبه‌شی غه‌می نیه، سه‌رباری پی‌ری و کوپیری که‌فته‌کاری،
کوپه‌کانیشی له‌ده‌س چوونو ده‌ورو به‌ریش هه‌ست به‌ناسۆری پر جه‌خاری ناکه‌ن،
به‌ته‌نیا له‌کولبه‌ی نه‌حزان دا ماتو غه‌مبار ﴿وَقَالَ: يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُونُسَ﴾
وتی: ئه‌ی ته‌سه‌فو خه‌سار بو تۆ ئه‌ی یوسف! ئای چۆن لیم هونبووی
له‌ده‌ستم چووی؟!

﴿وَأَيُّضًا عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ هه‌ردوو چاوی کوپیر بویوونو سپی
هه‌لگه‌رابوون له‌به‌ر غه‌م و نا‌ره‌حه‌تی و فرمیسک رزاندن، ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾
به‌راستی دلۆ سینهی پز بویو له‌ئازارو ناسۆر.

تێپه‌ربوونی شه‌و هه‌موو سالۆ رۆژگاره دورو درێژه نه‌یان‌توانی یوسف
له‌بیر پیره‌مێردی کۆنه سال به‌رنه‌وه هه‌والی گیرانی بونیامین قه‌تماغه‌ی
له‌سه‌ر برینی ناو جه‌رگی باوکی دلسۆز هه‌لگرتو ناسۆری له‌ده‌ستدان یوسفی
کولاندنه‌وه. ناخو تۆفی زیاده له‌سنوور به‌ده‌ر دیاره‌یه‌کی ئینسانیه‌ی له‌کاتی
به‌لاو موصیبه‌تی کاریگه‌ردا. دلته‌نگی و غه‌م و په‌ژاره نه‌گه‌ر سه‌بر و خۆگری
له‌گه‌لدا بێ و کۆنترۆلی نه‌فسی خۆی بکا شه‌رع په‌سندی ده‌کاو کاریکێ بێ
شه‌رعی نیه.

پیغه مبهەر ﷺ له کاتی مردنی ئیبراهیمی کوری دا گریا.

ههردوو پیری فهرمووده بوخاری و موسلیم ریوایتیان کردوه: که لهو کاته دا پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: (إِنَّ الْعَيْنَ لَتَذْمَعُ، وَإِنَّ الْقَلْبَ لَيَخْشَعُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَىٰ رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمُحْزَوْنُونَ) چاو فرمیسکی لی ده پزێته خوار، دل ده ترسی و ده له رزی، شتی که نالین خودا پی تی رازی نه بی، ئیمه به له دنیا ده چوونت ئه ی ئیبراهیم غه مبارین!

ناخو توفی ناشهرعی نهویه: که نه قام نه زان له کاتی به لاو ناخوشی دا ده ست ده که نه به هاتو هاوارو له خۆدانو یه خه دادپرسو له سنگ دانو قور له خۆگرتن؛ خۆ له قوروه ردان.

نه گینا گریان له سهره خۆ به کول شتی که رهوایه. ریوایهت کراوه: که پیغه مبهەر ﷺ له کاتی گیان ده رچوونی مندالی یه کێ له کچه کانی دا گریان هات. گوترا: ئه ی پیغه مبهری خودا نهوه تۆش ده گری له کاتی که دا جله وگیری گریان لی ده کردین؟! پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: (مانهیتکم عن البكاء، وانما نهیتکم عن صوتین أحمرقین: صوت عند الفرح، وصوت عند الترح) من جله وگیری گریان لی نه کردون، به لکوو من جله وگیریم له دوو دهنگی قیزه ون لی کردن پیکه نینی قاقای کاتی خوشی، قیزه و گریان به دهنگی بهرز کاتی موصیبه ت.

روژگار هاتنو رویشتن، هه زه ته یه عقوقوب جهرگ سوتاوو کوئرو پیره میردی کۆنه سال به ناخو تۆفه وه ده تلایه وه روژ دوا ی روژ ده ردی جهرگ سوتانی لی گرانتر ده بوو، سۆزی له ده سه چوونی رۆله ون به کانی تهنگی پی هه لده چنی، کارگه ییشه نه وه کوربه کانی ترسی نه وه یان لی پهیدا کرد له په لو پۆ بکه وئو به ته وای شپریو بی! ئیتر که وتنه سه رزه نشته کردنی و یستیان له وه له ئیسته ی ژێوان بکه نه وه. ﴿قَالُوا: تَاللّٰهِ تَفْتَسُوا تَذْكُرُ يُوْسُفَ﴾ وتیان: سویندمان به خودا تۆ خراپت لی قه و ماوه مال خرا نه بوو! نه وه تۆ چیتسه که س

بهشت نازانی یوسف نه بی، تاکه ی تو همر باسی یوسف ده که ی! ئیستا تو دوو کورپ دیارنیزو تووشی ئه و تهنگو چه له مه یه بوون، که چی باسی ئه وان ناکه یو رینگا چاره یه ک بۆ ئه و روداوه ناباره نادۆزیته وه. ئه م دادو فیغانه ت لی بووه به خۆو لیتی ده سه بردار نابی ﴿حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا﴾ هه تا به ته واوی نه خوش ده که ویو نیوه مردو ده بیو له ده ستو دوو ده که ویو ده تو ییه وه ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان همر به یه کجاری ده مریو له ناو ده چی! بۆ به زه بیته به خۆتدا نایه و تاکه ی ئه م ناخو ئۆفه؟! یوسف مردو برایه وه! تو تازه به ته مای یوسفی بیته وه!؟

پیره میردی کۆنه سالی جهرگ برپاوه رهددی دانه وه ﴿قَالَ﴾ پییانی فهرموو: ئیوه حه قتان چیه به سه رمه وه، خۆمن داوا له ئیوه ناکه م هه ندی غه مو په ژاره م له که ل هه لبگرن؟ نامه وی ئیوه باری گرانم لی سووک بکه م! نه پزیشتووم له ناو هه لکه دا هاتو هاوار بکه م، ئیوه پیی له که دار بن. لیم گهرین ﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَخُزْنِيَ إِلَى اللَّهِ﴾ من: که سکالاو شکاتی خۆم ده که م، ته نیا بۆ لای په ره ردگاری خۆم بۆ لای (الله) هانا ده به م، داوا ی لابرندی غه مو په ژاره ی پر نازارم همر له خودا ده که م، دوعا و پارانه وه م همر ئاراسته ی ئه و ده که م، وازم لی یینن خۆم خودای خۆم! ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَالًا تَعْلَمُونَ﴾ ئه وه ی که من ده رباره ی خودا ده یزانم ئیوه په ی پی نابهن! من هیوا برانیمو ناهومید نه بووم، چونکه من ده زانم: ره حمه تو فه ضلو به خششی خودا چه ند زۆرو زه به نده یه، چه ند ده ربای ئیحسانو چاکه کاری فراوانو بی سنووره، بروام وایه: خودا روژیک له روژان به کوره کانم شاد ده کاته وه، ئه و غه مو په ژاره یه م له دل درده هاوی! هیوادارم به م گریانو پارانه وه یه خودا به زه یی پیماندا بیته وه و له م مه ینه ته رزگارمان بکا.

ئه مجار ته وجیه ی کوره کانی ده کاو فهرمانیان پیی ده کا که به سۆراغی کوره کانیه وه بچه وه بۆ میصرو ده فهرموو: ﴿يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ

يُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ نهي كوپره خۆشه‌ويسته كانم! بچنه‌وه بۆ ولاتی میصرو له‌گه‌ڵ
 برا گموره‌كه‌تان یه‌كدی بگره‌وه، به‌هیدیو هیمنی به‌وردیو کارامایی به‌وه
 له‌یوسفو بونیامینی برای بگه‌پێزو هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌و رزگار کردنیان بده‌ن،
 مه‌هێلن كه‌س پێتان بزانی، به‌شێوه‌یه‌كی نه‌هێنیو له‌سه‌ره‌خۆیی سۆراغیان
 بكهن ﴿وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ﴾ له‌ده‌رو لیكردنه‌وه‌ی خودا ناھومێد مه‌بن،
 هه‌میشه گه‌شبینو دل پر هیوا بن، به‌ته‌مای ره‌حمه‌تی یارمه‌تی خودا بن،
 هیوا براو مه‌بن ﴿إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ بێگومان
 شه‌ئزو حال وایه: كه‌س له‌ده‌رو لیكردنه‌وه‌و به‌هانا هاتنی خودا ناھومێد نابێ
 مه‌گه‌ر كه‌سانێك كه‌ له‌گرو‌هو تا قمی بێ پروایان بن. جگه‌ له‌زیانكارانو
 سه‌رپێچیکاران كه‌سی تر له‌ره‌حمه‌تی خودا هیوا براو نابێ.

خاوه‌ن باوه‌ران هه‌میشه دل‌یان به‌خودای خۆیان‌وه په‌یوه‌سته، گیانیان
 به‌ئاونگی ره‌حمه‌تی له‌گه‌شه‌و نه‌شه‌دایه، هه‌ست ده‌كهن به‌نه‌سیمی پاش بارانی
 ره‌حمه‌تی، هه‌رگیز له‌ده‌رو لیكردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریان ناھومێد نابن، ته‌نانه‌ت
 نه‌گه‌ر له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه غه‌م په‌ژاره ده‌وریان بداو ته‌نگانه ته‌نگیان پێ
 هه‌لچنێ، ئه‌وان چاوه‌روانی ده‌رووی ره‌حمه‌تنو بتمان‌ه‌یان به‌هاتنی یارمه‌تی
 خودا له‌رزهی پێ ناکه‌وێ. له‌و کاته‌دا كه‌ له‌و په‌ری ته‌نگانه‌و نا‌په‌حه‌تی‌دان
 گه‌شبین ترو دل پر هیواو بتمان‌ه‌یان به‌خودا زیاتره‌و به‌رچاو رونن!

بهشی پانزه ههم له چیرۆکی یوسف

ناسینه وهی کوره کانی یه عقووب بو یوسف و دانانیان به هه لهی خویان!
 فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
 وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَأَوْفِنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
 إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
 بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَإِنَّكَ
 لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
 عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّى وَيَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
 وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ
 الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾
 أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
 وَأَتُوفَى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

وه کوو زانیمان هه زه تی یه عقوب فهرمانی به کوپه کانی کرد: که بچنه وه
 بۆ شاری میصرو هه وڵی دۆزینه وه یوسفو رزگار کردنی بنیامینی برای بدهن،
 نهوانیش له سههر فهرمانی باوکیان بۆ جاری سییه م گه پانه وه بۆ میصر
 به مه بهستی سۆراغ کردنی یوسفو بونیامینی برای، به لام به دلێکی پر له هیواو
 به شیوه یه کی جیدیو لیپرانه وه. جا که به خزمهت عه زیزی میصر گه ییشته نه وه
 دلێ پێیان سوتاو خۆی پێ ناساندنو وتی: من یوسفو نه مه بونیامینی برامه.
 ده فهرموی: ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ که کوپه کانی یه عقوب بۆ جاری سییه م
 چوونه وه بۆ میصرو هه وڵیاندا بچنه لای عه زیزی میصر، جا که چوونه لای
 عه زیز ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ! مُسْنًا وَأَهْلْنَا الضَّرَّ﴾ وتیان: نهی خاوهن شکۆ،
 نهی عه زیزی میصر! تهنگو چه له مه یه کی نیجگار کاریگر تووشی خۆمانو
 خاوو خێزانو بنه ماله که مان بووه! قاتو قریو گرانی تهنگی پێ هه لچنیوین،
 سازارو بیزاری، بی نانیو بی گوزه رانیو برسیایه تی به ته واوی تینی بۆ
 هیناوینو شه پرزه ی کردوین.

﴿وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ﴾ هاتووینه وه بۆ باره گای
 به پزیزتان به کالایه کی بی نرخو که م به ها، به نه ندازه یه کی که مو نا په واجه وه،
 بازگانه کان مامه له ی پیوه ناکه نو له بازاردا ره واجی نیه. به چاکه و پیاوه تی خۆت
 وه کوو جاره کانی پیشوو باره کانمان بۆ داگره و دانه وێله ی ته واومان بده ری.
 ﴿وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا﴾ به خشنده یی خۆت بنوینه به سه رماندا، پاره ی نا په واجی
 نه ندازه که مو که م نرخمان له باتی دانه وێله لی وه ریگره، چاو پۆشی له مالی که مو
 خراپمان بکه! یان به خشنده یی خۆت بنوینه به سه رمانداو چاو پۆشی بکه
 له تاوانمانو برا که مان بۆ به ریده!

﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ بیگومان په ره وردگار پاداشی چاکه کاران
 ده داته وه به باشتترین پاداش، چی ده به خشن بۆیان پر ده کاته وه، پاداشیان
 دوچه ندانه و چند چه ندانه ده داته وه. پاداشی نه وانه به فیرو نادا که دهستی

داماوان ده گرن، به هانای لیقه ماوانه وه ده چن، له تاوانی تاوانباران چاوپۆشی ده کهن، به زه بیان به دل بیماران دا دیته وه.

ئستر که حه زه ته یوسف گوئی له سکا لایانه یان بوو، زانی حال و هه زعیان گه ییشتۆته نه م ئاسته ته نگو چه له مه یه وه به م جوړه تینیان بو هاتوه، نه یه توانی چی تر له بهرام بهریان دا خو به عه زیزی میصر بزانی و ده وری پاشایه تی یان له گه لدا به کار بیستی، چی تر نه یه توانی که سایه تی خو یان لی بشاریته وه، خو یان لی ناشکرا نه کا! بۆی ده رکوت وانه کان ته واو بوونو تاقیکردنه وه کان به نا کام گه ییشتون، ئیستا کاتی مو فاجه نه یه وه ده ختی نه وه هاتوه خو یان پی بناسینی و هه وائیکی چاوه پروان نه کراو به خه یال دا نه هاتوو یان پی بدا!!

سۆزی برایانه ی جولاو چاوپۆشی له خراپه ی رابوردیان بوو به بهر یاریکو له ده ورونی یوسف دا بنجی به ستو کهوته ناخاوتن له گه لیان داو دهستی کرد به خو ئاشکرا کردن لی یان و به شیوه یه کی نه مر و نیانو هونه مر مندانه ﴿قَالَ: هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ؟﴾ وتی: ئایا ده زانن کاتی خو ی چ کاریکی نامه مردانه تان بهرام بهر یوسفو بونیامینی برای کرد؟ له یادتانه چۆن فریتان دایه بیره که وه و یستتان له ناوی بهرن، له بونیامینی براتان جیا کرد وه. براتان له برا دوور خسته وه؟؟ چه ند به توندو تیژی هه لسو که ووتتان له گه ل یوسفو بونیامینی برای دا کرد، نه ووتان خسته بیره وه، به شیوه یه کی توندو ره قیش هه لسو که ووتتان له گه ل بونیامین دا نه نجام دا؟ ئیوه نه و کاره ناشیرینه تان نه نجام دان کاتیگ نه تان ده زانی چه ند کرده وه که تان ناشیرینه!! نه زیه تدانی باو کو دایک، پچراندنی خو شه و یست له خو شه و یست!! ئای که کاریکی ناشیرینه تان نه نجام دا!! وهی که دل ره قو بی ویزدان بوون!! چۆنتان پرکیشی نه و کاره کردو چۆنتان نه نجام دا!!

براکانی هزره تی یوسف و نهم دهنگه گلهیی ئامیژه پرسۆزه یان بهرگوپچکه کهوتو بیرکیان له نیشانهی سیمای یوسفی بریان کرده و هه سهرنجیان داو، روخساری یوسفی رابوردوو عهزیزی میصری ئیستایان پیک گرتو بۆیان ده رکهوت که نهم وهزیره خاوهن شکویه یوسفه وهستو شعوریان یوسفی مندائی خراوه ناو بیریان له جهستهی نهو پیاوه گهوره به دهسه لاته خاوهن شکویه دا ناسیهوه ﴿قَالُوا: أَأَنْتَ لَأَنْتَ یُوسُفُ؟﴾ نهری بهراستی تو یوسفی کوری یه عقووبی؟!

هزره تی یوسفی دلسۆزو دل گهوره و لیبوردو ﴿قَالَ: أَنَا یُوسُفُ﴾ فهرمووی: به ئی بزانهو دلیابن من یوسفم ﴿وَهَذَا أَخِي﴾ نهم کورهش که لام دانیشتوه بونیامینی برامه، ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ بیگومان خودا نیعمه تو فهضلی خۆی به سهردا باراندوین بهوه که دوای لیک دابراو پهرتهوازه بوون یه کترمان گرتوه، بوینهوه بهیه ک خیزانو یه کتریمان ناسیهوه. پهروه ردگار که رهوه به خششیکی وای له گهل کردین ناتوانم بهیانی بکهه!

﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ شهتره حال وایه: ههر که سیک تهقوای خودا بکاو خۆپاریزی له ناههرمانی پهروه ردگارو پابهندی فهرمانو جلهوگیریه کانی بی، بهردهوام بی له سهر طاعه تکردنو خۆگری له بهرامبه به لاو موصیبه تی رۆزگادا، نهوه بیگومان خودا به سیه تی و به هانایهوه دیو له هه موو ناخۆشی و تنگو چه له مهیه ک ده پپاریزی و ههرگیز خودا پاداشی چاکه کاران فهرامۆش ناکا!

نهمه شایه تیدانی پهروه ردگار بهوه: که یوسف تهقواکارو خۆراگرو چاکه کار بووه!!

بهراستی نهمه هه والیکی له نکاوو چاوه پروان نه کراوو مو فاجه نهیه کی عه جایه یب بوو هزره تی یوسف رایگه یاندو به کورتی و له سهره خۆ فلیمی هه لۆستو کرداری براکانی بهرامبه خۆی بونیامینی برای راناندو به بی

ئەوێ هەر شەیان لێ بکاو برپاری تۆڵەساندنەوێان بەرامبەر بدا، سوپاسی
خودا دەکا کە کۆی کردونەوێو بەیەکی شاد کردونەوێ، بایبسی ئەم نێعمەتە
بەپاداشی تەقواکاری و خۆراگری دەهێنیتەوێ! بەلام براکانی شیوەی کردارو
هەلۆستێ رابوردوویان کە بەرامبەر یوسف ئەنجامیان داو نواندیان
لەبەرچاویان (تەمەشوول) دەکا و ئارەقی شەرمەزاری و خەجەلتی دەردەدەنو
خۆیان دەبینن لەبەرەمبەر چاکە کاریکندا دانیشتون: کە ئەوان خەراپەیان
لەگەڵ کردوێ، ئاخواتن لەگەڵ پیاویکی دل گمورەو خاوەن کەرەم و حیلەدا
دەکەن کە ئەوان بەرامبەر بەئەو ئەوپەری کاری نامەردییان ئەنجام دا،
بەناحەق خستیانه بیرەوێ، لەباوکیان داگری، لەبرای پچوکیان دوور خستەوێ.

بۆیە هیچکەیان پێ نەکرا جگە لەعوزر هێنانەوێو ئیعلانی پەشیمانی
﴿قَالُوا: تَاللّٰهِ لَقَدْ آثَرْنَاكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا، وَإِنَّ كُنَّا لَخَاطِئِينَ﴾ وتیان: سویندمان
بەخودا پەرەردگار تۆی بەسەر ئێمەدا بەرز کردەوێ: زانیاری و حیلەو رهوشتی
جوانو دەسلالت و فرمانڕەوایی و پیغەمبەراییەتی پێ بەخشی، دان بەهەڵەیی
خۆماندا دەنین ئێمە تاوانبارین، ئێمە نەزانو بێ وێژدان بووین بەرامبەر ت،
حەسوودی و نەزانی وای لێ کردین رهفتاری نالەبارت دەرەق بکەین. ئەگینا
تۆ پیاویکی هەلکەوتوو خاوەن چەمالو شانۆ شوکەتو بەوفاو ئەمەک پاک
بووی! ئێمە هەڵمان کردو لێمان ببووێ.

حەزەرەتی یوسف کە لەکاتی بەلاو ناخۆشی دا بەصەبرو خۆراگری بووێ،
لەکاتی خۆشی و دەست رویشتیویشدا خاوەن صەبرو خۆراگری، بۆیە
جوانمەردی خۆی راگیانندو پیاوێتی و لێبوردویی خۆی دووپات کردەوێ ﴿قَالَ
لَا تَثْرِيْبٌ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ﴾ فەرمووی: هیچ جۆرە لۆمەو سەرزەنشیتکتان لەسەر
نیە، من هیچ رهخەنیەکم لێتان نیەو هیچم لەدلدا نیە بەرامبەر ئێو! ﴿يَغْفِرُ
اللّٰهُ لَكُمْ، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ خودا لێتان خۆشبێ و لەتاوانو سەتمکاریتان

ببورئ: خودا له ههموو کەس بەرحم ترو لیسوردوو تره بۆ کەسانیک تۆیه
بکەنو بگەرێنەوه بۆ لای و ملکهچی فەرمانو جلهوگیریه کانی بن!
ئەمجار مەوجی ئاخاوتنه که بهباریکی تردا وەرده گیرێتو هەوالی باوکی
کۆنەسالی لەبراکانی دەپرسی، ئەو باوکە یوسف روناکایی چاوه کانی
له کیس چووه، ئەوانیش لەوه لامدا راستی روداویان عەرز کردو پێیان گوت: که
بههۆی زۆر گریانەوه چاوه کانی لەدهست داوه!

پاشان دەفرموی: که مەسهله کان هەموویان روون بوونەوه ئیتر پێویست
بەوه ناکا باره کانتان بۆ بار بکەینو خواردەمەنی بێهەوه بۆ کەنعانو
(بونیامین) یش بنێرمەوه ﴿ادْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوُۥهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِيْ يٰٓاَتِ
بَصِيْرًا﴾ ئەم کراسەم بێهەوه بۆ خزمەت باوکم با بەسەر دەو چاوی خۆی دا
بهێنێ، چاوه کانی چاک دەبنەوه، دُنیا دەبێ لەساغو سهلامەتی مزو دلی
خۆشی تێده کەوێتو جەستە ی گەشە ی تی دەکەوێتەوه. ﴿وَأَتُونِيْ بِأَهْلِكُمْ
أَجْمَعِيْنَ﴾ هەمووتان به خاوو خێزانەوه کەنعان جێ بێلزنو باریکەن بۆ تێره، وەرن
بۆ شاری میصر بۆ لای خۆم.

هەلبەتە ئەمە موعجیزە ی حەزرتی یوسف بوو! پەرورەدگار بەنیگا پێی
راگەیاندا: که بەو شیوه چاوه کانی حەزرتی یەعقوب چاک دەبنەوه.

راقە کەرانی قورئان لەبارە ی چۆنیەتی ئەم کراسەوه زۆر راوو بۆچونیان
دەربرێوه. هەندیکیان دەچنە چوارچیوه ی هەوالی ئیسرائیلییاتەوه و پشتیان پێ
نابەستری. ئەو ی: که وەگیرمان دەکەوێتو بەباشی دەزانین لێره دا ئاماژە ی پێ
بکەین ئەو ریوایەتیه که ئیمامی قوشەیری ریوایەتیک ی لەئەنەسەوه
بەمەرفووعی گیراوه تەوه: دەفرموی: ئەو کراسە کراسی حەزرتی ئیبراهیم
بووه و لەناوریشمی بەهەشت بووه، کاتێ ئیبراهیم خرایه نێو ناگرە کەوه
پەرورەدگار بەخەلات بۆی ناردو لەبەری کرد، دوا یی حەزرتی ئیسحاق لەبەری
کردوه، ئەمجار ئەویش لەبەر یەعقوبی کرد دوا ی حەزرتی یەعقوب بۆ

ده‌فعی چاوه‌زار کردیه ملی حه‌زره‌تی یوسف. جاکاتی حه‌زره‌تی یوسف، براکانی ده‌ناردنه‌وه حه‌زره‌تی جویرائیل فهرمانی پیکرد که نه‌و کراسه بنی‌رتنه‌وه بۆ باوکی؛ چونکه بۆنی به‌هه‌شتی لی ده‌هات، بۆنی به‌هه‌شتیش به‌سمر هر نه‌خۆشو ده‌رده‌داریکدا رابیری چاک ده‌بیتنه‌وه. واته به‌نیگا خودا نه‌مهی به‌یوسف راگه‌یاند!!

هه‌ندیک ده‌لین: کراسه‌که هر هی خودی یوسف بووه که له‌بهر خۆی دایکه‌ندوه. دوایی که به‌سمر ده‌م چاوی باوکی دا هاتوه دلی پی‌ی گه‌شاوه‌ته‌وه و خۆشی کامه‌رانیه‌کی زۆر چووته دلی یه‌عقوبه‌وه، که یه‌فخۆشی ناواش گیان به‌هیز ده‌کاو زه‌بوونی له‌هیزی هه‌سته‌کان لاده‌باو چاوو دل روون ده‌بنه‌وه و نه‌وپه‌رده تاریکیه‌ی به‌سمریان دا هاتوه لاده‌چی و روناکی و بیناییان تیده‌گه‌رتنه‌وه. زانستی پزشکی ئیستا پشگیری نه‌م جۆره دیاردانه ده‌کا!!

تیبینی :

نه‌و لی‌بوردنه‌ی حه‌زره‌تی یوسف: که له‌براکانی خۆش بوو فهرمووی ﴿لَا تُرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ... الْآيَةَ﴾ نمونه‌یه‌کی هه‌ره به‌رزه له‌سه‌ماحه‌تو چاوپۆشی دا؛ عه‌فوو کردنیکه له‌ناخی دلوه هه‌لقولاو بی گله‌یی و سه‌رزه‌نشست کردن، لی‌بوردنه له‌کاتی هیزو توانادا، سه‌رباری چاوپۆشی و لی‌خۆشبوون دوعاو تراشی بۆ کردن که خودا لی‌یان خۆشبی و له‌تاوانیان ببوری!.

بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ له‌کاتی رزگار کردنی مه‌که‌دا هه‌مان هه‌لو‌ئستی حه‌زره‌تی یوسفی نواندو لی‌بوردنی خۆی له‌قور‌ه‌یشیه‌کان راگه‌یاند: ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌ئینو عه‌بیاس و به‌یه‌قی له‌ئبه‌و هور‌ه‌یر‌ه‌وه ریوایه‌تیان کردوه: که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ رۆژی رزگار کردنی مه‌که‌ ده‌ستی به‌لاشیبانی ده‌رگای که‌عه‌ گرت (له‌و کاته‌دا دانیش‌توان هه‌ریه‌که‌یان چو‌یه مالی خۆی و خۆیان له‌ترسان حه‌شار دابوو) فهرمووی: (الحمد لله الذي صدق وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده، ثم قال: ماذا تظنون يا معشر ته‌فسیری ره‌وان (۴۸)

قریش؟ قالوا: خیرا، اخ کریم، وابن کریم، وقد قدرت، قال: وانا اقول: کما قال اخي يوسف: ﴿لَا تَثْرِيْبَ عَلَیْکُمْ الْیَوْمَ، یَغْفِرُ اللهُ لَکُمْ﴾.

نیتر دانیشتوانی مه که هه موویان له مال هاتنه ده ده تگوت له گور راده بن بۆ حشر!

بهشی شانزه ههم له چیرۆکی یوسف

هه والدان یه عقوب به بۆنکردنی یوسف و پشتگیری کردنی نهه بۆنکردنه به هۆی کابرای موزده دهره وه!

وَلَمَّا فَصَلَتِ

الْعِیْرُ قَالَ اَبُوهُمُ اِنِّیْ لَا اَحِدُ رِیْحَ یُوسُفَ لَوْلَا اَنْ

تَفْنَدُوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلٍکَ الْقَدِیْمِ ﴿٩٥﴾

فَلَمَّا اَنْ جَاءَ الْبَشِیْرُ اَلْقَنَهُ عَلٰی وَجْهِهِ فَاَرْتَدَّ بِصِیْرًا قَالَ

اَلَمْ اَقُلْ لَّکُمْ اِنِّیْ اَعْلَمُ مِنْ اَللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا

یٰکٰاٰنَا اَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوْبًا اِنَّا کُنَّا خٰطِیْیْنَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ

اَسْتَغْفِرُ لَکُمْ رَبِّیْ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿٩٨﴾

وه کوو زانیمان خۆشی و کامهرانی کهوته ناو دلو دهروونی کوره کانی یه عقوبه وه له میصر به هۆی یه کتر ناسینه وه به یه ک گه ییشته وه نهه کامهرانی و خۆشییه گوێزرایه وه بۆ ولاتی کهنعان به هۆی گهرانه وهی کاروانه که بهو موزده خۆشه! پهروه دگار موعجیزه ی له سه دهستی یه عقوب ته فیسیری رهوان (۴۹)

ده‌رخست؛ به‌وه که له‌دووره‌وه بۆنی یوسفی کرد، په‌روه‌دگار پشتگیری نه‌و
بۆنکردنه‌ی کرد به‌موژده‌دانی کوپه گه‌وره‌که‌ی که له‌میصر مابوه‌وه و مانی
گرتبوو و تبووی تا باو کم نیزنم نه‌دا ناگه‌پیمه‌وه! هاته‌وه و کراسی یوسفی
به‌سهر ده‌مو چاوی باوکی دا هیناو چاوی چاکبوونه‌وه.

ده‌فهرموئ: ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا
أَنْ تُفَنِّدُون﴾ هه‌ر له‌گه‌ل کاروانی کوپه‌کانی یه‌عقوب له‌سنووری شاری میصر
ده‌رچوون به‌ره‌و ناخی که‌نعان گه‌رانه‌وه، هه‌زهره‌تی یه‌عقوب هه‌والیکی
سه‌رسوپه‌ینه‌ری راگه‌یاندا! هه‌والیک به‌خه‌یالی که‌س دا نه‌ده‌هات؛ هه‌والیک
په‌یوه‌ندی به‌هه‌زهره‌تی یوسفه‌وه هه‌یه، هه‌زهره‌تی یه‌عقوب؛ پیری گفته‌کارو
کویره‌و بی رونا‌کایی به‌لام دل پز له‌نووری نیمان به‌نه‌وه و خزم که‌سو کاره‌کانی
ده‌ورو به‌ری فهرموو: نه‌من بۆنی یوسف ده‌که‌م نه‌گه‌ر پیم نه‌لین: خه‌ره‌فاوه
عه‌قلی تیک چوه؟! به‌شیتم مه‌زانن نه‌من ئیستا بۆنی یوسفو کراسه‌که‌ی
ده‌که‌م!

سه‌یره له‌و کوپرو مه‌جلیسه‌دا هه‌موو شتیک به‌خه‌یال‌دا دی جگه
له‌مه‌وزوعی یوسف، که‌س به‌خه‌یالی دا نه‌ده‌هات دوا‌ی نه‌و هه‌موو ماوه‌ دورو
دریژه یوسف له‌ژیان‌دا مابی! که‌س بر‌وا‌ی نه‌ده‌کرد یوسف بۆنی هه‌بی و نه‌م
پیره‌ کۆنه‌ ساله‌ کویره‌ که‌فته‌کاره بۆنی بکا!!

ئیب‌نو عه‌بباس ریوايه‌تی کردوه ده‌فهرموئ: که کاروانه‌که له‌سنووری
میصر تیپه‌ری بایه‌کی هه‌ل‌کرد بۆنی یوسفی گه‌یانده هه‌زهره‌تی یه‌عقوبو
فهرموئ: ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُون﴾ هه‌شت رۆژه رینگا دورو
بو که بۆنی کرد!

ئیمامی رازی ده‌فهرموئ: قسه‌ی راست نه‌وه‌یه: په‌روه‌دگار بۆنی یوسفو
کراسه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی موعجیزه گه‌یانده هه‌زهره‌تی یه‌عقوب چونکه

بۆنکردن له‌و مه‌سافه‌ دورو درێژه‌یه‌ شتی‌که‌ پێچه‌وانه‌ی عاده‌ته‌. که‌وابێ ئه‌وه‌ موعجیزه‌ی یه‌عقوب بووه‌.

﴿قَالُوا: تَاللّٰهِ. اِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ اَقْلَمٍ﴾ وتیان: سویندمان به‌خودا، تۆ هه‌ر له‌ گومراییه‌ کۆنه‌که‌ی خۆت دای، هه‌ر به‌ته‌مای یوسفی و چاوه‌پروانی هاتنه‌وه‌ی ئه‌وی. تازه‌ یوسفی چی و بۆنی چی؟ تاکه‌ی تۆ له‌م هه‌لۆسته‌ هه‌له‌یه‌ی خۆت نایه‌یه‌ خوار؟! تاکه‌ی یوسف له‌یاد ناچی و بروی نانی؟

قه‌تاده‌ ده‌لێ: به‌راستی قسه‌یه‌کی گه‌وره‌و ناخۆشیان به‌و پیره‌مێرده‌ دڵسوتاوه‌ گوت. نه‌ده‌بوو قسه‌ی ئاوا ره‌قو ناخۆش به‌و باب‌ه‌ گه‌وره‌یه‌یان بلێن.

چۆن ده‌بێ قسه‌ی ئاوا ره‌ق ئاراسته‌ی پێغه‌مبه‌ریکی ئاوا بکری!!!
﴿فَلَمَّا اَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ اَلْقَاهُ عَلٰى وُجْهِهِ، فَارْتَدَّ بَصِيْرًا﴾ جا که‌ کاروانه‌که‌ گه‌یشته‌ مزگینێ ده‌ر: که‌ کوپه‌ گه‌وره‌ی یه‌عقوبیه‌ یه‌هوزای ناوه‌ هاته‌ لای باوکی و کراسی یوسفی به‌سه‌ر ده‌و چاوی باوکی دا هینا یه‌کسه‌ر چاوه‌کانی له‌خۆشیا روناکاییان تیکه‌وته‌وه‌و موفاجه‌ئه‌ی چاوه‌پروان نه‌کراو پیدای بوو، موفاجه‌ئه‌ی کراس! که‌ نیشانه‌ی مانێ چه‌زهره‌تی یوسفه‌و به‌م زوانه‌ به‌یه‌کتر شاد ده‌بنه‌وه‌ موفاجه‌ئه‌ی چاکبوونه‌وه‌ی چاوه‌ کوێر بووه‌کانی چه‌زهره‌تی یه‌عقوب که‌ چه‌ند سال بوو سپی هه‌لگه‌را بوون.

ئیمامی سوودی ده‌فه‌رموێ: بۆیه‌ یه‌هوزا! کوپه‌ گه‌وره‌ی یه‌عقوب، کراسه‌که‌ی یوسفی جاری دووه‌م بۆ هینا و مزگینێ گه‌یاند؛ چونکه‌ هه‌ر ئه‌و جاری یه‌که‌م کراسه‌ خۆیناوی یه‌که‌ی بۆ باوکی هینایه‌وه‌ ویستی ئه‌و هه‌واله‌ ناخۆشه‌ به‌ئهم هه‌واله‌ خۆشه‌ داپۆشی!! ئه‌و خراپه‌یه‌ به‌م چاکه‌یه‌ بشواته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ریاوایه‌ت کراوه‌ نه‌ک هه‌ر چاوه‌کانی چاکبوونه‌وه‌و به‌س، به‌لکوو هی‌زو توانای ته‌ندامه‌کانی تریشی تازه‌ بوونه‌وه‌، ئیتر لێره‌دا چه‌زهره‌تی یه‌عقوب راستی یه‌که‌ ده‌درکینێ: که‌ لای ئه‌و نمایانه‌و له‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی په‌نه‌انه‌، له‌وه‌پێش پێی گوتن ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه‌ نایزان، ئیستاش هه‌مان راستی

دووباره کرده وه ﴿قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ: إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
 حه زره تی یه عقوب به کورو نه وه که سرو کاره کانی فرموو: نهی نه وه نه بوو
 کاتی خوی پیم گوتن لهره حمه تی خودا ناثومید مه بن. بچنه وه بو میصر
 سؤراغی یوسفو بونیامینی برای بکه نه وه لهره حمه تو به هانا هاتنی خودا
 ناثومید مه بن. من به هوئی نیگا و سروشه وه ده رباره ی سونه نه دابو نه پرتی
 خودا شتی وا ده زانم که نیوه نایزانن! نیتر له و کاته دا کوره کان تیکرا ده سته و
 دامانی باوکیان بوونو ﴿قَالُوا: يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾
 وتیان: باب به گیان! داوای لی خوشبو نمان بو بکه، نیمه په شیمانین
 له کرده وه کانمان، به رامهر جه نابتو یوسفی برامانو بونیامینی برابچو کمان
 هه له مان کردو وه چاوپوشیمان لی بکه. سه د تاوانو یه ک تویه!

لیره دا سیاقی قورئان ناماژه به شتی که ده کا که دیاره له دلی یه عقوبی
 دلسوتاودا په نگی خواردوته وه. دیاره جوړه گله یه کی له کوره کانی هیه و وا
 دیاره هیشتا دلی نه چوته وه شونی خوی و برینی هه ناوی ساریژ نه بوون بویه
 خیرا چاوپوشی خوی رانه گه یاند! وه کوو حه زره تی یوسف خیرا نه یفه رموو
 ﴿لَا تَتْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ به لکوو ﴿قَالَ: سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي، إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ فرمووی: له وه دوا داوای لی خوشبو نمان بو له خودای خوم
 ده کهم لی ده پاریمه وه که لیتان خوشی بیگومان په روه ردگاری من له تاوان
 خوش ده بی و به سوزو به زه یی به بو بنده کانی.

بهشی دهههم له چیرۆکی یوسف

بهیه ککه ییشتنه وهی خیزانی یه عقووب له شاری میصر

فَلَمَّا

دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ۖ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتِبِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ
 مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

دواى ئەوهی که ههزهرهتی یوسف ﷺ داواى له براکانی کرد: که بچنه وه
 بۆ ولاتی که نعانزو به خاوو خیزانه وه بگوینه وه بۆ میصر، لییه دا نایه ته کان
 شه وه مان بۆ رون ده که نه وه: که بنه ماله ی یه عقووب هه موویان ولاتی
 که نعانیان به جی هیشتو هاتن بۆ میصر، ههزهرهتی یوسفو کاریه ده ستانی
 ولات پیشوازییان لی کردنو له شاری میصر دا نیشته جی بوون، خیزانی
 په رته وازه بوو لیکن دا براو یه کدیگیر بوونه وه، خه ونی یوسف هاته جی و یانزه
 براکه یو باوکتو دایکی، یان پووری، سوجه ی ریزیان بۆ برد! ریوایه تکراره
 ده لێن: ههزهرهتی یوسف دوو سه د ولاغی نارد بۆ که نعان به مبه ستی
 گواسته نه وه ی بنه ماله ی ههزهرهتی یه عقووب دواپی که نزیک شاری میصر
 ته فسیری ره وان

بوونهوه خۆی پاشاو چوار هزار کەس لە کاربە دەستو پیاو ماقولان
پیشوازیان لە حەزرەتی یەعقوب کرد.

دەلێن: ژمارە ی بنە مائە ی حەزرەتی یەعقوب لە کاتی چونیان بۆ میصر
حەفتا و دوو کەس بوون بە پیاو و ژنەوه، ئەو کاتەش کە لە گەڵ حەزرەتی
موسادا لە میصر دەرچوون شەش سەد هەزار و پینج سەد و حەفتا و ئەوهەندە
پیاوی شەڕکەر بوون، جگە لە مندالۆ ئافرەتو پیرو کەفە کار.

و هەکوو ریاوەت کراوه حەزرەتی یەعقوب لە لای حەزرەتی یوسف بیستو
چوار ساڵ یان حەفدە ساڵ مایهوه، دوا یی کە کۆچی دوا یی کرد لە سەر
راسپاردە ی خۆی حەزرەتی یوسف بردیهوه بۆ ولاتی کەنعانو لە نزیک
ئیسحاق ی باوکیهوه بە خاکی سپارد!

بە هەر حال سیاقی قورتان زەمانو مەکان دە پێچیتەوه و دیمەنی کۆتایی
چیرۆکە کە نمایش دە کاو دە فەرمو ی: ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ
أَبُوهُ﴾ جا کاتی کە خیزانی یەعقوب گە ییشتنە سنووری میصرو حەزرەتی
یوسف بە نزیک بوونه و یانی زانی پیشوازی لێ کردن، بە فەرمانی پاشا
کاربە دەستو گەوره پیاوانی میصر هاوبەشی پیشوازی یە کە یان کرد، حەزرەتی
یەعقوب بە خۆی و خاوو خیزانیهوه گە ییشتنە میصر حەزرەتی یوسف دەستی
لە ملی باوکی و دایکی کردو ماچو مۆچ ئە نجام دراو ئە مجار فەرمانی
بە هەموو خیزانە کە کردو ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ فەرمو ی:
هەمووتان بچنە ناو شاری میصرهوه بە پشتیوانی خودا ئە مین دە بن لە گیانو
مالی خۆتانو هیچ ترسو بیمێکتان لە سەر نیه.

﴿وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ باوکتو دایکی بردنە لای خۆیهوه و لە سەر
کورسی فەرمانڕهوا یی لە پەنا خۆیهوه دای نشاندن بۆ ریز گرتن و گرنگی پێدان
﴿وَاخْرُؤْا لَهُ سَجْدًا﴾ باوکتو دایکتو هەر یازدە براکانی لە ئاست یوسفدا

سهری خویان دانهواند، چونکه دابو نه پیتی شو رۆژگاره وا بوو بهو جوړه سهر دانهواندنه نیمچه سوژده بردنه ریزیان له پاشاو گهوره پیوان ده گرت.

تییینی نهوه ده کرئ: له نایه ته که دا بو مه بهستی تایبه تی و به لاغی پاشو پیش کراوه، نهوه تا رسته ی ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ پیش ﴿آمَنِينَ﴾ خراوه، چونکه مه بهست نهوه یه: چوونه ژووره وه که له هه موو کاته کانیدا به سه لاهه متو دلنیا یی و سهر که وتوانه بی.

رسته ی ﴿وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پیش ﴿وَوَحَّوْا لَهُ سُجْدًا﴾ خراوه تا ناماز به بی بو نهوه: که یوسف ریزی له باو کتو دایکی گرتو گرنگی پیدان، نه گینا نهوان پیش نهوه ی سهر که ونه سهر کورسی پاشایانو له لای یوسف دابنیشن سوژده که یان بردوه. نهوه شمان له یاد نه چئ سوژده بو خوی عیبادت نیه، کاتیک ده بیته عیبادت که نیسه تی تایبه تی و صیفه ته شهر عیبه که ی تیدا بی.

جا که حه زره تی یوسف سوژده بردنه که ی باو کتو دایکو براکانی بینی، یادی شو کاته ی کرده وه که به مندالی له خه ونه که ی دا بینی مانگو خورو یانزه نه ستیره سوژده یان بو برد! روی کرده باوکی ﴿وَقَالَ: يَا أَبَتِ! هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ﴾ وتی: نه ی باوکی خوشه ویستم! نه مه ناکامو مانای خه ونه که ی سهر ده می مندالیمه که بوم گیرایه وه و تم: بابه: ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ نه توش وت: نه م خه ونه ت بو که سی مه گیره وه با که س به مه نه زانی.

﴿فَلَمَّا جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بیگومان خودا خه ونه که می به راست گیراو هی نایه

دی.

﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ بیگومان په روه ردگار چاکه ی له گهل کردم، به شیک نیعمه متو فاضلی خوی به سهر دا رستم: که له به ندین خانه رزگاری کردم، فرمان په وایی و ده سه لاتی پی به خشیوم کردومی به کار به دهستی

قسمه ریشتو ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدِّ وَمِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ نیهی له لادیوه هینایه ناو شارو له ژبانی لادی نشینی و کوله مهرگی و تازه لداری و ورزیری رزگاری کردن، هه موو نهم نیعمه تانهم به سهردا رژاون، پاش نهوهی شهیتان نیوان منو براکانمی تیک داو، سۆزی برایشه تی و خوشه ویستی له نیوانمان دا نه هیشتو هه سوودی و دژایه تی خسته ناومانه وه.

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ بیگومان خودای من زاناو ناگاداره به وردو درشتی هه موو کاروباریک، به لوطفو مهرحه مه ته بهرامبهر بهنده کانی، ههر کاتی ویستی شتی بکاو گاریک نه نجام بدا، هوکاره کانی بو دهره خسینی و وه کوو پیوست دیهینیتیه دی! به خدیالی کی دا ده هات به شوین خسته ناویردا به ندایه تی و به شوین کزیلایه تیدا فیتنه ی عیشقو لداری و له سهر مل نه دانی بو داخوازی به کانی زوله یخا بخریته کونجی به ندینخانه وه و له ویه بو سهر کورسی ده سه لاتو فرمانه وایی!!

﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان خودا زانایه به بهرژه وندی بهنده کانی سهره تاو ناگامی هیچ شتیکی لی هون نیه، داناو هه کیمه ههرچی ده یکا له شوینی خوی دایه و بو بهرژه وندی بهنده کانیه تی پاداشی چاکه کاران به چاکه ده داته وه، سهره نجام بو خودا پهرستانه ههر نهوان سهر فرازو سهر که وتوو ده بن!! راقه کهرانی قورئان کۆکن له سهر نهوه: که سوژده بردنی خیزانی هه زره تی یه عقوب سوژده ی سلاو ریزگرتن بووه، سوژده ی ته قدیسو عیباده ت نه بووه، سهریان دانه واندوه نه ک بیخه نه سهر زهوی، له شهریه تی نهوان دا سهر دانه واندن دروست بووه. به لام له شهریه تی نیسلام دا نه سخ بوته وه.

جا ههرچه نده سهر دانه واندن له سه لامکردن دا له نایینی نیسلام دا سپراوه ته وه و هه لگیراوه، که چی به داخه وه هه ندی له موسولمانانان ناگاداری نه وه نینو له کاتی سه لامکردن دا خویان ده چۆمینه وه و لاسایی روژ ناوایی به کان ده که نه وه!

نیبنو عه بدولبر له (التمهید) دا له نه نه سی کوری مالیکه وه ریوایه ت ده کا: ده فرمووی: وتمان: نهی پیغه مبهری خودا! نایا ئیمه که به ده ککه بیشتین به مه بهستی ریز لیک گرتن سهر دانه ونین؟ فرمووی: نه خهیر! وتمان: قوریان! نایا ده ست له ملی یه کتری بکهین؟ فرمووی: نه خهیر! وتمان: نایا ده ست بخهینه ناو دهستی یه کتره وه؟ فرمووی: به ئی.

به لام هه لسان له بهر که سیک که دی بۆ لای کۆمه لیک نه وه دروسته. چونکه فرموده ده کی صه حیج هه ده نه بو داوود له نه بو سه عیده وه ریوایه قی کرده: ده فرمووی: پیغه مبهر ﷺ فرمانی به تا قمی نه وس کرد فرمووی: (هُمُوا اِلٰی سَیِّدِكُمْ وَخَیْرِكُمْ) ههستن بۆ ریز گرتنی گموره که تازو پیاو ما قۆله که تان.

به کورتی هه لسان بۆ ریزنان له میوان به مه رجی پیی له خۆبایی نه بی، نه گهر له بهر هه لسان وای له کابرا ده کرد له خۆی بایی بییو خۆی به شیاوو موسته حق زانی بۆ له بهر هه لسان نه وه دروست نهی چونکه پیغه مبهر ﷺ فرموویه قی (مَنْ سَرَّهُ اَنْ یَّتَمَثَّلَ لَهُ النَّاسُ فِیْ مَا فُلَیْتَبَوْا مَعْقَدَهُ مِنَ النَّارِ) که سیک پیی خۆشبئی خه لک له بهری هه لسن، با جیگای خۆی له ناو ئاگردا ئاماده بکا.

دروسته ئاماژه کردن به ده ست بۆ سه لام کردن بۆ دوور نه ک بۆ نزیک، نه گهر سه لامیشی کرد سهر نهوی نه کاو پشتی خۆی نه چه مینیتسه وه. چونکه خۆکۆمکر نه وه به مه بهستی ته واضوعو ریز گرتن له بهر امبهر بۆ خودا نه بی بۆ که سی تر نه نجام نادری، ده ست ماچ کردنیش باش نهی به کرداری ناشیرین ده ژمی ردی ده ئین: (اِنَّهُ مِنْ فِعْلِ الْعَاجِمِ!).

وه لی ده گوتری دروسته ئینسان دهستی باوکتو دایکی خۆی ماچ بکا، دهستی مامۆستاو پیاوچاکان ماچ بکا.

به شی هه ژده ههم له چیرۆکی یوسف

پارانه وه یه کی گشتی

﴿ رَبِّ

قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
مُسْلِمًا وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّلَاحِينَ ﴿۱۰۱﴾

به باو کتو دایکی خۆی شادمانی کرده وه، له گهڵ خیزانو که سو کاره کانیدا
یه کترین گرتوه، له ژوور هه موو نیعمه ته کانیشه وه نیعمه تی پیغه مبه رایه تی و
فرمانه واییه: که خودا پیی به خشیوه. نه مجار لیره دا نه م دو عایه ده کاو
داوا له پهره وردگاری خۆی ده کا وه کوو چۆن له جیهان دا نیعمه تی جۆراو جۆری
به سهردا رشتوه، له قیامه تیشدا بیخاته ژیر فه ضلو که ره می خۆیه وه
نیعمه تی به سهردا برژیو به موسولمانی بیکوژیو بیخاته ریزی صالحانه وه.
ده فەرموی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ﴾ پهره وردگارا! فرمانه وایی و ده ست
رۆیشتووی بی به ره له ست پێ دام، کهس نیه ده ست به ده هستم بین، کهس
نیه به ریزه وه سهیرم نه کا، هه رچی گهنجی خه زینه ی ولاتی میصر هیه
هه مووی که وه ژیر ده ست، پله و پایه ی به رم ده ست که وت، شانو
شکۆمه ندی ته واوم پێ درا له هه یچم کهم نیه، نه مانه نازو نیعمه تی دونیا یین.

﴿وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ فیری ته عبیری خه ونو ئاکامه کانی

خه ونوت کردم؛ نه مه شیان نیعمه تی عیلمو زانسته. خودایه نیعمه ته کانت

ده ژمیرم یه که یه که، باسیان ده کهم به دل شوکرو سوپاست ده کهم!

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌ی به‌دییه‌نهری ئاسمانه‌کانو زه‌وی! که به‌قودره‌تی خۆت دروستت کردونو کارو باریان به‌ده‌ست خۆته، ده‌سه‌لاتو توانات به‌سه‌ریان‌داو به‌سه‌ر دانیشه‌کانی‌دا هه‌یه. ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ هه‌ر تۆ یارمه‌تده‌رو پشتیوانو چاودێرو خاوه‌نمی، هه‌موو شتیکم به‌ده‌ست تۆیه‌و تۆ خاوه‌نمی له‌دونیاو قیامه‌ت!

خودایه‌ ئه‌وه‌ نيعمه‌تو ئه‌وه‌ ده‌سه‌لاتو تواناته‌! خودایه‌! من ئیستا داوای ده‌سه‌لاتو له‌شساعی و مالو جاهت لی‌ ناکه‌م، خودایه‌ داوای شتیکت لی‌ ده‌که‌م له‌وانه‌ پایه‌دارتو گرنگ‌تره‌، خودایه‌! داوات لی‌ ده‌که‌م ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ به‌موسولمانی به‌رنه‌و به‌مخه‌ره‌ پێری صالحانه‌وه‌.

ئا به‌م جۆره‌ جاهو ده‌سه‌لاتو فه‌رمانه‌وایی دیمه‌نیان لای هه‌زه‌ره‌تی یوسف‌ داده‌پۆشرین، خۆشی و شادی به‌یه‌ک گه‌ییشه‌نه‌وه‌و کۆبونه‌وه‌ی خاوو خێزانو خزمو که‌سو کار هه‌یچی له‌گۆڕی نامینێ، دیمه‌نی کۆتایی دیمه‌نی به‌نده‌یه‌کی روت له‌هه‌موو جاهو جه‌لالیک، دیمه‌نی به‌نده‌یه‌ک له‌خودای خۆی ده‌پارێته‌وه‌و داوای لی‌ ده‌کا ئایینی سه‌لامه‌ت بی‌و له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی به‌مرئو بگات به‌پیاوچاکان که‌ باوکئو باپیرانی پێغه‌مبه‌رنی دروودی خودا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیمه‌و نه‌وانیش بی‌.

ئه‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنیک‌ی موطله‌قه‌و ده‌رچونه‌ له‌تاقیکردنه‌وه‌ی کۆتایی.. ئیتر په‌روه‌ردگار به‌پاکئو خاوینی له‌دونیا کۆچی پێ‌ کردو له‌ناو صندوقیک‌ی روخامدا له‌ولاتی میصر به‌خاک سپێردرا، پاش چوار سه‌د ساڵ هه‌زه‌ره‌تی موسا له‌وی‌هه‌ تابوته‌که‌ی گواسته‌وه‌ بۆ به‌یتولمه‌قدیسو له‌وێ له‌نزیک باوکئو باپیرانی‌دا نێژرا!

شایانی باسه‌ که‌ له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا ئاوات خواستنی مردن دروست نیه‌.

لهصه حیحهین دا فهرموودهیهک ههیه ئیمامی نه حمهد لهئه نه سهوه
ریوایه تی کردوه ده فهرموئ: پیغه مبه ر ۱۱۳ فهرموئ: (لایتمنین اَحدکم المَوتَ
لَضَرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنِّيًّا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي،
وَتَوَقَّيْ إِذَا كَانَتْ أُلُوفًا خَيْرًا لِي.)

لهئه بو هورهیره شهوه ریوایه ت کراوه ده ئی: پیغه مبه ر ۱۱۳ فهرموویه تی:
(لایتمنی اَحدکم المَوتَ، ولایدع به من قبل أن یأتیه، انه اذا مات اَحدکم انقطع
عمله، وانه لایزید المؤمن عمره الا خیرا).

بهشی نۆزدههههه له چیرۆکی یوسف

چه سپاندنی پیغه مبه رایه تی چه زه تی موحه مهه د ۱۱۳

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

﴿١٠٤﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

وَكَايْنِ مِنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا

وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا

وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ

أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ

سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ



دوای ئه وهی په روه ردگار سه رگوروشته ی یوسفی گیرایه وه، نه مجار
 ده به یوئ له ریگه ی نهم چیرۆکه وه پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممه د
 بچه سپینئ، له م روه وه: که چیرۆکی حه زره تی یوسف هه والئ غه یبه، هه والئ
 غه یبیش ته نها خودا ده یزانئ، ده ی خو موحه ممه د ﷺ ناگاداری نهم چیرۆکه
 نه به، گه لو هۆزه کهشی هه چیان لی نه زانیوه، جا که پیغه مبه ر ﷺ ئه و
 سه رگوروشته ی ناوا به ریکو پیکي گیرایه وه ئه وه نیشانه ی ئه وه یه: که قورئان
 که لامی خودایه و پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممه دیش حه قو راسته.

نه مجار ره خنه ی له هه لۆیستی موشریکه کان گرتو باسی ئه وه ی کرد: که
 زور نیشانه و نایه ت هه ن تاکو ته نهایی خودا ده گه یه ن وه لی ئه و موشریکه
 ناوړی لی ناده نه وه و پستی لی هه لده که ن، نه مجار ئه وه راده گه یه نی: که
 ریبای بانگه وازی پیغه مبه ری نیسلام بریتیه له بانگه وازی بۆ یه کتاپه رستی و
 ره تکرد نه وه ی هه موو جوړه شیرکو هاوه ل په یدا کردنیک.

ده فهرموئ: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ ئه وه ی باسکرا
 له چیرۆکی یوسف، هه ر له و روژه وه که خه ونه که ی بینئ و دوایی خرایه
 بیره که وه تا ئه و روژه ی بووه فهرمانه وه ی ده ست رویشتووی میصر، هه روا
 هه لۆیستی براکانی به رامبه ری، حالو وه زعی باوکی نه مانه هه موویان
 هه والئ په نامه کینو پیش نازلبوونی قورئان پیغه مبه ر ﷺ ناگاداریان نه به،
 هه روه ها گه لو هۆزه کهشی ناگاداری نه بوون! خیطابه که بۆ پیغه مبه ره ﷺ نهم
 چیرۆکه نیگای خودایه بۆ پیغه مبه ر، بۆ ئه وه ی زیاتر دلئ دامه زری، خوگر بی
 له به رامبه ر ته زیه تدانی گه له که ی و رو وه رگیرانیان له بانگه وازی به که ی!

مه بهست نه وه یه: هه والدان لهشتی غه بی نیشانه ی نه وه یه: که قورئان موعجیزه یه؛ چونکه پیغه مبه ر ﷺ له وه پیش له کتیبانی نه پروانیوه قوتابی کهس نه بوه، هاوچه رخی یوسف و براکانی نه بوه، ده ی هه والدان ی پیغه مبه ر ﷺ بهم چیرۆکه دورو درێژه به بی گۆرانکاری هه له نیشانه ی ئیعجازو سدرئاسایی قورئانه.

﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ ته ی موحه ممه د! ته تو له لای براکانی یوسف نه بووی، ئاگاداری پیلانو نه خشه یان نه بووی، نه و کاته ی برپاریان دا: که یوسف بخه نه بیره که وه، قیلیان له یوسف و باوکیشی کرد. به لام ئیمه به نیگا نه و سه رگوروشته یه مان فیر کردی و به سروش بۆمان ناردی.

له قورئانی پیروژدا له م جوړه هه وال ه غه بی یانه زۆرن وه کوو له سه رگوروشته ی خاتو مه ریه دا ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَاحَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ﴾ آل عمران/ ۴۴. یان ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾ تا ده گاته نه وه که ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا الْقَصَصَ/ ۴۴-۴۶. یان ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ القصص/ ۴۵.

بیگومان ده بویه پاش چه سپاندنی نیگا و هاتنی نه م جوړه چیرۆکانه و راگه یاندنی نه م هه وال ه غه بی یانه که هه ستو شعور ده هه ژینن، ده بویه هه موو کهس برپاریان بهم قورئانه بکرا یه، به تایبه تی نه وان بۆ خۆیان به چاوی خۆیان پیغه مبه ریان ده دی، حال و وه زعیان ده زانی، نایه تی قورئانیان لی ده بیست که چی برپاریان پی نه ده کرد، سه رباری نایه ته کانی قورئان، نیشانه ی تری بوونه وهر هه ن، چه نده ها به لگه ی جوړاو جوړ له سه ر روپه ری بوونه وهر بلا وکراونه وه، به لام نه وان تی نی نافکر له مانا کانی حالی نابن.

له گهڙ هه بوونی ئەم هه موو هه وائە نهینێ یانە ی قورئان ئاماژەیان پێ دەکا، له گهڙ هه بوونی ئەم هه موو به لگه و ده لیلانه ی له سهر روپهړی بوونه وه و لێره له وێ بلاو بوونه وه که هه موویان په ندو ئامۆژگارینو ریبازی راستی ژبانی دونیاو قیامهت نیشانی ئاده میزاد ده ده ن، که چی وێپرای هه بوونی ئەو هه موو به لگه و نیشانانه زوربه ی زۆری ئاده میزادان ئیمان ناهینن. وه کوو ده فهرموی: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ زوربه ی زۆری ئەو ئاده میزادانه بپروا به بانگه وازییه که ت ناکه نو شوێن په یامه که ت ناکه ون، ته نانه ت نه گهر زۆریش خۆت ماندوبکه ی هه وێ ته قه للاً بده ی ئیمان بهینن، بپروات پێ ناکه ن، چونکه ئەوان سوورن له سهر کوفرو سهر ره قی خۆیان.

په یوه ندی ئەم نایه ته به نایه ته کانی پێشه وه له م رووه یه: که به گوێره ی قسه ی ئیبنو عبباس هه ندیک له کافره کانی قوربه یش به شیوه ی ته عه ننوت داوایان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ئەم چیرۆکه یان بو بگێرێته وه پیغه مبه ریش ﷺ پێی وابوو نه گهر بۆیان بگێرێته وه له وانه یه ئیمانی پێ بهینن. جا که بو ی خۆیندنه وه ئەوان هه ر سوور بوون له سهر کوفرو بیدینی خۆیان ئیتر ئەم نایه ته هاته خوارێ، وه کوو ئەوه بلێی ئاماژه بێ بو نایه ته تی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص/ ۵۶.

ئه مجار په ره وردگار ئەوه راده گه ینی: که ئەو کافرا نه هه یج عوزریان نیه له وه دا که ئیمان به په یامه که ت ناکه ن، ده فهرموی: ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ تۆ نه ی موحه ممه د! داوای کرێ و موچه له و کافره سه ره قانه ناکه ی له سهر بانگه یشته نیان بو خودا په رستی، به لکوو له پیناو نایینی خودا داو بوخاتری ره زامه ندی خودا ئەو کاره نه نجام ده ده ی، ئەتۆ مه به ستت جی به جی کردنی نه رکێ سه رشانی خۆته و پا داشت لێیان ناوێ! ده ی ده بوایه ئەوانیش به بێ سێ و دوو ئیمانیان بهینایه و به پیر بانگه وازییه که ته وه به اتنایه !!

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نیه ئەو قورئانهی تۆی پێ نێردراوه و بۆ تۆ بهنیگا هاتوه و پهیرهو پرۆگرامی ئایینی ئیسلامه ئیلا که هیه یادخهروه و نامۆژگاری و شارهزایی کهری هه موو عالمه، ته گهر پهیرهوی بکهزو شوینی بکهون له دونیاو قیامهتدا سهرراز دهبن.

ئهم نایه ته یه کیکه لهو نایه تانهی که راستی به تی په یامی پیغه مبه ر دوویات ده که نه وه.

هۆکاری ئەوه: که زور بهی خه لک ئیمان ناهینن ئەوه یه: که ئەوانه له به لگه کانی هه بونی خودایه کی به دیهینهر بی ئاگانو تینافکرنو له بوونه وهر ورد نابنه وه، به روداوه کانی رابوردو و پهن دنامیز نابن!

ده فهرموی: ﴿وَكَايْنٌ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ چندان له نیشانه جوړاو جوړه کانی ئاسمانه کازو زهوی: که تاکو ته نهایی خودا ده چه سپینو نیشانهی که مائی زانستو ده سه لاتی پهروه ردگارن، هه ر له نه ستیره گه رۆکتو راوه ستاوه کانه وه تا ده گاته کیوو چۆم ده ریاو گژو گیاو دارو دره ختو ئاژه لۆ مردوو زیندو، هه روا به روبوم تاه بۆزو به رامو رهنگو روخساری میوه هات، شیناوه ردو ئاوو هه واهه ورو بارازو به فرو ته رزه و چهنده هاو ملیونه ها شتی تر که ئەو ئاده میزادانه به سه ری دا راده برنو دینه به رچاویانو به سه ریاندا تیپه ر ده کاو ده یان بینن که چی لییان بی ئاگانو تییان نافکرنو په ندیان لی وهر ناگرن هه مووشیان گه واهی هه بوونی خودایه کی تاکو ته نیاو خاوه ن ده سه لاتی ره ها ده دن.

به کورتی هه موو شتیکی بوونه وهر نیشانهی تاکو ته نهایی خودایه. ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ زور بهی زۆری ئەو خه لکه وێرای هه بوونی ئەو هه مرو نیشانه جوئی جوئیانه دان به وجودی خودادا ناتین مه گه ر شه ریکی بۆ داده نین، ده زانن خودا هیه به لاه هاوه لی بۆ به ره وا ده زانن! وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَلَيْتُنَّ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَقُولَنَّ اللَّهُ لِقَمَان/۲۵. دان به وهدا دهئین که خودا به دیهینهری بوونه وه ره کهچی یه کتاپهرستی ناکمن، هاوهلی بۆ دادهئین بتو صهنم، فریشتهو مانگوو خۆر دهپهرستن، هاوار دهکهنه غهیری خودا بۆ لابردهی زیانو هینانی خیر، همریه که به جۆریک موشریکه، همر عیبادهتیک خالص بۆ خودا نه بوو به شیرک ده ژمیردری، عیبادهته کهی پوچه لهو لئی وهرناگیری!

ئیمامی موسلیم لهته بو هورهیره وه ریوایهت دهکا دهلی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: خودا ده فهرمووی: من له هاوهلی بی ناتاجم کهس هیندهی من بی ناتاج نیه له شهریک. جا که سییک کاریکی کرد بۆ مزو شتی تریشی کرده شهریکم، به خۆی نهو که سهی کردویه تی به هاوهلم دهستان لی بهرده دهه! ئیمام نهحمده لهته بوسه عیدی کوری فوضاله وه ریوایهت دهکا، دهلی: له پیغه مبه رم ژنهوت دهی فهرموو: (که رۆژی قیامهت پهروه ردگار هه موو ئاده میزادانی کۆ کرده وه، بانگ کهریک بانگ دهکا دهلی: که سییک له کرده وه یه کذا که بۆ خودای نه انجام داوه که سیکی تری کرد بیته هاویهشی خودا، باداوی پاداش له غهیری خودا بکا، چونکه خودا له هه موو کهس بی ناتاج تره له هاوهلو هیچ پیویستی به شهریک نیه.)

ئیمامی نهحمده له مهحمودی کوری له بیده وه ریوایهت دهکا: که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: نه وهی که من بۆ ئیوه لیی ده ترسم شیرکی پچوکه، هاوهلان عمرزیان کرد: نهی پیغه مبه ری خودا! شیرکی نه صغهر چیه؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ریایه، رۆژی قیامهت که خه لک پاداشی وهرگرته وه، پهروه ردگار به ریبابازان ده فهرمووی: بچن بۆ لای ئهوانه ی له دونیادا ریبابازیان بۆ ده کردن بزائن ناخۆ پاداشیان هیهه بتانده نی.

ئیمام نهحمده لهته بو موسای نه شعرییه وه ریوایهت دهکا: که پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: نهی ئاده میزادینه! خۆتان لهو شیرکه که ریایه بیاریزن، چونکه له خسهی میروله نهینی تره، پاشان قیری کردن چۆن خۆیان لهو شیرکی

بجووگ نهینیه ده پاریزن. فرموی: بَلَّيْن: (اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُبِكَ مِنْ اَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنُسْتَغْفِرُكَ لِاَلَا نَعْلَمُهُ).

ئهمانه شیرکی نهینیزو پیویسته زۆر بهوریایی خۆمانی لی پاریزین بۆ ئه وهی ئیمانهمانه پالفتهو ریکو پیک بی.

شیرکی ئاشکراو عه یانیش ههیه: که بریتیه له گهردنگه چ کردن بۆ غهیری خودا له کارو باریکی ژباندا، وه کوو گهردنگه چکردن بۆ یاساو قانونیک که هی خودا نه بی، گهردنگه چکردن بۆ دابو نه پیتییک که له گهل شه ریه تی خودادا یه ک نه گرتیه وه، بۆ نمونه پابه ند بسون به بهرگئو پۆشاکیکه وه که له گهل یاسای پۆشاککی ئیسلامی دا ناگونجی، بهم جوهر عه ورت دانه پۆشی، یان چۆنیه تی عه ورت به ده ربخا، ئهمانه شیرکی ئاشکرانو پیویسته موسولمانان زۆر وریایانه هه ولی قه لاچۆکردنو خۆپاراستنو تیگه یاندنی له خه لکانی تر بدن!

روتی ئافره ت نه مپۆ بهو شیوه فراوانه که ده بیندیری بانگه شه بۆ کردنی له لایهن ئۆکه رانی جوله کهو ماسۆنیه وه، شیرکیکی ئاشکراو عه یانه، پیلانیکی دارژاوی کوفری جیهانی به دژی موسولمانان، چه کیکی کوشنده یه به ده ست داگیرکه رانو چلکاوخۆرانی کوفری عاله مییه وه بۆ روخاندنی ره وشتی ئیسلامی و ریشه کیشکردنی دابو نه پیتی باوکتو باپیرانی خودا په رستان!

مام حاجی بۆ خۆی که شیده ی پشته باوه شییک ده بی و حاجی ژنی خیزانی داپۆشراو عابا به سه ر که چی که چه که یان نیوه ی جهسته ی به ده ره وه یه! مامۆستاو شیخو خه لیفه و سۆفی به کانمان بۆ خۆیان کونجی مزگه وت ده گزنو ریش به شان ه کراو ته سبیح به ده ستو سیواک له ده م رادراو ده م به ویردو سه لاوات که چی که کانیا ن نه وه کانیا ن قولو قاچ رووتو سه رو مل قوتو به ده رلا! له هه موو شتییک ده چن جگه له به چه کی موسولمان نه بی.

هه لبه ته ئه و ماموستا و شیخو خه لیفه و سۆفییانه نوێژ ده که ن به لام
 نوێژه که یان له فەحشا و مونکەر نایانگیریته وه، بۆخۆیان موسولمانی ساغ نین
 بۆیه خاوو خیزانیان له هی موسولمانان ناچن، بۆ خۆیان به ده م موسولمانن
 به لام کرده وه کانیان به درۆیان ده خه نه وه، بۆخۆیان ههر چه ند به روا له ت
 موسولمانن وه لی له راستی دا پشتیان له ئایین هه لکرده وه، پابه ندی فەرمانو
 جله و گیریه کانی خودا نین!!

ده ی ئه وانه به ته ما چین؟ چا وروانی چ ده که ن؟

﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ ئایا ئه و موشریکانه ئه و
 به نا و موسولمانو به کرده وه کافرا نه دلنیا ن له وه ی: که خودا عه زاییکی ئیقلم
 گیرو داگر نه دیا ن بۆ بی نی، هه موانیا ن بگری ته وه و تیکیانه وه پیچی؟!
 ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان له وه دلنیا نواترسن که
 به نا که هان قیامه ت رایی و ئه وان تایه خه یا ن نه گری به خۆیا ن نه زانن؟!

بیگومان غه یب بۆ ئاده میزاد ئییه نی و ده رگای له سه ر پیوه درا وه، چا و
 ناییینی و گوێچکه ناییستی، کێ ده زانی پاش تاوێکی تر چ ده بی و چ
 ده قه ومی؟

ئه مجار پهروه ردگار پاش ئه و هه ره شه کردنو به لگه هی نا نه وانه،
 مه به ستی په یامی پیغه مبه ر ﷺ رۆن ده کاته وه و به تمانه ی پیغه مبه ر
 به په یامه که ی دیاری ده کا و ده فەرمو ی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ ئه ی موحه ممه د!
 به ئاده میزاد و جندۆ که بل ی: ئه مه ئه و ریگایه یه که من بانگه وازی بۆ ده که م،
 بانگه وازی ده که م بۆ ئه وه ی شایه تی به دن که هیچ خودا نین جگه له خودا.
 ئه من به و بانگه وازی به ﴿ادْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ خه لک
 بانگ ده که م بۆ په یرو یکردنی نایینی خودا به یه قین و پروایه کی ته وا وه وه،
 به به لگه و نیشانه ی ئاشکرا وه، ئه من بۆخۆم بانگه وازی ده که م بۆ نایینی خودا و
 هه موو ئه وانه ش که شوینم که وتوونو برویا ن به په یامی من کرد وه بانگه وازی

ده کهن بۆ ئایینی خودا، ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نه من خودا له ههموو عهیبو نهنگی یه ک به دوور ده گرم به پیرۆزی ده زانم ته قدیسی ده کهم. نه من ههرگیز شهریکی بۆ دانانیم هاوه لۆ مندا لۆ خیزانی نیه، وه زیرو راویژکاری نینو پیوستی به هیچ نیه، ههموو کس موحتاجی نه وه و نه موحتاجی به کس نیه وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿تَسْبِيحُ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ، إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ الاسراء/ ۴۴.

ههموو ناسمانه کازو زهوی نه وهی تیاندا یه ههریه کهو به زوبانی خوی ته سبیحاتی خودا ده کا، هیچ شتی که نیه ته سبیحاتی خودا نه کا، به لام ئیوه ته سبیحاته که یان نابیسن، بیگومان خودا حه لیهو لیخوشبووه داوای لیخوشبوونی لی بکه، تۆیه بکه با لیتان خوش بی.

بهشی بیسته م له چیرۆکی یوسف

په نه وه رگرتن له چیرۆکه کانی قورئان

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرْىِۚ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰتَقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٩﴾ حَتّٰى اِذَا اَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْا اَنْهُمْ قَدْ كَذَبُوْا جَآءَهُمْ

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿۱۱۰﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۱﴾

پاش نه وهی قورثانی پیروز له نایه ته کانی پیښوودا پیښه مبرایه تی
 موحه ممدی ﷺ چه سپاند له مروه وه که هوالی غه بی راده گه نه، نه مجار
 په روه ردگار ردهی نه وانه ده داته وه که پروایان به پیښه مبرایه تی نیه: بریک
 له شوبه ی نه وانه ی نینکاری پیښه مبرایه تی حه زه تی موحه ممد ده که نه
 نه ویه: ده لین: نه گهر خودا بیویستایه پیښه مبرایه تی بنار دایه فریشته ی ده نارد
 وه کوو قورثان له شونینکی تر دا له زمانی کافره کانه وه ده گپ پته وه ده فرموی:
 ﴿لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ فصلت/۱۴.

نه مجار په روه ردگار هره شهی له کافره کانی قورپه شو هاو وینه کانیان کرد
 به ناردنی عذاب بو سهریان نه گهر نیمان نه هینن، چونکه سوننه تی خودا
 ده ربارهی بنده کانی نه گوره، دابو نه پیتی وا هاتوه هر گهلو نه ته ویه که
 نیمان نه هینن سزایان ده دا. نه مجار کوتایی سوره ته که به وه ده هینن: که
 چیروکی یوسفو باوکی و برا کانی په ندو عیبره تی تیدایه بو خاوه ن عه قلو
 فامان.

ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ
 الْقُرَى﴾ نهی موحه ممد! نیمه پیش تو هیچ پیښه مبرایه تی که له پیاوان
 نه ناردوه، نه فریشته مان کردوه به پیښه مبرو نه نافر ته شمان کردوه
 به پیښه مبر! به لکوو تنها پیاومان کردون به پیښه مبرو ره وانه مان کردون

هه مووشیان له نه هلی شاریوون دانیشتووی لادیو ساراو ده وارنشین نه بوون! نیگاو سروشمان بو ناردوون شه ریعتو یاسامان فیڕ کردون. ئەم نایه ته به ناشکرا نهوه ده گه یه نی: که پهروه ردگار پیغه مبه رانی له پیاو رهوانه کردوون نه که له ئافره تان. هیچ کاتی ئافره ت پیغه مبه رو رهوانه کراو نه بوون. دابو نه پیتی خودا واش هاتوو که ئەو پیغه مبه رانه دانیشتووی شار بن، هه رگیز خودا له دانیشتوانی لادیو ده وارنشین پیغه مبه ری رهوانه نه کردوه، چونکه به سروشت لادیو ده وارنشین ته بیات ترشو دلپه قو وشکه ته بیعتن! دانیشتوی شاره کان ته بیعتیان هی دیو پشوو درژن!

نه وه تا قورئان له شوینیکی تردا ده ر حق به لادیو ده وارنشینه کان ده فهرموئ: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ التوبة/۹۷.

پیغه مبه ریتی تو به گویره ی دابو نه پیتی خودایه وه لهو دابو نه پیتیه لهو یاساو نیظامه به ده ر نیه، ئیمه هه ر پیغه مبه رمان هه ر له ره گه زی پیاوان ناردوه.

نیبنو که ئیر ده فهرموئ: هه ندیک پیاو وایه: سارا خاتون خیزانی هه زه تی ئیبرا هیمو دایکی هه زه تی موسا، خاتو مه ری هه می کچی عیمران دایکی عیسا نه مانه پیغه مبه ر بوون، به لگه ی به وه هی نا وه ته وه: که فریشته موژده ی به سارا خاتون داوه به وه که کوپتیکی ده بی، ناوی ئیسحاق ده بی، دوا نه ویش یه عقووبی ده بی، بو دایکی موساش به لگه یان ئەم نایه ته یه: که ده فهرموئ: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص/۷. به نیسه بت خاتو مه ری هه مه وه نه وه تا فریشته هاتوو به لایو مزگینی پی داوه که کوپتیکی ده بی ناوی عیسا یه. هه روه ها به م نایه ته ش که ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ. يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ آل عمران/۴۲-۴۳.

جا هه رچه نه ده ئەم خاتو نانه ئەم جوژه نیگایه یان بو کراوه به لام ئەمه نه وه ناگه یه نی که نه وان پیغه مبه ر بوین.^(۱)

(۱) ته فسیری نیبنو که ئیر ج ۲/۴۹۶.

ئەمجار پەرەردگار ھەرپەشە توندو تیژ ئاراستە موشریکەکان دەکا
 لەسەر ئەوێ کە پێغەمبەریان بەدرۆ خستەو دەفەرموئ: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوێ بۆ ئەو موشریکە
 بەدرۆخەرەوانە کە پەيامی تۆ بەدرۆ دەزانن بەناوێ دەکا گەشتو گوزار
 ناکەن! بۆ ئەوێ سەرەنجامی ئەو گەلو نەتەوانە بیینن کە پێغەمبەری خۆیان
 بەدرۆ خستەوێ چییان بەسەر ھاتوو خودا چۆن لەناوی بردن، بۆ لەشوینەواری
 قەومی نوح ھودو صالحو لوط وردنابنەو؟ بزانی ئەوانە بەھۆی کوفرو
 سەرپێچی پەيامی پێغەمبەرەکانیانەو چییان بەسەر ھاتوو؟ چۆن ریشەکیش
 کراون لەناو بران! دەبواوە پەندیان وەرگرتایە بترسانایە لەوێ کە ئەو
 عەزابە ئەو گەلو نەتەوانە پێ لەناو برا دیتە سەر ئەوانیش!
 پێویستە بزانی: سەرەنجامی کافرەکان لەناوچوونو فەوتانە سەرەنجامی
 خودا پەرستان سەرفرازیو رزگار بوونە.

دە کەواوە ھەول بەدەن بۆ قیامەتو خۆتان بۆ تاقیکردنەو ھەحسابو
 لێکۆڵینەوێ ئەو رۆژە نامادە بکەن، خۆتان لەکردارو گوشتارو ھەلوێستی
 خاپوورکەر بپاریزن ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بێگومان پاداشی
 قیامەت زۆر باشترە بۆ ئەو کەسانە لەخودا دەترسنو ھاوێلی بۆ دانائین.
 خۆشگوزەرانی قیامەت زۆر باشترە لەپاداشو بەروبوومی ئەم جیھانە کە
 موشریکەکان پێغەمبەرانی تیدا بەدرۆ دەخەنەو. جا وەکوو چۆن لەدونیادا
 خودا پەرستانمان سەرفراز کردوونو رزگارمان کردوون، ھەر بەو جۆرە
 لەقیامەتیشدا سەرفرازیو رزگاریبوونمان بۆ دەست نیشان کردوون. بێگومان
 قیامەت بۆ ئەوان زۆر لەدوینیا باشترە، چونکە نێمەتی دویا تەمەن کورتو
 رو لەنەمانە، بەلام نێمەتی قیامەت تەواوو بەردەوام ھەتا ھەتایییە!!
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا عەقڵتان پێ ناشکی، عەقڵو ھۆشتان نەماو؟ بۆ
 تێنەفکردنو بیر لەداهاتووی خۆتان ناکەنەو؟؟ خو ئیو ئەگەر تێنەفکردن
 وردبوونەو تان ھەبواوە ئیمانتان دەھێنا!

ئه مجار پهروه دگار مزگینی ددها به پیغه مبهری خوی و ههوالی نهوهی
 پی راده گهیه نی: (که یارمه تی خوی ده نیرتیه سهر پیغه مبهرا نی و له کاتی
 تهنگانه دا فریایان ده کهوئ، له ناسکترین کاتو له تهنگو چه له مهو نهزمه دا
 خدا به هانای بهنده موخلیصه کانی خویهوه دئ! ده فهرموئ: ئیمه له پیش تو
 جگه له ره گهزی پیوا کهسی ترمان نه کردوه به پیغه مبهرا) جا نهو
 پیغه مبهرا نه هاتوونه سهر گه له کانیانو پهیامی خویان پی گه یاندونو
 بانگه وازیان کردون بو یه کتاپه رستی و دلسوزی له عیباده تکردن بو پهروه دگار
 ئیتر گه لو نه تهوه کانیان به درویان خستوونه وه، زیده رهویان کرد له کوفرو
 سهر کهشی و گومراییی دا، پیغه مبهرا نیش هه ره شهی هاتنی عه زابی خودایان لی
 کردنو به ته ما کۆمه گی و یارمه تی خدا بونو یارمه تیه که دوا کهوت ﴿حَقَّ
 إِذَا اسْتَيْسَأَ الرَّسُلُ﴾ هه تا کار گه ییشتیه نهوه پیغه مبهرا ن نا ئومید بوون
 له ئیمان هینانی گه له کانیان، یا له سهر کهوتن به سهریان دا؛ چونکه نهوان
 به ته وای له کوفرو بیدینی دا رۆچوو بوون. ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ گه لو
 نه تهوه کان دلیا بوون له وه: که پیغه مبهره کانیان درویان له گه ل کراوه، نهوهی
 له خودا وه واده یان پیدرا وه نایه ته دی، ئاله م ساتو کاته حهری جاندها که
 پیغه مبهره کان گه ییشتوونه نهو په ری ناره حه تی و تهنگانه، به ره نگاری کوفرو
 گومراییی ده کهن، رۆزگار دینو ده رۆن پیغه مبهرا ن ده پارینه وهو دوعا ده کهن
 که میک نه بی وه لامیان نادریته وه، سال تیوه ده سوورینه وهو کوفرو به تال
 له هیزو توانای خویان دانو شوئینکه وتوویان زۆرو موسولمانان که بو بی هیزا!

به راستی کاتو ساتی ناسکو حهری جنو تهنگانه ن. پیغه مبهرا چاوه پروانی
 هاتنی کۆمه کی ره و نایه تی دی، کافره کان پییان وایه درویان له گه ل کراوه، نا
 له م کاته دا که تهنگانه ده گاته نهو په ری پیغه مبهرا ن تهنگه تاو ده بنو له په لو
 بو ده کهونو هیزی بهرگری و بهرنگاریان پی نامینی، نا له م کاته حهری جده دا
 ﴿جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ له نکاوئیک یارمه تی و کۆمه گی خدا هات بو یانو فریایان
 کهوت ﴿فَنَجَّىٰ مَنْ نَشَاءُ﴾ نهوانی مه یلمان لی بوو رزگاریان بی، رزگار کران
 نهوانیش پیغه مبهرو موسولمانه کان بوون. سزاو تو له مان دابه زییه سهر

به دروخمه وه کان ﴿وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ عه زابو تۆلهی خودا له تاوانباران ناگیردرتسه وه، نمو تاوانبارانهی کافرن به خوداو پیغه مبه ریش به درو ده خه نه وه.

نمو ونهی ئەم نایه ته له قورئاندا زۆرو زه به ندهن: وه کوو ده فهرموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ غافر/۵۱. یان ﴿كُتِبَ اللَّهُ لَإِبْرَاهِيمَ أَنَا وَرُسُلِي، إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ المجادلة/۲۱. یان ده فهرموی: ﴿وَزَلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ، أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة/۲۱۴.

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بێگومان له چیرۆکی هه زه تهی یوسفو براکانیو باوکی دا په نلنو عیبه رت ههیه بو ئه وانیهی خاوه ن عه قزو فامن، له روداو ورد ده به نه وه سهیری سه ره تاو ئاکامی روداو ه کان ده که نو په ندیان لی وهرده گرن!

وه لی غافل و نه فامه کان: که عه قلی خویان به کار ناهیننو تی نافکرن نه صیحه تو نامۆزگاری کاریان تی ئاکا سوود له چیرۆکو سه رگورشته وه رنا گرن.

﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى﴾ ئەم قورئانه که به نیگا بو تۆمان ناردوه ئه ی پیغه مبه ر! قسه و باسیکی هه لبه ستر و نیه، چیرۆکو سه رگورشته ی دروستکرا و نیه، چونکه که لامیکی موعجیزه یه و له توانای ئاده میزادا نیه کتیبیکی ئاوا سه ر ئاسا بخاته رو، چیرۆک گیره وه و حیکایه تخوان که ی توانای ئه وه یان هه یه که لامی ئاوا ره وانو شیرین و صاف و لووس دابنن؟! به تایبه تی که ئەم قورئانه له لایه ن که سیکه وه راده گه یه ندری که خۆی خوینده وار نیه، هاموشۆی زانایانی نه کردوه، که وابو نه مه گه وه ره ترین به لگه یه که قورئان که لامی خودایه و به رنگی نیگا و سه روش بو موچه ممه د ره وان ه کسرا وه و چیرۆکی ده ست هه لبه ست نیه ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به لکوو پشتگیری کتیه ئاسمانیه کانی پیش خۆی ده کا: که خودا بو پیغه مبه رانی پیشووی ناردوون.

وه کوو تهوراتو ئینجیل و زه بوور.. تهوهی: که تییان دایه و حقه و دهستی لی نهدراوه نه گزراوه قورئان پشتگیری ده کاو به راستی له قه له م ده دا.

﴿وَتَقْصِلْ كَلَّ شَيْءٍ﴾ هه موو شتیکی پیوست بۆ نایین تیدا شی کراوه تهوه، هه رچی پیوست بی بۆ کاروباری نایینی وه کوو فه رمانو جله و گیریه کانی پهروه ردگار، مزگینی و هه ره شهی رونکردنه وهی صیفاتو ناوه جوانه کانی، چیرۆکنو سه رگوروشتهی پیغه مبه ران له گهل و نه ته وه کانیان دا. له م قورئانه دا رون کراوه تهوه!!

به کورتی و پوختی له قورئان دا شیکرنه وه و رونکردنه وهی هه موو شتیکی تیدا یه که پیوسته بۆ دین، له شوینکا پیوستی به درێژه کردنه وه هه بی به درێژی دواوه له هه ر شوینیکا کورتبیری پیوست بووی کورتبیری به کار هیناوه، حه ق و راستی بیرو باوه پری رون کردۆته وه، به لگه و ده لیلی زۆرو زه به ندهی هیناونه وه، نه خلاق و ره وشتی جوانو بنه مای شه ریه ته و نه حکامی شی کردونه وه، به جۆریک نه گه ر په یه و بیان بکری به خته وهی دونیا و قیامه ت بۆ ئاده میزاد ده سته به ر ده بی. کاروباری کۆمه لانی خه لک به نه وه په پری ریکنو پیکی به پێوه ده چی.

﴿وَهُدًى﴾ قورئان هی دایه تده ره بۆ که سیک تی بفری و لێی ورد بیته وه، به جوانی سه یری بکا و بیخوینیته وه. شه ره زایی که ری ریکای راستو سه لاحه له هه موو بواریکی ژیان دا. ﴿وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ره حه ته و به خشیکی گشتی یه بۆ نه و موسو لمانانه ی نه حکامی قورئانیان له ناودا جی به جی ده کری، نه وانیه ی موسو لمانیش نین له ژیر سایه ی حوکی قورئان دا له سهروه ته سامانی خۆیان دلنیا، ناموس و گیانو بیرو باوه رو شوینی عیبا ده تیان پارێزراوه. وه کوو موسو لمانان مامه له یان له گه ل ده کری و له کۆمه لگایه کی خالی له فه سادو فاحیشه و تاوان ژیان به سه رده بن!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی (الرعد)

نهم سوره ته ناو نراوه به سوره تی (الرعد) چونکه باسی هه ورو بروسکه و بارینی باران له هه و ره وهی تیدایه وه کوو ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا، وَيُنَشِّئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ، وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ الرعد/۱۲-۱۳.

باران هوی ژبان به بو هه موو گیان له به ری کوو بو هه موو ره کوو گرو گیایه که صاعیقه جاری وا ده بی ده بیته هوی فهوتانو ویران بوونی ولات. نهمهش پیچه وانسه سوودو قازانجی ناوه که هوکاری ژبان، کوکردنه وه له نیوان دوو شتی دژی به کدا جیگای سهر سوپمانه!

ریوایهت و رای جیا جیا همن ده رباره ی نهم سوره ته ناخو مه که یی به یان مه دینه یی به!

موجاهید له ئیبنو عبباسو علی کوپی نه بو طه لحه وه ریوایهت ده کا: که مه که یی به. هه مان را له سه عیدی کوپی جویه ره وه ریوایهت کراوه.

سه عیدی کوپی مه نصوور له سونه نه که ی دا ده لی: نه بو عه زانه له نه بو بیشره وه ریوایهت ده کا ده لی: پرسیارم له سه عیدی کوپی جویه ره کرد ده رباره ی فهرمووده ی پهروه ردگار: که ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ ئایا مه بهستی عه بدوللای کوپی سه لامه؟ له وه لام دا فهرمووی: نهمه چی به سهر چییه وه هیه؟ نهم سوره ته مه که یی به و چ په یوه نندیه کی به عه بدوللای کوپی سه لامه وه هیه؟

له لایه کی تره وه ههر موجاهید له ئیبنو زویه یرو مه رد وه یه ی له ریگای (العوفی) یه وه له ئیبنو عبباسه وه، هه وه ها له ریگای ئیبنو جو ره یی جو عوسمانه وه له عه طاوه له ئیبنو عبباسه وه، هه وه ها نه بو شش یخ له قه تاده وه

ریوایه‌تیاں کردوه: که نهم سوره‌ته مده‌نی‌یه. تنها لهریوایه‌تی نه‌خیردا نه‌وه
چهرت کراوه که نایه‌تی ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا
قَارَعَةٌ...الآیة﴾ مده‌دینه‌یی‌یهو نه‌وی تری مه‌ککی‌یه. ^(۱۱)

چهند مونساه‌به‌و پیکه‌وه گونجانی‌ک هدی‌یه له‌نیوان نهم سوره‌تهو سوره‌تی
یوسفدا، همدردوکیان باسه‌کانیان چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل گه‌له‌کانیانو
چۆنیه‌تی رزگارکردنی موسولمانانو له‌ناوبردنی کافرانیان له‌خۆگرتوه. همدردو
سوره‌ته‌کش مه‌به‌سته‌کانیان لی‌ک ده‌چن نه‌وه‌تا همدردوکیان مه‌به‌ستی تاکو
ته‌نهایی خوداو بوونی خودایان له‌خۆگرتوه.

له‌سوره‌تی یوسفدا ده‌فهرموئ: ﴿أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ؟﴾ له‌سوره‌تی (الرعد) یشدا ده‌فهرموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (۲-۴) یان ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ؟ قُلِ اللَّهُ﴾ (۱۶) همدروها له‌چهند نایه‌تی تریشدا لی‌ک ده‌چن!!

له‌لایه‌کی تره‌وه همدردو سوره‌ته‌که وه‌صفی قورنانیان تیدی‌یه: نه‌وه‌تا
سوره‌تی یوسف به‌وه‌صفی قورنان کوتایی هاتوه‌و ده‌فهرموئ: ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ﴾.

سوره‌تی (الرعد) یش به‌وه‌صفی قورنان ده‌ستی پی کراوه، ده‌فهرموئ:
﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ، وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

سوره‌ته‌که به‌به‌لگه هی‌نانه‌وه له‌سهر هه‌بوونی خوداو تاکو ته‌نهایی زاتی
پاکی ده‌ست پی ده‌کا، به‌لگه‌و نیشانه‌ی خودایه‌تی و به‌دی‌هینانی ناسمانه‌کانو
زه‌وی مانگو خۆرو شه‌وو رۆژو کی‌وو دۆلۆ ده‌شت ده‌ریا، می‌وه‌و به‌روبوو

تام بۆزۈ رەنگۈ شېۋە روخسارى جۆراو جۆر رادە نوڭى، ئەۋە دەچەسپىنى:
 كە ھەر خودا خۆى بەدیهىنەرە، خەلقو ئىجاد ژيان پىدانو مراندن، سوود
 بىگە ياندزو زيان لىخستن ھەر بەدەست خودايە.

نه مجار باسی زیندوبونه وه و پاداش و سزای رۆژی قیامت ده کاو
به به لگه و ده لیل ده یا نچه سپینی!

هه‌واڵ ده‌دا له‌هه‌بوونی فریشته‌و چۆنیه‌تی چاودێری کردنیان بۆ ئاده‌میزاد به‌فرمانی خودا.

نمونه‌ی حقوق به‌تال دینیتسه‌وه، له‌وانه خودا ده‌پهرستن ده‌یانکاته
نمونه‌ی حقوق له‌وانه‌ی بت ده‌پهرستن به‌نمونه‌ی به‌تالو پوچ حلییان ده‌کا.
مزگینی ده‌دا به‌ته‌قواکاران به‌به‌هشتو هه‌ر‌ه‌شه به‌سزای دۆزه‌خ له‌وانه
ده‌کا: که پایه‌ندی واده‌و په‌یمانی خویان نین.

چۆنیەتى پىغەمبەرانو ئەرکى سەرشانىيان: كە بانگەوازيكرده بو
به كتابه رستي و جله و گيري له تتيهرستي به دهست نيشان ده كا.

ئەو دەچەسپىنى: كە پىغەمبەرەن ھەموويان ئادەمىزادىن خىزانو
مىندالو نەويان ھەيە، موعىزە بەدەست ئەوان نىھە بەدەست خودايە، ئەركى
ئەوان راگەياندىن موژدەدانو ترساندىنە.

گه لئی مه بهستی تریشی له خوگر تووزو ئاماژه یان بۆ ده کا: خودا یار بێ
له کاتی رافه کردنی ئایه ته کا ن دا رونیا ن ده کهینه وه.

کۆتایی سوره ته کهش بهوه هاتوو: که پهروه درگار شایه تی پیغه مبه رایه تی و نبوه ت بۆ حه زره تی موحه ممه د ده او شایه تیدانی خودا په رستانی شهلی کیتاب بهوه ی: که نیشانه ی پیغه مبه ری ئیسلام له نامه ئاسمانییه کانی شه واندا هه به، راده گه نه ی.

بەراستی ئەم سورەتە یەکیەکە لەسورەتە سەرسوڕهێنەرەکانی قورئان، کە لەسەرەتاوە تا کۆتایی یەک شێوە و یەک تاج و بۆنۆ بەرامبەر هەیە، دڵخۆش دەروون

﴿الم﴾ لهو پېش ئاماژه مان پې کرد: که ئو پیتانه له سهره تاي هندی سوره تدا همن ئامیری ئاگادار کردنه و نو ده بی گرنگی بدری بهو په یامو نه حکامانی به دوا ئو پیتانه دا دین. شیوهی خویندنه و هشیان ده بی به شیوهی لیک داپران بخویندریتوه واته: ده بی بخویندریتوه: (الف، لام، میم، را) همر سوره تیک بهم جوړه پیتانه دهست پې بکا به مه بهستی ته حده دا کردنی قورثانه بو کافره کازو بوړدانیانه، هروها ئاماژهی ئه وهشی تیدایه: که نازل بوونی قورثان له لایهن خوداوه یو گومانی تیدا نیه.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ نایه ته کانی ئهم سوره ته بریتین له نایاتی قورثانی پیروز: که گه ییشتونه سهر تر ویکي که مالو بی عهیبی، شیاوی ئه و نه به ناوی ﴿الکتاب﴾ ناو ببرین.

﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ هه موو ئه و قورثانه ی بو تو نازل کراوه ئه ی موحه ممه د! له خوداوه بو تو نیردراوه و شکو گومانی تیدا نیه. واته: دوا ی ئه وه ی په روه ردگار پله و نرخی سوره ته که ی راگه یاندو که مالو بی عهیبی بو چه سپاند، ئه مجار ئهم حوکه ی گشتی کردو بو هه موو قورثانی چه سپاند.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه لی زوریه ی ئه و ئاده میزادانه بروایان به وه نیه بکه ئهم قورثانه له خوداوه بو تو نیردراوه ... دان به وده دا نانین که ئهم قورثانه شهریه ته و یاسا یه پې بلای ری کو پیکه و گونجاوه بو هه موو روژگارو سهرده میک؛ نازانن نه گهر ئاده میزادان په پره ی حوکه و یاسا کانی بکه ن له دونیا و قیامه تدا سهر فرازو ئاسوده ده بن! موسولمانانی پېشو له چاخه زیرینه کانیان دا چونکه په پره ی ئهم قورثانه یان کردو به گویره ی یاساو حوکه کانی هه لسرو که وتیان کرد، بوونه باشتیرین گه لو نه ته وه ی سهر زه ی، زوریه ی زوری دونیا یان خسته ژیر کونترپو لی خو یانه وه، عدرشی کیسراو

رۆمانیان ژێرو زه بهر کرد، سهریان به فارسو رۆم دانهواندو دوژمن پێش دۆست
شایه تی عه داله تکاریو ناشتیخوازی بو داوون.

نه گهر نه مپۆ سه رنج بدهینه واقیعی ئاده میزاد ده بینین زوریه ی زۆری
دانیشه توانی سه ر گۆی زه ی پر وایان به قورئان نیه، رێژه ی موسولمانان
به نیسبه ت هه موو جیهانه وه (۵/۱) پێنج یه که، نه مه ش به مو عجیزه یه کی
گه موره ده ژمێردری بو قورئان: که له وه پێش هه والی داوه که زۆرینه ی خه لک
ئیمان ناهینن، به درێژیای میژووی ئیسلامیش وا هاتوه که موسولمانان
زۆرینه ی سه ر زه ی نه بنو ئیستاشو له داها تووشدا هه ر وا ده بی.

برێ دیارده ی ده سه لاتو به توانایی خودا له ئاسمانه کانو زه ی دا

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ

وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ

النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ

قِطْعٌ مَّتَجَوَّزَاتٌ وَجَنَّتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ

وَاخَرٌ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِّبَعْضِهَا عَلَىٰ بَعْضٍ

فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

پاش نهوهی پهروهر دگار نهوهی راگه یاند: که زوری بهی ناده میزاد بپروا به قورئان ناکمن، به شوین نهوه دا به لگه ده هیئتیه وه له سر تاکنو ته نهایی خوداو زیندو بوونه وه، حالو چۆنیه تی ناسمانه کانو مانگو خۆرو زهوی به کیوو شیوو دۆلو چۆمو ده ریایه وه ههروه ها حالو چۆنیه تی گژو گیوا کشتو کالو دارو دره ختی به میوه و بی میوه به بۆنو رهنگو روخساریانه وه، هه موان ناراسته ده کاو ده یانکاته به لگه له سر به توانایی و به ده سه لاتی خودا.

به کورتی پاش نهوهی به پهروهر دگار نهوهی به یانکرد: که قورئان که لامیکی حقوراسته، نه مجا رنهوه روون ده کاته وه: که نهو که سهی قورئانی نازل کردوه توانای تهواو ده سه لاتی ره های هیه، ده نهوه تا سهیری دروستکراوه کانی بکمن ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ پهروهر دگار خودایه کی وه هایه ناسمانه کانی دروستکردونو به رزی کردوونه وه به بی کۆله که رایگرتوون، به چاو ده بینن نهو ناسمانه پانو به رینانه: که نه م سهرو سهریان نازاندی، به بی کۆله که وه ستاون، جگه له قودره تو ده سه لاتی خودا هیچی تر راینه گرتوون، ئیوه هه میسه ناسمانه کان ده بینن به بی کۆله که وه ستاونو هیچیان له ژیردا نیه، ته نانه ت نه گمر بشگوتری: راوه ستانه که یان به هوی ته رازوو کیشی جاذیبیه تی نیوان نه ستیره کانو قه باره زه به لاهه کانی ناو بۆشایی ییه! بیگومان نهوهش هه به قودره تو ده سه لاتی خودایه و بهس!

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان نهو خودایه ی: که ناسمانه کانی به بی کۆله که و پایه راگرتوون، کۆنترۆلی عهرشی کرد، ده سه لاتی به سه ریا هیه، کردویه تی به ممرکه زی فرمانپه وایی خۆی، نه م کۆنترۆلکردنو داگیرکردنه به شیوه یه که: که شیاوی زاتی پاک ی بی، ئیمه نازانین نیستیواکه چۆنه و چۆن نیه عهرش: شتیکی دروستکراوه، خودا به قودره تی خۆی به دیه پناوه، قورئان

چون باسی ده کا ناوا پروامان پییهتی، لهههموو ناسمانه کازو زهوی گهوره تره!!
 له فمرموده ی پیغه مبهردا هاتوو که ده فمرموی: (مَا لَلسَّمَوَاتِ السَّبْعُ وَمَافِيهِنَّ
 فِي الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَحَلَقَةٍ مُلْقَاةٍ بِأَرْضٍ فَلَاقَةٍ، وَالْكُرْسِيُّ فِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ كَتَلِكِ الْحَلَقَةِ
 فِي تَلِكِ الْفَلَاقَةِ) له ریوایه تیکی ترده فمرموی: (وَالْعَرْشُ لَا يَقْدِرُ قُدْرُهُ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ
 وَجَلَّ).

له نایه ته که دا پهروه ردگار سهره نجی ناده میزاد راده کیشی بۆ تیفکرین
 له ناسمانه کان: که بینراویکی بهرزو پازو پۆرو بۆ سهرو بنن.

نه مجار سهرنجمان راده کیشی بۆ شتیکی غهیبی زۆر فراوان تره که
 عمرشی پهروه ردگاره، گهوره بیو فراوانی عمرش ههر باس ناکړیو ههستو
 عهقل په ی پې نابه! جا نه گهر ناسمانه کان بهرزین نهوه عمرش بهرز تره،
 نه گهر ناسمانه کان گهوره فراوان بن، نهوه عمرش زۆر لهوان گهوره ترو فراوان
 تره. پهروه ردگار به قودره تی خوی نهه جیهانه فراوانه: که عمرشه کونترپۆلی
 کرد: کونترپۆل کردنیکی ره هاو موطله ق، قورشان وینه ی کونترپۆل کردنه که
 ده کیشی به شیوه یه که نهوه عالمه ره هاو موطله قه لهههستی ناده میزاد
 نزیک بکاتهوه!!

﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خۆرو مانگی رام
 کردون، وای لی کردون فرمان به ردار بن بۆ نهه نجامدانی نهوه نهرکه ی
 لهههستویانه سودی ههیه بۆ ناده میزادو ناژه لو روکه و درهخت. ههر یه که ی
 له خۆرو له مانگ بهر یو شوینی خوی دا تا کاتی دیاریکراو هاتو چۆ ده کا،
 ههر یه که و له جه مسهری خوی دا هه لده سوړی، رونا کایی و گهرمایی ده به خشن
 بهزهوی هوکاری ژیان دهسته بهر ده کهن.

نه که ههر خۆرو مانگ، به لکوو هه موو نههستیره گهړوکه کانی تریش
 لههاتو چۆ دانو ههر یه که لهتهوه ره ی خوی داو بهر یو شوینی خوی دا دیو دهروا
 تا کاتی دیاریکراو: که کۆتایی هاتنی دونیا به هاتنی قیامته، یان تا

کاتیکی دیاریکراو که ههریه که بیان دهوری خۆی تهواو دهکا، خۆر بهسالیکی
تیوه رسوپانهوی خۆی تهواو دهکا بهلام مانگ لهماوهی (۲۹) رۆژ یان (۳۰)
رۆژدا خولی خۆی نهنجام دهدا.

ههر یهکی لهم نهستییه گهڕۆکانه بهگۆهری یاسای بۆ دیاریکراویانو تا
ئهو نهندازهی بۆیان دانراوه لههاتوچۆو ههلسوپراندان، دهوری رۆژانهو
مانگانو سالانهی خۆیان نهنجام دهدهنو لهجه مسهر و تهوههری خۆیان
لاناذهنو رینگهیان لی ههله نابێ، نامیرهکانیان ناسۆینو ساتهوهختیک لهکار
نهکهوتووو پاشو پیشیان نهکردوو نایکهن، چونکه خودایهکی بهدهسهلاتو
بالا دهستو ههکیو لیزان ههلیان دهسوپینو دهیانهیئو دهیانبا!!!

﴿يَذَّبُرُ الْأُمُورُ﴾ پهروهردگار کاروباری بونهوهر نهخشهکیش دهکاو بهوپهپری
ریکئو پیکی بهوه بهگۆهری ویستو داخواری حیکمهتو دانایی خۆی، بونهوهر
ههله دهسوپینو گۆرانکاری تیدا دهکا، دهژینئو دهمرینئ، ههندی کس بهرز
دهکاتهوه ههندیک نهوئ، ههندیک بی هیژ دهکا ههندیک قهوی، بریک
دهوله مهند دهکاو تاقمیک ههزار، نهه جوان دهکاو نهو ناشیرین، نهه کورتو
نهو درێژ... هۆکار دهره خسیئ بۆ بهدییهینانی ئاکام، ههموو شتییک
لهبونهوهردا یاساو قانونیکی تایبهتی بۆ داناوهو تایبهتمهندی خۆی ههیهو
حیکمهتی خودا داخواری نهوه بووه که بهو جۆره بی، چۆن عاله می نهجسام
بهپۆه دهباو نهخشه و پلانی تیدا نهنجام دهدا ههر بهو شیوهش عاله می
نهرواح سهپههرشتی دهکاو ویستو ئیرادهی خۆی تیدا نهنجام دهدا، چۆن
چاودیری مهجهره دهکا ئاواش ئاگاداری زهریه، چاو دیریکردنی نه میان
له سهپههرشتی کردنی نهویان غافلئ ناکا. هیچ ئیشییک له ئیشیکی تری بی
ناگا ناکا!

﴿يُقْصِلُ الْآيَاتِ﴾ نیشانهکانی دهسهلاتو بهتوانایی خۆی رون دهکاتهوه،
بهلگه لهسهر خودایهتی و تاکئو تهنهایی زانایی و دانایی خۆی دههینیتهوه، نهه

بوونه‌وه‌ره به‌گویره‌ی یاسایه‌کی ورد هه‌لده‌سورپنئی، په‌یوه‌ندی له‌نیوان
ته‌ندامانی بوونه‌وه‌ردا خولقاندوه‌و پیکم‌وه گونجاندونی، بۆ نمونه‌ کۆمه‌له‌ی
خۆری (المجموعة الشمسية) به‌خۆرو مانگو ته‌ستیره‌کانی تره‌وه، هه‌موویان
له‌نیوان خۆیاندا په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واویا هه‌یه، هه‌موویان به‌گویره‌ی یاسا
نیظامیک هه‌لده‌سورپن، هیجیان ری به‌هیجیان ناگرنه‌و هیچ کامیکیان
له‌ریبازی خۆی لانا، هه‌ریه‌که‌یان له‌شوینی خۆی ده‌رده‌که‌وئو به‌ریبازی
خۆی ده‌روا له‌تمه‌وه‌ری خۆی ده‌خولیته‌وه‌و نه‌رکی خۆی ته‌نجام ده‌دا!

په‌روه‌ردگار ته‌م که‌ونه‌ی ئاوا به‌دییه‌ناوه‌و به‌و شیوه‌ هه‌لده‌سورپنئو
نیشانه‌ی ده‌سلاته‌و به‌توانایی خۆی نیشان ده‌دا ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ
تَوْفِئُونَ﴾ بۆ ته‌وه‌ی ئیوه‌ بروای ته‌واو په‌یدا بکه‌ن به‌هاتنی قیامه‌تو زیندو
بوونه‌وه، بزانه‌: که‌سیک ته‌وه‌ تواناو ده‌سلاتی بی، ته‌وه‌نده‌ داناو لیزان بی،
ده‌توانی جاریکی تر ئاده‌میزادو گیانه‌به‌رانی تریش سه‌ر له‌نوی زیندو
بکاته‌وه، که‌ده‌سیک به‌توانی له‌نه‌بوو ته‌م بوونه‌وه‌ به‌دی به‌یئی ده‌توانی
جاریکی تر ئیوه‌ی ئاده‌میزاد پاش مردن زیندو بکاته‌وه‌و سزاو پاداشیان
له‌سه‌ر کرده‌وه‌ کانتان بداته‌وه. که‌سیک به‌توانی ئاسمانه‌کانو زه‌وی به‌دی
به‌یئیو ئاوا به‌و شیوه‌ بوونه‌وه‌ر ئیداره‌ بداو چاودیری بکا، ده‌توانی پاش مردن
جاریکی تر سه‌رله‌نوی گیانه‌کان بکه‌پنیته‌وه‌ بۆ جه‌سته‌کانو حیسابو
لیکۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ل بکاو به‌گویره‌ی کرداری دونیا‌یان سزاو پاداشیان
بداته‌وه!!

پاش ته‌وه‌ی به‌لگه‌ ئاسمانیه‌کانی رانواندنو کردنی به‌نیشانه‌ی
خودایه‌تیو تاکتو ته‌نها‌یو به‌ده‌سلاتی خۆی، ته‌مجار به‌لگه‌کانی زه‌وی
را ده‌نۆینئو ده‌فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَسَّ الْأَرْضَ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی
وه‌ه‌ایه‌ زه‌وی فراوان کرده‌وه، له‌باری درێژیو له‌باری پانی درێژی کردۆته‌وه، و
دیه‌ پش چاو ده‌لیی به‌په‌یه‌ راخراوه، بلاوی کردۆته‌وه‌ بۆ ته‌وه‌ی قاچی

ناده‌میزادو ناژه‌لی له‌سهر بچه‌سپی، بتوانن به‌سهری‌دا هاتوو چۆ بکه‌ن، سود له‌خیرو خیراتی وهریگرن له‌به‌روبوومی دارو دره‌ختی بخۆن، به‌شیوو دۆلۆ پیده‌شتو لاپالی‌دا بگه‌رپن. هه‌ولی به‌ده‌سته‌پنانی نیعمه‌تی خودا بده‌ن! بیگومان زه‌وی له‌به‌ر گه‌وره‌یی روبه‌ره‌که‌ی وادیته پیش چاوه‌که راخراوه‌و دریش بۆته‌وه. نه‌مه‌ش له‌گه‌ڵ شیوه‌ هیلکه‌یی زه‌وی‌دا درایه‌تی نابێ، چونکه‌ قورشان ئاماژه‌ بۆ شیوه‌ هیلکه‌یی زه‌وی ده‌کاوه‌ ده‌فرموی: ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ الزمر/۵. وه‌لی له‌به‌ر گه‌وره‌یی و فراوانی به‌شیوه‌ی راخراو دیته‌ پیش چاو.

﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ پمروه‌دگار له‌زه‌وی‌دا کتیی چه‌قاندون بۆ نه‌وه‌ی جبه‌و جۆله‌که‌ سه‌نته‌ری خۆی تیک نه‌داوه‌ له‌نگه‌ری خۆی رابگرێ، ﴿وَأَنْهَاراً﴾ چۆمی له‌زه‌وی دروست کردون، نه‌م چۆم جۆگه‌و جۆبارانه‌ به‌ناو زه‌وی‌دا ده‌کشین سود به‌ناده‌میزادو ناژه‌لۆ دارو دره‌ختو روه‌ک ده‌گه‌یه‌نن زه‌وی تینوو ئاو ده‌ده‌ن، کشتو کالۆ به‌روبووم به‌هۆی ئاوی نه‌و چۆمانه‌ وه‌به‌ره‌م دین.

﴿وَمِنْ كُلِّ ثَمَرٍ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ پمروه‌دگار له‌هه‌موو جوهره‌ میوه‌یه‌که‌دا نیرو میی داناهه‌، روه‌کو دره‌خت به‌روبووم میوه‌یان لی په‌یدا نابێ ته‌گه‌ر نیرو مییان تیدا نه‌بن! زانستی تازه‌ش ته‌وه‌ی سه‌لماندوه: که‌ دارو دره‌ختو روه‌ک، میوه‌و دانه‌ویلێیان -به‌بێ هه‌بوونی نیرو می- لی په‌یدا نابێ، جا نه‌ندامه‌ نیره‌که‌ جاری و ده‌بێ له‌ته‌ک نه‌ندامه‌ میینه‌که‌دایه‌، جاری وایش ده‌بێ له‌دره‌ختیکی تردایه‌، وه‌کوو دارخورما، نیره‌که‌ له‌گه‌لی‌دا نیه‌، به‌لکوو له‌داریکی تردایه‌. روه‌کی په‌مۆ (لۆکه‌) نیرو مییه‌که‌ پیکه‌وه‌ له‌گۆلۆکه‌که‌یدان، روه‌کی کوله‌که‌ نیرو مییه‌که‌ هه‌ردوکیان له‌هه‌مان روه‌ک‌دان به‌لام گۆله‌کانیان جوداوازه‌.

هه لبه ته نه مړو زانیاری کشتو کالی و روه کناسی و دره خت ناسی
پیشکه و توه و زور شت له م باره و زانراوه و کتیه تایه تییه کان ناماژه یان پی
کردوه.

هه روه ها په روه ردگار له هه موو میوه یه کدا دوو جوړی ره خساندوه،
له باره ی تامه وه وه کوو شیرینو مزر، شیرینو تال، ترشو سویر... له باره ی
ره نگه وه وه کوو سپی و رهش، سوورو شین.... له باره ی سروشته وه وه کوو ساردو
گهرم.... هتد

﴿يُغْشِي اللَّيْلُ النَّهَارَ﴾ په روه ردگار به تاریکی شو و رونا کای پی روژ
داده پوښی، ده بیینی ده مه و نیواره خورثاوا ده بی، تاریکی بالی رهشی خوی
به سهر بوونه وهردا ده کیښی و بهرگیکی رهشی قه ترانی به بهر ته بیعه تدا ده کاو
دوینا ده بیته نه نگوسته چاو، نیتر ورده ورده شو راده بری و ده گاته ده مه و
به یان، نه مجار شو پوښاکی روژ له بهر خوی ده کاو دوینا روناک ده بیته وه نه م
گورپانکار یکردنه له بوونه وهردا بو نه وه یه بهر ژه وهندی ناده میزاده کان ده سته بهر
بی بی به شو نارام بگرنو ماندویان به سته وه، به روژ هه ولی بژیوی خویان
بده نو پیدا ویستی ژیان دابین بکه ن، وه کوو له شوینی تر دا ناماژه به مه ده کاو
ده فهرموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ النمل/۸۶.
یان ده فهرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ
فَضْلِهِ﴾ الروم/۲۳.

دوا نه وهی: که نه م به لگه بیسراوه سروشتیان هی رانواندن: که هه موو
به یانی و نیواره یه ک ناده میزاد به چاوی خویان ده یان بینن، به لکوو له هه موو
نانو ساتیکدا نه م گورپانه به دی ده کری، باسی نه وه ده کا: که نه م به لگانه
هه رچهنده زور روونو ناشکران، گه لی گرنگو جیگای سهرجن، که چی که س
لایان لی ناکاته وه و تییان نافکرنو عه قلی خویان یان تیدا خهرج ناکه ن،
ده فهرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له دروستکراوانی

خودا داو له دیارده سه رسوپهینه ره کانی دروستکراوه کانی دا که نیشانه ی به توانایی و دهسه لاتی ره های ذاتی حه قن، به لگه ی جورا و جور همن بۆ که سائیک لئیان ورد بینه وه و په ندیان لی وهریگرن، نه گهر تییان بفکرن ده زانن: که به دیهینه ری نه شتانه به هه موو دیارده یه کیانه وه خودای بالاده ستو خاوه ن و بستو ئیراده ی ره هاو خاوه ن دهسه لاتی بی سنوره. هیچ شتیکی له بهر عاسی نابی، ههرچی بیهوی له ناوی ده با، ههر کاتیکیش بیهوی له ناو چوه که دینیتسه وه گۆره پانی بوونه وه، ههر چیه کیشی بۆی له نه بوو دروستی بکا به بی ماندوبوون به دی دینی!! که وایی به ندایه تیکردنی ئیه ی ناده میزاد جگه له ذاتی پهروه ردگار بۆ که سی تر دروست نه، گهر که چی ههر بۆ نه وه ده کری، هاوارو پارانه وه ههر له خودا ده کری، په نا ههر بۆ نه وه ده بری! بۆ که سی تر نابی نه نجام بلرین.

ههر لهو به لگه سروشتیانه ی: که به چاو له سه ر زهوی ده بیندرین جوداوازی ئیوان پارچه کانی زهوی خۆیه تی، ده فهرموئ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ﴾ له زهوی دا چهند پارچه زهوی ده که له په نا یه که وه همن، نه م پارچه هاوسی ئی نه و پارچه یه و نه و پارچه یه له ته که نه م پارچه یه دایه، که چی وئیرای هاوسی ییو له په نا یه کبونیانه وه به سروشتو به ماهیه ت لیکدی جیانو ههر یه که یان بۆخۆی سروشتیکی تایبه تی هیه، هیه خاکیکی نه رمانی پر پستو به ره که ت، خاوه ن بهرو بوومو سوود به خش بۆ ناده میزادو گیانله به رانی تر. هیه گونجاوه بۆ دارستانو باخ، هیه بۆ کشتو کال گونجاوه و دارستانی پی ناکه وی، به شی و هاشی هیه ره قه نزو چه قه نزو روتنه نه به کاری کشتو کال دی و نه دارو دره ختی لی و بهر دی. هیه زیخه لانو لمبه لانه، هیه کوستانه و هیه گهر میانه، هیه ناوه دانو هیه وئیرانه، هیه ناودارو هیه بیرونه، هیه ههواسازو هیه دهرداوی! نه میان خاکی ره شو نه ویان سوره خاکه، نه میان گلّه سوره نه ویان گلّه زهرده!!...هتد.

﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ لهزهوی دا ههیه باخو رهزی ترئی جوراو جور
 ﴿وَزُرُوعٍ﴾ ههروا کشتو کالی جوراو جور؛ که بهروبوومیان خوراک بژیوی
 ناده میزادو گیانله بهرانی تره، ﴿وَنَخِيلٍ صِنَوَانٍ وَغَنَیْزٍ صِنَوَانٍ﴾ ههروهها
 لهزهوی دا ههیه دار خورما، ههیه یهک بنکی ههیه لهسه ره شو بنکه چهند
 قه دیک هه لچوون وه کوو داری هه نارو دار هه نجیرو هه ندیک دار خورما،
 داری وایش ههیه یهک بنکو یهک قه دی ههیه وه کوو باقی دره خته کانی تر.
 ﴿يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ﴾ نه مانه هه موویان به یهک ناو ناو ده درین.
 زهوییه که یان یهک زهوییه، یهک هه وایان ههیه، که چی شیوه و روخسارو
 قه باره و تامو بهرامیان جوداوازه.

﴿وَنُفُضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ﴾ هه ندیک یانمان له هه ندیک یان
 باشترو به سوود تر کرده له خواردنو تامو چیژدا. له بۆزو بهرامو قی تامیناتا،
 له شیرینی و مزری دا!

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان لهم جوداوازییه ی نیوان
 دارو دره ختو ره که بهروبوومو دانه ویله و شتی تریش دا نیشانه ی جوراو جورو
 به هیز هه لهسه هه بوونی خودایه کی بالا دهستی به تواناو زاناو کارساز،
 به لگه ی به هیز یان تیدان لهسه تاکو ته نهایی خودا بو که ساتیک بیر
 بکه نه وه له شته کان ورد بینه وه، خاوه ن عه قلو فام بن! نه وه تا: نه وه موو
 جوداوازییه له خودی میوه و دانه ویله کان دا ههیه، شیوه و روخسارو رهنگو تامو
 بۆزو بهرامیان جودایه، نه شیرینو نه تال، نه مزرو نهم تالو تفت، نه
 یه که رهنگو نه وه رهنگاو رهنگ، ههروا جوداوازی لقو پۆپو گه لاو گولو
 گولوکیان، جوداوازی بۆزو بهرامیان، له کاتیک دا هه موویان خاکو ناو
 هه وایان یه که. به راستی نه مانه هه موو نیشانه ی نه وه ن: که خودا بهسه
 هه موو شتیک دا به توانایه و هیچی لی عاسی نابی، که سییک بتوانی سه ره تا
 نهم شتانه به دی بیتی، نه گهر فووتان ده توانی جاریکی تر به دییان بینیتسه وه،
 به لکوو ئاسانتر شه!

بروانه کردنی کافره کان به هاتنی روژی قیامتو

به پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه مهاد

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنْآ لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ



وه کوو زانیمان پهروه ردگار له نایه ته کانی پیشوودا به لگهی جوړاو جوړی
(ناسمانیی و ئه زری) له سهر تواناو ده سه لاتی خو هی نایه وه! بو شه وی
به ناده میزادان بسه لمینی: که که سیک شه تواناو ده سه لاتی بی، چون
ناتوانی دوی مردن ناده میزاد زیندو بکاته وه چونکه که سیک توانای به سهر
شتی گه ورو ته وادا هه بی به سهر شتی پچو کدا باشت توانای هه یه. وه کوو
له شونیکه ترده ده فرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَغْي بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ الاحقاف/۳۳.

ته مجار باسی ئینکاریکردنی موشریکه کان بۆ زیندو بوونه وه هاتنی قیامت ده کا. ههروه ها باسی نه فامیه کی تریان ده کا؛ نه ویش بریتیه له په له کردنیان بۆ نازل بوونی عه زاب بۆ سه ریان! ده فره موئ: ﴿وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَئِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نه ی موحه ممه د! نه گهر تو سه رت سو ربمئنی له هه لۆتستی موشریکه کان بهرام بهر به تو: که به درۆت ده خه نه وه، یان تو سه رسام ببی له وه ی که عیباد ته شتی وا ده که ن نه زیان ده گه یه نن نه سوود، له گه ل نه وه ش دا نه وه موو به لگه کهونیان به ده یین نه که نیشان به هه بوونی خودایه کی خاوه ن ده سه لاتو زاناو دانایه. دانیش به وه دا ده ئین: که هه ر نه وه خودایه له نه بوو شته کان وه دی هی ناوه، جا نه گهر تو نه ی موحه ممه د! له م هه لۆتستو بیرو باوه په یان سه رت سو ربمئنی، نه وه سو په ینه ر تر له وه به روا نه کردنیان به زیندو بوونه وه، به درۆ خستنه وه یان به بۆ هاتنی روژی قیامت، وتنی نه وه قسه یه یان به که ده ئین: نه ری ئیمه که مر دینو بووینه وه به خاکو خۆل جار یکی دیکه چۆن زیندو ده کری نه وه؟!

سهیره ئاراسته کردنی نه م په سیاره ئینکار ئامیزه یازده جار له چوار چیه ی نو سووره تا دووباره بۆته وه! واته: له سو ره تی (الرعد، الأسراء، المؤمنون، النحل، العنکبوت، السجدة، الصافات، الواقعة، النازعات) دا دووباره بۆته وه.

له کاتی که دا هه موو هۆشمه ندی کی زانا ده زانی: که دروست کردنو به دیه یانی ئاسمانه کانو زه وی زۆر له دروست کردنی ئاده می زاد گرنگ ترن، که سی که بتوانی سه ره تا نه و شتانه دروست بکا ئیعهاده کردنه وه یان ئاسانه ره بۆی! وه کوو له شو ئنی کی تر دا ئامازه به مه ده کاو ده فره موئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الاحقاف/۳۳.

خودایه ک بتوانی نهم بوونه وهره گهوره و فراوانه بهدی بیئی و بهرپوهی
بهری و بهو شیوه رایبگری ده توانی پاش مردن ناده میزاده کان سمرله نوی زیندو
بکاتهوه، دهی نهوانه ی پروا بهم راستیه ناکمن ﴿أولئك الذين كفروا بربهم﴾
نهوانه نهو که سانهن که پروایان به خودای خویان نیه؛ نهو خودایه له سهره تاوه
دروستی کردون پهره و دهیان ده کا چاودیریان ده کا رزقو رۆژیان ده داتی
نهوان پیی کافرزو نایناسن، نایانه وی بیناسن!! ﴿أولئك الأغلال في
أعناقهم﴾ نهوانه وپرای نهوهی که ده ستو قاجیان پیوه ند کران کۆتو
زنجیریشیان له مل دایه، نهوانه رۆزی قیامت زینجیر ده کریتته ملیازو کیش
ده کرین بۆ حیسابو لی کوئینهوه.

﴿أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون﴾ نهوانه تاقبو پیی دۆزه خن
ده خرینه ناوی، شیاوی نهو جیگا ناخۆشو پر تازارهن، بۆ ههتا ههتایی تییدا
ده میننهوه و لئی ده رناچن!

جا وه نه بی نهو کافران به درۆ خستنهوه که بیان ههر بۆ عهزابی قیامت بی و
بهس! به لکوو ئینکاری عهزابی دونیاش ده کمن، ههر که پیغه مبههر ههره شهی
هاتنی عهزابیان لی ده کا، نهوان ده لئین: ده با بی؛ بۆ نایه؟ نهوانه له جیاتی
نهوه داوای رهحمهتو هی دایهتی خودا بکمن که چی ﴿ويستعجلونك بالسيئة
قبل الحسنه﴾ واته: نهو کافره به درۆ خهروهانه پهله له هاتنی عهزاب ده کمن،
به گالته پی کردنهوه ده لئین: ده با نهو سزایه تی ههره شه مان پی لی ده که ی با
بۆ مان بی و دوانه که وی! نهوانه نهوه نده نه فامان داوای هاتنی عهزاب ده کمن
له پیش نهوه داوای رهحمهتو نیعمهتی خودا بکمن!

﴿وقد خلت من قبلهم المثلات﴾ وه ل حال له پیش نهواندا چه نده ها سزاو
عهزابی ریشه کیشمان نارد ه سهر گهلو نه تهوه به درۆ خهروهانه کان، سزای
توندمان نازل کردوه بۆ سهر گهلو نه تهوه پی شینه کانو کردمانن به په ندو
عیبرهت بۆ که سانی ک پهنده وهری گرن! دیاره نهوانه بی تاگان له نا کامو

سهره نجامی گهلو نه تهوه رابوردوه کان بکه ریشه کیشمان کردنو بوونه په ندو عیبره تی روژگار.

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ بیگومان خودای تو نهی موحه ممهه! خاوه نی لیخوشبونو داپوشینه بو تاوانی بهنده کانی ههرچه نده بهنده کانی سته مکارنو شهوو روژ خهریکی نه نجامدانی تاوانو سهر پیچیکردنی فرمانی پهروه ردگارن، نه گهر حیلپو عه فووی بهر فراوانی نه بی له گهل نه نجامدانی تاوان یه کسهر عه زابی بو نازل ده کردنو له ناوی ده بردن؛ وه کوو له شوینیکی ترده ده فهرموی: ﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا، مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ فاطر/۴۵. یان ده فهرموی: ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ، لَوْ يَأْخُذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا، لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ، بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا﴾ الکهف/۵۸.

پهروه ردگار له گهل بهنده کانی بهرهمو سۆزه، ته نانهت نه گهر ماوه یه کیش سته مکاری بکهن ده رگای لیخوشبونیان بو ده کاتهوه بو شهوی تۆبه بکهنو واز له خراپه کاری بینن! به لام نه گهر ههر سوور بون له سهر سهر پیچیکردن نهوه سزای توندیان ده ده ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خودای تو سزای توندو به ئیشی ههیه بو نهوانه ی تاوانکارن، بو یاخی بوان!

پوخته ی قسه نه وهیه: خودا له بهنده کانی خوش ده بی له گهل نهوه شدا که ستهم له خودی خۆیان ده کهن بهوه ی تاوان نه نجام ده دن، ئیبنو عه بیاس ده فهرموی: له قورئاندا هیچ ئایه تی که لهم ئایه ته زیاتر جیگای هومید نیه. تیبینی شهوش ده کری پهروه ردگار له بهرام بهر برپاری لیخوشبونو ره حمه تدا شهوشی راگه یاند که عه زابیشی به ئیشه. نه مهش عاده تی قورئانه که باسی قیامه تی کرد باسی دونیاش ده هینی، که باسی نیعمه تو خوشی به ده شتی کرد باسی سزای دۆزه خو نار هه تیش ده کا. بۆیه لی ره شدا که باسی

(مغفرة) و (رحمة) ی پەروەردگاری کرد، باسی ئەوەشی کرد که (شدید العقاب) ه. ئەمەش بۆ ئەوەی خەوف و رەجا هاوتەرازو بن، ئادەمیزاد هەمیشە بەتەما رەحمەتی خودا بێ و لەسزاو تۆلەشی بترسی! وەکوو دەفەرموی: ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ، وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الانعام/۱۴۷). یان دەفەرموی: ﴿نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ (الحجر/۴۹-۵۰). یان دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعٌ الْعِقَابِ وَأَنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (الاعراف/۱۶۷).

ئەمجار پەروەردگار باسی ئەو داخوازییەى موشریکەکان دەکا: کە پیکیشیان لەپێغەمبەر ﷺ دەکرد: کە موعجیزەى مادى و حیسسى یان بۆ بنوێنێ بەم داواوەشیان مەبەستیان بۆردانی پێغەمبەر بوو، دەیانویست سوور بن لەسەر کوفرو بێدینی و تانەدان لەپێغەمبەرایەتى حەزەرەتى موحەممەد و گومان خستنه سەر پەيامەکەى دەفەرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئەو کافرو موشریکە نەفامانە لەروى رەقەبەرى ئینکاریکردنەو دەلێن: ئەو بۆچى موحەممەد موعجیزەى دەکى وەکوو عەصای موسا و شترەکەى حەزەرەتى صالح پێغەمبەرمان بۆ نانوێنێ، بۆ کێوى (الصفا) مان بۆ ناکا بەزێرو زیو، یان بۆچى کێوێکانى دەورو بەرى مەکەمان بۆ لاناو لەشوێنەکانیان باخو باخاتو جوگەو جوێارمان بۆ ناخولقێنێ؟ جا کافەرەکان کە ئەم جوێرە پێشنیارانەیان دەخستنه پێش چاو پێیان وا بوو قورئان بۆخۆى موعجیزە نیه!

هەلبەتە پەروەردگار لەنایەتیکى تردا وەلامى ئەو شوبهەیانى داوەتەو دەفەرموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ (الاسراء/۵۹). نامانەوئ سزاو عیقابى خۆمان بەسەر بەدرۆخەرەوێکاندا تەطبیق بکەین، چونکە دابو نەرێتى ئیمە وەهایە کەسیک برۆا بەموعجیزەى داواکراو نەکا بەهیلایى دەبەین! ئەگەر کەسیک داواى موعجیزەى کردو موعجیزە کە هاتە

دیو نیمانی پی نه هیئا نیمه ریشه کیشی ده کین. به لام لییره دا وازی
له وه لامدانه وهی قسهی موشریکه کان هیئاوه به لکوو نه رکی سه ره کی
پیغه مبر به یان ده کاو ده فرموی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ﴾ نهی موحه ممه د! نه تو
پیغه مبری، نه رکی سه رسانی تو گه یاندنی په یامی پهروه رد گاره، کاری تو
نه وه یه: نهو کافرا نه بترسینی له ناکامی نهو سه ریچی و خراپه کاریسه
نه نجامی ده دن، به دیهینانی نهو موعجیزه و نایاتانهی داویان ده کهن نیشی
تو نه، نهو عانید به خودایه وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿لَيْسَ
عَلَيْكَ هُدَاهُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ البقرة/۲۷۲.

﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ بو هه مو گه لو نه ته وه یه ک داعی و بانگه وازی که ری ک
هیه، بانگیان ده کا بو لای نایینی خودا، بو ربازی خیر و چاکه. وه کوو
له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر/۲۴.

کافره کان: که تانهو ته شهریان له پیغه مبرایه تی حه زره تی موحه ممه د
ده دا له م رو وه بوو ده یانگوت: قورئان موعجیزه نیه، ده یانگوت: نه مه
کتیبیکه وه کوو کتیبه کانی ترو هینانی کتیبیکی دیاریکراو له هیچ رویه که وه
موعجیزه نیه، موعجیزه ده بی وه کوو موعجیزه ی موسا و عیسا و ابی. ده ریا
شعق بی، عه صا بیته نه ژدیها!! جا وه نه بی نه م نایه ته نیشانه ی نه وه بی که
پیغه مبر ﷺ جگه له قورئان موعجیزه ی تری نه نواندوزو نه یبون. وی ده چی
کافره کان نه مه یان کاتیک گوتی: که هیشتا موعجیزه ی تریان له پیغه مبر
نه بینین، یان داوی غهیری نهو موعجیزانه یان کردبن که له پیغه مبریان
بینیون: وه کوو ناله ی بنکه دارخوماو له تبوونی مانگو هه لقولانی ناو له ناو
په نجه کانی و تیر خواردنی خه لکیکی زور له خواره مه نیه کی که م! به مانه رازی
نه بون داوی موعجیزه ی تریان کرده!

به ههر حال قورشان به ههره موعجیزه ی گه وره و گرنگی پیغه مبه ر ﷻ ده ژمیردری! قورشان موعجیزه یه کی گونجاو و له بار بوو بۆ روژگاری پیغه مبه رایه تی هه زره تی موچه ممه د!

له روژگاری هه زره تی موسادا سیحرو جادویازی باوبوو، بۆیه موعجیزه کی شتیك بوو، که له گه ل زانیاری سیحری گه له کی دا گونجاو بوو، له سه رده می هه زره تی عیسادا زانیاری پزیشکی باوبوو بۆیه موعجیزه ی هه زره تی عیسا شتیك بوو، که له گه ل نه و زانیاری یه دا گونجاو بوو: که بریتی بوو له زیندو کردنه و ی مردوو چاک کردنه و ی به له کتو کویر!

له روژگاری پیغه مبه ری نیسلا میشدا ره وان بۆیو زمانه وان و خوشخوانی باوبوو بۆیه موعجیزه ی ههره گرنگی پیغه مبه ر ﷻ قورشان پیروزه، که گه ییشتوته سه ر تروپکی به لاغته و فه صاحته!

برئ دیارده ی زانیاری خودا: که هه موو شتیك ده گریتته وه

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُمْ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ يَقُومِ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ

وَالِ ۱۱

دوای شهوی پهروهردگار باسی نینکاریکردنی موشریکه کانی کرد
دهرباره ی هاتنی روژی قیامت، شه مجار هه ندی به لگه ده هیئتیه وه له سه
به ده سه لاتی خوداو هه بوونی زانیاری تهوای به سه ره موو شتیکندا!

زاتی پاکی پهروهردگار زانییه به کۆرپه له له ناو مندا لدانی میینه دا،
ناشکراو نهیانی ده زانی، زور له وهش نهیانی ترو په نامه کی تر ده زانی،
ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ پهروهردگار زانیاری تهوای ههیه
دهرباره ی شه کۆرپه له ی له سکی میینه دا ههیه، نیره یان مییه، یه کیکه یان
زیاتر، ساغه یان ناتهواوه، جوانه یان ناشیرینه، چ ره وشتو سروشتیکی تیدا
ههیه، ته مهنی کورته یان دریژه...هتد. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ:
﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ النجم/۳۲.
یان ده فهرموئ: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ، فِي ظُلُمَاتٍ
ثَلَاثٍ﴾ الزمر/۶.

جا نه گهر شه مرۆ به نامیری سۆنهره ربازی زانستی جۆراو جۆر کۆرپه له
له ناو مندا لدانی دایکی دا بزاندی ئاخۆ مییه یان نیره، شه نایسته دژی
نایه ته کهو پیچه وانهی ناوهستی! چونکه زانیاری خودا ته نیا په یوه ست نیه
به لایه نی میینه یی یان نیرینه یی کۆرپه له، به لکوو زانیاری خودا هه موو
لایه نیکی ده گریته وه، هه موو ره وشتو سروشتیکی به شه وه پری وردی
له ناخه وه ده زانی.

﴿وَمَا تَغِصُّ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ﴾ ههروه ها پهروهردگار ده زانی شهوی
مندا لدانی میینه که می ده کا یان زوری ده کا، ده زانی یه که یان زیاتره،

جسته می کۆرپه له که که مو کۆرپه هیه یان ته و اوو کامله، ماوه ی مانه وه ی منداله که له سکی دایکی دا که متر له نۆمانگه، یان زیاتره، یان نۆ مانگی ته و اوه.

به گوێره ی لیکنۆلینه وه ناماری برۆا پیکراوی خهسته خانه کانی له نده نو بهرلین کۆرپه له له ناو سکی دایکی دا له (۳۰۵) رۆژ یان (۳۰۸) رۆژ زیاتر نامینیتته وه ..

بۆیه ئیستا دادگای شهرعی رینگه نادا که عیدده ی ئافره تی ته لاقدر او زیاد له سالیکی قه مهری بی: واته نابێ له (۳۵۴) رۆژ تیپهر بکا.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِعَقْدَارٍ﴾ هه موو شتیك لای پهروه ردگار کاتی دیاریکراوی هه یه وه جله لی خۆی بۆ دیاری کراوه، زیادو کهم ناکا. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرمووی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر/ ۴۹.

له فهرمووده ی راستو ره وان دا هاتوه کۆمه لیک له نۆسامه ی کۆرپه زهیده وه، ریاویه تیان کردوه: که یه کتیک له کچه کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ کۆرپیکی له گیانه لاودا بوو ناردی بۆ لای پیغه مبه ر ﴿﴾ که پیی خۆشه له کاتی گیان ده رجوونی دا ته شریفی ئاماده بی، پیغه مبه ر ﴿﴾ وه لامی بۆ کچه که ی نارد وه فه رمووی: (ان الله ما آخذ، وله ما أعطی، وکل شیء عنده بأجل مسمى فمروها فلتصبر ولتحتسب) بۆ خودایه هه رچی وه ی دگرتته وه، هه رچی ده یبه خشی، هه موو شتیك لای خودا به کاتو وه ختی دیاریکراوه، پیی بلین: با به ئارام بی و داوای پاداش له خودا بکا.

﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانایه به و شتانه ی ئیوه ی ئاده میزاد نایبینزو چاوتان ده رکی ناکا، ئه وه تا ئه مرۆ زانستی تازه ئه وه ی ده رخستوه که چه نده ها عالم هه ن به چاو نایبندرتن به لکوو به ئامیری دووربین و وردبین (ته لیسکۆب) ده بیندرتن وه کوو میکرۆبی شتیه نه جوو سیلو زه هری و ئاوه له و خرویلکه مو ده یانو سه دان میکرۆبی تر، ئه مانه هیچیان به چاو نایبندرتن

به لکوی به نامیری وردبینو پیشکوتوو ده رک ده کرین. ههروه ها زاناو ناگاداره به سهر شتی په نامه کی و ناشکرا له وردو گه وره، هه ره له زه ره تا مه جه ره هیچی لی هون نیه، ناگاداری هه موو شتی که له بوونه وهردا!

﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ خودایه کی وه هایه له هه موو شتی که گه وره تره، هه موو شتی که به نیسبه ت خوداو په چوکو بی نموده، به سهر هه موو شتی که دا بالاده سته، زانیاری ره هاو به فراوانی هه موو شتی کی کوئترپول کرده، هه موو شتی کی ملکه چ کرده، به خوشی و ناخوشی پابه ندی فهرمانی بوون!

تیبینی نه وه ده کری: که نایه ته که زانیاری خودای شی کردو ته وه له سهر تای نایه ته که دا نه وه ی راگه یاند: که په وهردگار زانیایه به هه موو جوزئیاتو موفره دات، نه مجار نه وه راده گه یه نی: که زانیایه به نه ندازه ی هه موو شتی که به سنووری هه موو شتی که، نه مجار نه وه راده گه یه نی: که په وهردگار زانیایه به شته په نامه کی و نه یی به کان، زانیایه به و شتانه ی که له جیهانی غه یبدانو غه یری خوی که سی تر هیچیان لی نازانی، یان نه و شتانه ی به خودی هه سته کان هه ستیان پی ناکری و به نامیری پیشکوتوو شتی کیان لی ده زاندری! ههروه ها زاناو ناگاداره به سهر شته ناشکراو نومایانه کاند، به کورتی زانیایه به هه موو شتی که، ناشکراو نه یی لای نه و یه کسانه هه موو نه یی و غه یبیک لای نه و نومایانه!

ده فهرموئ: ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ یه کسانه لای په وهردگار که سی که قسه به شاریته وه نه یدرکین یان بیلی و ناشکرای بکا، به هه ره شیوه یه کیان بی خودا ده بیسی و ناگای لیته تی وه کوو له شوینی کی تردا ده فهرموئ: ﴿وَأَنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى﴾ طه/۷. یان ده فهرموئ: ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَخْفُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ﴾ النمل/۲۵.

عائشه ره زای خودای لی بی ده فهرموئ: پاکو مونه ززه ی بی خودایه: که هه موو ده نگیک ده بیسی، سویند به خودا نه و نافرته تی هاته خرمه ت

پیغه مبهەر ﷺ خهولە ی ناو بوو شیکایه تی له مێرده که ی کرد که ظیهار ی لی کرد بوو، من له په نا دیواری ماله وه بووم قسه ی ئافره ته که م نه ده بیستن، پاش ماوه یه ک پهروه ردگار نایه تی ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ نَحْوَ زَكُمَا، إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ المجادلة/۱ نارد ه خوار ی.

ئه مه گفتوگۆیه ک بووه له نێوان خهوله و پیغه مبهردا بووه خودا بیستویه تی، بیگومان خودا زۆر قسه ی په نامه کی و په نهانی تر ده بیستی، ئاگای له خه ته ره ی دله و خیانه تی چا و ده زانی!! نه ک هه ر ئه وه به لکو و به هه مو و نه یی و په نامه کییه ک ئاگاداره ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٍ بِالِّلِيلِ﴾ ههروه ها خودا ئاگاداره به سه ر ئه و شتانه دا که له کون و که له بهردا له تاریکی شهودا خۆیان هشار داوه، له هه ر شوێنیکدا بن، به هه ر شیوه یه ک خۆیان به شار نه وه و پێیان وابی که س نایانینی، خودا ئاگای لێیان وه چا و دێریان ه.

﴿وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ ههروه ها ئاگاداره به سه ر ئه و شتانه دا: که به رونا کایی رۆژ ها تو چوویانه، ئه وه ی له تاریکایی شهودا خۆحه شار ده دا و ئه وه ی به رونا کایی رۆژ دێ و ده چی لای خودا وه کوویه ک ئاشکران! وه کو و له نایه تیکی تر دا ده فه رموی: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ، وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ، وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ، وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ، وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ یونس/۶۱.

ئه مجار پهروه ردگار بری و ه سیله ی چه سپاندنی زانیاری خۆی هه ندی زانستی که نه جینه ی زانیاری خۆی راده نوێنی بۆ ئه وه ی زیاتر ئاده میزاد به خۆیان دا بچه وه و بزائن: که هه مو و کاتی که له ژێر مورا قه به ی پهروه ردگار دان و ناتوانن خۆیان ی لی بشێرنه وه ده فه رموی: ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ هه میشه بۆ ئاده میزاد چه ند فریشته یه ک هه ن، که

به نۆره چاودیری ده کهن، فریشتهی چاودیری شهوانهی دینه شوینی فریشتهی چاودیری رۆژانهی، که فریشتهی رۆژ کاربان تهواو بوو فریشتهی شهو جیگایان ده گرنهوه، ئەم فریشتانه کردارو گوفتاری ئاده میزاد به چاکو خراپهوه تۆمار ده کهنو ههلی ده گرن؛ چی ده کاو چی ده لی خیرا ده یقوزنهوهو له سهری تۆمار ده کهن.

نیمامی بوخاری فهرموودهیه کی پیغه مبهری ربوایهت کردوه، ده فهرموئ: (فریشتهی شهوو رۆژ بو چاودیری ئیوه له ناو خۆیاندا نۆره ده کهن، ههر دوو وه جبه که له کاتی نوژی بهیانیو نوژی عه صردا یه کده گرنهوه، جا که ده چنهوه بو لای خودای گهوره لییان ده پرسئ (ههر چهنده خۆی زۆر لهوان ناگادار تره به حالئ ئیوه) ده فهرموئ: به چ شیوه یه ک بهنده کانی منتان به چی هیشته؟ فریشته کانیشت ده لئین: که چوینه لایان نوژیان ده کرد، که به جیمان هیشتهن خهریکی نوژی کردن بوون).

جاوه کوو له کتیه تهفسیره برپا پیکراوه کاندا هاتوه: ئەم فریشتانه ئهرکی پارێزگاری کردنی ئاده میزادیان پی سپێردراوه به فهرمانو ئیزنی خودا چاودیریان ده کهن، فریشته یه ک له پیشه وه یه کی تر له دوا وه یه تی، دوو فریشتهی تر یه کیان له لای راستی چاکه کانی ده نووسیو یه کیان له لای چهپه وه یه تی خراپه کانی ده نووسی، که وابوو هه موو ئاده میزادی ک به رۆژ چوار فریشتهی له گه ل دایه و کۆنتر پۆلی هه موو کارو پیشه یه کی ده کهن، ئەمجار له کاتی نوژی عه صردا ئەمان به جییان دێلنو چوار فریشتهی تر بو شهو دینه شوینی فریشتهی رۆژ، ئەمجار له کاتی نوژی بهیانی دا نۆره یان ده گۆرنه وه ههر بهو جۆره نۆرهو ئهرکی خۆیان ئەنجام ده دن.

له فهرمووده یه کی تری پیغه مبهردا هاتوه ده فهرموئ: (إن معكم من لا یفارقکم الا عند الخلاء، وعند الجماع، فاستحيوهم واکرموهم).

جا همر کاتی ئاده میزاد زانی: که فریشته کردارو گوشتاری تۆمار ده کهن، خۆ له تاوانکردن ده گریتموه، شهرم ده کا پهلاماری شتی حهرام بدا، همره کوو چۆن جاری وا ده بی حهیا له ئاده میزاد ده کاو له بهرچاوی شهوان پیکیشی له تاوان ناکا.

ههلبهته ئایین ئهوهی چه سپاندوه که فریشته هه موو کردارو گوشتاریکی ئاده میزاد تۆمار ده که نو دهینووسن عه قلیش ئهم کۆنترۆلکردنه به دوور نازانی، به تایبهتی که ئهمرۆ زانست گهیشته ئاستیک زوربهی کردارو خهرجی ئاده میزاد به نامیری پیشکهوتوو کۆنترۆل ده کری، ئهوه تا: له شارو شارۆچکه کاندا زۆر بهوردی به هۆی نامیری ژمیریاره وه (العدادات) ده زاندری هه موو خیزانیک چهند لیتر ئاوو چهند میگهواط کاره بای خهرج کردوه، نامیری وا ههیه کۆنترۆلی ئهو مهسافانه ده کا که به ئوتومبیل و فرۆکه و کهشتی ئاسمانی و ده ریایی تهی ده کری، نامیری وا ههیه سهر ژمیری شه پۆلی ئاوو ههوا ده کا؛ زۆر بهوردی و زانستانه لهم باره وه زانیاری ده خه نه پو!! ته نانه ت ئیستا له ولاته پیشکهوتوو ده کاندا زۆر بهوردی و زانستانه زۆر هه لسو کهوتی ئاده میزاد سهر ژمیری ده کری و له کۆمپیوته ردا خه زن ده کری و کۆنترۆل ده کری!

ههتا زانستو زانیاری پیش بکهوئ، داخوای پروا کردن به تیوری ئایینی به هیز ده بی، بیرو بۆچونی عه لمانی و مادییه کان جیگایان پی له ق ده بی و ره و تریلبوون ههنگاو ده تین!

به راستی جوانیان گوتوو که گوتویانه: (ئایین و عه قل له نیسلامدا دوو هارکیفی یه کترین و لیک جیا نابنه وه، دوو دۆستی یه کترین و کیشه یان تینا کهوئ!!).

﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ئهو فریشتانهی که خودا کردونی به چاودێرو مورا قیب به سهر ئاده میزاد وه، ئاده میزاد ده پارێزن به فهرمان و ئیزنی خودا،

هەر کاتی ئاده میزاد تاوانیکی کردو دوعای لیخو شېبونی بو ده کهن، داوا ده کهن خودا مۆلته تی بداو خیرا سزای نه دا، به لککو تۆبه بکا.

پهروه ردگار به گۆیره ی حیکمه تی خۆی بو هه موو شتیکی مه حسوس هۆکاری داناوه و ئاکامی پتوه په یوه ست کردوه، پیلوی بو چاو داناوه بو نه وه ی پارێزگاری چاو بکاو شتی وای تینه چی زیانی پی بگه یه نی! ههر بهو جوړه ش بو شتی نادیار (غیر محسوس) هۆکاری داناوه، فریشته ی کردون به هۆکاری پاراستنی ئاده میزاد، نیشی خوداش بی حیکمه ت نین. ههروه ها فریشته ی ریزداری کردون به تۆمارکاری کرده وه ی ئیمه ی ئاده میزاد هه رچه نده ئیمه تازانین نووسینه که یان چیه و چۆنه، پینوسو مه ره که بیان چ شیوه یه که، له کوئی ئاده میزاد وه نوو حیکمه ت له م نووسینه چیه، له کاتی که دا خودا بو خۆی به بی نووسینی فریشته و مورا قبه کردنیان باش باش ده زانی ئاده میزاد چی ده که نو چ ده لێن. نه مه بو خۆی کاریکی غه یبی بهو پتویست ناکا ئیمه هه ولی زانی نی نه م جوړه شتانه بده یین، چونکه قورنان لی بیده نگ بووه، چاک وایه ئیمه ش به بی روشنایی (نه ص) خۆمانی پتوه خه ریک نه که یین!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْيِرُ مَا يُقَوِّمُ حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا بَأْنَفْسِهِمْ﴾ پهروه ردگار هه چ کاتی که نیعمه ت به خششی خۆی که به گه لو نه ته وه یه کی به خششوه ناگریته وه و لییان مه نع ناکا هه تا نه و گه لو نه ته وه ره وتی خۆیان نه گۆرن، زوله و سته م له یه کتری نه که ن، ناشو بو ئاژاوه به رپانه که ن، شیرازه ی کۆمه لگای خۆیان تی که نه ده ن، ههر کاتی گه لو نه ته وه که دابو نه پرتی خۆیان گۆری وازیان له شوکرو سوپاسی خودا هیئا، خوداش نازو نیعمه تی خۆی که پی به خششون لییان ده گریته وه و تووشی قاتو قری و ته نگو چه له مه یان ده کاو نه من و ناساییشیان له ناودا هه لده گری، پشیوی ئاژاوه ده که و ته ناویان.

نه بو داوودو تیر میذی و نیبو ماچه له نه بو به کری صدیقه وه ﴿رَبِّوایه ت ده که ن ده فەر موی: پیغه مبه ر ﴿فەر موویه تی: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ، فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَىٰ يَدَيْهِ يُوشِكُ أَنْ يَعْصَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ) ههر کاتی ئاده میزاد

سته مکاریان بینی سته می ده کردو دهستیان نه گرتو بهر هنگاری نه بوونه وه،
له وانه یه خودا همو انیان سزا بدا!

نهم فمرموده یه مانای نایه تی ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الانفال/۲۵. (ده کا)

پیدا چوونه وه یه کی سهرپی به میژووی ئیسلامی دا له سه ده کانی رابوردودا
نه وه مان بو روون ده کاته وه: که پهروه ردگار وه زعو حالی موسولمانانی
نه گوری له شکومه ندی و سهر فرازی و پیشکوه وتووی له زانیاری و رامیاری
تابووری کومه لایه تیدا بو ژیانی ژیر ده سته پی و بی هیژی و نه دارایی مه گهر
پاش نه وه ی بو خزیان پشتیان له قورئان هه لکردو له کاریان خستو وازیان
له نایینی ئیسلام هیئا، لاسایی بیگانه یان کرده وه، یاسای ده سکردو
نه گونجاوی فره نسی و رومانیا یان کرده ده ستورو یاسای خزیان، نه خلاقو
رهوشتی ئیسلامیا یان روخاو په یوه ندی کومه لایه تی و گیانی هاریکاری و
یارمه تیدانی په کترین تیدا کزیو، سهریان لی شیوا، ولاتیان داگیر کران،
بوخزیان بوونه ژیر ده سته و خزمه تکاری داگیر کران، ئیتر که لکی نه وه یان
پیوه نه ما: که ئهرکی ئاوه دانکردنه وه ی زهویان بخریته نه ستو! بوخزیان
له خزیان تیگ دا، صیفه تی صالحی و راستالیان له خزیان دارنی خوداش
سهروره ی و شکومه ندی لی ستاندنه وه چونکه خودا بو خزی ده فمرموی: ﴿ان
الارض یرثها عبادي الصالحون﴾ الانبیاء/۱۰۵. ههروه ها ده فمرموی: ﴿ان
الارض لله یرثها من یشاء من عباده والعاقبة للمتقين﴾ الاعراف/۱۲۸. هه
کاتی ئاده میزاد لایه نی ته قواکاریان پاشگویی خست ئیتر که لکی نه وه یان
نامینی زهوی ئاوه دان بکه نه وه.

نهمجار پهروه ردگار باسی ده سه لاتی ره های خزی ده کا، هه کاتی
بیهوی گه لو نه ته وه یه ک سزا بدا هیچ له مپه ریک نیه بتوانی بهر به سستی
عه زابه که بکا، ده فمرموی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ﴾ ههروه ها
کاتی خودا ویستی گه لو نه ته وه یه ک تووشی گیرمه و کیشه بکا، قاتو قری و

نه خوشی و ناژاو و دوو بهر کی بخاته ناویانه وه، ژیر دهسته یی و دهست کورتی و نه هامه تییان به سهر بیئی، کهس نیه بتوانی نه هیلی ویستی خودا بیته دی! کهس نیه جگه له خودا بتوانی زیانیان لی دوور بخاته وه و سوود و قازانجیان بو دهسته بهر بکا، نهو خودا درۆزنانه، شیای خودایه تی نین چونکه هیچیان پی ناکری!

﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ جگه له خوا کهسی تر نیه سه روکاری بهر ژه وندی ناده میزاد بکا، کهس نیه بتوانی خیر و خوشییان بو بیئی و زهره رو زیانیان لی دوور بخاته وه.

دیاردی خودایه تی پهروه ردگار و نیشانه کانی دهسه لاتی

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾
لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبْسٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَّلَهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

دوای نهو هی پهره ردگار بهنده کانی خوی ترساندن بهو هی همر کاتی
 بیهوی گهلو نه تهو هیده ک تووشی تهنگانهو ناخووشی بکا کهس نیه بتوانی بیته
 له مپهرو نه هیلی ویسته کهی بیته دی، نه مجار لیله دا چند نیشانه یه ک له سر
 بالادهستی و به توانایی خوی راده نوینی و ده فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ خودایه کی وه هایه هه وره بروسکه تان نیشان ده دا، هه وره
 بروسکه رآمده کاو نه رکی سهرشانی خوی نه نجام ده دا، ربسوارو کاروانچی
 لی ی ده ترسین، خاوهن خه لهو خهرمان ترسی زیان لی کهوتزو ته ربوونی
 دانه ویلهو توتزو مشتاغیان لی پهیدا ده بی، ترسی چاو کویر بوون به شوعله ی
 بروسکه که یان لی پهیدا ده بی ترسی لافاوو زریان یان لی غالب ده بی! له هه مان
 کاتدا نهوانه ی پیوستیان به باران هه یه بو کشتو کاله که یان، بو
 پاک کردنه و هی که شو هه وای ولاتیان، بو ته قینی کانیاو بیران خووشی
 خوشییانه و ته ماعی خیرو به ره که تیان بو پهیدا ده بی، خوا خویانه هه ور
 بگرمینی و بروسکه چه خماخه بداو باران دابکا ثیقلمگیر بباری ته مه حالی
 ناده میزادانه بهرام بهر هه موو دیارده یه کی گشتی دونیایی! بارانبارین سوود
 به خشه بو نهوانه ی پیوستیان پییه تی و زیان به خشه بو هه ندیکی تر عه رب
 گوته نی: ﴿مَصَائِبُ قَوْمٍ عِنْدَ قَوْمٍ فَوَائِدُ﴾ کوردیش که نمونه ی یه کی ک
 بهیننه وه که بهرزه و هندی پاریزراو بی ده لین: (فلان کهس باران بباری ناشی
 ده گه ری، باران نه باری جوتی ده گه ری!)

﴿وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ پهره ردگار خودایه کی وه هایه هه وری
 ناوسی پر باران به دی دینی؛ هه وری ک که له بهر قورسایی بارانی که تییدایه
 له زه وری نزیک بوته وه.

موجاهید ده لی: ﴿السَّحَابُ الثِّقَالُ﴾ نهو هه وره یه: که بارانی پییه!
 ﴿وَيُنْشِئُ الرِّعْدَ بِحَمِيدِهِ﴾ واته: هه ور که ده گوینی و ده شریخینی
 به زمانی حال ته سبیحاتی خودا ده کا، پهره ردگار به دوور ده گری له هاوه لو

مندالو خیزانو بی توانایی، گەردنکه چی خوی بو خودا راده گەیه نی و ناماژه به ده سه لاتو قودره تی خودای بالاد هه ستو زاناو دانا ده کا. وه کوو له نایه تی کی تردا ده فهرموی: ﴿وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم﴾ الاسراء/ ۴۴.

ئیمام نه حمه دو بوخاریو تیرمیذیو نه سائی و هی تریش له ئیبنو عومره وه ریوایه ت ده کهن: ده فهرموی: (كان رسول الله ﷺ اذا سمع صَوْتَ الرَّعْدِ وَالصَّوَاعِقِ يَقُولُ: اَللّٰهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ).

ئیبنو مهرد وه یه ی له ته بو هوپه یه وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ که با هه لی ده کرد، یان دهنگی هه وری ده بیست، رهنگی ده و چاوی ده گۆرا، نه مجار به هه وره که ی ده فهرموو: پاکو مونه زه هه نه و خودایه ی که تو ته سبیحاتی بو ده که ی، ده رباره ی بایه که ش ده فهرموو: خودایه بی که به مایه ی ره حمه ت بو مان، مه ی که ره مایه ی عه زاب!

﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ فریشته کان ته سبیحاتی خودا ده کهن له به ر هه بیه ت و جه لالی، به دووری ده گرن له وه ی هاوه ل و خیزانو مندالی هه بی. ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقُ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ خودایه کی وه هایه هه وره بروسکه ده نیی، له و شتانه ده که وی که ده یه وی لی ی بداو به هیلای که به ری.

﴿وَهُمْ يَجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ نه وانه و پرای نه و هه موو به لگه و ده لیلانه له سه ر به توانایی و زانایی و دانایی خودا، که چی کیشه و جیدال ده کهن ده رباره ی تاکو ته نهایی و خودایه تی خودا. ته مه ش دل دانه وه یه بو پیغه مبه ر ﷺ چونکه له وه پیش سه رزه نشتی کافره کانی مه که ی کرد له سه ر نه وه: که داوای موعجیزه و نایاتی جوړاو جوړیان له پیغه مبه ر کرد: وتیان ده بی موعجیزه ی وه کوو موعجیزه ی موسا و عیسا مان بو بی نی، پیغه مبه ریش به م په لپانه دل ناخۆش بو، ئیتر په ره و ردگار ته سه ل لای دایه وه و فهرموی: وه نه بی ئینکاری

ئهوانه ههر دهر باره ی پیغه مبهرایه تی تۆ بیۆ بهس! به لکوی
 ئینکار کردنه که یان سهری کیشاو به کیشو جه دهل دهر باره ی خودایه تی
 پهره دگار، ئه وه تا له گه ل هه بوونی ئه وه هه موو به لگه وه ده لیلا نه دهر باره ی
 تا کتو ته نهایی و به توانایی و زانایی و دانایی خودا که چی کیشه ده خه نه وه له وه دا
 که خودا ها وه لی هه یه و خیزانی بۆ به ره و ده زان و مندالی وه پال ده دن!
 ئینکاری زیندو بوونه وه هاتنی قیامت ده کهن! که وابی ئه ی پیغه مبهرا! تۆ
 دلت به خۆ نه مینی و خه فه تیان بۆ مه خۆ!

﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ﴾ پهره دگار هه لمه تی توندو تیژه بۆ دوژمنانی به
 خۆیان نازانن تیکیان وه ده پیچی، خودا به توانا و ده سه لاته که سزایان بۆ
 بنیری و نه توانن خۆیانی لی رزگار بکهن، به لام مۆله تیان ده دا تا کاتی خۆی
 دی و به گویره ی حیکمه تی خۆی سزایان ده دا، پیغه مبهرا ﴿فَرَمَوْيَه تِي﴾: (ان
 ربك لا يهمل ولكن يمهل) خودای تۆ شت پاشگوئ ناخا و له بیری ناچیته وه
 به لام مۆله ت ده دا بۆ ماوه یه ک!

﴿وَلَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ بانگ کردن و پاران وه ههر له خودا ده کری، ههر خودا
 به تا کتو ته نه ها بزائن به ندایه تی کردن و طاعت ههر بۆ خودا بکهن، هاوار
 مه که نه بتو سه نه مو فرشته و ناده میزاد، هاوار ههر له خودا بکهن، ههر ئه وه
 هاواری لی ده کری. له مه شدا جو ره هه ره شه یه ک له کافره کان ده کا:
 ده فهرموی: سه ریچی فره مان ی پیغه مبهرا مه کهن، ئه وه نده تو په ی مه کهن
 دو عاتان لی بکا، نه گهر دو عاتان لی بکا دو عاکه ی گیرا ده بی!

﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفِيفٌ إِلَى
 الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ﴾ ئه وه خودا درۆزانه ی کافره کان له جیاتی خودا
 ده یان په رستن و دو عا و نزایان ئا راسته ده کهن، به هومیدی ئه وه و له لامیان
 بده نه وه، با چاک بزائن که وه لامیان ناده نه وه، دو عایان لی وهر ناگرن بانگیان
 نابیسن، سود و قازانجیان بۆ نه یینن، زه ره و زیانیان لی دوور ناخه نه وه،

به هیچ جوړی به هیچ شتیک جوابیان ناده نه وه! مه گهر وه کوو وه لامدانه وه ی
 ناو بۆ که سیک که تینووی بی و ده ست رادی ری بۆ لای ناو داوای لی بکا
 ناو که بیته ناو مشتیه وه نه مجار بگاته ده می، خو ناو بی هستو
 شعوره ناگای له ده ست پانکردنه وه کابرای تینو نیه، نیتر چو ن وه لامی
 ده داته وه هر بهو جوړه ش خودا دروژنه کانیان هیچ وه لامیکیان ناده نه وه نه مه
 نمونه یه که خودا هی ناویه ته وه بۆ نا هو می دی نه وانه ی جگه له خودا شتی تر
 ده پهرستو دوعاو نزیان ناراسته ده کهن. چو ن که سیک دو ده ستی پان
 بکاته وه بۆ ناو له دووره وه داوا له ناو که بکا بیته ناو مشتیه وه بیخواته وه
 نیشه که ی بیهود هیو رهنج به خه ساره، نه وانه ش که عیباد ته ی غه یری خودا
 ده کهن رهنج به خه سارنو هر دوعاو پارانه وه یه کی ناراسته یان بکهن ناییسنو
 بی سو ده!

﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ عیباد ته کاردنو پارانه وه ی کافره کان
 بۆ بته کانیان جگه له گومرایی و سه رلی شتوانو کات به فیرو دان هیچی تری لی
 شین نابی و رهنج به خه سارو مالویران خو یان، چونکه نه وانه نه گهر هاوار
 له خودا بکهن وه لامیان ناداته وه نه گهر هاوار له بته کانیان بکهن ناتوان
 وه لامیان بده نه وه!

نه مجار په روه ردگار به یانی عهظه مه ته و گه وره یی خو ی ده کاو
 ده فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ هر بۆ
 خودا گهر دنکه چو سوژده به ره هر چی له ناسمانه کازو زه وی دا هدیة؛ فرشته و
 موسولمانان له حالی خو شی و ناخو شی دا به ویستو هه وه سی خو یان سوژده بۆ
 په روه ردگار ده بن، کافرو خودا نه ناس له کاتی ته نگانه داو به ناعیلاجی
 گهر دنکه چی خودا ده بن؛ به لکوو هر چی مه خلوقات هدیة له بوونه وهر دا
 به ناده میزادو ئاژله و روه کئو جه ماداته وه گهر دنکه چن بۆ نه و خودایه ی
 به دیه یان!

﴿وَوَظَلَّاهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ ههروه ها سیبه ری نهوانه ی سیبه ریان ههیه بهیانی و نیواره سوژده بۆ زاتی پاکی ده بن، به تایبه تی باسی بهیانی و نیواره ی کرد: چونکه لهم دوو کاته دا دریژ بوونه وه کورت بوونه وه ی سیبه ری شت ناشکراو نه مایانه. یان مه بهستی نه وهیه به فرموی: هه موو کاتیگ نه م شتانه سوچه ده بن و گهر دنکه چیه که یان بۆ خودا هه میشه یی به!

هه ندیک پیاان وایه سوچه بردنی سیبه ری شته کان بریتیه له هه لکشانو داکشانی سیبه ره کان له شوینی که وه بۆ شوینیکی تر. که گۆرانکاریان تیدا پهیدا ده بی له کورتی و دریژی به هۆی بهرز بوونه وه ی خۆرو شوپوونه وه ی خۆر، نه مانه هه موو چ ئاده میزاد و چ فریشته و دارو دره ختو جه مادات و هه موو شتیکی تر به خۆیان و سیبه ریان وه ملکه چی و بهنده یی خۆیان راده گه نه ن.

تاک و ته نهایی خودا و نهوونه ی موسولمان و موشریکه کان

له بهرام بهر تاک و ته نهایی خودا دا

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي

الظُّلُمَتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ

عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

دوای نهوه ی پهروه ردگار نهوه ی بهیان کرد: که هه رچی له ناسمان و زهوی دا ههیه سوچه بۆ خودا ده بن، گهر دنکه چی قودره تو گه وره یی پهروه ردگارن، ته فیسیری رهوان (۱۰۹)

ئه مجار دیته سهر ره تدانه وهی بپدرسته کان. تاکنو ته نهایی خودا ده چه سپینئ؛ تاکنو ته نهایی له ئولو هییه تدا، له ربوبیییه تدا، بۆ ئه وهی بیانویان نه مینئ و دان به خودایه تی خودا دابنئ!

ده فهرموی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟﴾ ئه ی پیغه مبهرا! به موشریکه کان بلی: کئ به دیهینهری ئاسمانه کازو زه وییه؟ کئ خاوه نو هه لئسورپنهری یانه؟ کئ رایگرتوون؟ ئهم پرسیاره بۆ ئه وه نیه وه لامی بده نه وه چونکه سییاقی قورئانه که له وه پیش وه لامی داوه ته وه، به لکوو بۆ ئه وه یه: وه لامه که به گوچکئ خویان بیسن پاش ئه وه ی واقیعه که به چای خویان ده بینن. ده بویه پاش بیستنی ئهم پرسیاره ده مو ده ست بلین: خودا به دیهینهر وه لئسورپنهر یانه، جا ئه گهر له بهر عه نادئ سهر ره قییا بیده نگ بوون، تۆ ئه ی پیغه مبهرا! بۆخۆت وه لامه که بده ره وه ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی: به دیهینهر و خاوه نو هه لئسورپنهری ئاسمانه کازو زه وی خودای تاکنو ته نهاییه. چونکه وه لامه که ئاشکرایه و ههر ئه وه وه لامی هیه، چار ناچاره، بۆخویشان ئه گهر له بهر سهر ره قی نه بی دانی پیدا ده ئین. وه کوو له شوئینکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَلَيْنَّ سَأَلْتَهُمْ: مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ لقمان/ ۲۵. ئه مجار پرسیاران لی بکه: ﴿قُلْ أَفَاتُخَذُّمُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ بلی: ئه دی بۆچی جگه له خودا چهند پهرستراوئیکتان بۆ خۆتان بریار داوه و له جیاتی خودا به ندایه تیان بۆ ده که ن؟! بۆچی به چ عه قلیک عیبادت بۆ خودا ناکه نو خودا ناپهرستن له جیاتی خودای مه زن چهند خودا درۆزنه یه کتان بریار داوه و ده یانپهرستن، له کاتی که ئا ئه وه خودا درۆزنانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ توانای ئه وه یان نیه سوود به خودی خویان بگه یه نن، زیان له خویان دوور بخه نه وه، ئه دی چۆن ئیوه هیواتان پییا نه سوودتان پی بگه یه ننو زیانتان لی دوور بخه نه وه؟ جا که ئه وانه توانای هیچ شتیکیان نه بی دیاره عیبادت کردنی ئیوه بۆیان ئه وپهری نه فامییه، که سیک عه قلی هه بی شتی واکا.

کەسیک تۆزیک لیوردبوونهی هەبێ، کاری ئاوا ره چاو ناکا. پرسیاریان لی بکه، مه سه له که ناشکراو نومایانه، جوداوازی ئیوان هه قو به تال روو ناشکرایه، هه تۆزیک بیر بکه نه وه، که میک وردبینه وه راستییان بو دروزه که وهی، چونکه شتیکی ناشکرایه نهوانه ی عیبادت بو نه وه خودا درۆزانه ده که نه وه کوو نهوانه نین که عیبادت بو خودای تاکو ته نه ده که نه؟! ناشکرایه نهوانه ی خودای تاکو ته نه ده په رستن به رچاو روو نه هیدایه ت دراو نو به نووری خودا هه لسه کهوت ده که نه!

نه مجار ﴿قُلْ: هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ؟﴾ پێیان بلێ: کوێرو بینا وه کوو یه که وان؟؟ کهسیک کوێرو سه رلی شیاوو به ته رست بی وه کوو موسو لمانی خودا په رست وایه؟ حاشا حاشا هه رگیز نه م دووانه وه کوو یه که نینو ناخرینه تای ته راو زی یه که ته وه! ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ؟﴾ یان ئایا تاریکیه کازو روناکی وه کوو یه که ته وان؟ نه خهیر هه رگیز نه مانه وه کوو یه که ته نینو نابن!

مه به ست نه وه یه: پرسیار ی نه وه بکا ئایا کهسیک هه یه بریاری نه وه بدا: که کافرو موسو لمان چون یه که نه؟ کوفرو ئیمان وه کوو یه که ته وان؟ کافر وه کوو کوێر وایه، کوفر تاریکیه، موسو لمان وه کوو نهاده میزادی چاو ساغ وایه، ئیمان و باوه نوو روناکیه! ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ؟﴾ به لکوو گێراویانه بو خودا چه نه هاوه لیک که وه کوو خودا مه خلوقاتیان به دیه ئناوه، جا نه وه کاته دروستکراوی نهوانو دروستکراوی خودایان لی تیکه لاو بوو نوو بزیان لیک جیا نا کرینه وه؟؟ جا: که چه نه هاوه لیکیان بو خودا بریار داو صیفات ی خودایان بو به ره و زانین، وه کوو خودا توانای دروست کردنو به دیه ئنایان پیدان، ئیتر لێیان تیکچوو وتیان: مادام نه م به تانه شت دروست ده که نه وه کوو خودا، نه مانیش شیاوی خودایه تینو عیباده تیان بو ده کرێ، کهوابێ نهوانه عوزریان هه یه!!

ئەمە شیوێ گالته پیکردنیکە بەو کافرانە. مەبەستە کە ی ئەو هیە: دەفەرموی: ئەو هی کە ئەوان بۆی چوون بۆ چوونیک ی هەلەو بی بناغە یە! خودا زاتیکە بە دیهینەرو راگرو هەلسو پینەری بوونەوەرە، کەس لە خودا ناچی، خودا لەزاتو صیفاتدا بی وینەو هاو هەلە، بی خیزانو مالو مندالە، ئەو موشریکانە چەند بتیک دەپەرستن و کردویان بە خودا کە هیچیان لەبارا نیە، هیچیان پی ناکرێ، کافرەکان بۆ خوشیان دان بەو هەدا دەنن: کە ئەو بتانەش مەخلووقات ی خودانو بۆیە دیانەپرستن تا لە خودایان نزیک بکەنەو! وەکوو لەشوینیک ی تردا دەفەرموی: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر/۳). کە تەوافی کەعبەشیان دەکرد دەیانگوت: (لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ، تَمَلِّكُهُ وَمَا مَلَكَ).

ئەمجار کە بیرو باوهری بەهەلە حسیب کردن و ئەو هی رون کردەو: کە هیچ بیانوتیک نیە بۆ ئەوان کە هاو هەل بۆ خودا دانیین ئیتر بریاری کوتایی دەداو دەفەرموی: ﴿قُلْ: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ ئەو موحه مەد! پێیان بلێ: خودا بە دیهینەری هەموو شتیکە، ئیو هەرو بته کانتان و هەموو مەخلووقاتیک ی تریشی بە دیهیناوە، ئەگەر تۆزیک جوان بیر بکەنەو بۆتان دەردەکەو: کە خودا تاکو تەنهایە لەئولو هییه ت و ربو ییه تدا، هەر ئەو شیای عیبادهت بۆ کردنە، هەر ئەو شیای خودایه تییه، هەر خۆی بالادەست و خاوێن دەسەلاتە بەسەر هەموو شتیکدا، ئیتر ئیو بەج عەقلیک چەند بتو صەنەمیک دەپرستن کە دارای سوود و زیانیان بۆ خۆیان نیە چ جایی بۆ ئیو!

بە کورتی پەر وەردگار بە دیهینەری هەموو شتیکە، کەوابی پێوستە هەموو شتیک گەردنکەچی ئەو بی. پەر وەردگار پیش هەموو شتیک تاکو تەنیاو بی هاو هەل و یار مەتیدەرە، بالادەستە بەسەر هەموو شتیکدا، هەرچی بیو ی دەیکا، هیچ شتیک نیە بتوانی ببیتە کۆسپو لەمپەر لەبەردەم و یستی

خودادا، دهی که وایی چون نهو خودایه شهریکی هه‌یه، چون نهو بتانه شیاری نه‌وه‌ن بکرین به‌شهریکی خودا، هیچ شتی‌ک رایه‌ی ناکه‌وی بیته هاوه‌لی خودا!

زانایانی ئیسلام (ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت) ئه‌م نایه‌ته‌یان کردوه به‌به‌لگه له‌سهر نه‌وه که خودا به‌دییه‌ینه‌ری کرداری به‌نده‌کانیه‌تی و به‌نده‌کان بو‌خۆیان به‌دییه‌ینه‌ری کرداری خۆیان نین، چونکه ئه‌فعالی عیب‌اد جو‌ری‌که له (شیء) نایه‌ته‌که‌ش ده‌فرموی: ﴿قُلْ: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾. ئاده‌میزاد ته‌ن‌ها که‌س‌بو ئیختیاری هه‌یه.

موعه‌ته‌زیله ده‌لین: ئاده‌میزاد به‌دییه‌ینه‌ری کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی، وه‌لی به‌دییه‌ینه‌نه‌که‌ی وه‌کوو به‌دییه‌ینانی خودا نیه.

نموونه‌ی حه‌ق و به‌تال و سه‌ره‌نجامی به‌ختیاران و به‌دبه‌خته‌کان



لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَ مَعَهُمْ لَافْتَدَوْا بِهِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَيَتَّبِعُ الْمُهَادُّ
﴿١٨﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ الرِّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُ
أُولَٰئِكَ الْآلَتَبِ ﴿١٩﴾

دوای شهوی پهره ردگار دوو جور بانگهوازی بهیان کردن؛ بانگهوازی
 حه قو بانگهوازی به تال، بانگهوازی خودا حه قو راسته، بانگهوازی کردن لهو
 خودا دروژنانه ی کافره کان ده یانپهرستن بانگهوازی به تالو پووجه، نه مجار
 ته شبیهی موسولمانو کافرو بپروا کوفری کرد به بیناو کوپرو روناکی و
 تاریکیه کان. به شرتن شهو ده نمونه یه کی تر ده هیئت شهو به نیمانو کوفر!
 نمونه یه ک ده هیئت شهو به حه قو حه قخوازان، نمونه یه کیش به تالو ههوا
 خواهانی. نمونه ی حه قو حه قخوازانی له بر دهوامی و به سوودی دا به تاو
 هینا شهو که له برزایی شهو ده باری و سوود به زهوی و ناده میزادو ناژه لو روه ک
 ده گه یه نی!

ههروه ها شوبه اندی به کانو معده ن که سودی لی وهرده گیری به خشلو
 نامیری جوراو جور، لهو کانو کانزایانه شتی به قیمه تو به های گران
 ده ده هیندرتنو ناده میزاد که لکیان لی وهرده گرن!

نمونه ی به تالیش له خیرا فهوتانو بی سوودی دا ده شوبه یینی بهو که فو
 خشتو خالهی که به سمر لافاوه کهو یه! یان بهو که فو خشتو خالهی ده کهو یته
 سمر بهو تهو مه نجه لی کانزا توانه شهو له کاتی توانه شهو له بهو ته دانی کانزا
 به نر خه کان دا.

ده فهرموی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ واته:
 پهره ردگار له ههوره وه باران ده باریتی، هه موو شیوو دژلیک به نه ندازه ی خوی
 لافاوی تیدا هه لدهستی، به گویره ی کهو زوری ناوی ههر شیویک لافاو دی!
 جا ﴿فَاَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِعًا﴾ شهو لافاوه به گویره ی شهو شوینه ی
 پی تیدا تیده پهری خهوشو چیلکوو چهو یلو که فو خشتو خال راده او به سمر
 خویه شهو هلی ده گری و به سمر ناوه کهو به رز ده بیته شهو.

نه مه نمونه ی شهو یه: که ته صلیک هه یه وه کوو بارانه که که به هه زاران
 جور سوودی هه یه به ژینگه و ناده میزادو ناژه لو. فهر عیکش هه یه: که که فو

خشتو خالو چيلكهو چهوښكهيه له نه ملاو نه ولاى شيوه كه دا به زايه د پرواو به كارى هيچ نايه د فموتى.

باران له ناسمانه وه د باريو لافاو هه لده ستى و له ريگه ي خوى دا هر خشتو خاليكى وه به ربي رايده داو ده يخاته سهر خوى، له شيوه ي كه فو خشتو خاليكى فشه لدا خوى دهنوتى، ته نانه ت جارى وا ده بى نهو كه فو خشتو خاله ناوه كه داد پوښى، ناوه كه له ژيريوه د پرواو سهره و ژير ده كښى، به لام نه ناوه خيرو بهر كه تى پييه و مايه ي ژيانه!

﴿وَمَا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ بَرٍّ مُضِرٍّ﴾ هه روه ها نمونه ي حه قو نيمان وه كوو كانزاي به سوودو به نرخ وه كوو ه ي زير و زيوو ناسنو مسرو نهو جوړه شتانه وه هايه كه ده خرينه بوتمو مه نجه لو كوره وه بو نهو ي پالفته بكرينو خشتو خولو چلكو ژه نكيان پيوه نه مينى زير و زيو يكى پالفته كراوى بى خهوشيان لى جيا بكرتته وه بو خشلو پيالو بهر داخ، يان ناميري پيداويستى بو كاروبارى ژيانيان لى بهر ههم بينري له ناسنو مسرو فافونو نهو جوړه شتانه، چونكه به هوى ناگره كه وه چلكو پيسى به كه جيا ده بيتته وه ماده كه به پاكي و پالفته كراوى ده مينيتته وه. جا له كاتى تونه وه له بوته دان دا ژهنگو خشتو خولو پيسايى سهرده كه وي ماده كه داد پوښن، نه مهش نمونه ي شتى به تالو پووجه، شته نه صله كه ده شارتته وه دايد پوښى به لام بهر قهرار نابى و زوو وه لا ده خري و فري ده درى! ماده نه صله كهش ده هيلدريته وه سوودى لى ده بيندري! ته نانه ت جارى وا ده بى وا گومان ده بري: كه ماده نه صلييه كه هر نه ماوه فموتاوه روچوه، به لام له راستى دا باقبييه هر نهو سوود ده به خشى وه كوو نهو ناوه ي مايه ي ژيانه بو زهوى بو گيانله بهران، يان وه كوو نهو كانزايه ي سوود ده به خشى به ناده ميزاد!

﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ناواو بهو جوړه خداى زاناو دانا په ندو نمونه ده هينيتته وه، نمونه ي حه قو به تال ده خاته رو، حه قو راستى له جيگير

بوونو سوود به خشی دا وه کوو ناو وایه که به ناخی زهوی دا ده پواته خواری و
کانیاوو جوگمو جویار پیگ دینی و ده بیته مایه ی زیندوبوونه وی ته بیعه تو
هوی ژبانی گیانله بهران، یان وه کوو معدنه نیکی پالفته کراوی بی خهوش
وایه: که ناده میزاد سوودی لی ده بینن.

به تالیش له زوو به سهر چونو بی سوودی دا وه کوو نهو چلکئو که فو
خستو خاله وه هایه که لافاو بهم لاو بهولای خوی دا ده پیرژنی، ههروه ها
وه کوو چلکئو ژهنگئو خهوشه وه هایه که له کاتی له بوته دانی کانزادا
سه رده که وی ماده نه صله که داده پویشی. که وایی به تال له بهر ده حه قدا
خوناگری و بهر ده وام نابی!

ههر بهو شیوه ناکامی بانگه وازی و ناکامی بیرو باوه پرو ناکامی کردارو
گوفتار دیاری ده کا، بانگه وازی حه قو باوه پی راستو کردارو گوفتاری باش
ده میننه وه سوود به خش ده بن، بانگه شه بو بیرو باوه پی به تالو ناحه قو
کرداری خراپو گوفتاری ناشیرین بلقی سهر ناوه و پایه دار نیه و زوو ده فه وتی و
شکست دینی! نهو کاته ی بهر ده و همیشه بی سوودو زیان به خشه!

جا ﴿فَأَمَّا الزُّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ نهو که فو خستو خۆله ی وا به سهر
ناوه که وه یه یان کانزاکه ی داپوشیوه نهوه ده پوکیته وه بهم لاو بهولای راپه وی
لافاه که دا ده پرژی و له ناوده چی، باد هیبا، کونو که له بهر ده یانگر نهوه! ﴿وَأَمَّا
مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ﴾ نهوه ی سوود ده گه یه نی به ناده میزاد
له ناوو کانزاکه نهوه ده میننه وه؛ ناوه که به کار ده هیندری بو خواردنه وه
پیداویستی تری گیانله بهران، کشتو کالی پی ناو ده دری ناشی پی وه گهر
ده که وی، کاره بای لی دروست ده کری... هتد. کانزاکه ش سوودی لی وهرده گیری
یا ده کریته خشلو نامیری جوانی و خۆپازاندنه وه، یان نامیری پیداویستی بو
ژبانی لی دروست ده کری. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا
الحديد فيه بأس شديد ومنافع للناس﴾ الحديد/ ۲۵.

زججاج ده فهرموی: نموننه موسولمانزو بیروباوهری سوودی نیمانی بۆ
خۆی وه کوو ناویک وایه که سوودی ههیه بۆ گژو گیاو ژیان هه موو شتییک،
ههروه ها وه کوو سوودی زپرو زیوو باقی کانزا به نرخه کان وایه سوودیان بۆ
ئاده میزاد ههیه! نموننه کافرو کوفره کهی وه کوو کهفو خشتو خۆلۆ
چیلکهو چهوئلی سهر لافاو وایه سوودی بۆ کهس نیه، یان وه کوو ژهنگی
ئاسنو چلکو خشتو خۆلی تیکه لاه به کانزاکان وایه که هیچ سودیکیان لی
وه رناگیرئ!

﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه کوو چۆن ئهم نموننو په ندانه مان
هینانه وه، که ئهو شتانهی ئاده میزاد لییان چه واشه بووه بۆیان روون
ده کهینه وه، جوداوازی ئیوان حقو به تالیان بۆ ده کهین، نیمانو کوفریان بۆ
لیک جیا ده کهینه وه. ههر بهو شیوه له هه موو بواری لایه تیکه وه نموننه بۆ
ئاده میزاد ده هینینه وه ههتا ریگهی هیدایه تیان بۆ رون بیته وه پێیدا برۆن،
ریگهی چهوتو به تال بناسنو لیتی دوور بکه ونه وه، بۆ ئه وهی به خته وه ری
دونیوا قیامت به ده ست بێنن، موسولمانان ببنه ئهو تاقبو دارو ده سته یه
خۆشی و کامه رانی بۆ ئاده میزاد ده سته بهر ده کهن! وه کوو له باره یانه وه
ده فهرموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ﴾ ئیوه باشتترین گهلوه نه وه یه کن هیندرانه گۆره پانی ژبان وه، ره وشتان
وایه فرمان ده کهن به چاکه وه نه هی ده کهن له خراپه.

له سه حیحی بوخاری و موسلیم فهرمووده یه که ههیه ئه بهر موسای
ئه لئه شعهری ریویه تی کردوه: ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی:
(نموننه ئهو ئایینو په یامه ی منی پی ره وانه کراوه له هیدایه تو زانیاری
وه کوو بارانییک وایه: که له زهویه که ده باری، هه ندی لهو زهویه سوود
له بارانه که ده بینو گیاو گژو به ره ههم دینی، هه ندیکیشی روتنه و چه قه نه
گیای لی ناروی ئاوه که عه مبه ر ده کاو کانی و کاریزی لی هه لده قولین، بۆ

خواردنه وه ئاودیری پتویستی تری ژیان ئاده میزاد سوودی لیّ ده بینن، هندیکی تر له بارانه که له خالیکی ده باری ده شتیکی لمبه لانو روتنه نه ئاوه که له خو ده گری، نه گیاو گری لیّ شین ده بی، نه مه نمونه ی نهو که سانه یه له نایین حالی بوونو خودا سودمه ندی کردون بهم په یامه ی منو بوخزیان له نایین حالی بوونو خه لکی تریش فیّ ده کهن، هه روا نمونه ی که ساتیکیشه که نایین کاری تی نه کردوون هیدایه تی یه زدانییان وهرنه گرتو سوودییان له په یامی من وهرنه گرتوو.

نه مجار پاش نه وه ی په وهردگار حقو به تالی روون کرده وه ده ست ده کا بهرو نکردنه وه ی سه ره نجامی حه قخوازانو به تالدوستان، به مه بهستی هه لنانو ته رغیب کردنیان بو کاری چاکه و ترساندنیان له خراپه کاری، بو بانگه وازی کردنیان بو ریبازی خیر و حه قو راستی و دوور خستنه و یان له ریبازی گو مپایی و به تال! ده فهرمو: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى﴾ هیه بو نه وانه ی فرمان بهرداری فهرمانی خودانو شوین په یامی پیغه مبه ره که ی ده کهون، پروا به نایینه که ی ده کهن، پاداشتی به هه شتیان ده دریتی، پاداشی به خته وهری و دوور له هه مو ناخوشی و تهنگو چه له مه یه ک پاداشی به هه شتی رازا وه به رد هوام نه پراوه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرمو: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَمَنَّ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ الکهف/ ۸۸. نه مه سه ره نجامی حه قخوازان بوو.

نه مجار دیته سه ر باسی به تالدوستانو ده فهرمو: ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ﴾ نه وانه ی فرمان بهرداری خودا نابن پابه ندی فرمانو نه هیه کانی نین، شوین په یامی پیغه مبه ر ناکه ون نه گهر نه وه ی له جیهان دایه روژی قیامه ت ملکی نه وان بی و نه ونده ی تریشی له گه لدا بی ده یکه نه فیدیه و به ده لی سزای قیامه ت، به لام هیچ سو دیان پی ناگاو که لکی لی وهرنا گرنو لییان وهرنا گیرئ واته: بۆیان

ناکری و ناگونجی له روژی قیامت دا پر بهزه وی و هنده ی تریشی له گهل دا بی له زپرو زیو بیکه ن به فیدیه، نه گهر شه و هنده یان ملک و مال هه بی ده یه ن به فیدیه، به لام نه هه یانه و نه ده یان بی له فهرزیک دا نه گهر بشیان بی لیان و هه ناگیر.

﴿أُولَٰئِكَ هُمْ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ نه وانه ی: که نیطاعه ی خودایان نه کرد و هه و هه لامی په یامی پیغه مبهریان نه داته و هه، له قیامت دا سزای سه ختیان ده در و له سه ره موو خراپه یه کیان که م بی یا زور حیسابیان له گهل ده کری، له هه یج شتیکیان خوشبوون نیه، که سیکیش مونا قه شه ی له گهل بکری و لی خوشبوونی خودا نه یگریته و هه، سزا ده در و! پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمو ی: (من نوقش الحساب عذب).

﴿وَمَا أُولَٰئِكَ بِجَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ سه ره نجامیان سزای ناگری دۆزه خه، دۆزه خیش خراپترین جیگه یه بو هه وانه و هه. نه مه هه ره شه یه کی توندو تیژه، ترساندنیکی سامنا که بو نه وانه ی بی ناگان له فهرمازو نه هیه کانی خودا، شوین په یامی پیغه مبه ره نه که و تون.

نه مجار په ره و هه دگار به راوردیک له نیوان دوو تا قم دا نه نجام ده دا ده فهرمو ی: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ واته: ئایا که سیکی بزانی و بر وای و بی شه په یامه ی بو تو نازل کرا و هه له لایه ن خودای خۆته و هه حق و راسته و گومانی تیدا نیه چه واشه کاری تیدا نیه، هه موو حق و راسته، هه ندیکی پشتگیری هه ندیکی تری ده کا، هه واله کانی هه موو حق، فهرمازو نه هیه کانی داد په ره و هه رانه یه، ئایا که سیکی شه و بر وای هه لوستی بی و هه کوو که سیکی وایه که شاره زای خیر نه بی و تی نه گا ته نانه ت نه گهر تیشی بگا گهر دنکه چی ناب و تی ناگا و شوینی ناکه و ی ئایا نه م که سه و هه کوو نه و ی تر وایه؟!

نیستیفهامه که ٲینکار نامیزه: واته: به راستی شٲیکی خرابو ناشیرینه
دوای ئەم ههموو بەلگه و ده لیلانه، دوای هٲینانه و هی ئەم ههموو په ندو
مه ته لانه، سه رباری هیدایه تی قورٲان که چی شکو گومان هه بی له راستی
په یامی موحه مه د! بیگومان هو ی ئەمه کو ٲیری چاوی دله که حه ق نابینو
راست نابین!

﴿إِنَّمَا يَذَّكَّرُ أُولَٰئُوا الْأَلْبَابِ﴾ نه وه کوو په ند نامیز ده بی و عیبه رت
وه ده گری و بیر ده کاته وه مه گهر که سانیک: که خاوه نی عه قلی ساغو بیر
وردو تی فکرینی راستن؛ نه وانه ی ژیرانه بیر ده که نه وه و دانایانه و زانایانه
هه لسه کهوت ده کن، چونکه که سیک عه قلی نه بی بیر ناکاته وه تی نافکری،
که سیکیش بیر نه کاته وه نه وه چاوی دلی کو ٲره و به سه ر لی شی وای له ناو
تاریکایی نه قامی و نه زانی دا ده مینٲته وه گومراو به ده بخته!!

ٲینو عه بباس ده فه رموی: ئەم نایه ته ده رباره ی حه مزه ی کو ٲری
عه بدو لمو طه لبو نه بو جه هل هاتو ته خوار!

حه مزه ﷻ نمونه ی خاوه ن باوه ٲری ته واه به وه ی که نه و قورٲانه ی
له خودا وه بۆ ٲیغه مبه ر هاتو وه حه قو راسته به ٲی ی نه و په یامه ش هه لسه
کهوت ده کا، چاوی دلی روون و بینایه، تیگه ییشتوو عاقل و هو شیاره!
نه بو جه هلیش نمونه ی کافرکی سه رلی شی وای نه زانه، چاوی دلی
کو ٲرو نابینایه، گومراو به ده بخته، هه رچی ده یکا زیانه خشه بو خوی و گه لو
ولاتی!!! ئەم وه صفانه ی که له کو مه له نایه تی دا هاتو ودا دٲین وه صفی خاوه ن
عه قلو ژیره کانه ٲیناسه یان ده کا و پا داشیان راده گه یه نی!

دهوشتی خاوهن عهقل و فامه کان، بهخته وهرو

کامه رانه کان و پاداشیان

﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۲﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ الْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

﴿۲۴﴾

نهم نایه تانه پدیوه نندیان به نایه ته کانی پیشه وه نومایانه، چونکه رهوشته
جوانه کانی (أَلُوا الْأَلْبَابَ) دهستنیشان ده کا، یان رهوشتی شهو که سانه شی
ده کاته وه: که له نایه تی پیشوودا به ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾
ناماژه ی بۆ کردن، شهو رهوشته دیاری ده کا: همر که سیئ خویان پی
ناراییش بدا به خته وه ربی دونیاو قیامت به ده ست دینی!

ده فهرموی: خاوهن عهقل و فام، یان تا قمی سهر فرازو حه قخوازو خاوهن
باوهرو شوینکه وتووی په یامی پیغه مبر نهم که سانه ن که نه مه رهوشته
هه لسه که وتیانه:

۱- ﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ ئەو کەسانە ی پابەندی وادەو بەلێنی خۆیان؛ ئەو وادەو بەلێنانە ی خۆیان پێوە پابەند کردووە، کە داننانە بەخودایەتی پەرورەدگارو تاکنو تەنهایی ئەو زاتە. ئەو بەلێنو پەیمانە ی لەگەڵ خودا بەستوویانە لەعالمی ئەرواحدا، ئەو پەیمانە ی لەگەڵ بەندەکانی خودادا بەستوویانە لەکاروباری ژیاانیانداپێوە ی یابەندن.

﴿عهد الله﴾ بریتییە لەهەر شتێک بەلگە ی عەقڵی و نەقڵی ئەو شتە ی تێدابی، واتە؛ هەر شتێک خودا چەسپاندبێتی؛ جا فەرمانو نەه ی بێ وەصیەتو ئامۆژگاری بێ، بەکورتی ﴿عهد الله﴾ بریتییە لەپابەند بوون بەهەموو شتێک کە خودا فەرمانی بەئادەمیزاد کردبێ بەکردنی، خۆپاراستن لەهەر شتێک خودا نەه ی لێ کردبێ!!

۲- ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ ميثاقو پەیمانە ی خۆیان هەلناوەشیننەو پەیمانە ی باوەر کە لەگەڵ خودا بەستوویانە هەلێ ناوەشیننەو، ئەو پەیمانە وادە ی لەگەڵ ئادەمیزادا بەستوویانە دەربارە ی کڕینو فروشتن و بەکڕێدانو باقی بوارهکانی ژیا، پووچی ناکەنەو پابەندی دەبن.

وەکوو دووڕوو کافرەکان نین کە پەیمانیا ن دا پابەندی نەبن، ئەگەر لەگەڵ یەکیکدا کێشەیان بوو زمان پیسو جێئۆفروش بن، ئەگەر قسەیان کرد درۆ بکەن، کە سپاردەیان لادانرا خیانهتی تێدا بکەن!

لەرستی دا ئەم دوو خالە هەردوکیان یەك واتیان هەیمو دوو چەمکی هاوتریبی یەکترین هەرچەند یەکیان ئیثباتەو ئەووتریان نەفیە. کەوابوو دەتوانین بڵێن: پەیمان هەلنەو شاندنەو تەئکیدە بۆ پابەندبوون بەوادەو بەلێن. یان بڵێن: ﴿لَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ تەئکیدو دووبارە کردنەو یە بۆ خالی یەکەم: کە ﴿يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ یە.

قەتادە دەفەرموێ: پەرورەدگار باسی پابەند بوون بەوادەو بەلێنی لەبیستو ئەوەندە شوێنی قورئاندا تۆمار کردووە. ئەمەش نیشانە ی ئەوەیە: کە

وه فا به عه هدهو په یمان پابه ندبوون به واده به لّین ره وشتیکی زور په سندو
گرنگه!

۳- ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ ته وانهی هرچی خودا
فرمانی کرده به په یوه ستبوون پییه وه نهی کرده له داپړینی نه نجامی
ده دن؛ وه کوو یارمه تیدانی نایینی خودا و پشگیری کردن له پیغه مبر ﷺ
له جیهادو بانگه وازی دا، هه ولدان بو بلا وکړنه وه و شیکړنه وهی نایینی
نیسلام، هه وه ها ته نجامدانی صیلهی ره هم هاتوچوی خرمو که سرو کارو
هه والپرسیان.

له صه حیچی موسلیمو بوخاری دا فرموده یه ک هیه ته نه س ربوایه تی
کرده ده لی: پیغه مبر ﷺ فرمویه تی: (من احب ان يبسط له في رزقه،
وينسا له في اثره، فليصل رحمه) که سیک پیی خو شه رزقو روژی گو شادی و
ته مهنی دریژ بی باصیلهی ره هم به جی بی.

هه وه ها چاکه کردن له گه له ژارو ناتاجان، فریاکه وتنی لیکه ومان
ده چپته چوارچیوهی صیلهی ره حمه وه.

۴- ﴿وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ترسی سزای خودای خویان هیه، هرچی
دهیکه نو ده لّین لایه نی خودای تیدا ره چاو ده کهن، دان ده نّین به گه وه یی
خودا تا کو ته نهایی زاتی پیچوونی دا. چونکه ته وان خودا ناسن ده زانن خودا
ده بی چون بی، دیار شه هه تا ناده میزاد زانتر بی ده بی له خودا ترس تر بی،
وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموئ: ﴿انما يخشى الله من عباده
العلماء﴾ فاطر/۲۸.

۵- ﴿وَيَخَافُونَ سِوَاءَ الْحِسَابِ﴾ ده ترسن له چه ندو چون له گه دا کردنی
حیسابی قیامت، ده ترسن له موناقه شهی کاتی لیکو لینه وهی روژی
ره ستاخیز، چونکه وه کوو له مه ویش وتمان: که سیک له حساب له گه دا کردن دا
موناقه شهی له گه بکری سزا ده دری، بویه ته و خاوه ن عه قلو فامانه خویان

موحاسبه‌بی خو‌یان ده‌کهن پیش نه‌وی حیسابیان له‌گه‌ل بکری. که‌سی‌کیش
بترسی له‌حساب له‌گه‌ل کردن روو ده‌کاته خوداپه‌رستی و خو‌ی له‌تاوان
ده‌پاریزی.

۶- ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ نه‌واندی خو‌راگرن له‌کاتی به‌لاو
ته‌نگو چه‌له‌مه‌دا، به‌رده‌وامن له‌سهر طاعت و خوداپه‌رستی، دووره په‌ریزن
له‌تاوان و تاوانکاری. هه‌رچی تاعه‌ت و خودا په‌رستی به‌نجامی ده‌ده‌ن، خو
ده‌پاریزن له‌هه‌ر شتی‌ک ناهه‌رمانی خودای تیدا بی. رازین به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری
خودا، خو‌راگریان له‌به‌رامبه‌ر به‌لاو موصبیه‌تدا له‌به‌ر خاتری ره‌زامه‌ندی
خودایه، بو به‌ده‌ست هینانی پاداشی باشی په‌روه‌ردگاره. بو ریابازی و ناوو
شو‌ره‌ت نیه.

۷- ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌واندی نو‌یژه‌کانیان به‌ ریکو پیکی نه‌نجام
ده‌ده‌ن، به‌ناگاداری دل و ترسی خوداو نو‌یژه‌کانیان ده‌کهن.

۸- ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ له‌ بری له‌و رزق و روژی‌یه
پیمان داوون به‌گو‌یره‌ی پیویست به‌ناشکرا و به‌نه‌ینی ده‌به‌خشن! جا هه‌ر چه‌ند
نهم خاله ده‌چیته چوارچی‌وه‌ی خالی سییه‌مه‌وه به‌شی‌که له ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ﴾ وه‌لی که‌به خالی‌کی سه‌ربه‌خو راینواندو ده‌ست نیشانی کرد له‌م
روه‌ویه: که ماله‌به‌خشین په‌یوه‌ندی نیوان به‌نده‌کان پته‌و ده‌کا، له‌به‌ر خاتری
خودا یه‌کیه‌تی و ته‌باییان له‌نیودا بلاو ده‌کاته‌وه، دل و ده‌روونی ماله‌به‌خش
له‌رزیلی و رز پالته ده‌کا، دل و ده‌روونی مال پی به‌خشر او له‌به‌خیلی و
حه‌سوودی پاک ده‌کاته‌وه، کو‌مه‌ل‌گایه‌کی پوخت و خاوی‌ن و هه‌م ناهه‌نگو
هاریکار پیک ده‌هینن.

۹- ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ به‌چاکه خراپه ره‌ت ده‌که‌نه‌وه
له‌هه‌لس و که‌وتی رو‌ژانه‌یان‌دا (نه‌ک له‌نایینی خودادا) به‌چاکه به‌ره‌نگاری
خراپه ده‌بنه‌وه، به‌حیل و له‌سه‌ره‌خو‌یی روبه‌رووی نه‌فامی ده‌بنه‌وه، به‌سه‌برو

خۆپاگری به‌ره‌نگاری ئەزیه‌تدانی خراپه‌کاران ده‌که‌ن! وه‌کوله‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ الفرقان/۶۳. یان ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ الفرقان/۷۲.

ئیمام ئەحمەد لەئەبو زەرەوه فرموده‌یه‌ک ر‌یوایه‌ت ده‌کا: ده‌لێ: پیغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: (اذا عملت سيئة فاعمل بجانبها حسنة تمحها) ئەگەر خراپه‌ت لێ رودرا تاوانێکت ئەنجام دا خیرا به‌شوینی دا چاکه‌یه‌ک بکه ده‌یس‌پ‌یته‌وه.

له‌ریوایه‌تیکی تردا ئەحمەدو تیرمیذیز به‌یه‌قه‌ی و حاکم لەئەبو زەرەوه ر‌یوایه‌ت ده‌که‌ن: پیغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: (واتبع السيئة الحسنة تمحها، وخالف الناس بخلق الحسن) به‌شوین خراپه‌دا چاکه‌ بکه ده‌یس‌پ‌یته‌وه، له‌گه‌ڵ ئاده‌میزادان دا ره‌وش‌تت جوان به، به‌ره‌وش‌تی جوانو شیرین تیکه‌لاوی خه‌لک بکه‌و هه‌لس‌و که‌وتیان له‌گه‌ڵ بنوینه!

ئەوه‌ی ناشکراو چه‌سپاوه مامه‌له‌کردنی باش له‌گه‌ڵ خراپه‌کار به‌ره‌نگاری‌کردنی خراپه‌ به‌چاکه‌ به‌سوود‌تره‌و کاریگەر تره‌و سه‌ره‌نجامی سه‌لامه‌ت تره‌و رقو کینه ده‌پوکی‌نیته‌وه.

هه‌لبه‌ته به‌ره‌نگاری‌کردنی خراپه‌ به‌چاکه‌ کاتێک په‌سنده، که خراپه‌ پووچه‌ڵ بکاته‌وه خراپه‌که‌ر به‌خۆیدا بشکیته‌وه، نه‌ک له‌خۆی بایی بی‌و پێی لێ هه‌لب‌پ‌ی، ئەگینا کاتێک خراپه‌ پێوستی به‌ریشه‌کیش کردن بوو پێوست بوو ره‌ت بک‌ریته‌وه نابێ به‌چاکه‌ به‌رامبه‌ری بک‌ری. ده‌بێ به‌گ‌ژێ دا بجیه‌وه‌و قه‌لاچۆی بکه‌ی، بۆ ئەوه‌ی خراپه‌کار له‌خۆی بایی نه‌بێ و به‌رز بیته‌وه به‌ره‌و‌پ‌وو‌ونه‌وه‌ی خراپه‌ به‌چاکه‌ زوربه‌ی کات، که په‌سنده له‌ب‌واری مامه‌له‌کردنی دوو که‌س دایه‌ له‌کاروباری دونیایی دا به‌لام له‌ب‌واری ئایینی خودادا نابێ به‌ره‌نگاری لوتبه‌رزو خراپه‌کاران به‌چاکه‌ ئەنجام بدرێ، چونکه‌ مله‌ورو سه‌ره‌رقو نه‌فام ده‌مکو‌تانه‌وه‌یان پێوسته، قه‌لاچۆ‌کردن‌یان گه‌ره‌که،

ناشوبگیران، فیتنه جۆیان هه‌لسرو کهوتی چاکه نامیز له‌گه‌لیاندا سوودی نیه، ده‌بی به‌دهستی پۆلاییین لێیان بدرئ کورد وته‌نی (شهرحی ماری به‌داری) ته‌وجیهی قورئان لیره‌دا که‌وا به‌موطله‌قی هاتوو، ته‌حدیدی نه‌وه‌ی نه‌کردوه که‌ی خراپه به‌چاکه پاساو ده‌دریته‌وه‌و که‌ی خراپه‌کار ده‌مکوت ده‌کریو ریشه‌کیش ده‌کری. به‌لکوو نه‌مه‌ی هیشته‌توه‌و ئاده‌میزاده‌کان بۆخۆیان له‌هه‌لۆسته‌کان وردبینه‌وه، عه‌قلی خۆیان بخه‌نه گه‌رو ته‌صه‌روف بکه‌ن به‌جۆریک که‌ خێرو خۆشی کۆمه‌لگای تیدا بی‌و خێرو سه‌واب بی.

دوای نه‌وه په‌روه‌ردگار وه‌صفی موسولمانه عاقل مه‌نده‌کانی به‌و نو صیفه‌تانه کرد: که‌ باسما‌ن کردن، نه‌مجار دی پاداشی دونیاو قیامه‌تیان دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿أَوَلَيْكَ لَهُمُ عُقْبَى الدَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی نه‌وه ره‌وشتیانه‌و ئاوا هه‌لسرو که‌وت ده‌که‌ن سه‌ره‌نجامی باشیان هه‌یه، خۆشبه‌ختی دونیاو قیامه‌تیان ده‌ست ده‌که‌وی؛ له‌دونیا‌دا زالیان ده‌که‌ین به‌سه‌ر دوژمن‌داو له‌قیامه‌تیش‌دا به‌هه‌شتیان به‌خه‌لات ده‌ده‌ینی. ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه‌و سه‌ره‌نجامه‌ باشه‌ بریتی‌یه له‌چه‌ند باخو باخاتییک که‌ شوینی مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تاییانه‌و هه‌رگیز لی‌ی ده‌رناچن، خۆیان ده‌چه‌نه‌و به‌هه‌شته‌وه‌و ﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها باوک‌و باپیره‌ صالحه‌کانیانو خیزانو نه‌وه‌یان؛ نه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا کردار باشو خاوه‌ن باوه‌رو ره‌فتار په‌سه‌ند بوون به‌مه‌ش زیاتر که‌یفیان خۆش ده‌بی‌و مال‌و خیزانیان یه‌کدیگیر ده‌بنه‌وه‌و به‌بینینی یه‌کتری دل‌ شادی به‌خته‌وه‌رییان زیاد ده‌کا، ئیتر ده‌ست ده‌که‌ن به‌یادکردنه‌وه‌ی ژبانی دونیا‌یانو حال‌و وه‌زعی رابوردوویان شوکرو سوپاسی خودا ده‌که‌ن که‌ له‌و وه‌زعه‌ رزگاریان بووه له‌ژیانی زه‌حمه‌ته‌وه‌ که‌وتونه‌و ناو ژبانی ره‌حمه‌ته‌وه.

نایه‌ته‌که‌ ناماژه‌ی نه‌وه‌ی تیدایه: که‌ بنه‌مال‌و نه‌سه‌بو ره‌چه‌له‌ک به‌بی کرده‌وه‌ی چاک چ نرخیکیان نیه. باوک‌و دایک‌و کچو کو‌رو نه‌وه به‌کرده‌وه‌ی

خویان نه بی ناچنه بههشته وه وه کوو قورشان له شوینیکی تردا ده فهرموئ:
 ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَبَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ الشعراء/ ۸۸-۸۹. سهرباری
 خوشی بههشته کووونه وهی خیزانو خزمو کسرو کار ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ لهه موو لایه که وه فریشته دیده نییان ده که نو
 پیروزبایی چونه ناو بههشته مانه وهی هه تا هه تایی له ته ک راستگویانو
 پیغه مبه راندا لهو بههشته رازاوه دایا جا فریشته کان پتییان ده لئین: ﴿سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ ناشتی و دنیایی له رزگار بوون له سهر ئیوه بی، بههوی
 نه وهی له دونیادا خوار گریوون، بهر ده وام بوون له سهر طاعت و خودا پرستی،
 به لاو موصیبه تو ته نگو چه له مه کاری له خوگری ئیوه نه کرد.

﴿فَنِعْمَ عَقَبَى الدَّارِ﴾ به راستی نه م بههشته پاداش و سهره نجامیکی
 فره خاسه و پیروزتان بیو شوینیکی زور باشه بو حه وانه وه ژبان تیدا به سهر
 بردن.

ئیبو جهریر ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ هه موو سهری سالتیک دیده نی گوری
 شه هیدانی ده کرد و ده یفه رموو: (سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار) دوا
 پیغه مبه ریش نه بو به کرو عومده رو عوسمانیش نه م سهر دانه یان ده کرد.

رهوشتی بهدبه خته کانی روژی قیامهت و سزادانیان

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ
 وَلَهُمْ سَوْءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

دواي نه وهی پهروه ر دگار رهوشتی بهدبه خته وه ره کانو پاداشی نه بهراوهی
 بههشته بو دیار بکردن، نه مجار حالی بهدبه خته کانی روژی قیامهت و نهو
 ته فیسیری رهوان (۱۲۷)

سزایه ی بۆیان دانراوه به یان ده کا، واته: به شوین واده و به لئیندا هه پشه ده کاو به شوین پاداشدا باسی سزا ده کا. نه مهش دابو نه پیتی قورئانه هه کاتی باسی دونیای کرد باسی قیامه تیش دینی، که باسی موسولمانی کرد باسی کافرانیس ده کا... هتد. بۆ نه وه ی به یانو رونکردنه وه کانی باشت کاریه گرینو زیاتر هه لئه رین بۆ پابه ندبون به فرمانو نه هیه کانییه وه.

له م ثایه ته دا پهروه ردگار وه صفی به دبه خته کان به سی صیفه ت ده کا.

ده فمرموی:

۱- ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ نهوانه ی په یمانی خودا

هه لئه وه شیننه وه، نه وه عهده و په یمانه ی خودا فرمانی پی کردوون پابه ندی بن که بریتیه له ئیمان به خوداو برپا به قودره تو باقی صیفه ته کانی، هه روا ئیمان به پیغه مبه رانو کتیه ئاسمانیه کانو نه وه په یمانو به لئینانه ی که له گه لئاده میزاددا ده یان به سترو خۆیانی پیوه پابه ند ده کمن، که چی دوا یی لئیان پاشگه زده بنه وه پابه ندیان نابن!

هه لئه وه شانده وه ی عهده و په یمان نه وه یه: له و به لگانه وردنه بیته وه: که

هه بوونی خوداو تاکو ته نهایی خودا ده چه سپینن، یان تئیان ده فکری ده زانی به لگه کان حقو راستن به لام سه ره ره قی ده نوینی ئینکه به ری ده کاو به گویره ی زانیاری خۆی کار ناکا، یان شوبه و گومان راست ده کاته وه و پیچه وانده ی حقو راستی هه نگاو هه لئه نه ی. که ده فمرموی: ﴿مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ﴾ واته: دوا ی نه وه ی دان ده نی به راستی په یمانه که و خۆی پیوه پابه ند ده کا. نه مجار دژی ده وه ستی.

۲- ﴿وَيَقْطَعُونَ مَأْمَرَ اللَّهِ بِهٖ اَنْ يُوَصَّلَ﴾ هه رچی خودا فرمانی کردوه

به ته نه جامدانی نه وان نایکمن، هه رچی خودا نه ی لی کردوه نه وان ده یکمن، به کورتی دژی فرمانو نه هیه کانی خودا ده جولینه وه برپا به خودا ناکمن شوین په یامی پیغه مبه ره که ی ناکه ون. صیله ی ره حم به جی نه هینن، له گه لئ

موسولماندا هاريكارو هم ناههنگ نين، يارمه تيان نادهن و پشتگيريان ناكهن.

۳- ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ فسادو ناشووب له سهر زهوى بلاوده كهنهوه، كردهوى پيسرو ناشرين نه نجام ددهن. ستم له خو شيانو خه لكى تريش ده كهن، بانگه وازى بو غه يري بهرنامه ي خودا ده كهن، ستمكارى دهرحق به گيانو مالى ئاده ميزادان نه نجام ددهن، هر شتيك بيته هوى ويرانبوونى ولات نهوان ههولى بو ددهنو بانگه شه ي بو ده كهن، فيتته جوو شهرانى و شووم ويستو خراپه كارن ﴿أُولَئِكَ هُمُ اللَّعْنَةُ﴾ نهوانه نه فرينى خوداو پيغه مبهرازو فرشته يان له سهره، شياوى نه فرين ليكردنن، له رحمتو سوزى خودا دور دهرينهوه، له خيرو خو شى دونياو قيامت بى بهش ده كرين.

﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ نهوانه سهره نجامى خراپيان هيه، دوا روژيان سامناكهو شوينى حهوانه يان دوزه خه، هرچى تووشيان دى خراپه و سزاو تو له يه.. وه كوو له وه پيش له نايه تى ژماره (۱۸) دا ده فرموى: ﴿وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَيُنْسِ الْمِهَادِ﴾.

نهوانه بهرژيانى دونيا دلخو شنو باوه شيان به دونياى بى به قادا كردهوه، ههوليان بو ده سته بهر كردنى كامه رانى قيامتو ژيانى بهر دهوامى نه داوه. نهوه يان له بير چۆتوهه؛ كه هر خودا رزقو روژيى ددها، حهزى لى بى رزقو روژيى بو فلان زياد ده كاو بو فيسارى تهنگ ده كا. نهوه نازانن يسان ده يزانهو خو يانى لى گيل ده كهن: كه هه موو شتيك به ده ست خودايه له دونياو قيامت دا، نه گهر نهوان ههوليان بو قيامت بدايه بيگومان خودا له له زه تى دونيا بى بهشى نه ده كردن.

رزقو رۆژی به ده ست خودایه، هیدایهت له خوداوهیه

بو که سیک ئیمان به خودا بهیئنی

وَيَقُولُ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ

قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ

مَعَابٍ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ

دواى ئەوهی پەروەردگار سەرەنجامی موسولمانو موشریکی دیاری کرد،
ئەمجار ئەوه روون دەکاتەوه: که هەر خودا رزقو رۆژی دەداو ئەندازەداری
دەکا، دنیا خانووی تاقی کردنەوهیه، رزاندنی رزقو رۆژی زۆر بەسەر کافردا
نیشانەى ریز لێنان نیه، هەروەکوو تەنگ کردنەوهی رزقو رۆژی لەسەر
موسولمان نابێتە بەلگەى بەکەمزانیی، رزقو رۆژی چ پەيوەندییه کی بەکوفرو
ئیمانەوه نیه، زۆر جار وا دەبێ رزقو رۆژی زۆرو فراوان دەدرێ بە کافر بو
لەخشتەبردنی، موسولمانانیش دەست کورتو ژیاى کوله مەرگی دەدریتى بو
زێدە پاداشو ئەوابی چاک.

ئەمجار باسی پەلپو بیانووی کافرهکانی قورەیش دەکا: که
لەپیغه مەهریان دەگرت، پاشان حالو وەزعی موسولمانە لەخودا ترسەکانو

پاداشیان لای خوداو سهره نجامی کافرو موسولمانه کان دهست نیشان ده کاو ده فرموی: ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ پهروه ردگار رزقو روژی ده پوژی به سهر که سانی کدا، که مهیلی لیه بیانداتی، بو هندی که سیش که می ده کاتهوه، نه مهش حیکمه تو داد پهروه ری یه زدانه، چ په یوه نندیه کی به کوفرو نیمانی ناده میزاده که وه نیه. جاری وا ده بی خودا رزقو روژی له سهر موسولمان که م ده کاتهوه بو به تاقیکردنه وه نه جرو شه وابی زور، به سهر کافرشدا رزقو روژی ده پوژی بو له خسته بردنی و کیشکردنی و بی به شکردنی لهرزقو روژی به هشت نه مه عه داله تی یه زدانیه، زوری رزقو روژی بو کافر نیشانه ی خو شه ویستی و لی رازی بوون نیه، له هه مان کاتدا تنگدهستی و که مده رамه تی موسولمان نیشانه ی نه وه نیه خودا ناخوشی ده وی سوکایه تی پی ده کا. وه کوو له شوینی کی تر دا ده فرموی: ﴿اِحْسِبُونَ اِنَّمَا نَعِدُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ، نَسَارِعَ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ المؤمنون/۵۶. یان ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الاعراف/۱۸۲.

نه مجار هه لسو که وتی موشریکه کانی مه که دیاری ده کا: که له کاتی ده و له مهندي ژيان خو شییان دا له خو یان بایی ده بن، ده فرموی: ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته: موشریکه کانی مه که به ژبانی دنیا که یف خوشو تهرده ماخ بوونو پییه وه په یوه ست بوونو وا ده زانن جگه له ژبانی دنیاو له زده ته کانی هیچی تر نیه، پیا یان وایه: ژبان هر ژبانی دنیا یو بهس! ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾ به لام لمراستی دا خوشی ژبانی دنیا له بهرام بهر ژبانی قیامه تدا وه کوو مه تاعی کی بی به قاو که م بایه خ وایه، شتی کی که م هیچو پوچو خیراتوا وه یه.

نیام نه حمه دو موسلیمو تیر میذی له (المستورد) وه: که برای بهنی فیهره، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (ما الدنيا في الآخرة الا كما يجعل احدكم اصبعه هذه في اليم، فلينظر بم ترجع، و اشار بالسبابة).

تیرمیذی له ئیبنو مهسعوود وه ریوایت ده کا، ده لئ: پیغه مبهەر ﷺ
 له سهر کوته حه صیریک نووستبوو، که ههستا دیاربوو حه صیره که شوینکه ی
 له لاپه راسوی پیغه مبهەر کردبوو، عمرزیان کرد نه ی پیغه مبهیری خودا! نه گهر
 ریکهت بداینایه جینگایه کی نه ره نولمان بو ریکهت بخستیتایه! پیغه مبهەر ﷺ
 فهرمووی: (مالی وللدنیا، ماأنا فی الدنیا الا کراکب استظل تحت شجرة، ثم راح
 وترکها). نه من چم به سهر دونیا وه هیه؟! له راستی دا من له جیهان دا خوم
 واده بینم وه کوو سواریک له رینگا لای دایه ژیر سیبهیری دره ختیکو توژیک
 ماندووی حه سایه وه دووایی بهرئ کهوتو سیبهیره کی جئ هیشت.

جا که نه وهی روون کرد وه: که موشریکه کانی مه که به ژیانو له زه ته
 دنیا له خۆبایی بوونو ماده ههستو شعوری داپوشیون، نه مهش وای لی
 کردن: که داوا له پیغه مبهەر ﷺ بکهن موعجیزه ی مادی وایان بو بیئی که
 به لگه بی له سهر راستی پیغه مبهرایه تیه کی، چونکه گهلو نه ته وهیه کی ماده
 په رستو نه فام بوون بر وایان وانه بوو قورئان موعجیزه یه، به لگه ی به هیزه له سهر
 راستی پیغه مبهرایه تی موحه ممه د، گهلو نه ته وهیه کی ماددی نه زان بوون،
 می شک پوتی دل داخراوی سهر په قو بی گوئی هه لئه له تاو. هینده له خۆیان
 بایی بوو بوون په لپو بیانووی جوراو جوریان له پیغه مبهەر ﷺ. وه کوو
 ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ؟﴾ واته:
 کافره کانی قوره یش هی وه ک عه بدوللای کوری نوبه ی هاوه لانی ده لئین: نه وه
 بۆچی موعجیزه یه کی وه کوو موعجیزه ی پیغه مبهیره کانی پیشوو دانابه زئ بو
 سهر موحه ممه د؟! بو پارچه یه ک له ناسمان بهرنا بیته وه بو سهرمان؟ بۆچی
 کیوی صه فا ناکا به زئیر؟ بۆچی کیوه کانی ده ورو بهری مه که رانا مالئو
 شوینه که یان بیته باخو باخاتو شوینی سهرانگا و کانیوای لی هه لقولئینو
 جۆگهو جۆباریی تیدا بکشین. ده لئین: بۆچی موعجیزه ی وه کوو حه زه ته

موساو هه زه ته عیسامان بۆ ناهینی؟ وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿فَلْيَاْتُنَا بِآيَةٍ كَمَا لُرْسَلِ الْاُولُوْنَ﴾ الانبیاء/۵.

وه کوو نه وه بلی: نهو کافرانه له بهر ئینکه بهری و خۆیه زلزان و نه فامییان و ئیدیعیای نهو هیان ده کرد: که موعجیزه کانی پیغه مبهه ﷺ به قورئانی شه وه ناچنه ئاستی موعجیزه یه کی وه هاوه شیای و نهو بن نهو ان بروای پی بکه نو به موعجیزه یان دانتین. بۆیه په لپی موعجیزه ی تریان ده گرت. نه مجار په رهو ردگار فهران به پیغه مبهه ده کا: که نهو هیان بۆ روو بکاته وه: که نازل کردنی ئایات و موعجیزه چ ده خلیکی به هیدایه ته و گوهرپا بونه وه نیه به لکوو هه موویان به ده ست خودان!

ده فهرموئ: ﴿قُلْ: اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ اِلَيْهِ مَنْ اَنْتَلِبُ﴾ واته: چ سوودی که له موعجیزه هاته نه خواره وه دا نیه بۆ ئیوه نه گهر خودا ئیراده ی هیدایه تدهانی ئیوه ی نه کرد بی، ههر که سی که وه کوو ئیوه سه ره وه قو ئینکار بی، له کوفرو گوهرپایی دا رۆچو بی، نه گهر موعجیزه ی تریشی بۆ بینن ههر ئیمان ناهینی، چونکه هیدایه ته گوهرپایی به ده ست خودایه، بۆیه پیویسته ئیوه له جیاتی داوا کردنی موعجیزه ی تر. له خودا بیارپته وه هانای بۆ بهرن، دهستی دوعا بهرز بکه نه وه و بنووزینه وه داوای لی بکه ن هیدایه تتان بدا، چونکه خودا که سی که مهیلی لی بی گوهرپای ده کا، وه کوو چۆن ئیوه ی گوهرپا کرد دوا ی نهو هی موعجیزه ی وه کوو قورئانی بۆ ناردن، نه گهر موعجیزه ی تریشتان بۆ بنیری ههر له گوهرپایی خوتان ده رناچن. هه ره ها که سی که هیدایه ت ده دا که بۆلای خودا بگه رپته وه هانای بۆ بهری، واز له سه ره وه قی خۆی بین و روبکاته ئیسلامو گهردنکه چی فهران و نه هیه کانی خودای.

به کورتی قورئان بۆ خۆی موعجیزه یه کی ته و اوو بی که مو کورپیه، که سی که قورئانی بۆ بی به موعجیزه ئیتر پیویستی به موعجیزه ی تر نیه، جا نه گهر خودا ئیراده ی هیدایه تدهانی ئیوه ی بکرا دیه، وای لی ده کردن ئیختیاری

رتبازی هیدایه تتان بگرتایه بهرو هوکاره کانی هیدایه تتان دهسته بهر بکردنایه
 ئیتر نهو کاته قورئان ده بوه باشترین مورشیدو هیدایه تدار بو ئیسه، بهلام
 خودا ئیوهی رزچواندوه له گومرایی دا واتان لی هاتوه ئاوپ له هیچ شتیکی تر
 ناده نهوه، هیچ ناموژگاری نه صیحه تیگ کارتاتن تی ناکا، چونکه بزخوتان
 ناماده باشی ئیمان هیئاتان تیدا نیه، سه رره قو لوتبه رزو گوئی نه بیستن، جا
 که سیگ نه مه حالی بی چۆن ریگای هیدایه ت ده گرتیه بهر با ههرچی
 موعجیزه هه ن بزی بنیردرین!!

وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَلَوْ اَنَّنا نَزَلْنا اَیْهُمْ الْمَلائِکَةُ
 وَکَلَّمْهُمْ الْمَوْتِی، وَحْشَرْنا عَلَیْهِمْ کُلَّ شَیْءٍ قَبْلًا، مَا کَانُوا لَیْؤْمِنُوا اِلَّا اِنْ یَشَاءَ اللّٰهُ،
 وَلَکِنْ اَکْثَرُهُمْ یَجْهَلُونَ﴾ الانعام/۱۱۱. یان ده فهرموی: ﴿وَمَا تَغْنِی الْاِیَّاتُ وَالنَّذْرِ
 عَنْ قَوْمٍ لَّا یُؤْمِنُونَ﴾ یونس/۱۰۱. یان ده فهرموی: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ حَقَّتْ عَلَیْهِمْ کَلِمَةُ
 رَبِّکَ لَیْؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ کُلُّ اَیَّةٍ، حَتّٰی یُرَوِّا الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ﴾ یونس/۹۶-۹۷.
 بهلام کهسانیک رویکه نه خوداو له بهلگمو نیشانه ناشکراکانی خودایه تی نهو
 وردبینه وه، رتبازی راستو حق بگرته بهر، نهوه خودا بهرچاویان روشن
 ده کاته وه، دلیان گۆشادو نورانی ده کاو هیدایه تیان ده دا، نهوانه حه تمه ن
 به ناوات ده گهنو خۆشه ختی دونیاو قیامه ت به ده ست ده هیئن! وه کوو له م
 نایه ته دا ئاماره یان بو ده کاو ده فهرموی: ﴿الَّذِیْنَ اٰمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِکْرِ
 اللّٰهِ﴾ نهوانه ی بروایان به تاکو ته نهایی خودا هیهو شوین په یامی پیغه مبه ر
 که وتوون، دلیان ئارامی گرتوه و دلیان له تاکو ته نهایی په روه ردگارو هاتنی
 واده و به لینه کانی، پشتیان به خودا به هیزه وه همیشه چاوه روانی ره حه ته تی
 بهر فراوانی یه زدانن. نه گهر شکو گومانیکیان بو پهیدا بیی، خیرا به بهلگمو
 نیشانه ی جوړاو جوړ گومانه که یان ده په ویننه وه. له نیشانه و دیارده کانی
 کائینات ورد ده بنه وه، دان به خودایه تی خوداو تاکو ته نهایی دا ده ئین،
 به یارمه تیده رو چاودیری خۆیانی ده زانن ﴿اَلَا بِذِکْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

ئاگادار بینه‌وه همه‌میشه به‌یادی خوداو خو ته‌سلیم کردنی و پابه‌ند بوون به‌فهرمانو نه‌هیه‌کانی دلّه‌کان نارام ده‌گرنو ختوکو قه‌له‌قو راپایسی و چه‌واشه‌بیان تیدا نامینّ، راپایسی و غه‌مو نارّه‌حه‌تی له‌و دلانه‌دا جیگایان نابیته‌وه که په‌یوه‌ستن به‌ذیکری خوداو، هر کاتّ موسولمانی راستان واده‌و به‌لّینی خودای خوئی یاد بکاته‌وه، پاداشو ره‌حه‌تی خودا بّینیته‌و ناو دلّو ده‌روونی خویه‌وه نارامیه‌کی یه‌زدانی ناو دلّو ده‌روونی ناوه‌دان ده‌کاته‌وه و دلّی نارام ده‌گرئ! به‌رچاو روونو ره‌فتار باشو کردار په‌سند ده‌بّ. وه‌کوو له‌شوینّیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿ثُمَّ تَلِّينَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ﴾ الزمر/۲۳. موسولمانی ساغ هر کاتّ سزاو تولّی خودای بیر که‌وته‌وه ترسی خودای لاپه‌یدا ده‌بّ، وه‌کوو له‌شوینّیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِیْنَ اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ الانعام/۲.

ئه‌مجار په‌روه‌دگار پاداشی موسولمانه دلّ به‌نارامه‌کان دیاری ده‌کاو ده‌فهرموئ: ﴿الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوبٰی لَهُمْ وَحُسْنُ مَّآبٍ﴾ ئه‌وانه‌ی برپایان به‌خودا کرده‌و شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ر که‌وتوون، کرده‌وه‌ی چاکو په‌سندیان ئه‌نجام داوه، ئه‌وانه که‌یف‌خویشی و ته‌رده‌ماخی و چاو قینکییان لای خودا بۆ ته‌رخان کراوه، ژبانی خویشو نازو نيعمه‌تو پاداشی باشو سه‌ره‌نجامی چاکیان ده‌ست ده‌که‌وئ.

به‌کووتی:

ئه‌هلی به‌هه‌شت (به‌ئافره‌تو پیاویانه‌وه) له‌له‌ززه‌تو خویشی دان هه‌رچی هه‌زیان لی بّ بۆیان حازرو به‌یده‌سته، هه‌رچی بیانه‌وئ ده‌یاندرتّ. ئیبنو عه‌بباس ده‌فهرموئ: (طوبی) واته: به‌هه‌شت. ربوایه‌تّیکی تری لی ده‌گیرنه‌وه: فهرموویه‌تی: (طوبی) دره‌ختیکه له‌به‌هه‌شت‌دا.

قورطوبی ده فەرموئ: راست وایه که (طوبی) دره ختییک بی
لبه ههشتدا. ئاماژه به فەرمووده یه کی مەرفووع که ده فەرموئ: (نعم شجرة
تدعی طوبی)

فەرمووده یه کی تری مەرفووع هه یه ئیمام ئەحمەد لەئەبو سەعیدی
خودرییه وه ریاوایت ده کا ده فەرموئ: (طوبی: شجرة في الجنة، مسيرة مائة
سنة، ثياب أهل الجنة تخرج من اكمامها)

ئیمامی موسلیم بوخاری فەرمووده یه کی تر ریاوایت ده کەن لەسەهلی
کورپی سەعیده وه دەلی: پیغه مبهەر ﷺ فەرمووی: (ان في الجنة شجرة يسير
الراكب في ظلها مئة عام لا يقطعها) ئەمەش بۆ فەضلو گەوره یی خودا شتیکی
ئاسایییه، چونکه به ههشت هه مووی شتی عه جائیبو سەرسوڕهینەر وه کوو
لەو حەدیثەدا که لەئەبو هورەیره وه ریاوایت کراوه ده فەرموئ: (فيها مالا عين
رات، ولا اذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر) واتە: لەبەههشتدا شتی وا هه یه
هەرگیز چار نەیبینیوه، گۆنچکه نەیبیستوه، به خەیاڵیش بەسەر دلی
ئاده میزاددا رانه بورده !!!

هه زه تی موحەمەد ﷺ شتیکی ئاسایی نیه لەناو پیغه مبهەراندا،
ئەویش وه کوو پیغه مبهەره کانی تر ئاده میزاد بووه و نیگای بۆ کراوه
كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَتْلَوْا عَلَيْهِمْ أَلَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾
وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ

بِهِ الْمَوْتُ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِصِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَنْ تَوْسَّاءُ اللَّهُ لَهُدًى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ
 وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ بِرُسُلِ
 مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَابِئٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 يَظْهَرُ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا
 عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

ده ربارهی هوی نازل بوونی نایه تی ژماره (۳۱) طه بهر دانی و هی تریش
 له ئیبنو عبباسه وه ربوایت ده کهن ده فهرموی: قوریه شییه کان به پیغه مبهریان
 گوت ﷺ: نه گمر نه وهی ده یلی ری راسته ده پیاو ماقوله مردوه کانمان نیشان
 بده با قسه دیان له گهل بکهین، نه م کیوانه ی ده ورور بهری مه ککه مان بو راماله
 باولاتمان بو بیته ده ستایی و کشتو کالی لی بکهین و ناومان بو لی
 هه لقولینه. ئیتر نایه تی ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ نازل بوو!

له‌ریوایه‌تیکی تردا: که له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریویاتیان کردوه ده‌فه‌رموئ: قور‌ه‌یشیه‌کان به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت: (سیر بالقرآن الجبال، قطع بالقرآن الأرض، أخرج به موتانا) نیت‌ر‌ئ‌م نایه‌ته نازل بوو.

ئیبنو نه‌بی حاته‌مو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له (عطیه العوفی) یه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لئ: به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت: (ئه‌گه‌ر کئوه‌کانی ده‌ورو به‌ری مه‌که‌مان بۆ لابه‌ری تا ولاتمان بیته شوئنی کشتو کالو فه‌لاحه‌تی تیدا ده‌که‌ین، یان ریگای دوورمان بۆ نزیک بکه‌یته‌وه وه‌کوو چۆن سوله‌یمان به‌هۆی ته‌خته‌که‌یه‌وه که (با) هه‌لئ ده‌گرت به‌یانیان مانگه‌رپیه‌ک ده‌پۆییو ئیواران مانگه‌رپیه‌ک ده‌گه‌راپه‌وه، یان مردوو‌مان بۆ زیندو بکه‌ره‌وه وه‌کوو چۆن عیسا مردووی زیندو ده‌کردنه‌وه!!) نیت‌ر‌ئ‌م نایه‌تی ﴿وَلَوْ أَن قُرْآنًا سُتِرَتْ...الْآيَةُ﴾ نازل بوو.

ئیبنو نه‌بی شه‌یه‌و ئیبنو لمونذیرو هی تریش ریوایتیان کردوه له (الشعبي) یه‌وه ده‌لئ: قور‌ه‌یشیه‌کان به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت. ئه‌گه‌ر تۆ راست ده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری، ده‌ئ‌م دوو کئوه‌ی ده‌وری مه‌که‌مان بۆ لیک دوور بخه‌ره‌وه، مه‌سافه‌ی چوار رۆژ یان پینج رۆژه رئ لیکیان دوور بخه‌ره‌وه، چونکه زۆر لیک نزیکن، ئیوانه‌که‌یان بیته زه‌ویو زارو دێهر، کشتو کالئ تیدا ده‌که‌ین، ئاژه‌لئ لئ ده‌له‌وه‌پنن. باوکئو باپیره مردوو‌ه‌کانمان بۆ زیندو بکه‌ره‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ین وه‌والمان به‌ه‌نی: که تۆ پیغه‌مبه‌ری. یان به‌هۆی شتیکه‌وه بمانگه‌یه‌نه‌ه شام یان وه‌لاتئ یه‌مه‌ن یان خاکی حیره، به‌شه‌ویک بمانبه‌و بمانه‌ینه‌وه! نه‌ی نه‌وه نیه تۆ بۆخۆت لافئ نه‌وه لئ ده‌ده‌ی گوايه به‌شه‌ویک چو‌یت به‌یتولمه‌قدیسو ئاسمانه‌کانو گه‌راو‌یته‌وه! نیت‌ر‌ئ‌م نایه‌ته نازل بوو.

په‌یه‌ه‌ندی ئ‌م نایه‌ته به‌هی پشه‌وه نه‌وه‌یه: دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار په‌لپو بیانووی موشریکه‌کانئ بۆ گه‌راپه‌ینه‌وه، نه‌وه‌ی به‌یان کرد: که

موحه ممه د ﷻ وه کوو باقی پیغه مبه ره کانی تر وایه بانگه وازی یه کتاپه رستی ده کا. جا گهلو نه ته وه پیشینه کان داوای موعجیزه و نیشانه ی جوراو جوران له پیغه مبه ره کانیان کرده، خوداش داخوازییه که ی بۆ هیئانه دی، به لام نه وان نیمانیان پی نه هیئان، ئیتر خودا به سزای ریشه کیش که ره بیخی ده ره هیئان.. جا گهلو نه ته وه که ی تۆش شه ی پیغه مبه ره! نه گهر داوای موعجیزه ده که ن، نه وه قورئانمان بۆ ناردووی، بۆیان ده خوینییه وه، پهروه ردگار ده توانی ههمو شتی که بکا، نه وه موعجیزه و نیشانانه ی نه وان داوای ده که ن خودا ده توانی بیان هیئیتییه دی.... به لام هیئانه دی نه وه موعجیزانه سوودی نابی. نه مجار ههره شیان لی ده کاو دلنه وایی پیغه مبه ره ده کاو. ده فره موئ: ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُو عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ وه کوو پیغه مبه ره مان ناردوون بۆ سر گهلو نه ته وه پیشینه کانو به درویان خستوونه وه په لپو بیانوویان بی گرتوون، تۆشمان کرده به پیغه مبه ره ره وانه مان کردوی بۆ سر نه م گهلو نه ته وه یه بۆ نه وه ی په یامی خودایان پی بگه یه نی و ئیمان پی بهینن.

جا وه کوو چۆن سزاو تۆله و عه زابی خۆمان نارد ده سر نه وه گهلو نه ته وانه، با کافره کانی مه که کش بترسن له وه ی ههمان سزاو عه زاب بیته سر نه وانیش. له شوینیکی تر دا ده فره موئ: ﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا اِلٰی اِمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ الفحل/۶۳. یان ده فره موئ: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُلَ مِنْ قَبْلِكَ، فَصَبِرُوا عَلٰی مَا كَذَّبُوا وَاَوْدُوا حَتّٰی اَتَاهُمْ نَصْرُنَا، وَلَا مَبْدَلُ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ، وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَا الْمُرْسَلِینَ﴾ الانعام/۳۴.

به کورتی:

نه ی موحه ممه د! ئیمه تۆمان نارد وه به نامه یه کی پیروژه وه بۆ نه وه ی به ناده میزادانی رابگه یه نی و به سهریان دا بیخوینییه وه، وه کوو چۆن له وه پیش پیغه مبه ره ترمان ره وانه کردوون بۆ سر گهلو نه پیشینه کان. جا کاتی که ته فسیری ره وان (۱۳۹)

پیغه‌مبیره‌کان به‌درۆ خرا‌نه‌وه، بر‌وانه‌ چۆن سه‌رمان خست‌ن و یارمه‌تیمان دانو سه‌ر‌نه‌نجامی سه‌روه‌ری هه‌ر بۆ شه‌وانو شو‌ینکه‌وتوانیان بوو له‌دو‌نیاو قیامه‌ت‌دا.

﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ وه‌ل‌حال ته‌م هۆزه‌ی تۆمان بۆ سه‌ر نار‌دوون ته‌ی مو‌حه‌مه‌د! بر‌وایان به‌خودا نیه، شه‌و په‌روه‌رد‌گاره ره‌حمانه‌ نانا‌سن که ره‌حه‌مه‌ت و فه‌ضلی به‌شی هه‌موو شت‌یک ده‌کا، دان به‌خودایه‌تی‌دا نا‌ئین، بر‌وایان به‌بۆ هاوه‌لی خودا نیه، سوپاسی نیعه‌ته‌کانی نا‌که‌ن، ده‌ل‌ئین: هاوه‌لی هه‌یه، کو‌رو کچی هه‌ن!

﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ته‌ی فرو‌ستاده‌ی خۆشه‌ویست! به‌وکا‌فرانه بل‌ئ: شه‌و (ره‌حمانه‌ی) تێوه بر‌واتان پێ‌ی نیه، من بر‌وای ته‌واوم پێ‌یه‌تی، شه‌و به‌دی‌هێنه‌ری منه، چاو‌دی‌رو پار‌ت‌زه‌رمه، هه‌ر شه‌و خودامه‌ خودای ترم نین، هه‌یج خودای تر نین شی‌او‌ی په‌رس‌تن بن!

﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ له‌هه‌موو نیش‌رو کار‌یک‌م‌دا پشت به‌شه‌و ده‌به‌ستمو کاره‌کانم هه‌وا‌له‌ی شه‌و ده‌که‌مو به‌تمان‌هم هه‌ر به‌خودایه‌!

﴿وَالِيهِ مَتَاب﴾ گه‌رانه‌وه‌م هه‌ر بۆ لای خودایه، تۆیه هه‌ر بۆ لای شه‌و ده‌که‌م، که‌سی تر شی‌او‌ی شه‌وه نیه من بۆ لای بگه‌ر‌په‌مه‌وه. ته‌م نایه‌ته‌ فه‌ضلو گه‌وره‌یی تۆیه دی‌اری ده‌کا وه‌ل‌نانی کافر‌ه‌کانه بۆ واز هه‌ینان له‌کرد‌ارو هه‌لو‌یستیان به‌نا‌س‌ک‌ترین شی‌وه، چونکه‌ فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ر کراوه به‌تۆیه کرد‌ن، له‌کاتی‌که‌دا شه‌و دو‌وره له‌تاوان‌کرد‌ن، که‌وابی تۆیه‌کرد‌نی کافر‌ه‌کان: که‌ سو‌ورن له‌سه‌ر کو‌فرو پێ‌دینی زۆر پێ‌ویست تره‌! ته‌مه وه‌کوو مانای نایه‌تی ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذَنْبِكَ﴾ غافر/ ۵۵ وایه.

ته‌م‌جار گر‌نگی و گه‌وره‌یی قور‌ئان دی‌اری ده‌کاوه، شه‌وه ده‌چه‌سپ‌ین‌ئ، ده‌فه‌رم‌و‌ئ: تێمه تۆمان کرد‌وه به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌مان کرد‌وی بۆ شه‌وه‌ی که‌

ئەم قورئانەیان بەسەردا بخوینیهوه، ئەم قورئانە عەجیبو سەرسوڕهێنەرە
 کە لەهەموو رویەکەوه موعجیزەیهو لەتوانای ئادەمیزاددا نیە وێنەى بهیئى!
 تەنانت ﴿وَلَوْ أَن قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ ئەگەر بچەسپى کە کتیبیک
 هەبوه بەخویندنهوهى کىو وه گەر کهوتوووه شوینی خوێ بهجى هیشتوووه،
 وه کوو ئەو جهو جوولەى کە بەسەر کىوێ طور هات لەئاکامى ئەو داوايهى
 موسا کە فەرمووی ﴿رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خودایه خوتم نیشان بدە باسەیرت
 بکەم.

﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زهوی بهۆیهوه شەق بکری وە کوو ئەوهی
 کە موسا لەبەردەکەى داو دوانزه سەرچاوهى لى هەلقولا..

﴿أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتَى﴾ یان بهۆیهوه قسە لەگەڵ مردو بکری بەم شیوه
 مردو بهۆی قورئان بەسەرا خویندنهوه بکەوێتە قسە، وه کوو بۆ عیسا هاتە
 دى.

بەلێ ئەگەر شتیك لەمانە بۆ نامەیهكى ئاسمانى دەستەبەر بووبیو
 دەستەبەربوایه، ئەوه بەتەشکید بۆ قورئان دەهاتە دى ئەو قورئانەى: کە بههیچ
 جوریک بەتالى تیدا نیهو هەمووی حەقو بى خەوشە.

بەلێ ئەگەر شتیك لەوانە بۆ نامەیهك لەنامە ئاسمانییهکانى
 بهاتایه دى، بۆ قورئان دەهاتە دى، چونکە هیچ نامەیهكى تر جگە لەقورئان
 نەهەندە ئایاتى کەونى لەخۆ نەگرتوون، ئەو نایه تانەى: کە نیشانهى
 دەستەنگینى و ئیبداعى پەروردگارن بۆخودى ئادەمیزادەکانو لەبوونەوهردا،
 ئەو هەموو ئەحکامەى لەخۆ گرتوون: کە پەیرهوى کردنیان مایهى خۆشبهختى
 ئادەمیزادە لەدوئیاو قیامەتدا، ئەو هەموو پەندو ئامۆژگارى و یاسای
 ئاوەدانکردنەوهو رینومایى پیکهوه ژيانەى تیدا هەن: کە پابەند بوون پێوهیان
 دەبێتە مایهى خێرو خوشى بۆ ئادەمیزاد، کۆمەلگایهكى بەختەوهو دیتە
 کایهوه!

به کورتی نه گهر هیئانه دی نهو نایاتو موعجیزانه ی کافره کان داوایان ده کهن حکمه تو دانایی خودا داخواریان بوایه و بهر ژه وندی ئاده میزادی تیدا هه بوایه، نهو به یگومان له قورئان دا رهنگی ده دایه وه: نهو قورئانه ی که نهوان به موعجیزه ی نازانو په لپی نیشانه و موعجیزه ی تر ده گرن.

نه ی نهو نه یه له شوئینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ الحشر/۲۱.

ده توانین بلین: مانای نایه تى ﴿وَلَوْ اَنَّ قُرْآنًا سُرِّتْ بِهٖ الْجِبَالُ اَوْ قُطِعَتْ بِهٖ الْاَرْضُ اَوْ كَلِمٌ بِهٖ الْمَوْتٰی...﴾ بهم جوړه یه: نه گهر کتیبیک هه بوایه نهو موعجیزه گمورانه ی پی نه نجام بدرانایه و به هو ی خویندنه وه ی به سهر بوونه وه و ئاده میزادا کیو پرویاندنایه و زهوی شق بگردایه، مردووی بهینانایه قسه، نهوانه ئیمانان پی نه ده هیئا، له بهر سهر ره قی و لوتبه رزی و عنادیان! وه کوو له شوئینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ اَنَّا نَزَّلْنَاهُ عَلَیْهِم مَّا كَانُوْا لَیْضًا اِلَّا اَنْ یَّشَاءَ اللّٰهُ﴾ الانعام/۱۱۱.

ماموستا سهید لیره دا ده فهرموئ: (بیگومان نه م قورئانه کاریگهریه کی سهر سورپهینه ری له دلو دهروونی نهوانه دا به دی هیئاوه که پیشوازیان لی کرده و به راستی و هریان گرتووه، کاریگهریه که زور گرن گتره له گرنگی رو یاندنی کیو و شه قکردنی زهوی و زیندو کردنه وه ی مردو، قورئان لهو دلو دهروونانه دا موعجیزه و خارقه ی گه و ره ترو کاریگهرتری دروستکردون، کارگهریه که ی له شیوه و روخساری زه ویشدا رهنگی داوه ته وه. پروانه موسولمانان و پرای گوپانی ره و په وه ی میژوو چۆن رووی زه ویشیان گوپوه؟..... نهوانه ی پیشوازیان له قورئان کردو پروایان پی کردو پیوه ی پابه ند بوون، گه و ره تریان له کیو رو یاندوه: که میژوو ی گه لو نه ته وه کانه. له زهوی قایمترین شق کرده که فکری جامیدو دابو نه پرتی جامیده. له مردوویان مردوتر

زیندو کردۆتهوه که دلۆ دهروونی نمو گهلو نهتهوانیه: طوغيانو بوغرایو
خه یالی پوچو بی جییانی گیانی لهناو بردبوون... نمو گۆرانکارییهی له دلۆ
دهروونی نهتهوهی عمره بدا هیئیه دیو نمو بازه میژوویییهی پیبدانو نمو
گواستنوه گرنگو گهورهیهی لهژیانی کۆمه لگای ناده میزاددا به گشتی و هی
عمره ب به تایبه تی نه نجامی دا هۆکاره بینراوه کانی جگه له قورئان هیچی تر
نابیندری! په پیرهو پڕۆگرامی قورئانو کاریگه رییان له دلۆ دهروونی
ناده میزاددا زۆر گهوره تره له جولاندنی کیوی چه قیو له شه قکردنی زهوی بی
گیان له زیندو کردنهوهی مردوو!!

﴿بَلْ لِلّٰهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به لکۆ جه مسهری ههموو کاروباریک،
سهره نجامی ههموو شتیکی، به دهست خودایه له لای خودایه، ههرچی بیهوی
بیی دهی، نهوی نهیهوی بیی نابی! که شتیکی خودا هیدایه تی نه دا کهس نه
بتوانی هیدایه تی بداو بیگهیه نیته مه بهست. پهروه دگار بۆخۆی خاوه نی
ئیراده و فرمانه دهربارهی نازلکردنی ئایاتو موعجیزه، دهسلاتو توانای
به سهر ههموو شتیکی دا ده شکۆ هیج شتیکی نه لی عاسی بی! جا نه گهر
داخوازی کافره کانی قوره یش حیکمه تیکی تیدا بوايه بهرژه وندی ناده میزادی
تیدا به دی بکرایه، خودای بالادهست داخوازییه کانیانی ده هیئانه دی. وه لی
قورئان بۆخۆی به سه بۆ نهوهی بیته به لگه و نیشانهی پیغه مبهرایه تی
موحه ممه دو ویستی خوداش وانه بوه موعجیزهیه کی تر بخاته روو چونکه
خودا بۆ خۆی ده زانی؛ هیج سوودو فائیدهیه ک له وه دا نه په لپو بیانوه کانیان
بپرین، زانایه بهوهی که دلیان له بهرد ره قتره و نه گهر به قورئان هیدایه تی
نه درین به موعجیزه ی تریش موسولمان نابن.

به کورتی:

هیدایه تدانو گومراکردن په یوهستن به یاسای سه به بییه تهوه: واته:
پهروه دگار له قورئاندا ئایاتی هیدایه تو ره هنومایی نازل کردوون ههر
تهفسیری ره وان (۱۴۳)

کہ سیّک پابہ ندیان بیّو بہ گوئریہ یان ہلّسرو کہوت بکا ہیداہت دراوہ، ہمر کہ سیّک پشتیان لیّ ہلّکا گومپراو سمر لیّ شیواوہ۔ کہوایی گویّ نہ دان بہ قورٹانو ناموژگاریہ کانی ہوکارہ بو گومپرابوونو سمر لیّ شیوان! جا کہ مہوزوع نہوہ بیّ با موسولمانان بہ لایانہوہ سہیر نہ بیّ کہ کافرہ کان نیمان ناہینن!!

﴿أَفَلَمْ يَتَأَسَّ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ نایا موسولمانان نہ یانزانہوہ و نازانزو تا نیستا بزبان ناشکرا نہ سہوہ: نہ گمر خودا بیویستایہ ہمموو ئادہ میزادی دہ خستہ سمر ریّبازی ہیداہت تو دہیگہ یاندنہ مہ بہ ست!؟

بیّگومان بہ لگہو موعجیزہ لہ قورٹان گہورہ ترو کاریگہ رتر نابن، ہیچ شتیکی تر بہ نہ ندازہی قورٹان کاریگہری لہ سمر دلّو دہروون نیہ، جا کہ نہوان بہ قورٹان ہیداہت نہ درینو بہ نہو پندو عیبرہت ورنہ گرن ناشکرایہ بہ ہیچی تر نایہ نہ سمر ریّگای ہیداہت۔

لہ صہ حیچی بوخاری دا ہاتوہ: پیّغہ مہبر ﷺ فہرموویہ تی: (ما من نبی الا وقد اوتی ما امن علی مثله البشر، وانما کان الذی اوتیتہ وحیا او حاہ اللہ الی فارجو ان اکون اکثرہم تابعا یوم القیامۃ) مہ بہ ست نہوہ یہ: دہ فہرموی: موعجیزہ ی ہمموو پیّغہ مہبریک بہ لہ دونیا دہرچوونی پیّغہ مہبرہ کہ کوّتایی ہاتوہ۔ وہ لیّ قورٹان بہ لگہیہ کی ہتا ہتایی و بہردہ وامہ، عہ جایہ بہ کانی نابریّ نہوہ، کوّن نابیّ، زانایان لیّ تیّر نابن، جوداکہرہوہی حہقو بہ تالّہو گالّہ جار نیہ، کہ سیّک لہ بہر لوتبہرزی وازی لیّ بیّنی خودا تیکی دہشکینّی، کہ سیّک ہیداہت لہ غہیری قورٹان وہریگری خودا گومپرای دہ کا۔

﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ﴾ بہردہ وامو بہ شیوہیہ کی گشتی بہ لاو موصیبتی جوّراو جوّر تووشی نہو کافرانہ دہ بیّ کہ نیمان بہ پہیامی تو ناکن، کوژرانو دلیّو تالانزو برپو نہ خوّشی و دلّتہنگی و

دلەپراوکی و تەنگو چەلمە بە ئالى رهشیان بەسەر ئەواندا دەکێشن، چونکە پەيامى تۆ رەتدە کەنەو تۆیان لەزێدو نیشتمانى خۆت وە دەرنەوا.

﴿أَوْ نَحُلُّ قَرْيَةً مِنْ دَارِ هَرَمٍ﴾ یان ئەو بەلاو نەخۆشى و بوومەلەرزەو (قاریعە) لە دەورووبەریان پەیدا دەبن و پڕیشکۆ سەلبیاتی ئەو روداوانە لەسەر ئەوانیش کاریگەر دەبن. هەوالتی روداوەکان دەبیسن، بەچاوی خۆیان دەیانبینن بۆ ئەوێ پەندى لى وەرگرنو لەهەلۆستى نادروستى خۆیان پەشیمان ببێنەو، ئەمە خۆی لەخۆیدا ئایەت و موعجیزە یەکی بەردەوامە بۆ کەسانیک خاوەن عەقڵ و فام بن! دەى کەوابێ بۆچی پەلپو بیانووی موعجیزەى تر دەگرن!

و هەکوو لە ئایەتیکى تردا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حولَكُم مِّنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ الأحقاف/۲۷.

بەردوام خودا قاریعەى جۆراو جۆر بۆ سەر کافرەکان نازل دەکاو بە لاوتیان دەکا ﴿حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هەتا خودا ئەو وادەو بە ئینەى پى، داوی دەیانھێنیتە جى و ئەتۆو موسوڵمانانیا بەسەردا زال دەکاو ئەوان بەناچارى دینە ژیر رکیفى ئیوەو گەردنکەچو فەرمانبەردار دەبن. بەزەبرى شمشیر سەریان پى شۆر دەکەى! وەکوو لەروژى رزگار کردنى مەککەدا هاتە دى.

ئیبنو عەباسو هى تریش دەفەرموون: مانای ﴿حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هەتا ئەم بوونەوەرە کۆتایی پى دى و روژى قیامەت بەرپا دەبى. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بێگومان پەرەردگار وادەو بە ئینى خۆى بەجى دینى و لییان پەشیمان نابێتەو، ئەو وادەو بە ئینانەى بە پیغەمبەرانى خۆى داو، دەیانھێنیتە جى و پیغەمبەر و موسوڵمانان زال دەکا بەسەر کافرەکاندا لەدو نیاو قیامەت، وەکوو لەشونیکى تردا دەفەرموێ: ﴿فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفٍ وَعَدَهُ رُسُلُهُ، إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ ابراهیم/۴۷.

ئه مجار پهروهردگار بۆ دلدانهوهی پیغه مبهه له ناکامی ئه پهلپو
 بیانوانه کافره کان به شیوهی لاقرتی و گالتوه له پیغه مبهه ریان ده گرت، ئه
 نایه تی نازل کردو فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ ئه
 پیغه مبهه! ئه گهر ئه کافرو موشریکانه گهلوه هۆزه کهت گالتوه لاقرتیت پی
 ده کهنو داوای موعجیزه ی سهیرو سه مه ره ده کهنو په لپو بیانوت پی ده گرنو
 به درۆت ده خه نه وه، ئه وه تۆ خو گریه و سه بهرو نارامت هه بی و به ردوام به له سه
 نه بجامدانی ئه رکی سه رشانت، چونکه بیگومان هه مان گالتوه لاقرتی
 به پیغه مبهه رانی پیش تۆ کراوه، له لایه ن گهلوه نه ته وه کانیا ن په یامه که یان
 به درۆ خراوه ته وه، ﴿فَأَمَّا لَيْتٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مؤله تی ئه وانهم دا که کافرو
 موشریکن بۆ ماوه یه کۆ ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابٌ﴾ ئه مجار که
 زیده ره و بیان له گومرایی و بی دینی دا کرد، عه زابی سه ختی خو مانمان به سه ردا
 دانو تی کمانه وه پیچان، ده ی ورد به ره وه و پروانه: چون تۆ له م لی ستاندنو چون
 عه زابی سه ختم به سه ردا دان، ئایا عه زابی به نیشم پی نه چه ژتزو نه مکرنه
 په ندی زه مانه؟! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرمووی: ﴿وَكَايْنِ مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتَ

لها وهي ظالمة، ثم اخذتها، والي المصير﴾ الحج/۴۸.

له سه حیحی بوخاری و موسلیمیش دا هاتوه: پیغه مبهه فهرموویه تی: (ان
 الله ليملي للظالم حتى اذا اخذه لم يفلته) پهروهردگار سه مکار مؤله ت ده دا
 هه تا کاتی که ده ی گری ئیتر رزگاری نابی و له دهستی ده رناچی! ئه مجار
 پیغه مبهه ﷺ ئه نایه تی خوینده وه: ﴿وكذلك اخذ ربك اذا اخذ القرى وهي
 ظالمة، ان اخذه اليم شديد﴾/.

به کورتی:

پهروهردگار له م نایه تی ئیتر ده ده فهرمووی: من تۆ له لهو کافرو
 موشریکانه ده ستینم، وه کوو چون له وه پیش تۆ له م له کافرو سه مکارانی
 گهله پیشینه کان ستاند. بیگومان پهروهردگار واده ی خو ی به جی هی ناو
 ته فسیری ره وان

پیغه مبهرو موسولمانانی به سهر دوژمنه کانیاں دا زال کردن و نهوانه ی هاتنه
ژیر نالای نیسلامه وه هاتن ، نهوانه ی پشتیشیان هه لکرد کورزانو له ناوچوون ،
هموو جیهانی عه ره ب به خوشی و ناخوشی ملیان که چ کردو له ژیر نالای
نیسلام دا خویان بینیه وه ، واده ی پهروه ردگار هاته جی و به لینی خوی به جی
هینا!

نه مجار پهروه ردگار سه رزه نشتی کافره کان ده کاو نه وه به یان ده کا: که
هه لسو که وتیان جیگای سه رسورمانه و بی عه قلی و نه فامییان گه ییشتوته
ناستی که ناده میزادی ژیرو هوشیار بوی قبول ناکری و ناتوانی لییان بی دهنگ
بی. فرموی: ﴿أَقْمِنُ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ نایا خودایه ک
ناگادارو چاودیرو به پرسی هموو رزقو رژی گیانله به ریک بی، کاروباریان
هه لسو پنی ناگاداری هه لسو که وتیان بی، هه رچی ده یکه ن له کاری خیرو
کاری خراپه له سه ریان تو مار بکا، هه ر له زه ره تا مه جه ره هیچی لی گوم
نه بی؛ وه کوو که سیک وایه که نهو ره و شتانه ی تیدا نه بن؟ وه کوو بته کانی نیوه
که ته نانه ت بی گیانو بی هه ستن نه ده بیستن نه ده بینن!! نه له خویانو
نه له غهیری خویان زیان دوور ناخه نه وه ناتوانن هیچ شتیک نه نجام بدهن،
که مترین خیرو خوشییان بو ده سته بهر ناکری نه بو خویان نه بو غهیری خویان!!
به کورتی نه وه جیگای سه رسورمان نیه: که نهوانه ینکاری نایه تو
موعجیزه و نیشانه کانی تو ده کهن، هه رچه نه نیشانه ی پیغه مبهرایه تی تو
وه کو رژی روناک عه یانو نمایانه ، به لکوو نه وه ی جیگای سه رسورمانه
نه وه یه: نهو خودایه ی خاوه ن ده سه لاتو ده توانی به لاو قاریعه ی جیا بنی رسته
سه ر ناده میزادو بو خویان به چاوی خویان دیارده ی ده سه لاتو به توانایی خودا
ده بینن که چی نهو خودا خاوه ن ده سه لاتو ده به نه ریزی خودا دروزنه و بستو
سه نه می که هیچیان له ده ست نایه ، نه زیانیان پی له که س دوور ده خریتسه وه
نه ده توانن سوود به که س بگه یه نن.

ئه مجار جه خت له سهر ئهو بته رسته تیه یان ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ﴾ ئه وان هه وه لو شه ریکیان بو خودا دانه وه، له ته که پهره رد گاردا چهند بتو صه نه مئیکیان قوت کردۆته وه به ندایه تی یان بو ده که من، هاواریان لی ده که من، هانایان بو ده به من.

﴿قُلْ: سَمُوْهُمْ﴾ ئه ی موحه ممه د! پئیان بلئ: ئهو خودایانه م بو پیناسه بکه من، پیم بلئین: ئهو هاوه لانه ی بو پهره رد گارتان دیاری کردون کامانه زو چینه و کئین بابزاندرین. چونکه ئه وان هه یه چ بنه مایه کیان نیه، شیاوی به ندایه تی بو کردن نین، چونکه ناتوانن زیان له که س دوور بخه نه وه، ناتوانن خیره و خوشی بو که س بینن!

﴿اَمْ تَتَّبِعُوْنَہٗ بِمَا لَا یَعْلَمُ فِی الْاَرْضِ﴾ یان هه وائ ده دهن به پهره رد گار به وه ی چهند هاوه لو شه ریکئیک هه یه: که وجودیان نیهو خودا پئیان نازانئ له کوئین؟ چونکه ئه گهر وجودیان هه بوایه پئی ده زانین و ده یناسین و چونکه خودا هه یه شتئیک لا په نه ان نیه..

﴿اَمْ بِظَاہِرِ الْقَوْلِ﴾ یان ههر به هه وائته و به قسه ناوی خودایان لی ده نین و به قسه ده یانکه نه هاوه لی خودا و پئتان وایه: سوودو زیانیان به ده هسته؟ به بی ئه وه هه یه حه قیقه تئیک بو ئه م بو چونه تان هه بی. ئای له و بی عه قلی و نه فامیه ناوئیک گه وه و پیرۆز بده یه شتئیک که وجودی نیه، به هه وائته و بی به لگه صیغه تی خودایه تی بده یه شتئیک نه بوو، ئه مجار مامه لئیه ئه وه ی له گه ل بکه ی که حه قیقه ته؟! وه کوو له نایه تئیک ترده ده فهرموئ: ﴿اِنَّہِیْ اِلٰہِی الْاَسْمَاءِ سَمِیْتُمُوْہَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُکُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰہُ بِہَا مِنْ سُلْطٰنٍ، اِنْ یَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ، وَمَا تَهْوٰی الْاَنْفُسُ، وَلَقَدْ جَآءَکُمْ مِنْ رَبِّہِمْ الْہُدٰی﴾ النجم/۲۳.

به کورتی و پوختی ئه وه ده چه سپئینئ که ئهو کافرانه له م هاوه ل دانانه یاندا هه یه به لگه یه کی نه قلی و عه قلی یان به ده هسته وه نیه، ئه وه بوو پاش ئه وه ی قاعیده ی هاوه ل دانانی بو خودا هه لو ه شانده وه به وه که فهرموئ: ﴿اَفَمَنْ هُوَ

قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ.... بِمَا كَسَبَتْ ﴿ نه مجار زیاتر مهوزوعه که روون ده کاتهوه ده فرموی: خوزگه نهوانه که هاوه! داد نهین بۆ خودایه کی وها که نابیی هاوه لی هه بی، که سیکیان بگردایه به هاوه لی که حه قیقه تو نیتعیباریکی هه بوايه، نه ک شتیك بکه نه هاوه لی که نه ناوی هه یه و نه خودی خوشی هه یه. به لکوو له ناسمانه کازو زه وی دا نهو شته هه بوونی نیه!!!

یان ده یانه وی هه والیک به خودای زانو ناگدار به سهر هه موو نهینی و په نامه کیسه کندا بدهن: به شتیك که نایزانی؟ جا شت هه یه خودا پیی نه زانی؟!

نه مجار پهروه ردگار جهخت له سهر نه فامی و تینه گه ییش تو بیان ده کاتهوه و ده فرموی: نهو شته ی نهوان ناوی خودایان لیناوه هه یچ ناو لیناویکی نیه (نیسمی بی موسسه مایه) ده نگیکی بی ناوه روکی وشه زوری بی مانایه!!

سهیره! نایا قه ضیییه ی نولو هییه ت نهونده ساده و گالته جاره به جزریك

که بشیی نهوانه په قسه ی بۆشرو بی مانا ده می تیوه دهن؟؟

﴿بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ کیشه و دانو سان له گه نهوان به خمره لاه، ماندو بوون له گه لیان دا بیهوده یه، به لکوو نهوان گه لو نه تهویه کن کوفرو فرتو قیلان ریگای گومر ابوونی بۆ جوان کردونو له ریبازی حق لادراون! که وایی مه سه له که نهویه: نهوانه کافرن، به لگهو نیشانه ی نیمانیان داپوشیوه نه فسی خویان له به لگهی هیدایهت لاداه، نییدی سوننه تی خودایان به سهردا چه سپاوه! نه فسیان وای نیشان داون که له سهر ریبازی حقن، فرتو قیلو پیلانیان دری بانگه وازی نیسلامییه، نیتر نه م هه لو یستو کرده وانه یان له ریبازی راستی خودا په سندن لای داون.

﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ که سیك خودا گومر ای بکا له بهر بیرو باوه ری چه واشه یی و کرده وی خرابی و تاوان کردنو لادان له ریبازی حق،

کەس نیه بتوانی هیدایه تی بداو توفیقی بۆ بره خسینی بۆ رزگار بونو گه ییشتن به به ختموه ری! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ المائدة/۴۱. یان ﴿وان تحرص علی هداهم، فان الله لا یهدی من یضل ومالهم من ناصرین﴾ النحل/۳۷.

ئه مجار پهروه ردگار سه ره نجامی سروشتی نهو گرۆهو تاقمه گومراییانه به بیان ده کاو ده فهرموی: ﴿هُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاتِ الدُّنْيَا﴾ نهوانه له دونیادا سزای سهختیان ده درئ به کوشتنو به دیل گرتنۆ باقی نهو به لاو موصیبه تانهی تووشیان دین.

﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ بیگومان سزای قیامهت زۆر به ئیشرو ترو سامناکتره.

له صدحیحی موسلیمدا فهرمووده یه کی پیغه مبهه ﴿﴾ له ئیبنو عومره وه ریوایهت کراوه ده لی: پیغه مبهه ﴿﴾ فهرموویه تی: (ان عذاب الدنيا اهون من عذاب الآخرة) چونکه سزای دنیا کاتی به، سزای قیامهت بۆ ههتا ههتایی به، ناگری دۆزه خ ههفتا هیندهی ناگری دنیا گهرمه.

﴿وَمَالَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ نیه بۆ نهو کافرانه له مپه ریک بیان پارێزیو له سزای دۆزه خ رزگار ییان بکا، به بی ئیزنی خودا کەس ناتوانی شه فاعهت بۆ کەس بکا.

چونیه تی به هشت و هه لوئیستی نه هلی کیتابو شوبه هی
 موشریکه کان بهرام بهر پیغه مبه رایه تی حه زه تی موحه ممد ۳۵
 ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ ۳۵ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْرَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُمْ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
 أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبٍ ۳۶
 وَكَذَلِكَ أُنزِلَتْهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۳۷ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۳۸
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۳۹

دوای نه وه بهروردگار باسی سزای کافره کانی کرد له دونیاو قیامتدا،
 به شوین شهو دا باسی پاداشی ته قواکاران ده کا، له زه تو نیعمه ته کانی
 راده نوتی، نه مهش وه کوو چهند جاری تر دوو باره مان کردوتموه، که قورشان

پیروز نوسلویتیکی تایسهتی ههیه، هه کاتی باسی دونیای کرد، باسی قیامهتیش دهکا، باسی دۆزهخ بکا، باسی بههشتیش دینی.

نه مجار که یفخۆشی بری نه هلی کیتاب باس دهکا که دلخۆشن بهوهی قورئان له گهلا نامه کانی نهوان دا یه کده گرتهوهو هه ندیکیشان ئینکاری دهکهن. پاشان دیته سه ریاسکردنی هه ندی شو بهه و گومانی موشریکه کان: که ناراسته ی پیغه مبهری دهکهن! وه کوو نهوانه ی تانه ی لی دهدهن: که ژنی زۆرن، ناتوانی موعجیزه و داخوازی قوریهی شییه کان بخته پرو، نیت پر وه ردگار ره دیان ده داته وهو پییان ده فهرموئ: موحه ممه د وه کوو باقی پیغه مبهرانی تر خیزانو مندالی ههیه، مه وزوعی په لپو بیانوی موعجیزه ش نه وه عائیید به خودایه و بۆ کهس نیه ده می تیوه دا. نازلکردنی عه زابیش کاتی دیاری کراری خۆی ههیه، هه موو روداوئیک له کاتی خۆی دا روده دا.

ده فهرموئ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ له وهی له مه به ولاره بۆت ده خوینینه وه صیفه تو چۆنیه تی نهو به هه شته یه: که پر وه ردگار واده ی به ته قواکاران داوه له پاداشی خودا پرستی و تۆیه کردنیانو هانا بردنیان بۆ خوداو دلسۆزیان بۆ ثابین. نهو به هه شته به هه شتیکی وه هایه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ جوگه و جۆبار له ژیری وه جاری ده بن! له هه موو لایه کیه وه جوگا و جۆم ده کشین، دانیش توان چۆنیان بوئ ناوا جوگا کان ده پۆن جا وه نه بی هه جۆگه ی ناو هه بی و بهس به لکوو جۆگای شیرو هه نگوینو مه ی هه ر شتیکی هه زیان لی بی. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى، وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ، كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاهُمْ﴾ محمد/۱۵.

نهو به هه شته شتیکی کاتی نیه به لکوو ﴿أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا﴾ میوه خۆراکو خواردنه وه کانی به رده واه هه می شه یی به نابریته وه و کۆتایی نایه.

ههروه ها سیبهره که شی بهرده وامو نه پراوه یه، خوری تیدا نیه و دانیشتوانی
سهرماو گهرما نابینن. وه کوو له شویتیکه تردا ده فهرموئ: ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا
شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ الدهر/۱۳.

له صه حیو موسلیمو بوخاری دا فهرموده یه که هه یه ئیبنو عه بیاس
ریوایه تی کردوه له باسی نوژی خورگیران دا هاتوه. گوایه هاوه لان عهرزی
پیغه مبه ر ﷺ ده کهن ده ئین: نه ی پیغه مبه ری خودا! ئیمه تۆمان بین ی له م
شوینه ی خۆتدا وه کوو ده ست بۆ شتیک به ری وابوو، پاشان بینیمانی
کشایته وه، پیغه مبه ر ﷺ فهرموئ: (انی رأیت الجنة، فتناولت منها عنقودا
ولو اخذته لأكلتم منه ما بقیت الدنيا).

ئه مجار دوا به دوا ی وه صف کردنی به هه شت به و سی صیفه تانه
سهره نجامی ته قواکاران دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿تِلْكَ عَقَبِي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾
ئه به هه شته جوانو رازاوه یه عاقیبه ته سهره نجامی ته و که سانه ی ته قوا ی
خودا ده کهن، وازیان له کوفرو بی دینی هیناوه، تاوان نه نجام ناده ن، سته مکاری
ناکه ن، ملیان بۆ خودای مه زن که چ کردوه، ده ترسن له روژیک مندا ل پیر
ده کا، له و روژه دا خه لکی ده بین ی وه کوو سه رخۆش وه هان له راستی دا
سه رخۆش نین به لکوو سزای خودا به ئیشه و توندو تیژه.

﴿وَعُقَبِي الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ ناکامو سهره نجامی کافرانی ش دۆزه خه به هوی
ئه تاوانو سته مکاری به ی له خویانو خه لکی شیان کردوه.

نایه ته که ده رگای ته ماعو هیوای بۆ خودا په رستان خستۆته سه ره شتو
کافره کانیشی نا ئومید کردوون.

ئه مجار په ره و ده رگا ر نه وه به بیان ده کا: که نه هلی کیتاب (جوله که و
گا وور) دوو تاقمن: تاقمیکیان دلخۆشن به ناز لیبوونی قورنانو کۆمه لیکیشیان
ئینکاری قورنانیان کردوه و پر وای پی ناکه ن.

ده فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ ئەوانەى نامەى ئاسمانیمان داوئى لەجولە کەو نەصرانییه کان: دوو بەشن، ئەوانەى بەگوێرەى نامە کانیان هەلسرو کەوتیان کردووە ئیمانیان بەپەيامى پێغەمبەرى خۆیان هێناوە، دلیان خۆشە بەو سڕوشەى بۆ لای تۆ نێردراوە: کە قورئانى پێروژه، چونکە لەکتیبەکانى خۆیاندا نیشانەو بەلگە هەن لەسەر راستى پەيامى تۆ، رەوشتو نیشانەکانى تۆ لەنامەکانى ئەواندا دیارى کراوە. وەکوو لەشونىتیکى تردا دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ البقرة/۱۲۱. ئەمانە کۆمەلێک جوولە کە بوون وەکوو عەبدوڵلای کورپى سەلامو هاوێلانێ، کۆمەلێکیش نەصرانى بوون کە ژمارەیان هەشتا کەس بوو لەدانىشتوانى حەبەشەو یەمەن و نەجران بوون!

﴿وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ﴾ لەتاقبو کۆمەلێ ئەهلى کىتاب هەندێک هەن: کە ئىنکارى برێ لەقورئان دەکەن، حیزبو پارتيان پێک هێناوە دژی پێغەمبەر ﷺ ئەمەتالى کەعبى کورپى ئەشرەفى یەهوودى (السد) و (القاعب) کە دوو کەشیشى نەجران بوون شونیکەوتوانیان. ئەمانە ئىنکارى هەندێ لەقورئان دەکەن، واتە: ئەو شونانەى کە لەگەڵ ئەوپرته گۆراوەکەى ئەواندا یەک ناگرێتەوه.

جا لەبەرەمبەر ئەم راجیایى یەى کەوتۆتە نێوان ئەهلى کىتابەوه دەربارەى قورئانى پێروژ. پەرورەدگار فەرمان بەپێغەمبەر دەکاو دەفەرموی: ﴿قُلْ﴾ ئەى موحەممەد! پێیان بلێ: ﴿إِنَّمَا أُمرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ﴾ من تەنھا فەرمانم پێکراوە: کە عىبادەتى خودا بکەم بەتاکتو تەنهای بناسم یەکتاپەرستى بکەم هاوێل بۆ خودا دانەئێم. هەرورەکوو چۆن پێغەمبەرانى پێش منیش هەمان بانگەوازیان کردووە هەمان هەلوێستو بیرو باوەریان بوو. ئەمنیش وەکوو پێغەمبەرانى پێش خۆم بانگەوازی خەلک دەکەم بۆ رێبازى خوداپەرستى و یەکتاپەرستى! وەکوو لەشونىتیکى تردا دەفەرموی: ﴿قُلْ﴾

یا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة سواء بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك به شيئاً، ولا يتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من دون الله، فان تولوا فقولوا اشهدوا باننا مسلمون ﴿آل عمران/ ۶۴﴾.

ئه من فروستاده مو ئهركی بانگهوازیم خراوته سهر شانو ﴿إِلَيْهِ أَدْعُو﴾ بۆ ریبازی خوداپهرستی و دلسۆزی له عیبادەتدا ئاده میزادان بانگ ده کهم.
﴿وَإِلَيْهِ مَلَأَب﴾ ههر بۆلای خودایه گهرانهوه و حیسابو لیکۆلینهوه، پاداشرو سزا ههر به دهست نهوه. ئیمه و ئیوه له مهدا نا کۆکیما نیه، سهیر نهویه: ئیوه ئینکاری شتی ک ده کهن که هه موومان له سهری کۆکین. راجیایی دروست ده کهن له شتی ک دا که جیگای خیلاف نیه.

نایه ته که ئاماژه ده کا بۆ مه بده ئی یه کتاپه رستی و ره تکر د نه وه ی هاوه لدانان بۆ خودا، مه بده ئی پیغه مبه رایه تی. ههروه کوو چۆن ئاماژه ده کا بۆ مه بده ئی زیندو بو نه وه و حیسابو لیکۆلینه وه و هاتنی رۆژی قیامه ت.

ئه مجار فرمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کا که مه نه جی خۆی رابگه یه نی و به رامبه ر به وانه ی ئینکاری هه ندی له قورئان ده کهن، نه وه رابگه یه نی: که نه و به ته واوی پابه ندی هه موو قورئانه و هه مووی به لاوه راستو حه قه، جا نه هلی کیتاب به هه مووی دلخۆش بن، یان هه ندیکیان هه ندیک ی ره ت بکه نه وه. نه وه رابگه یه نه که نه و قورئانه ی بۆ تۆ هاتوه دوا ئه حکامو یاسای خودا وه نه ده بۆ ئاده میزاد، پێیان بلێ پهره ردگار به زمانی عه ره بی نازل ی کردوه و به ته واوی لی ی تیده گه مو بۆ هه موو شتی ک ده گه ریمه وه بۆ قورئانو ههر نه و ده کهم به سه رچاوه ی یاسای ژیا نم.

ده فهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ وه کوو له پیش تۆوه پیغه مبه رمان ناردوونو نامه مان بۆ سهر نازل کردن، نازل مان کردوه بۆ سهر تۆ قورئانی پیروز: که ریکو پیکو بی عه یبو بی که مو کوپییه، یاسایه که

بهزویانی عمره بی و به زمانی گهلو نه تموه که ت هاتوته خواری بۆ نه وهی لی تی
حالی بنو تی بیگن.

قورنانی ناو ناوه (حوکم) واته: جودا که ره وهی حق له به تال چونکه
حه لالو حرام له یه ک جیاده کاته وه، نموونه ی نهم نایه ته نایه تی کی تره: که
ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ ابراهیم/۴. جا
هه رچه نده پیغه مبهه به زمانی عمره بی سروهی بۆ هاتوه، به لام نایینه که ی
گشتی به بۆ هه موو که سه وه کوو له چهند نایه تی کی تره قورنات ناماژه ی پی
ده کا.

﴿وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نهی موحه ممه ده!
نه گهر تۆ شوین هه واو ئاره زو یازی نه وان به که می که نینکاری هه ندی له قورنات
ده که نو موجه له یان به که ی، وه کوو نه وه روبه که یته به ی توله قدیس پاش
قیبله گزبان، یان به گویره ی بیرو باوه ری نه وان هه لسه که وت به که ی، نه وه
دنیابه ﴿مَا لَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ نیه بۆ تۆ له به یری خودا
به ولاره هیچ وه لی و یارمه تیده ری ک، که س نیه به توانی تۆ له عه زابی خودا
بپاریزی، که وابی بترسه له وهی شوین بیرو باوه ری نه وان به که می، وه کوو نه وان
هه لسه که وت به که ی!

بیگومان نهم جۆره ئوسلو یانه له سه ر شیوه ی په ندی مه شه وورو
به ناویانگ (ایاک أعني واسمعي يا جاره) یان کوردی وته نی (بوکی له گهل
تۆمه و خه سوو گویت لی بی) به به سستی بی هیوا کردنی کافره کانه: که دنیابن
پیغه مبهه هه چیان به قسه ناکا، هه روه ها هه لنانی موسولمانانه له سه ر
به رده وام بوونو پابه ند بوون به فهرمانی نایینه که یانه وه. چونکه پیغه مبهه ﴿وَلَا
يُؤْخَذُ بِكَ يَصِّتُوتَ﴾ پله و پایه یه ک له بیرو باوه ردا پیوستی به هه لنانو هه ر شه
لی کردن نیه، نه و گه یشتوته (حه قولیه قینو عه ینولیه قین) واته: خیطابه که
بۆ پیغه مبهه وه مه به ست گه له که یه تی. له هه مان کاتدا هه ر شه یه کی توندو

تیژه له زانیان که نابی به هیچ شیوهیه ک دواى نهوهی که نایینی حقیان زانی و ناسی ریبازی گومپایان بگرنه بهر.

کوله بی ده لئى: جوله که کان پیغه مبهریان بهمه عهیدار ده کردو ده یانگوت: نیمه نابینین هم پیاوه جگه له ژن ماره کردن هیچ هیوايه کی تری هه بی! نه گهر وه کوو ده لئى: پیغه مبهر بی، ده بوايه نه کی پیغه مبهرایه تی نافرتهی له بیر ببردایه وه، ئیتر پهروه دگار نایه تی ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ واته: نهی موحه ممه! وه کوو چۆن تۆمان کردو به پیغه مبهرو ناده میزادمان کردون به پیغه مبهر، هه موویان خواردنو خواردنه وه یان هه بوه به ناو بازاردا روشتون، خیزانیان هه بوون، مندا لئو نهوه یان لئى که وتونه وه. وه کوو له شوینیکی ترده ده فرمووی: ﴿قُلْ: اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ﴾ الکهف/۱۱۰.

له سه حیحی بوخاری و موسلیم دا فرموده ده ک هاتوه: نه نهس ریوايه تی ده کا ده لئى: پیغه مبهر فرمووی: (وه لئى من واده بی بهر ژوو ده بهو واده بی بهر ژوو نابم، شهونوژ ده که به ده شخوم، گوشت ده خۆم، نافرته تیش ماره ده کهم، جا که سیك ریبازی من په سند نه کا نهوه له نوممه تی من نیه). نیمام نه حمده و ئیرمیدی له نه بو نه یوه وه ریوايه ت ده کهن ده لئى: پیغه مبهر فرمووی: (اربع من سنن المرسلین: التعطر، النکاح، والسواک، والحناء).

له هه مان کاتدا فره ژنی پیغه مبهر ﷺ دواى تهمه نی (۵۴) سالی بوو، نه مهش تهمه نیکه به عاده ت هیزی پیاوه تی تیدا کز ده بی، که وایی فره ژنی پیغه مبهر ﷺ بۆ بهر ژوه ندی بانگه وازی ئیسلامی بووه، بۆ خزمایه تی دروستکردن له نیتوان موسولمانانو هۆزه عه ره به کاندای بووه، ماره کردنی هه ندی له خیزانه کانی بۆ قهره بوو کردنه وهی میرده کانیان بووه، میرده کانیان له ریگای

ئیسلاام دا شهید بوونو بئی میرد که وتوونه وه، پیغه مبسر ﷺ بۆ پرکردنه وهی
ئمو که لینه بۆیان ماره ی کردونه وه!!!

جا وه کوو ریوایه تکراره موشریکه کان تانه و ته شهریان له پیغه مبسر ده دان
له سمر نه وه: که موعجیزه و نایاتی پیشنیار کراوی نه وان ناخاته رو، نیت
پهروه ردگار ره ددی دانه وه و فەرموو: ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ﴾ ناگونجی و له توانای هیچ پیغه مبسرتیک دا نیه: که موعجیزه و نایاتی
داوالیکراو له لایهن گهلو نه ته وه کانیاں بخه نپرو، مه گهر خودا مهیلی لی بئی و
بزانی: که له هینانی نه و موعجیزانه دا حیکمه تی خودایی هیه و بهرزه وه ندی
ئاده میزادانی تیدا بهرچاو بگیری!

ئه ی ئاده میزادینه: بینگومان موعجیزه یه کی واتان بۆ هاتوه که
قورئانه، هیچ که و کورپی تیدا نیه، که سیکت بیه وئی په ندو عیبره تی لی
وه ریگری کیفایه ته، نه گهر لی و ورد بینه وه پتوستان به موعجیزه ی تر نیه،
موعجیزه یه کی بهرد ه و او نه مره هه تا دنیا دونه یه. به لام نه و گومراو سهرلی
شیواوانه له بهر زیده رۆچوونیاں له گومراپی و کوفرو بیدینی دا بهم موعجیزه
که وه په ند نامیز نابزو په لپو بیانووی موعجیزه ی تر ده گرن.

نایات و موعجیزه ی پیشنیار کراو به گویره ی داخوازی حیکمه تی
پهروه ردگار نه بئی نایهن، له کاتی که دا دین: که ههر خودا ده زانی و که سی تر
ده خلی تیدا نین، له هه موو رۆزگار تیکدا نه حکامو یاسای وا داده نی که بینه
مایه ی خیر بۆ ئاده میزاد. ده ی هیچ حیکمه تو مه صلّه حه تیک له هینانی نه و
موعجیزانه دا نیه که نه وان داویان ده کهن ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه موو
روداوو فەرمانتیک که خودا نووسیونی ته مه زو کاتی دیاریکراو هیه، هیچ
موعجیزه و نایه تیک پیش وهخت نایه، هیچ عه زابو سزایه ک له کاتی خۆی
پیش ناکه وئی.

شهریعتو یاسا بهرزه و هندی ئاده میزادیان تیدایه، به گویره ی کاتو شوین ده گۆرین. شهریعتی پیغه مبه رانی پیشوو وه کوو حه زره تی موساو حه زره تی عیسا، پاشان شهریعتی حه زره تی موحه ممه د ﷺ به گویره ی رۆژگاره کانیا ن هاتوون. ته مه نو رزقو رۆژیو کردارو زانیاریو زانستی هه موو گه لو نه ته وه یه ک کاتو نه ندازه ی دیاریکراوی هه یه، پاشو پیش ناکه نو که مو زیادیان به سهردا نایه!

﴿يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ پهروه ردگار شهوی بیهوی ده یفه و تینیو شهوی بیهوی ده یه یلێته وه، شهو شهریعتو یاسایه ی بیهوی بیسپرته وه ده یسپرته وه، ههر یاساو شهریعتیکیش حیکمه تی خودا داخوازی بیو بهرزه و هندی ئاده میزادانی تیدا بی ده یچه سپینیو نه سخی ناکاته وه!

حه سن ده فهرموئ: مانای نایه ته که شه وه یه: ههر که سیکنو ههر شتیکن نه جه لی هات ده یمرینی، که سیکیش نه جه لی نه هاتبی ده یه یلێته وه.

نموونه ی دونیا به نه ستیره و مانگو خۆرو زهوی ئاوو هه وایه وه وه کوو کارگه یه ک وایه هه موو ئامیرو ئیشو کارو کارمه ندی ریک خرابن، ئیشو کاریان له نێودا دابهش کرابی، به یاساو نیظامیکی تایبه تی بخریته گهرو کاری پی بکری، نیتر ده یانینی نه مانه ههریه که ی کاری خۆی نه نجام ده داو هه لده سوپی، کارمه ندانی دینو ده چن ئامیره کانی هه لده خو لێنو رۆژانه شه کارو پیشه یه ی کارمه ندو ئامیره کان دووباره ده بیته وه و گۆرانکاری تیدا نابی! جیهانیش پهروه ردگار به گویره ی زانیاری خۆی یاساو نیظامیکی بو داناوه و هه لیده سوپینی. به گویره ی شه یاساو نیظامه مانگو خۆرو نه ستیره کان له گهردان و هه لده سوپینو دینو ده چن، گیاو گژو دارو دره خستو ئاژه لو ئاده میزاد دینه گۆره پانی ژیا نه وه، مردنو ژیا نیان تیدا شه نجام ده درئ، نه ستیره یه ک هه لدی یه کیکی تر ئاوا ده بی، گیایه ک شین ده بی یه کی تر ده پهریو ده بیته پوشو په لاش، پیغه مبه ریک ده مرئ یه کیکی تر راست

دهبیتوه نایینیک بلاو دهبیتوهو ناینیکی تر دهپوکیئیتوهه. ههر بهم جوره چین له دواي چین گهلو نه ته وهو هوزو بنه مالهو نایینو حیزبو پارتو یاساو نیظام دینو به سهر ده چن، نه مانه هه موویان به گویره ی مهنه هجیکی نه خشه بو کیشر او نه نجام ده درین، ههر بهم جوره ش نایه تی قورئان نه سخ ده کریتوهو نایه تیکی تر دیته شوینی نه وه تا: شهو دیخاته شوینی رزوو گهلو نه ته وه یه ک له جیگا گهلو نه ته وه یه کی تر چپگیر ده بی، نایینی پیغه مبه ریک دیته شوینی نایینی پیغه مبه ریکی تر، وه کوو چون نایینی نوو حی به نایینی ئیبراهیم نه سخ کرده وه نایینی ئیبراهیمی به ته وراتو ته ورات به ئینجیلو ئینجیل به قورئان نه سخ کرده وه.. ههر کتیبی، ههر یاساو نیظامیک خودا بیهوئی دهوامی پی بدا دهوامی پی ده داو پایهداری ده کا. نه وه تا بریاری داوه قورئان یاسای بهر دهوامی ئاده میزادبی تا رزووی قیامت نه سخ نه بیتوهه. نه مه ده رباره ی رهفتاری ئاده میزاد، ده رباره ی پهروه ردگاریش بوخوی نه وه ﴿وعنده ام الکتاب﴾ بنه ماو سه رچاوه ی هه موو کتیبه کانی لایه: که (له و حوله حفوظه) هه موو شتیکی تیدا تو مار کراوه.

یان مانای ﴿وعنده ام الکتاب﴾ لای خودایه نه و کتیبه ی: که هیج گۆرانکاریه ک رووی تی ناکا، یان مه به ست: زانستی خودایه واته: ههر چی روو ده داو له ده فته رمی فریشته کاندا ده نووسری ده بی مووافیقی نه وه بی که له زانستی خودادایه.. چونکه زانیاری پهروه ردگار، کانو سه رچاوه ی هه موو شتیکه. ئیبنو عومهر ده لی: له ده می پیغه مبه رم ﴿الله﴾ ژنه وت ده یفه رمو: ﴿يعمحو الله ما يشاء ويثبت الا السعادة والشقاوة والموت﴾ ئیبنو عه بباس ده فهرموئ: پهروه ردگار نه وه ی بیهوئی لایده با، نه وه ی بیهوئی ده یچه سپین جگه له چهند شتیکی: دروستکردن، ره وشت، نه جمل، رزوو رزوئی، به خته وه روی به ده به ختی..

ئیبنو که ئیر ده فهرموئ: مانای نایه ته که نه وه یه: پهروه ردگار له قه زاو قه ده ر چی بوئی لای ده باو چی بوئی ده یچه سپین. فهرمووده یه ک هه یه ئیمام

ئەحمەدو نەسائی و ئیبنو ماجە لەئەویانەو رەویایەتی دەکەن دەلی: پیغەمبەر
فەرمووی: (ان الرجل لیحرم الرزق بالذنب یصیبه، ولا یرد القضاء الا الدعاء،
ولا یزید فی العمر الا البر).^(۱)

لەرەویایەتی حاکمدا بەم شێوە هاتوو دەفەرموێ: (الدعاء یرد القضاء، وان
البر یزید فی الرزق، وان العبد لیحرم الرزق بالذنب یصیبه) دوکا قەزا رەت
دەکاتەو، چاکە رزقو روژی زیاد دەکا، بەندە لەرزقو روژی بەهۆی تاوانەو
بێ بەش دەبی.

لەفەرموودە صەحیحدا هاتوو دەفەرموێ: بەجێهێنانی صیلهی رەحم
تەمەن درێژ دەکا.

بەکووتی:

نایەتەکە گشتی یەو هەموو شتیەک دەگریتەو، هەموو شتیەک ئازو
گۆرکردنو لابردنو چەسپاندن رویان تێدەکا. بەلام ئەصلی لەحوڵمەحفوظ
گۆرانی تێدا ناکرێ.

دەتوانین بڵێین: مانای ﴿يَخُوفُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ بەم جۆرەیه:
موشریکەکانی مەککە پێیان ناخۆشە: کە تۆ بویتە رەهەبەری گشت ئادەمیزادو
پلەو پایە پیغەمبەریت بێ دراو. بێ ئاگان لەوێ پەروردار بەویستو
ئیرادە خۆی هەرچی بوێ دەیکا، لەبوونەوێدا شتیەک لادەباو شتیکی تری
دەخاتە شوێن، شەو لادەباو روژ دەخاتە شوێنی، گرانی دەگۆڕێ بەهەرزانی
شەرو جەنگ دەگۆڕێ بەناشتی و ئارامی. نەخۆشی لادەبا تەندروستی بلالو
دەکاتەو، عەزیز زەلیل دەکا، نەوی بلند دەکاو نەزان زانا دەکا، بێ بپرو
دەگۆڕێ بەئیماندارێ راستان، هەروا بەپێچەوانەشەو ئەم روداوانە هەموویان
یەکە یەکە لەلەحوڵمەحفوظدا چەسپێندراون، هۆکاری مەحوو کردنەوێ فلان

(۱) تەفسیری المنیر ج ۱۳/ ۱۸۶.

شتو چه سپاندنی فیسار شت له له وحی مه محفوظدا نوسراون. لای خودایش زانیاری نه زه لی هه یه پی ده گوتری: (ام الکتاب) زانیاری (ام الکتاب) گۆرانکاری به سهردا نایه و ثابتو چه سپاوه.

نهرکی سهرشانی پیغه مبه ر ۴۰ گه یاندنی شهریه ته

پاداش و سزا به ده ست خودایه

وَإِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

دوای ئه وهی په روه ردگار باسی ئه وهی کرد: که کافره کان په لپو بیانوویان به پیغه مبه ر گرتو داوایان لی کرد زوو ئه وه عه زابه ی هه ره شه ی پی لی کردون بۆیان بئینی.

نه مجار لیږده دا باسی ئه وه ده کا: که ئه رکی سهرشانی پیغه مبه ر گه یاندنی په یامه که یه تی و بهس! ناماژه به ئه وه ش ده کا: که په یدا بوونی ئه و

عهزابه هه ره شه پی لئ کراوه و نیشانه کانی پهیدا بوونو خودی عهزابه کهش نزیکه.

ته مجار نهوه روون ده کاتهوه: که فرتو قیلی نهو موشریکانه زیان به موسولمانان ناگهیه نی، سهرکه وتزو سهره وری همر بۆ خودا پرستانه، تیشکانو ریسوایی بۆ تاوانبارانه، ره دی بیرو بۆ چونی جوله که کانیش ده داتهوه: که ده یانگوت، موحه ممه د پیغه مبه ر نیه به وه: که خودا شایه تی راستی پیغه مبه رایه تیه تی بۆ ده دا، شایه تیدانی خوداو نه وانه ی ئیمان یان پی هیناوه له خاوه ن نامه کان به سیه تی، ده فهرموی: ﴿وَأَمَّا ثَرْيُكَ بِعَصَى الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَفَّيْتِكَ فَأَمَّا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ نه ی پیغه مبه ر! نه گهر له ماوه ی ژبانته دا بری لهو هه ره شهو گۆره شانیه له دوژمنه که کانتمان کردوه بیانیه ی نینه دیو پیشانت به دین چون کافرو موشریکه کان ریسوا ده که یزو سزایان ده دینو له ناویان ده به یین، یان پیش نه وه ی نه وه یان به سهر بیین نه تو بمرینین ههر لایه کمان بریار دابی، نه وه ی له سهر تو پیویسته نه نجامی به ی راگه یانندنو بلاو کر نه وه ی په یامی ئیسلامه، ئیمه تۆمان ناردوه بۆ نه وه ی په یامی په روه ردگار بگه یه نی و نه نجامیشت داوه!

ئیتیر له وه زیاتر نه تو به رپرس نی، حیسابو لی کوژینه وه له گه لیازو پاداشو سزادانه ویان به چاکه به خراپه ئیشی ئیمه یه و تایبه ته به ئیمه وه.

پیویسته ناماژه به وه بکه یین: که ته م نایه ته مه ککیه و پیش واجب بوونی جهاد هاتۆته خوار، نمونه ی ته م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿فَذَكَرْنَاكَ مَذَكْرًا لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ، فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ، إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ الغاثیه/ ۲۱-۲۶.

به کورتی:

بانگه وازخووانی ریبازی ئیسلام ته نیا نه وه یان له سهره نه رکی سهرشانی خو یان له بواری بانگه وازی دا به جی بینن، ته نیا نه وه یان له سهر پیویسته نه وه ی ته فیسیری ره وان (۱۶۳)

خودا پی تی خۆشه بلاوی بکه نه وه، نابیی ههست به تیشکانی خۆیان بکه نه، ده بی هه می شه وره یان بهرز بی.

بیگومان دهستی قودره تی خودا به ده وره یه ریه نه وه دیاره چهند شارو گوند له ده وره یه ریه یان هه نه شوینه واریان ماوه کاتی خۆی له سه ره سه ره پیچی کردنو به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ره کانیا و یران کراونو دانیشه توه کانیا نه ناویراون!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ نایا نه موشریکانه ی شاری مه که که له بیریا نه چۆته وه؟ یان گومانیا نه هیه؟ نابینن ئیمه هه ره کاتی گه لو نه ته وه له خۆیا نه با یی بوونو کافر بوون، ئیمه له هیزو توانیا نه که ده که ینه وه، ژیا رو ده سه لاتیان که ده که ینه وه، له وره یه ریه ی ته سه کی زه وی دا خرپا نه ده که ینه وه، به پیچ ه وانه ی حا ل و وه زعی پیشوویا نه که خا وه نه ده سه لاتی وه یزو توانا بوون، ده سه لاتیان به سه ره وره یه ریه ی فراوانی زه وی دا هه بو.

یا نه نایا نابینن ئیمه رۆژ به رۆژ پارچه زه وی به کان رزگار ده که یه نه، ولات دوا ولات له کافرا نه ده ستینه نه وه ده یخه یه نه سه ره ولاتی ئیسلامو خه لکی پۆل پۆل دینه سه ره نایینی ئیسلامو موسو لمان ده بن، نه وی قبو لی نایین نا کا به کوشتنو به ته سه ره کردنو ده رکردن زه وییا نه لی پاک ده که ینه وه، نایا نه مه پیشه نگو رۆ خۆشکه ره نه به هاتنی نه و سزا و عه زابه ی هه ره شه مان پی لی کردوون؟ نایا نه مه ترساندنن نه وان وه ی تریش نه به له عه زابو نا ره حه تی و چه ره سه ره ی جۆرا و جۆره که له دونیا و قیامتدا دینه ریا نه؟ وه کوو له شو ئینی کی تر دا ده ره موئ: ﴿إِنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ؟﴾ الانبیاء/ ۴۴.

﴿وَاللَّهُ يَخْتَكُمُ لَكُمْ لَكُمْ﴾ خودای بالا ده ست بریار ده دا و که سه نه به بریاری نه وه له وه شینیه ته وه.

بیگومان دا بو نه رپتی خودا و هاتو وه و جاری بووه که زه وی له لایه نه به نه ده راستا له که یه وه نا وه دان بکری ته وه، به عه داله تکاری هه لسه که وتی تیدا

بکەن، برپاری سەرۆه‌ری و شکۆمەندیی بۆ موسوڵمانان داوێ بە مەرجی بە گۆڕە ی پەيامی خودا هەڵسو کەوت بکەن. بە دێختی و سەر شۆریشی برپار داوێ بۆ ستمکاران!

﴿وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ پهروهردگار بهم زمانه له قیامتدا حسابو لیکولینه وه له گهڼه بڼه کانی دا ده کا، تولی تاوانو، ستمکاریان لی دهستینی، عهزابو سزای خدا دیو گومان له هاتنی دا نیه. نهی پیغه مېر په له له عهزاییان مه که، بیگومان خدا وپرای شهوی له دونیادا به سزای کوشتنو به دلیل گرتنو ریسواکردن سزایان ددها، له قیامتیش دا عهزایی سختی بو شاماده کردونو با چاوه پان بن شه عهزابه دیو هه موو هاتویکیش نزیکه!!

شه مجار پهروهردگار دلدانه وهی پیغه مبهړ ﷺ ده کاوئنه وهی پی
 راده گه یه نن: که گه له کی شه یه کم کهس نین له به درو خستنه وهی
 پیغه مبهړه که یان دا، له وه پیشیش گهل و نه ته وه کانی تر نه زیه تی پیغه مبهړه کانی
 خویان داوه، به درویان خستونه وه، ئیتر پهروهردگار به عه زاب گرتنی و تیکیه وه
 پیچانو ده فرموی: ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ زور له کافره کانی گه له
 پیشینه کان فرتو قیلیان له پیغه مبهړه کانیان کرد، به درویان خستنه وه
 نه زیه تیان دان، له ولات دهریان کردن؛ وه کوئنه وهی نه مروود له گهل حه زره تی
 ئیبراهیمی کرد، یا فیرعه ون دهرحق به حه زره تی موسای کرد، یان جوله که کان
 به حه زره تی عیسایان کرد، یان عادو شه موودو گه لی لوط... هتد. جا: که
 وه ختی خوی هات خودا یه که یه که گرتنی و له ناوی بردن، زالمو موفسیده کانی
 قه لاچو کردن.

﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ پیلانی پیلانگیران به بیئ نیننی خودا چ روئیکی نیه، به گوئیه قه زاو قه ده ری خودا نه بی مه کری کافره کان هیچ کاریگه رییه کی نیه.

که وایی پئویسته همر له خودا بترسن، چونکه هه موو شتییک؛ هه موو مه کرو پیلانییک به ده ست خودایه، ههرچی نهو برپاری بروننی نه دا نابی.

له قورئاندا زۆر جار مه کر وه پال خودا دراوه، هه لبه ته مه کری خودا له جۆری مه کری ئاده میزاد نیه، وه کوو چۆن زانیاری و شه وایی و بیستنی خودا وه کوو هی ئاده میزاد نیه. هه روا دیتزو زیندویی و به دیه پینانو دانایی... هتد.

نمونه ی ئهم نایه ته چهند نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿وَإِنْ يَمْكُرْ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يَخْرُجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ، وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ الانفال/۳۰. یان ده فهرموی: ﴿وَمَكُرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، فَاَنْتَظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ فَتَلَكَ بِيُوتِهِمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا﴾ النمل/۵۰-۵۲.

بهم جۆره پهروه ردگار پیغه مبهری خوی له کاریگه ری مه کری کافره کان دُنیا ده کاته وه به لئینی نه وه شی ده داتی: که له ناکام دا سه رکه وتن همر بۆ خودا په رستانه وه همر نه وان سه رفرازو شکۆ مه ندن!!

﴿يَعْلَمُ مَا تُكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ خودا ده زانی هه موو ئاده میزادییک چ ده کاو چی کردوه، خوشه ویستانی خوی پارێزگاری ده کاو پیلانگیپان سزا ده دا، همر که سه به نه ندازه ی کرده وه کانی پا داشو سزا وه رده گریته وه.

﴿وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عَقَبَى السَّادِرُ﴾ له وه به ولاره رۆژی قیامه ت که کافره کان حیسابو لی کوئینه وه یان له گه ل دا کرا، پیغه مبهرو موسولمانان چونه به ده شته وه کافره کان بۆ دۆزه خ به ری کران: نهو کاته ده زانن کۆ سه ره نجامو ئاکامی پیروژه وه به خته وه ری سه رفرازی کۆ وه ده ستی ده هیئتی.

نه مجار پهروه ردگار ره دی نه وانه ده داته وه که ئینکاری پیغه مبهرایه تی حه زره تی موحه ممه د ده که نو ده فهرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسَتْ مُرْسَلًا﴾ نه وانه ی کافرن ده لئین: نه تو ره وانه کراوی خودا نیت، نه تو پیغه مبهرییک نیت له خودا وه نیرد رای بۆ نه وه ی ئاده میزاد بانگ بکه ی بۆ

خودا په رستی و یه کتاپه رسته تی، که سیکنی نهرکی رزگار کردنی ئاده میزاد خرابیته نه ستوت له تاریکی کوفرو بیدینی رزگاریان بکهی بۆ روناکی تیمانو باوه پ.

ئیبینو مه رده وه یه یی له ئیبینو عه ببا سه وه ریوایه ت ده کا؛ ده فه رموی: ئاخوندیکی نه صرانی له یه مه نه وه ها ته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ. پیغه مبه ر لی یی پرسى: ئهری له ئینجیل دا باسو خوا سی پیغه مبه ری ئاخوزه مان هه یه؟! وتی: نه خه یر، ئیتر په روه ر دگار نایه تی ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا...﴾ ی ناره خوارى.

﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د! پیا یان بلی: من خودام به سه بۆ نه وه ی شایه دیدیم بۆ بدا که من پیغه مبه رمو پشتگیریم بکا! نه وه تا په یامی بۆ ناردووم، سروشم بۆ ده کا، ئه م قورئانه سه رئا سایه ی بۆ نازل کردوم، هه موو ئاده میزادو جندۆ که ناتوانن وینه ی سور ه تیکی وه کوو نه و بخه نه رو، جا که من نه و خودا زاناو به ده سه لات ه پشتگیریم بکا ئیتر چ حه وێجه م به ئیوه هه یه، به پیغه مبه رم بناسن؟!

﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه روه ها نه وانه ی خاوه ن نامه نو بر وایان پی م کرده، وه کوو عه بدولای کوپی سه لاه ها وه لانی و ته میمی (الداری) و سه لمانی فارسی و ها وه لانیان. واته: وێرای شایه تیدانی خودا، شایه تیدانی نه مانیش، که شایه تی پیغه مبه ر یه تیم بۆ ده ده ن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره تی ابراهیم

ناونانی ئەم سوره ته به ناوی (ابراهیم) لەم روه وه یه: که به شیک له چیرۆکی ئەو زاته پایه به رزه ی له خۆ گرتوه، به شیک له ژبانی حه زره تی ئیبراهیم له مه ککو په یوه ندی کردنی به عه ره به کان، هاتنه دونیای ئیسماعیلی کورپی. پاشان دروست کردنی که عبه له لایهن ئیبراهیمو ئیسماعیل هوه...

سوره تی ئیبراهیم سوره تیکی مه ککیه: واته: له مه ککه نازل بووه. باسه سه ره کیه کانی ئەم سوره ته ش وه کوو زور به ی سوره ته مه کیه کانی تر: بریتین له باسی عه قیده و یه کتا په رستی و سرو شو زیندو بوونه وه و حیسابو لیکۆلینه وه ی رۆژی قیامت!

بیگومان ئەم سوره ته کۆمه لیک حه قاتیقی سه ره کی ده رباره ی عه قیده له خۆ گرتوه. وه لی دوو حه قیقه تی گه وه له سه ره له به ری سوره ته که دا خۆیان ده نوینن، ئەو دوو حه قیقه ته له گه ل سی به ری باسی ئیبراهیم له سوره ته که دا پیکه وه گونجاون، یه که میان حه قیقه تی یه کیه تی پیغه مبه رایه تی و یه کیه تی بانگه وازو په یامه که یانز و روبه رو بوونه و هیان له به رام به ر کۆمه لگا نه فام و به درۆ خه ره وه کان دا.

حه قیقه تی دووهم نازو نیعمه تی خودایه به سه ره ئاده میزاد داو زیاد بوونی نیعمه تی خودایه له سهریان به هۆی شوکو سوپاسگوزاری بهنده کانه وه، هه رچه نده به داخه وه زور به ی ئاده میزاد له ئاست نازو نیعمه تی په روه ردگاردا سپله و پێ نه زانو کافرو بێ پروانو سوپاسگوزار نین.

په یوه ندی ئەم سوره ته به سوره نسی پیتشه وه :

سوره تی ئیبراهیم درێژه پیده ری سوره تی (الرعد) ه ئەوه ی له وێ دا به موجه لی هاتوه لێره دا شی ده کاته وه، هه ردوو سوره ته کان باسی قورشان

ده کهن، له سوره قی (الرعد) دا پهروه دگار فهرمووی: قورئانمان نازل کړدوه نامه یه کی مو حکه مو پته وو بئ عه یبو بئ که مو کوپییه به زمانی عه ره بییه. فهرمووی: ﴿وَكَذَلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حِكْمًا عَرَبِيًّا﴾ (الرعد/۳۷). لیږه شدا یه که م ثابته باسی حیکه مه ته ناردنی قورئان ده کا: که بریتیه له رزگار کړدنی ثاده میزاد له تاریکی گومرایی یوه بؤ روناکی ټیمان.

له هه ردو سوره ته کا دا نه وه ده چه سپینئ: که نازل کړدنی ثایاتی که ونی تنه ها به ده ست خودایه و کسی تر ده سه لاتی نه وه ی نیه. نه وه تا: له سوره قی (الرعد) دا ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَّاتِيَ بِآيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ، لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٍ﴾ (الرعد/۳۸). لیږه شدا له سهر زویانی پیغه مبه ران ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَّاتِيَكُم بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ (ابراهیم/۱۱).

له هه ردو سوره ته کا دا ثایاتی که ونی دیاری کراون، وه کوو راگرتزو به رز کړنده وې ناسمان به بئ کؤله که، راخستنې زه وې، رامکړدو هیانزو بردنی مانگو خور، چه قاندنی کیوه کان له زه وې دا، دروست کړدنی میوه و به رو بوومی جوړاو جوړو خاوه ن تامو رهنګی جیا جیا.

له هه ردو سوره ته کا دا باسی زریندو بوونه وه و هاتنی روژی قیامت کراوه، نمونې حقو به تال هیندراوه ته وه. باسی فرتو فیلی کافرو بیډینه کان کراوه، فرمان به ته وه ککولو پشت به خودا به ستیان تیدا دووباره کراوه ته وه.

سوره نسی نبی ابراهیم به گشتی باس له م شتانه ده کا:

۱- چه سپاندنی بنه مای عه قیده، وه کوو ټیمان به خوداو به پیغه مبه رانو به زیندو بوونه وه و حیسابو لیکنوینه وه. هه روه ها دانسان به تاکو ته نهایی خوداو ناسینی په روه دگار، به دیه پنه ری ناسمانه کانو زه وې مبه ست له نازل کړدنی قورئان: که رزگار کړدنی ثاده میزاده له گومرایی یوه بؤ روناکی ټیمان، هه روه ها یه کیه ته مبه ستی پیغه مبه رانو بانگه وازیان بؤ بنه ما

سهرهکیهکانی عهقیدهو رهوشته بهرزهکانو خوداپهرستیو دوورکهوتنهوه
لهربازی شهیتان.

۲- بهئینو ههپهشه: سهرزنهشتکردنی کافرهکانو ههپهشه لیکردنیان
لهسهر کوفرو ترساندنیان بهعنهزایی بهئیش، ههئنانی موسولمانان بو
چاکهکردنو موژده پیدانیان بهبههشت.

۳- باسی ناردنی پیغهمبهران بو سهر گهلو نهتهوهکانیان ههر پیغهمبهره
بهزمانی گهلهکهی نیردراوه بو نهوهی زوو لهزمانی حالئ ببنو لهبهرنامهکهی
بگهن!

۴- دلدانهوهی پیغهمبهر ﷺ بهرونکردنهوهی نهو ناخوشتیو دهردی
سهریهی بهسهر پیغهمبهرهکان هاتوه لهگهل گهلو نهتهوهکانیاندا.

۵- دوعاو نزای ههزرهتی ئیبراهیم (علیه السلام) دواي تهواو کردنی بینای
کهعبه، بو دانیشتوانی شاری مهککه که لهئاسایشو ئارامی دا بژین، خودا
رزقو رۆژیان بهسهردا برپژئی، دلئ ئادهمیزادان بهودهقههه پیغه پدیوهست بی،
ههروهها دوعای نهوهش که نهوهو وهچهکانی لهبتپهرستی بیاریژی. ههروهها
شوگرو سوپاسی ئیبراهیم بو خودا: که بهپیری مندالئ پی داوه، توفیقی
خوی نهوهکانی بدا بو نههجامدانی نوژهکانیانو نهههجار داواکردنی
لیخۆشبوون بو باوگئو دایکی.. ههروا گهلئ شتی ترکه لهکاتی رافهکردنی
نایهتهکاندا شی دهکرینهوه!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرَّكْعَةُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
 إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
 اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
 لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ
 مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿٤﴾

﴿الر﴾ الف، لام، را " " ﴿كتاب أنزلناه إليك﴾ ئەم نامە پیرۆزە: کە
 پێک هاتوو لەم پیتانە، نامە یەکی ئاسمانییە نازلمان کردووە بۆ سەر تو، ئەتو
 بۆخۆت هەڵت نەبەستوو، ئێمە بۆمان ناردوو بۆ مەبەستێک: ﴿لتخرج
 الناس من الظلمات الى النور﴾ بۆ ئەوەی ئادەمیزاد بەگشتی لە تاریکی
 گومراپی رزگار بکە؛ تاریکی خەیاڵات و دەهەم، تاریکی دابو نەپێت،

(١) دەرباری مانای ئەم پیتە (مقطعانە) هەمان ماناو راو بۆچون: کە لە سەرەتای سورتی (البقرة) دەرباری
 (الم) ناماژەمان پێی کردن لێ دەدا بەرجاو دەگیرێن.

تاريكى سەرگەردانى و فرە خودايى و بتيه رستى، سەرگەردانى لەبىرو بۆچوونى پرۆپوچ و پيوهر و تەرازوى لاسەنگى ئادەمىزاد، تۆمان كرده بەپيغەمبەر و قورئانمان بۆ ناردووى بۆ ئەوەى ئادەمىزاد لەم ھەموو تاريكيانە رزگار بکەى دلو دەروون روشن بکەيتەو ھەم بۆچون روناك بکەيتەو ھەم واقيعى ژيان و دابو نەپتەكان بگۆرئ!

ئيمان بەخودا روناكايى بەكە لەدلو دەرووندا ھەلدەنىو ئەو كيانو جەستەيەى ئادەمىزاد: كە پيەك ھاتوو لەگلو گيان روناك دەكاتەو، ھەر كاتى ئەو جەستەيە نوورى ئيمانى تيدا نەبى مشتەخۆليكى تاريكستانە، خۆين و ئيسقان و گۆشتە چ جوداوازيەكى لەگەل ئاژەلدا نەبە. بپروا بەخودا روناكايە كە نەفس و گيان روناك دەكاتەو، ريبازى راستى ژيان دەدۆزيتەو ھەم ھەق دەناسى، ھەركاتى ئادەمىزاد ريبازى ھەقى دۆزيبەو لەسەر ھىدايەت و بەپيەى بەرنامەى ھەق ھەنگاو ھەلدەنىو سەرگەردان نابى!

﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ قورئانمان بۆ ناردووى بۆ ئەوەى ئادەمىزاد لەگومپايى رزگار بکەى بۆ روناكايى ئيمان بەھۆى تەوفىقى خودايى بەھۆى لوطفو بەخششى خوداي خۆيان، بەھۆى ناردنى نوورى ھىدايەت بۆ ناو دلو دەروونيان، كەوابو تواناي پيغەمبەر تەنھا راگەيانندنە، ئەرکى سەرشانى ئامۆزگارى و نەکردنەو، ترساندن و مۆژدە پيدانە، بەلام دەرهينانى ئادەمىزاد لەگومپايى بەھۆى بۆ نوور ئەو تەنھا بەئيزنى خودا ديتە جى، بەگۆرەى سوننەتى خودا و يستو ئيرادە زاتى پاكى دەستەبەر دەبن، پيغەمبەر تەنھا پيغەمبەرە.

﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ قورئانمان بۆ ناردووى بۆ ئەوەى ئادەمىزادان شارەزا بکەى بۆ ريبازى راست، ريبازى خودايەكى و ھا، كە بالادەستى ھەموو كەسە، ھەموو شتيك لەژىر دەسلالتى خۆى دايە، لەسەر

هه موو کردارو گوفتاریکی سوپاسکراوه، هه موو کاریکی پرچی که ته عه داله ته، هه موو هه والیکی راستو دروسته.

﴿اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ پروه رد گاریکی وه هایه؛ هه رچی له ناسمانه کانو زه وی دا هه یه: دروستکردن و خاوه نیه تی وه لیسورانندو نالو گوپرتیدا کردن هه مووی به ده ست پروه رد گاره وی هی نه وه! هه ر نه و خاوه نی ناسمانه کانو زه وی نه وه ی تیپاندا یه، هه ویجه ی به که س نیه، بالاده ستو خاوه ن ده سه لاته به سهر بوونه وه رو نه وه ی تیپدا یه.

نهم صیفه ته زور جار له قورئاندا دووباره بوته وه، بو نه وه ی سه ره نجی ناده میزاد رابکیشی بو گه وره یی پروه رد گارو بو به کارخستنی فکرو هوش له تیپروانی نی مه خلوقاتو سوود وه رگرتن له تیفکرین.

جا که سی که هیدایه تی دراو برپای پی کردی نه وه باشو به خته وه ره. هه لبه ته سیاقه که هیچ باسی نهم تاقمه ناکا، به لکوو هه ره شه له کافره کان ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ شیوی دوزه خ، یان سزای به نیش له روژی قیامه تدا بو نه وانه یه که برپا به په یامی تو ناکه نو ئینکاری تاکو ته نهایی خودا ده که ن!

نه مجار پروه رد گار پیناسه ی کافره کان ده کا به سی صیفه ت، سی ره وشتیان بو دیاری ده کا:

- ۱- ﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه وانه ی ژیا نی دونیا هه لده بژیرن به سهر قیامه تدا، گرنگی به ژیا نی دونیا ده ده نو پیش ژیا نی قیامه تی ده خن، کار بو جیهان ده که نو وازیان له کارکردن بو قیامه ت هینا وه.
- ۲- ﴿وَيُصْطَفُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ مه نه ی نه وانه ده که ن: که ده یانه وی رویکه نه خودا و ئیمان به پیغه مبه ر به یین، کوسپو له مپه ر دروست ده که ن له به رده م نه وانه دا: که خه ریکن بیته سهر ربازی راستو خودا په سند، هه ر که سی رویکاته ئیسلام نه وان ژوانی ده که نه وه.

۳- ﴿وَيَغْوَها عوجاً﴾ پئیان خوښه ریبازی خودا خواریو خێچ بی، ده یانهوئ ریبازی ئاده میزادان دوور له حهق بی، بۆ شهوئی له گهل ههواو مه بهستی نهواندا بگونجی.

زومه خشه ری ده فهرموئ: نه صلی که لامه که بهم جوړه یه: ﴿وَيَغْوَها عوجاً﴾ ههول ده ده ن خواریو خێچی بخه نه ناویانه وه، ریبازی خواریو خێچ به ریبازی خودا له قه له م بدهن، نه گینا ریبازی خودا راستو دروسته و لادان له حهقی تیدا نیه.

هه ر له م روانگه یه وه یه: که نه مپۆ هه ندیک له به ناو موسولمانه کان لاسایی کافره کانی سهرده م ده که نه وه ده لێن: یاساکانی ئایین له بواری خودو و جینایاتدا زۆر توندروئ تیدایه، زۆر رهقو توندو تیژه وه به کاری نه م رۆژگاره نایه، ده لێن: یاساکانی ئیسلام بۆ شهو عهره به ده شته کیانه ی شهو سهرده مه کۆنه گونجاو بووه، به لام هه رگیز شیاوی شهو نیه بکریته یاسای گه لێکی پیشکه وتوو یان نیمچه پیشکه وتووئ نه م رۆژگاره. به راستی چه واشه کارییه کی بی عهقلانه یه و بیرو بۆچونیک بۆشو بی بایه خه و درۆیه کی شاخداره. بۆیه پهروه ردا گار له شوینیک تردا ده رحهق به نهوانو هه موو دوپرو چه واشه کاریک ده فهرموئ: ﴿كبرت كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا كذباً﴾ الکهف/ ۵.

کارنه کردن بهو حوکه ئیسلامیانه و پاشگوئ خستنیان سهری کیشا بۆ زۆر بوونی تاوانو سته و شهو هتا: بهرده وام له هه موو شهو شوینانه ی حوکه ئیسلامی تیدا کار پێ ناکرێ تاوانی کوشتن و دزی و رفاندن و تالان و برۆ... هتد رۆژ له دوا ی رۆژ له زیادبوون دایه. شهو هتا به گوێره ی ناماری ره سمی و حکوومی له ولاتیکی وه کوو به ریتانیادا له هه ر چرکه یه کدا پانزه هه زار تاوان نه نجام ده ده ری، هه لبه ته له نه مریکا دا ریژه که زۆر زۆر تره.

شهو مولحیدو لاسا که رانه وانه یان نازان، یان خو یان نه زان ده که ن: که شه ریه تی ئیسلام شه ریه تو یاسایه که هه رگه لو نه ته وه یه ک پابه ندی بی

به خته وه ره شه وه تا عهره به کان شه و ماوه یه ی پابه ندی بوون رووی جیهانیان
 گوپی، ماوه یه کی زور فرمانپه وایی جیهانیان کرد، نمونسه ی عه داله تکاری و
 تاوه دانکردنه وه و زانسته خوازی بوون، سته و سته مکارانیان قه لاجو کرد،
 ته خته کورسی کیسراکانو قه یصهره کانیاان ژیرو زه بهر کردن، ولاتیان خسته
 ژیر رکینی خویانه وه و به وپه ری لیها توویی و لیزانیه وه فرمانپه وایی جیهانیان
 کرد، هه تا ورده ورده گیانی نایینیان کریو، فرمانو جله و گیرییه کانی
 قورنانیان پاشگوئی خستن، نیت به و هویه وه خودا زه لیلی به سهردا هیانزو
 سهره ری لی کردن به زه لیلی و، خوشی و نازادی لی کردن به نه گبه تی و
 نه هامه تی، شه دابو نهرتی خودایه، زه وی دبه خشی به که سانیک راستال
 بنو بزائن ره دامی بینن، به خویان بچارین، به گویره ی زانسته یاسای ژیان
 هه لسو که وت بکن. هه کاتی له و یاسا و نیظامه لایان داو به گویره ی
 شه سباب هه لسو که وتیان نه کردو گوئی بیسی فرمانو نه هیه کانی خودا نه بوون
 شه و حالیان به و حاله ده گا که نیستا موسولمانان تی بی که وتوون: روژتیک
 شه نفال ده کرین، روژتیک ده ره ده رو روژتیک کیمیا بارانو. روژتیک جینوسایدیان
 ده رحه ق به کار ده هیترئی چا و گپرائیک به حالو وه زعی فله ستینیه کانو
 کورده کانو کشمیرییه کانو کوسوفوئی به کان... هتد که به ناو موسولمانو
 پیناسه ی موسولمانیان هیه. شه راستیه مان زیاتر بو ناشکرا ده کن.
 هه کاتی موسولمانان به خویاندا چونه وه و سهرله نوئی خویان ریک خسته وه و
 رابونه وه و به گویره ی بهرنامه ی خودا هه لسو که وتیان کرده وه، قورن
 ده ستورو یاسایان بو (لا اله الا الله محمد رسول الله) درو شیمان بو،
 بیگومان هه مان سهره ری و نگینو فرمانپه وایی به یان بو ده گهرپتسه وه،
 سهرله نوئی دهنه وه به خاوه ده سه لاتو فرمانپه و له سهر زه وی وه کوو
 په ره ردگار ده فرمانوی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
 عِبَادِي الصَّالِحُونَ﴾ الانبیاء/ ۱۰۵.

نه مجار بی نه وه سهر سیاقی نایه ته که: که دواي باسکردنی سی ره وشته کانی کافره کان ده فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نهو کافرو موشریکانه ی نه وه ره وشتیان له گومپایی به کی دوور له حه قدان، له نه زانی و نه فامی دا ده ژین، هومیدی نه وه یان لی ناکری بی نه سهر ریگای راستو په سندا!

نه مجار دواي نه وه ی په روه ردگار مه به سته کانی قورثانی باسکردنو کاریگری قورثانی له بواری هیدایه تدا شی کرده وه، نه وه رون ده کاته وه: که قورثان هۆکاریکی ناسانو بهیده سته بۆ هیدایه تدان، چونکه به زمانی قوره یش: که سهره تا بانگه وازی نه وان کراوه و زمانی زگماکی پیغه مبه ر نیتردراوه. نه مه ش نیعمه تیکی گشتی به بۆ ناده میزادو هه موو پیغه مبه ریک به زمانی گه له که ی شهریه تو یاسای بۆ نیتردراوه. بۆ نه وه ی پیغه مبه ره که بتوانی خه لکه که حالی بکاو رزگاریان بکا.

بیگومان هه زره تی موحه ممه د ﷺ به زویانی گه له که ی ره وانه کراوه (هه رچه نه ده پیغه مبه ری هه موو ناده میزاده) چونکه ته قدیری خودا وه هابووه: که گه لو نه ته وه که ی سهره تا موسولمان ببزو نه وان په یامی نیسلام بلاو بکه نه وه و ببه هه لگری نه و نایینه و بانگه وازی نیسلام بۆ هه موو گه لو نه ته وه کانی سهر زه وی.

وه کوو ناشکرایه ته مه نی پیغه مبه ر ﷺ ته مه نیکي مام ناوه ندی بوو، له لایه ن په روه ردگار وه فه رمانی پی کرابوو که سهره تا بانگه وازی گه لو نه ته وه که ی بکا، نیوه دوورگه ی عه ره ب له کوفرو شیرک پاک بکاته وه، نه و ناوچه به بکاته لانه ی نیسلام له وئیه نایین به ناو ولاتاندا په خش ببیته وه. له و مه لبه نه وه بانگه وازی نیسلام ده ریچزو به ناو دنیا بلاو ببه وه.

ئووی به فیعلی روی دا ئووبوو قهزاو قهدهری خودا وای هیئا کاتیئک
نیوه دوورگهی عه رب له کوفرو بیدینی پاک کرایه وه، پیغه مبهەر ﷺ گیانی
پاکی سپاردو بۆ لای پهروزدگار گهراپه وه!!

سوبحانه لالا! له شکری ئیسلام له لایهن پیغه مبهەر وه به سهرو کایه تی
ئوسامهی کورپی زهید ریک خرابوو بۆ پهلاماردانی دهووربهری نیوه دوورگهی
عه رب، هیشتا سوپا بهرئ نه کهوت پیغه مبهەر ﷺ گیانی سپارد.

هه رچه نده پیغه مبهەر ﷺ پیش له دونیا ده رچوونی به نامه بانگه وازی
ئاراستهی هه ندئ گه لو نه ته وه کرد له ده ره وهی نیوه دوورگه بۆ موسولمان
بوونو چه سپاندنی ئه و راستیه: که په یامه کهی گشتی به بۆ هه موو که سه و
پیغه مبهیری سه رجهم ئاده میزاده و خاته می پیغه مبهرا نه!

ئووی: که خودا ته قدییری کردبوو، ئووی: که له گه ل سروشتی ته مه نی
ئاده میزاددا ده گونجی و گونجا، ئووبوو پیغه مبهەر ﷺ گه لو نه ته وه کهی خۆی
به زمانی خۆیان ته بلیغ کردنو ئه و نه مانه تهی خسته سه رشانی ها وه لانی و بۆ
ئووی ئه وان به ناو دونیادا بلاوی بکه نه وه.

که وای چ درایه تیه ک نیه له نیوان ئه وه دا: که پیغه مبهرایه تیه کهی
گشتی به بۆ سه ر هه موو ئاده میزاد نیردراوه و په یامه کهشی به زویانی گه لو
هۆزه که یه تی!!

له لایه کی تره وه پیغه مبهەر ﷺ که نیردراوه بۆ سه ر هه موو ئاده میزاد
به گشتی، کۆمه لگای ئاده میزاد جۆره ها گه لو نه ته وه ن به صه دان زوبان
ئاخوتن نه نجام ده دن، نه مانه زمانیان جیا به و زۆر گه لو نه ته وهی وا هیه
به چه ند زوبان قسه ده کهن، ئه م کۆمه ل له ئه و کۆمه ل ناگا. زمانی ئه م به شه
له گه ل زمانی به شه کهی تر جودا وازه. ده ی که وای ناردنی پیغه مبهەر ﷺ
به زمانی زگماکی خۆی به زمانی نه ته وه کهی زۆر باشتره له وهی که به زمانیکی
تر بنیردرايه. چونکه گه لو نه ته وه کهی لی حالی ده بنو په یامه کهی وه رده گرن

بۆ خاوهن زمانه کانی دی شی ده که نه وه و تییان ده که یه نن وه کوو چۆن بۆ خۆیان تیی ده گهن!

ئه گهر قورئان به زمانی ئه وان نازل نه کرایه که سه ره تا قورئان یان بۆ نێرداوه و یه که مجار **خیطابیان** ناراسته کراوه، به لکوو بۆ هه موو گه لو نه ته وه یه که به زمانی خۆیان قورئان بنێردرایه، ئه وه ده به وه جیگای ئیختیلاف و دووبه ره کی و ده رگای کێشه و نیزاعی ده کرده وه. چونکه ئه وه کاته هه ر گه لو نه ته وه یه که ئیدیعی مانای وایان بۆ قورئان ده کرد: که ئه وه یتریان تیی نه گا، ته حریف و ته صحیفی وای تیدا پهیدا ده بوو به هۆی داوای پرپووچی ره که زه برستانی هه ر گه لو نه ته وه یه که که به هیچ شی وه یه که له قورئان نه چی و هیچی به سه ر هیه چه وه نه بی..

ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ هُمْ: ئیمه هیچ پیغه مبه ریکمان له پیغه مبه ران نه ناردوه ئیلا که ناردومانه به زمانی نه ته وه که ی خۆی ناردومانه و په یامه که ی به زویانی ئه وان بووه، بۆ ئه وه ی تییگه زو بزانه چیان پی ده گو ترئ: له فهرمان و نه هی و نامۆزگاریه کانی حال ی ببنو به لگه یان به ده سه ته وه نه می نی، رۆژی قیامه ت نه لئین: لی ی حال ی نه بووین و نه مانزانیه!

ئه مجار دوا ی ئه وه ی په روه ردگار ئه وه ی رون کرده وه: که ئاده می زاد بیانووی ئه وه یان نیه: بلئین: ئیمه ، له شه رعه ته که حال ی نه بووین. باسی ئه وه ده کا: که هیدایه تو گو مپایی به ده سه ت خودا خۆیه تی: ﴿فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ واته: دوا ی گه یان دنی پیغه مبه ر بۆ په یامه که ی ئاده می زاد ده بنه دوو تاقم، به شیکیان خودا هیدایه تیان ده داو دل یان به نووری ئیسلام رۆشن ده کاو شوین هه ق ده که و نوو ریبازی راست ده دۆزنه وه: کۆمه لیکیشیان به هۆی تاوان و بی دینی دل یان به په رده ی گو مپایی داده پۆشرئ و

حق ناسن، نه مانه هه موویان به قهزاو قهدهری خودا دینه جی و هه رچی خودا برپاری له سهر دابی گه پانه وهی نیه.

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ پهروهردگار بالادهستهو هیچ شتیك نیه بتوانی بهرهنگاری ویستی خودا بکا، داناو لیزانه له کاره کانیدا، شتیك ناکا بی حکیمهت بی پیچهوانهی یاساو سونهنی خودا بی لهبونهوهردا، چونکه خودا لهبونهوهردا یاساو نیظامی خۆی ههیهو هه موو کاتیك به گویرهی سونهنی خۆی کار دهکا.

نهم نایهته ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ رهندانه وهی کۆمهلی قهدهرییه کانه ده ربارهی کاریگری مهشیتهت. ههوالدانه بهوه: که گومرپابوونو هیدایهت له خوداو هن، واته: خودا به ویستی خۆی که سیکی بوئ گومرپای بکا گومرپای دهکا، که سیکیشی بوئ هیدایهتی بدا هیدایهتی دهدا، به گویرهی ناماده باشی ئاده میزاد بو گومرپابوون یان بو هیدایهت وهرگرتن، نه وهی له سهر پیغه مبههر پیوسته گه یاندنی په یامه که یه تی و شیکردنه وهیه تی بو خه لکه که. ئهرکی هیدایهتدانی له سهر نیه، هیدایهتدان به دهست خودایه به گویرهی قهزاو قهدهری خۆی!

زومه خسهری دهلی: مه بهست به (ئیضلال) گومرپاکردن: نه وهیه: خودا وازی لی بیئی و لوطفو که ره می له گهل نه بی، مه بهست به هیدایهتدان: توفیقدان و لوطفو که ره میه تی. له گهل به بنده کانی دا.

ریوایه تکراره روژیک له روژان، نه بو به کرو عومهر له گهل کۆمه لیك له هاوه لان ﴿﴾ به ره و مالی پیغه مبههر ﴿﴾ رویشتن دهنگیان بهرز کردبوه وه، پیغه مبههر ﴿﴾ فرمووی نهم دهنگه دهنگه چیه؟ هه ندیک له هاوه لان وتیان: نهی پیغه مبههری خودا! نه وه نه بو به کره دهلی کرداری چاکه مان له خوداو هیهو خراپه کان له خۆمانه وهیه. عومهریش دهلی: چاکه و خراپه ههردوکیان له خوداو هن. پیغه مبههر ﴿﴾ له رایه که ی نه بو به کر حالی بوو رووی وهرگپرا

به جۆریك له ده مو چاوی دا روه رگپرانه كه دیار بوو، نه مجار روى كرده
 عومهر و له هه لوێستی نهویش حالى بوو، پێخۆشبوون به روخساری
 موباره كیه وه دیار بوو! پاشان فهرمووی: ئیستا ناوانتان ده كه م بهو شیوهیهی
 ئیسرافیل له نێوان جویرائیل و میکائیل دا ناوانی كرد: نهی عومهر! جویرائیل
 وه كوو تۆی گوت. میکائیل ویش وه كوو قسهی تۆی گوت: نهی نه بو به كر.
 ئیسرافیل وای حوكم له نێوان دا كردن: كه قه زاو قه دهر خێرو چاكه و شهرو
 نه گبه تی هه مووی له خودا وهیه. نه مهش ناویژی كردنی منه له نێوانتان دا.

نیمام فخره دینی رازی پاش نهو هی كه ده لێ: ناگونجی وای مانا بکهین
 بلێن: مانای وایه: خودا كوفر له ئاده میزادا ده خولقی نیی.. سی ته ئویل بو
 نایه ته كه ئاراسته ده كا:

۱- مه بهست به (ئىضلال) گومرا كردن، حوكمدان به وهی كه فلان
 گومرا به نه ك گومرا كردن.

۲- مه بهست به (ئىضلال) بریتی بێ له لادانیان له ریگهی به ههشتو
 روتیکردنیان بو ریبازی دۆزهخ. هیدایه تیش بریتی بێ له شاره زایی کردنیان بو
 ریبازی به ههشت.

۳- پهروه ردگار: كه بهندهی گومرا بووی واز لێ هینا وه كوو نهو وه وایه
 گومرای كردبێ، هیدایه تدرایش به كه به لوطفی خۆی یارمه تی داوه وه كوو نهو
 وایه هیدایه تی دا بێ.

به كورتی پهروه ردگار زۆره ملی له به ندکانی ناكا بو ئیمانز و كوفر،
 ئاده میزاد به كافری دروست ناكا، قهت كو فرو پیدینی له ئاده میزادا دروست
 ناكا. كه وابێ مه بهست به (ئىضلال) و (هیدایهت) رونکردنه وهی ریبازی شهرو
 ریبازی خیره.

نهرکی سهرسانی جه زه تی موسا بهرام بهر گه له که یی و
ناموزگار یکردنی بویان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذِخُّوكُمْ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُورًا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

له وه پيش پهروه دگار نه وهی به یان کرد: که موچه ممه دی کردوه
به پیغه مبهرو رهوانه ی کردوه بو نه وهی ناده میزاد له تاریکی گومراییی رزگار
بکا بو رونا کایی نیسلامو رهوانه کردنه که ی خپرو پیروزییه بو گه له که ی.
نه مجار به شوین نه وه دا سهرگورشته ی موسا ده گیر پته وه، ههروه ها چپروکی
ته فسیری رهوان (۱۸۱)

پيغه مبه رانى تريش ده گيرپي ته وه له گه له گه له كانيان دا بو ناماژه كردن له سهر
 نه وه: كه مبه ست له ناردنى پيغه مبه ران يه كي كه وه هم مو پيغه مبه ران بو يه ك
 نامانج نيرد راون: نه ویش رزگار كردنى ئاده ميزاده له گومپايى بو روناكايى و
 ههروه ها دل دانه وهى پيغه مبه ره و وره پيدانيه تى بو خوراگرتن له سهر نه زيه تدانى
 گه له كه و رينمونى كردنيه تى بو هه لسو كه وت كردن له گه ليان دا به شي وه يه كى
 گونجاو. ده فهرموى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ واته: وه كوو چۆن تو مان ره وانه كردوه ئه ي موحه ممه دا!
 نامه مان بو ناردوى بو نه وهى خه لك له گومپايى رزگار بكه ي بو روناكايى!
 هه ره بهو شي وه يه موسامان كرده پيغه مبه ره و ره وانه مان كرد بو سهر گه لى
 جوله كه وه نو مو عجزه مان پيدا و فهرمانمان پى كردو پيمان گوت: كه
 گه له كه ت له تاريكى گومپايى به وه رزگار بكه بو روناكى، واته: بانگيان بكه
 بو ريبازى خيرو چاكه، بو نه وهى له و گومپايى و سهر لى شي و اوى يه دا
 نه مي ننه وه، بكه و نه سهر ريبازى خودا په رستى و هيدايه ت و روناكايى تيمانو
 باوه ره به پهيامى خودا!

﴿وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ناموزگار ييان بكه به و رودا وانه ي له روژانى خودا
 هاتو نه جى، هه مو روژيك روژى خودان، وه لى لي ره دا مبه ست نه وه يه:
 ناموزگار ييان بكا به و روژانه ي كه به نيسبته ئاده ميزاده وه يان به نيسبته
 هه نديكي شان وه روژى تايبه تين: له م رو وه كه رودا وى گه و ره و ناوازيان تيدا
 رودا وه، نه و رودا وه سهرنج راکيشانه ي به سهر گه لو نه ته وه كانو
 پيغه مبه ره كانيان دا تپه رپوه، جا رودا وه كان نيعمه ت و خوشى بويوون يان
 نيعمه ت و عه زابو نه گبه تى بووين.

يان (ايام الله) به مانا نيعمه ته كانى خودايه، واته: نيعمه ته كانى خودايان
 بير به پي نه وه كه به سهرى دا رشتن، له ژير چنگى فيرعون رزگارى كردن له چنگ
 زه برو زه نگو سته مى نه و مله و ره ده رى هينان، ده رى ي بو شه ق كردن،

دوژمنى ملهوپرى خنکاندن، هه وری بۆ کردن به سیبهر، مه نزو سه لوی بۆ نادنه خوارى...هتد.

بیگومان هه زه تى موسا به دلسۆزى لى برا بۆ نامۆزگار یکردنى گه لو نه ته وه کهى به رۆژانى گرننگ که به سهر خویاندا تیپهرى، هه روا ئهم رۆژانه ی که به سهر گه لو نه ته وه کانى تردا تیپه رپوون؛ رۆژانى گه لى نووچو گه لى عادو گه لى ئه هوودو ئه وانیه لهدوا ئه وانیه هاتن هه مووی وه بیر هیئانه وه بۆی باسکردن.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بیگومان لهم یادخستنه وه وه بیر هیئانه وه دا به لگه ی زۆرو زه به نده هه ن له سهر تاكو ته نهایی خوداو ده سه لاتو توانای بى سنوورى بۆ که سانیك له کاتى به لاو ناخۆشى دا خوگرو پشو دريژن، له کاتى نيعمه تو خۆشى دا سوپاسگوزارو شوکرانه ژميرن.

له سه حیحى بوخارى دا هاتوه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تى: (ان امر المؤمن كله عجب، لا يقضى الله له قضاء الا كان خيرا له ان اصابته ضراء صبر فكان خيرا له، وان اصابته سراء شكر، فكان خيرا له) بیگومان نیشى موسولمان هه مووی سه رسوپه ینه ره، هه ره زاو قه ده ريك خودا بۆی بریاردا بۆ ئه و خیره؛ چونکه نه گهر ناخۆشى تووش بوو سه بر ده گریو بۆی ده بیته خیر، نه گهر خۆشى تووش هات، سوپاسگوزار ده بیو بۆی ده بیته مایه ی خیر. قه تاده ده فهرموئى: چاک به نده یه که نه و که سه ی که تووشی به لا ده بیو خو ده گریو که ده که ویتته خو شیه وه سوپاسگوزاره. که وایی پیویسته موسولمان خاوه ن سه برو خاوه ن شوکر بى، له کاتى به لاو ناخۆشى دا سه بر بگریو له کاتى خۆشى دا شوکرانه ژمير بى.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَكُمْ﴾ نه ی پیغه مبه رى خو شه ویست! نه وه بۆ گه لو نه ته وه که ت بگیه ره وه: کاتیك موسا

به گهله که ی خوی وت: نهی نه ته وه کهم! یادی نهو نیعمه ته ی خودا بکه نه وه به سهر خۆتان دا: که له فیرعه ونو دارو دهسته که ی رزگاری کردن، یادی نهو رۆژگاره بکه نه وه که فیرعه ون نهو په پری سزاو عه زابی پی ده چیژتن، نه رکی قورسو کاری له توانادا نه بووی لی داوا ده کردن، نیرینه کانی سهرده برین، میینه کانتانی بۆ ده هیشتنه وه. نه مهش سزادانیکی به نیشرو تاقیکردنه وه یه کی گه ووره بوو خودا رزگاری کردن له دهستی نهو سته مکاره مله وړه!

﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له وهی بۆتان باسکراو خۆیندرایه وه تاقیکردنه وه یه کی خودایی بوو؛ چ له حالئ ناخۆشیو ته نگانه داو چ له حالئ نیعمه تو خۆشی دا، بۆ نه وهی شاده میزاد بزانی ناخۆ شوکرانه ژمیړه یان کوفران ده کا. وه کوو له شوینیککی تردا ده فهرمووی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تَرَجِعُونَ﴾ الانبیاء/۳۵. یان ده فهرمووی: ﴿وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ الاعراف/۱۶۸.

به کورتی :

نایه ته که ناماده ی نه وهی تیدایه: که پتویسته شاده میزاد له ژیا نی دونیای دا له نیوان دوو حال دا بی. یان صابیرو خۆراگر بی، یان شوکرانه ژمیړو سوپاسگوزار بی. چونکه شاده میزاد له ژیا ن دا یان له ته نگانه و ناخۆشی دایه، ده بی خۆراگر بی، یان له خۆشی دایه، ده بی سوپاسگوزار بی.

کات لهم ژیا نه له زیر به نرخ تره، ههر کاتی ماوه یه کی ژیا نمان به بی هوده پروا خزمه تیککی نایینو نیشتمانو کۆمه لگای تیدا نه که یین. مانای وایه کوفرانی نیعمه تمان کردوه هه لمان له کیس خۆدا وه، په ندمان له رابوردو وهر نه گرتوه!!!

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ نهی نه ته وهی نیسرائیل! یادی نهو رۆژه بکه نه وه که خودا پی ی راگه یاندنو فهرمووی: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ته گهر شوکرانه ژمیړی نیعمه ته کانه بن، سوپاسم بکه ن، زیاتر نیعمه تی خۆمتان

به سهردا ده رۆژنم. ئیمامی بوخاری له نه نه سه وه فهرموده یه ک ریوایه ت ده کا ده فهرموی: (ومن اٰلهم الشکر لم یحرم الزیاده) که سییک شوکرانه ژمییر بی خدا به رۆژ نیعمه ته کانی بو زیاد ده کا.

﴿وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ﴾ خو نه گهر کوفرانی نیعمه ته کانم بکه ن، سپله یی ده ربیرن له جیاتی شوکر. ﴿اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ﴾ سزای من زۆر به تیشو نازاره؛ له دونیادا به لئ ستاندنه وه ی نیعمه ته کازو له قیامه تدا به نازاردانی توندو تیژ له سهر سپله یی به که یان. وه کوو له فهرموده یه کی چه سپاودا هاتوه حاکم له شه ویانه وه ریوایه تی کردوه ده فهرموی: (ان العبد لیحرم الرزق بالذنب یصیبه).

ئه مجار پهروه ردگار شه وه روون ده کاته وه: که سوودی شوکرانه ژمییری زیانی سپله یی و کوفران ده گهریته وه بو سوپاسگوزاره که یان بو سپله پینه زانه که. ده فهرموی: ﴿وَقَالَ مُوسٰی: اِنْ تَکْفُرُوْا اَنْتُمْ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَفِیْرٌ حَمِيْدٌ﴾ جا کاتییک هه زه تی موسا دیارده ی کوفرو عینادی له گه له که ی بین، مه بده ئیکی بنه ره تی له ناییندا راگه یاندو وتی: نه گهر ئیوه ئینکاری نیعمه ته کانی خودا بکه ن ته نانه ت ئیوه شو هه رچی له زه وی دا هه یه به ناده میزادو جندۆکه وه کوفرانی نیعمه ته کانی خودا بکه ن، شه وه بیگومان چ زیانییک به خودا ناگه یه نن، چونکه خودا بی ئیحتیاجه له سوپاسی به نده کانی. خودا بزۆزی سوپاسکراوه با خه لکان کافرو سپله بن، وه کوو له شوئینیکی تردا ده فهرموی: ﴿اِنْ تَکْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِیٌ عَنْکُمْ﴾ الزمر/٧. یان ده فهرموی: ﴿فَکْفُرُوْا وَقَوْلُوْا وَاسْتَغْنِی اللّٰهَ، وَاللّٰهَ غَنِیٌ حَمِيْدٌ﴾ التغابن/٦.

ئیمامی موسلیم له صه حیحه که ی دا له شه بو زه ره وه فهرموده یه کی قودسی ریوایه ت کردوه ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ له پهروه ردگار وه ده گهریته وه ده فهرموی: شه ی به نده کانم! نه گهر به رودواتان، ئاده میزادو جندۆکه تان هه مووتان له سهر شیوه ی به ته قواترین دلی پیاویک بن، هیچ له خودایه تی و خاوه نیه تیم زیاد ناکا، شه ی به نده کانم! نه گهر به رودواتان، ئاده میزادو جندۆکه تان له سهر شیوه ی گونا هه بارترین دلی پیاویک بن، هیچ خودایه تی و

خاوه نیه تیم کهم ناکا. نهی بهنده کانم! نه گهر بهرودوتان؛ ناده میزادو
جندو که تان لهو شتی کدا راوهستن داوام لی بکمنو پیویستی هه موانتان دابین
بکه م له خه زینه م هیچ کهم نابیته وه مه گهر به نه ندازه ی نه وه ی ده رزییه ک
بخه یه ناو ده ریا وه ده ری بینیه وه چهند لهو ده ریا یه کهم ده بیته وه ههر
نه وه ندesh له خه زینه ی من کهم ده بیته وه.

برئی هه وال و سه رگورشته ی پیغه مبه رانی پیشو

له گهل گه له کانیا ن دا

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي آفْوِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ، وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١﴾ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِ اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

قَالَ لَهُمْ رَسُولُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿ ۱۱ ﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَضَرِّبَكَ عَلَىٰ مَا ءَاذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

﴿ ۱۲ ﴾

ئهم کۆمهله نایه ته بیرخستنه وهیه بهو رۆژگارانهی که خودا تێیاندا
تۆلهی له نه ته وه سه ره قو به درۆخمه وه کان ستاندوه، واته: دواى ئه وه ی
پهروه دگار باسی ئه وه ی کرد: که موسا داواى له قهومی خۆی کرد: که یادی
نیعمه تو به خششی خودا بکه نه وه به سه ریاندا؛ ئه وه هه موو ناخۆشی و
به لایانه ی له سه ر لابرده ن، ئه وه هه موو خه پنه و بیره ی به سه ردا رژاندن، به لێنی
پێ دان نه گه ر شوکرانه ژمیر بن بۆیان زیاد بکا، نه گه ر سه پله و پێ نه زان بن
سزایان بدا، نه مجار سه رنجی ئاده میزاد راده کیشی بۆ گه فته گۆی ئیوان
په یغه مبه رانی په یشوو گه له کانیا ن روداوو به سه رهاتى گه له رابوو رده کانیا ن
وه بیره دینیته وه.

ده رباره ی خه یابى نایه ته کانی ئیره ئایا ئاراسته ی کێ کرارنو کێ
مه به سه ته؟ چه ند رایه ک هیه:

ئیه نو جه ریری طه به ری ده فه رموی: ئهم نایه تانه له ته واو که ری قسه کانی
حه زه رته ی موسانو خه یابى ئه وه بۆ نه ته وه که ی تا بیانترسینی له وه ی تووشی
ئاکامی به سه رهاتى گه له په یشینه کان نه بن.

ده شگونجى خىطايىكى تازهى خودا بى بۆ نه تەوہى موسا و نه تەوہ کانى تر بۆ ئەوہى بە سەرھاتى گەلە پيشينه كانيان وەبىر بخاتەوہ. مەبەستيش پەندو عىبەرەت وەرگرتن بى.

رازى دەفەرموى: خىطابە كە بۆ ئۆمەتى پىغەمبەرى ئىسلامەو مەبەست پەندو عىبەرەت وەرگرتنە، ئىبنو كەئيرىش راىەكى لەم جۆرەى ھەيەو دەفەرموى: وادىارە خىطابە كە بۆ ئۆمەتى ئىسلامە چونكە گوتراوہ: چىرۆكى گەلى عادو ئەموود لەتەوراتدا نىن. جا ئەگەر ئەم ئايەتانەى ئىرە تەواو كەرى كەلامى ھەزەرەتى موسا بوونايە بۆ گەلەكەى دەبوايە: ئەم دوو چىرۆكە لەتەوراتدا بوونايە.

﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ نايە بۆتان نەھاتوہ ھەواڵو سەرگورشتەى ئەو گەلو نەتەوانەى لەپيش ئىوہدا ھاتوونە گۆرەپانى ژيانەوہ: كە ئەوانيش گەلى نوح و عادو ئەموودو ھى تريس بوون لەو نەتەوانەى پىغەمبەرانيان بەدرۆخستەوہ، خودا نەبى كەس نازانى ژمارەيان چەندە؟

جا ئەو گەلو نەتەوانە ﴿جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پىغەمبەرە كانيان ھاتوونە ناويان بە موەجىزەو بەلگەى جۆراو جۆرەوہ، موەجىزەى ئاشكراو سەرەنج راكيشيان نيشانى گەلو نەتەوہ كانيان داوہ، موەجىزەى وا كە راستى پىغەمبەرەيەتيە كەيان بچەسپىنى، ھەموو پىغەمبەرىك رىگای ھەقو راستى بۆ نەتەوہ كەى روون كردۆتەوہ ھەولى داوہ لەگومرايى كوفرو بىدينى رزگاريان بكا بۆ روناكى ئيمانو باوہر.

﴿فَرَدَّوْا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ﴾ بەلام ئەو گەلو نەتەوانە، پەنجەى رقو كىنەيان لى گەستن، دژايەتيان كردن، بەپەندو ئامۆزگاريە كانيان پەست بوون، وەكوو چۆن موشرىكە كانى ەھرەب دژايەتى پىغەمبەريان كردو پەيامى ئىسلاميان رەت كردەوہو پەنجەى رقو كىنەيان لى گەستن وەكوو

له شوینیکی تر دا ده فمر موی: ﴿عَضُّوا عَلَیْکُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغِیْظِ، قُلْ: مُوتُوا بِغِیْظِکُمْ...﴾ (الایة) آل عمران/ ۱۱۹. مه به ست نه وه یه: نه و گهلو نه ته وانه پیغه مبه ره کانیاں به درو خسته وه، گالته یان پی کردن، ئیمانیاں پی نه هینان. نه بو عوبه یده و نه خفه ش ده لئین: عه ره ب هه کاتئ کابرایه ک وه لامی که سیکی نه دایه وه و بیده نگ بو پی ده لئین: (قد رده یده فی قیه)!! واته: به دروی خسته وه و قه شمهری پی کرد.

﴿وَقَالُوا: إِنَّا كَفَرْنَا﴾ به پیغه مبه ره کانیاں گوت: ئیمه برپا به په یامه که تان ناکه یین، پیمان وایه نه و موعجزاتانه ی نیشانی ده دن به لگه ی راستی پیغه مبه رایه تی ئیوه بی. ﴿إِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾ ئیمه شکو گومانمان هه یه ده رباره ی نه و په یامه ی بانگه وازیمان ده که ن بو لای: که ئیمان به خودایه، برپا به تاکو ته نهایی په روه ردگاره، شوینکه ووتنی نه و شهر یعتو یاسایه ی هیئاوتانه! هه رچهند بیر ده که ینه وه ناتوانین ده س به رداری بیرو باوه ری خو مان بینو شوین ئایینی ئیوه بکه وین.

به کورتی :

نه وانه ئینکاری پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره کانیاں ده که نو دلنیاں که په یامه که یان راست نیه، چونکه نه و یاساو شهر یعته ی هیئاویانه جیگای گومانه.

نه مجار پیغه مبه ره کانیاں ره دیان دانه وه و سه ریان سوپما له و وتارو هه لو یسته نه حمه قیانه یانو ده فمر موی: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ: أَفِي اللَّهِ شَكٌّ؟﴾ پیغه مبه ره کانیاں پیان گوتن: ئایا ئیوه له هه بوونی خودادا گومانتان هه یه! سهیره ئیوه چو ن گومانتان له هه بوونی خودادا هه یه، خو فطره تی ئاده میزاد خو ی شایه ته له سه ر بوونی خودا، دان به هه بوونی خودادا ده نی هه رکه سیکت تو زیکت عه قلو فامی هه بی دان به هه بوونی خودادا ده نی، زور به ی گهلو ته فسیری ره وان

نه ته وه کان نیعتیراف به هه بوونی خودا ده کهن، وه لی له گهل خودادا شتی تر ده پرستن پتیا وایه: به ندایه تیکردن بۆ ئهو خودا درۆزنانه له خودای گهروه بالا ده ستیان نزیک ده کاته وه.

به لگهی فیطره تو به دیه پنان هدی له سهر وجودی خودا:

۱- به لگهی فیطره ت به فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ چه سپاوه، نیبنو عوده ی بهرانی و به یه قی له نه سوهدی کوری سه ریعه وه ریوایه ت ده کهن: که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (کل مولود یولد علی فطره فابواه یهودانه او ینصرانه او یمجسانه) هه موو زارۆکیک که له دایک ده بی به سروشت خودا په رسته، پاشان باوکتو دایکی ده یکه نه جوله که یان فه له یان ناگر په رست.

۲- به لگهی خه لۆو به دیه پنان: ئهو شتیکی هه ست پیکراو و ناشکرایه. ده فهرموئی: ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خودای مه زن به دیه پنه ری ئاسمانه کازو زه وییه. واته: ئیوه چۆن گومانستان له وجودی خودادا هیه؟ له کاتی که ئا ئهو زاته به دیه پنه ری ئاسمانه کازو زه وییه، له نه بووه ئهم بوونه وه ره ی بهو شیوه ریکتو پیکی به هینا وه ته دی. پهروه ردگار و پرای ئه وه ی به دیه پنه رو خاوه ن ده سه لات، ته وای سۆزو به زه ییشی هیه بۆ به نده کانی، ههر له روانگی ئهو ره حمه ت و میهره بان یه وه یه تی: که ﴿يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ دُنُوبِكُمْ﴾ بانگه وازی ئیوه ی ئاده میزاد ده کا نیمانی پی به پین شوین په یامی پیغه مبه ره که ی بکه ون، بۆ ئه وه ی له قیامه تدا له بری تاوانتان خوش بی، ئهو تاوانانه ی په یوه ندی به خودا وه هیه، نه ک ئهو تاوانانه ی په یوه ندیان به مافی ئاده میزادانی تره وه هیه.

تییینی ئه وه ده کری: له قورئاندا ههر کاتی: باسه که باسی لیخۆشبوونی تاوانی کافره کان بی وشه ی (مِنْ) که بۆ ته بیعضه به کار ده هیئری. له ههر شوینی که ئا باسه که باسی لیخۆشبوونی تاوانی موسو لمانان بی وشه ی (مِنْ) ناهیندری.

نمونه ی یه کهم وه کوو ﴿وَاتَّقُوا وَاطِيعُونَ يَغْفِر لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ نوح/۳-
 ۴. یان ده فرموی: ﴿يَا قَوْمَنَا اجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِر لَكُمْ مِنْ
 ذُنُوبِكُمْ﴾ الاحقاف/۳۱. چونکه ده باره ی ئیمان له گه لیان ده دوی.

نمونه ی دووهم وه کوو ده فرموی: ﴿قُلْ: اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
 يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَرِيغْفِر لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ آل عمران/۳۱. یان ده فرموی: ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
 اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ، يَغْفِر لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ الصف/۱۱-۱۲. چونکه لییره دا
 لیخوشبوونه که روده کاته تاوانه کان.

﴿وَيُؤْخِرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ دواتان ده خا بۆ کاتیکی دیاریکراو واته:
 بانگموازیتان ده کا که ئیمانی پی بهینن، بۆ نه وه ی له بری تاوانتان خوش بی
 که له پیش ئیمانیه ئانتان نه نجامتان داوون ههروه ها دواتان بخا بۆ کاتیکی
 دیاریکراو له زانیاری خوی دا که کۆتایی هاتنی ته مه تانه نه گهر ئیمانی پی
 بهینن، نه گینا خیرا به هیلاکتان ده باو سزاتان ده دا. کهوابی ئیماهیئان دوو
 نیعمه تی لی ده ده ست دین: یه کیکیان لیخوشبوونی تاوانه یه کیشیان مۆله تدا نه
 تا کۆتایی ته مه ن.

ئه مجار پهروه ردگار باسی ره تدا نه وه ی گه لو نه ته وه کان ده کا بۆ
 پیغه مبه ره کانیا ن به سی جور:

۱- ﴿قَالُوا: اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وتیان: چۆن ههروا به هه وانته
 شوینتان بکهوین، هیشتا ئیمه موعجیزه یه کمان لی نه بینیون، ئیوه ش وه کوو
 ئیمه ئاده میزادن، چ زیده فه ضلو ریزیکتان به سه ر ئیمه وه نیه، نه دی چۆن
 ئیوه بوونه فروستاده ی خوداو ئیمه نه بووین؟! نه گهر خودا پیغه مبه ره ی بۆ سه ر
 ئیمه ی ئاده میزاد بناردایه له ره گه زیکی تری ده ناردو ده بوایه ئه و پیغه مبه ره
 پیوستی به خه وو خواردنو خواردنه وه نه بوایه.

۲- ﴿فَاَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ ده به لگه و موعجیزه ی ناشکرمان بۆ
 بینن، راستی داواکه تان بچه سپین! ئیمه به شتی حیسی نه بی پروا ناکهین!

دروستکردنی ناسمانه کازو زهوی و نهو شته عه جایه بانه تی تیان دایه نهو
 نیمه به به لگه یان دانانیینو نازانین چونن نابنه به لگه له سر راستی
 په یامه که تان!!

نه مجار په ورو دگار دوا به دوا ی ناراسته کردنی شو بهی کافره کان که
 تانه یان له پیغه مبهرایه تی پیغه مبهره کان دا له زمانی پیغه مبهره کانه و ره دی
 شو بهی کان ده داته و ده فهرموئ: ﴿قَالَتْ لَهُمْ رَسُوهُمْ إِنَّ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ پیغه مبهره کان به گه لو
 نه ته و ه کان یان فهرموو: راسته نیمه نهاده میزادی کین وه کوو نیوه ده خوینو
 ده خوینه و ه، ده خه وینو دئینو ده وین به بازارپدا، هه ولی رزو روژی زیان
 ده دهین، به لام خودافه ضل و نیعمه تی خوی ده رژی نی به سر که سانی کدا که
 مهیلی لی بی ریزی پیغه مبهرایه تی بداتی. وه کوو ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ
 حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ الانعام/۱۲۴.

شوینکه و تنو لاسایی کردنه و تان بو باوکنو بایرانتان نه مه کاریکه
 عقل و هری ناگری و هیچی به سر هیچه و نه. په لپو بیانوتان داوا کردنی
 موعجیزه و بورهان بو چه سپاندنی راستی پیغه مبهرایه تی نیمه و به گویره ی
 داواکاری نیوه، نهو عانیید به خودایه و ﴿وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ إِلَّا بِآذْنِ اللَّهِ﴾
 نیمه هیچ ده سه لاتی کمان له هینانی نهو جوړه موعجیزانه دا نه، هر
 موعجزه و نیشانه یه کی داوامان لی ده که نه گهر به ویستو ئیراده ی خودا
 نه بی نایه ته جی! ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با هر له سر خودابی
 ته و ه ککولی خاوه ن باوه ران، پیویسته هه موو موسولمانیک پشت به خودا
 بیهستی، له هه موو کارو کرده ویه کی دا هانا بو نهو به ری!

نه مجار جه ختیان له سر پشت به ستنی خوین له سر خودا کرده و ده
 وتیان: ﴿وَمَا لَنَا إِلَّا أَنْتَ كُلَّ عَلَيَّ اللَّهُ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا﴾ چون نیمه پشت
 به خودا نابه ستین وه ل حال نیمه ی هیدایه ت داوه بو ری بازی زانستو زانیاری،

له سهر پتویست کردوین: که رتیبازی راستی نهو بگرینه بهر، رتیبازی
سهر فرازی و رزگار بوونی نیشان داوین، که سیکیش خودا نیعمه تی خوی
به سهردا رشت پتویسته به گوشتارو کردار سوپاسگوزاری بی.

﴿وَلَنُصَبِّرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا﴾ دنیابن نئمه له بهرام بهر سهر ره قی و
په لپو بیانونوی جوراو جورتان خوراگرو پشوو دریش ده بین، بهر دهام ده بین
له سهر بانگه وازی کردنتان!

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ با خاوهن تهوه ککوله کان بهر دهام بن
له سهر پشت بهستن له سهر خودا، با بتمانیهان هر به خودا بی، له پیناو نایینی
خودا هه موو ناره حه تی و ناخوشیه ک بیژنو ته حه موولی بکن!

دوو جار فرمان به تهوه ککول دوو باره بوتهوه، سوودی دوو باره بوونهوهی
فرمانه که نهوهیه: سهره تا فرمانی به پیغه مبه ره کان کردوه پاشان فرمانی
به شوینکه وتوه کانیاں کردوه، نه مهش ناماژهیه بهوه: که نهو که سدی فرمان
به کاری چاکه ده کا ده بی بو خوی سهره تا له خودی خوی دا ته نفیزی بکا.
نه گینا کاریگر نابی.

هه ره شه کردنی کافره کان له پیغه مبه ره انو به لینی

په روه ردگار به خودا په رستان: که سته مکاران له ناو ده با

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ

أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ

الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ

ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
 وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمِيتٍ وَمِن
 وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
 أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
 مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

دوای نهو هی پهروه ردگار پیغه مبه رانی رینوما یی کرد بو پشت بهستن
 به خوداو تموه ککول له سهر پاراستزو چاودیری زاتی پاک ی، له هه موو بواریکی
 ژبان دا، باسی هه لوئستی کافره کان ده کا که له وپه پری نه فامی و نه حمه قی دا
 خۆده نوئنی: که له جیاتی نهو هی گوی بیسی نامۆزگاری پیغه مبه ره کان بن،
 هه په شه یان لی کردن، دوو ریبا زیان خستنه به رده م: که یان له وه لاتیان
 دهر ده کهن، یان ده بی بگه پینه وه بو سهر نایینی بته رستی و دابو نه پرتی
 باو کتو با پیرانیان!!

نه مه پیشه ی ملهورپانو خاوهن بیرو باوه پری پرو پووچه، هه موو کاتی که
 له جیاتی زمانی حیوارو عه قل و مه نطیق په نا بو هه په شهو گو په شه ده بن،
 نیستی غلالی بی هیزیو که مده رامه تی و ناشتی خوازی نه هلی حه قو خودا
 په رستان ده کهن!

نه وه نازان: که ده سه لاتی پهروه ردگار له ژوور هه موو هیزو
 ده سه لاتی که وه یه. سهره نجام هه خاوهن باوه پانی حه ق ده یبه نه وه، سهروه یو

پیروزی کوتایی بۆ خودا پرستانو تیشکان بۆ کافرانه، ئەمه سوننه تی خودایه له بوننه وهردا، له گهڵ هه موو نه ته وه و پیغه مبه ری کدا.

ئه مجار پهروه ردگار کرده وهی کافره کان به ته پو توژی با بر دو ده شو بهی نی. ده فهر موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا﴾ ئەوانه ی کافرو بی پروا بوونو گو ی بیسی نامۆزگاری پیغه مبه ره کانیا ن نه بوون، په نایان بۆ هه ره شه کردن بردو وتیان: ئە گه ر واز له هه لۆیستو بانگه وازی خۆتان نه هی نن، له زیدو نیشتمانی خۆمان ده رتان ده که ی ن، ناهیل یین ئاوا به ئاسووده یی دانیشن یان ده بی بگه ری نه وه بۆ سه ر ئایینی بته رستی و به میرات بۆ به جیما ومان.

به ئی به در یژایی میژوو ئەمه سه ره نجامو ئاکامی سروشتی حیوارو کۆ برک ی ئیوان پیغه مبه ران رگه لو نه ته وه کافرو سه ره ره قه کان بووه. هه ر له گه ل مایه پوچ بونیان له گۆره پانی مونا قه شه و حیواردا، له پاش بۆر خواردنیانو تیشکانیا ن له به رامبه ر نیشانو مو عجیزه ی پیغه مبه ره کانیا ن ه یچ که یان به ده سه ته وه نه ماوه جگه له وه که په نایان بردۆ ته به ر هه ره شه و هیژو ده سه ت در یژ یکردن؛ هه ره شه یان له پیغه مبه ره کانیا ن کردو به یه کۆ له م دوو شی وه هه ره شه یه:

۱- ده رکردن له ولاتو ئاواره کردنیان بۆ هه نده ران.

۲- یان گه رانه وه بۆ سه ر ئایینی باو کۆ با پیرانیان که به میرات بۆیان به جی ماوه.

ئه وه تا گه لی شو عه یب به شو عه یبو شو ئی که واتوانی شو عه یبیان گوت: ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ يَاشَعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا﴾ الاعراف/ ۸۸.

هه روا پهروه ردگار له باره ی هه لۆیستی مو شری که کانی قوره یش له ئاستی پیغه مبه ردا ده فهر موی: ﴿وَانْكَادُوا لِيَسْتَغْفِرَنَّكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا،

واذا لا یلبثون خلافا الا قليلا الاسراء/۷۶. هۆکاری ئەم هەرەشو گۆرەشانه
لەخۆبایی بوونی کافرەکانە بەهێزو توانای خۆیان و کەمی ژمارە
موسولمانانو بۆ هێزی و لاوازییانه.

بەڵێ جەمسەری ناکۆکی نیوان خودا پەرستانو کافرەکان لەوێ دەست
پێ دەکا: کە بپەرستەکان نامادە ی حیوارو موناقلەشە نین، بەلکوو پەنا
دەبن بۆ هێزو هەرەشەکردن!

لێرەدا حەقیقەتی جەنگی نیوان ئیسلام کۆمەڵگای نەفامان
دەردەکەوێ و سەرھەڵدەدا. کۆمەڵگای نەفامی رازی نابێ نایینی ئیسلام کیانو
کەسایەتی خۆی هەبێ، ناتوانێ لەگەڵیدا هەلبکا، تەنانت ئەگەر
ئیسلامخوازان دەستی ناشتی و بڕایەتیش درێژ بکەن، هێزی کوفرو بیدینان
نامادە ی ئەو نین پابەندی ناشتی بنو دەستی ناشتی و بڕایەتییان بۆ درێژ
بکەن.

کەوابێ ئەرکی سەرشاری موسولمانانە لێ بپێزو هەولێ تەقەللا بدەن بۆ
دروست کردنی کیانیکی خودا پەسندا! دەبێ تێبکۆشن خۆیان لەچارچێوە
کۆمەڵگایەکی جەو جۆلکارو سەر بەخودا بدۆزنەو، قیادەییەکی سەرەخۆ
لایەنگیریەکی سەرەخۆیان هەبێ. دڵنیاش بن: کە کۆمەڵگای نەفامان
هەبوونی کۆمەڵێکی ئاوا تێکۆشەری پێ هەزم ناکرێ و ناتوانێ لەگەڵ
گروھێکی ئیسلامخوازی ئاوەھادا هەلبکا! بەدرێژایی مێژووش وەها بوو
هەروایش دەبێ! بۆیە گەلێ نەتەو کافرەکان هەر بەوێندە رازی نەبوون کە
پێغەمبەرەکان واز لەبانگەوازییەکیان بهێنن، بەلکوو داوایان لێ کردون کە
بگەرێنەو بۆ سەر نایینی باوکتو باپیری ئەوازو لەکۆمەڵگای نەفامی ئەوان
بتوێنەو کیانی سەرەخۆ خواوەن کەسایەتییان نەینێ، هەلبەتە پێغەمبەرەکان
ئەمەیان پێ قبوول ناکرێ و سروشتی نایینی خودا بەشتی و رازی نابێ، نابێ
هیچ موسولمانێک نامادەباشی ئەوێ تێدا بێ، نیتەر بەرامبەری بەرەنگاری

دروست ده‌بئو دژایه‌تی نیوان کۆمه‌لی موسولمانو کۆمه‌لی کافران ده‌گاته
ناستی به‌گۆیه‌کاپوونو هه‌ولدان بۆ قه‌لاچۆکردنی یه‌کتری!

نالییه‌دا هیزی گه‌وره‌و به‌زه‌بری یه‌زدانی دیته مه‌یدانو گورزی خۆی
وه‌کار ده‌خاو زه‌بری بئ ره‌زای خۆی ده‌ه‌شینی، ناشکراشه زه‌بری خودا
کاربگه‌ره‌و هیچ شتی‌ک خۆی بۆ ناگرئو ده‌فهرموی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ په‌روه‌ردگار نیگای بۆ پیغه‌مبه‌رانی کردو پیانی فهرمو:
دنایان ئیمه‌سته‌مکارو موشریکه‌کان له‌ناو ده‌به‌ین، خاکو ولاتی ئه‌وان
ده‌خه‌ینه ژیر ده‌ستی ئیوه، پاش به‌هیلاکبێردنی ئه‌وان ئیوه له‌شوینی ئه‌وان‌دا
جیگیر ده‌که‌ین، له‌تۆله‌ی هه‌رپه‌شو گوپه‌شه‌ی ئه‌وان بۆ ئیوه به‌ده‌رکردنتان
له‌خاکو نیشتمانی ئیمه‌خاکو نیشتمانی ئه‌وان ده‌خه‌ینه ژیر ده‌سه‌لاتی ئیوه...
ئهمه هه‌رپه‌شه‌ی په‌روه‌ردگار له‌و کافرو سته‌مکارانه، له‌به‌رامبه‌ر
هه‌رپه‌شه‌ی کافره‌کان له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان، به‌لام نیوان هه‌رپه‌شه‌ی په‌روه‌ردگارو
ئه‌وان عاسمان رێسمانه! وه‌کو له‌شوینیکی تردا ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ
كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ، وَإِن جُنْدُنَا لَهُمُ
الْغَالِبُونَ﴾ الصافات/ ۱۷۰-۱۷۳. یان ده‌فهرموی: ﴿كُتِبَ اللَّهُ لَآ غَلْبَٰنَ إِنَّا وَرَسُولِي
إِنَ اللَّهُ قَوِي عَزِيزٌ﴾ المجادلة/ ۲۱. یان ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ كُتِبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ الانبياء/ ۱۰۵. هه‌روا له‌م باره‌و زۆر
نایه‌تی تر هه‌ن.

﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ ئهم نیگا کردنه به‌له‌ناوێردنی سته‌مکارانو
نیشته‌جئ کردنی موسولمانان له‌شوینی ئه‌وان، ئهم کاره‌ه‌قو راسته‌بو
که‌سی‌ک له‌حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌ی من بترسی، هه‌ولئ به‌ده‌سته‌ته‌ینانی
ره‌زامه‌ندی بدا ﴿وَوَخَافَ﴾ بترسی له‌هه‌رپه‌شو عه‌زابو تۆله‌ستانده‌وه‌م
لییان، بترسی له‌روژی روبه‌پوبونه‌وه له‌گه‌ل مندا، به‌باشی به‌ندایه‌تیم بکاو

خۆپارزێ لهغهزه بو رق هه لسانم، نه مهش هۆکارێکی سه ره کییه بو سه ره وه ری پیرۆزی سه ره که وتن به سه ره دوژمنان دا.

﴿وَاسْتَفْتَحُوا﴾ پیغه مبه ره ان داوای یارمه تی و کۆمه کییان له خودا کرد بو سه ره که وتن به سه ره گه لو نه ته وه سه ته مکاره کانیان دا. واته: داوای سه ره که وتنو پیرۆزیان له خودا کرد به سه ره دوژمنه کانیان دا یان دادگایی کردنو یه کالا کردنه وی نیوان نه وانو دوژمنه کانیان، وه کوو له شوینیکی تردا ده فره موئ: ﴿رَبِّنا افْتَحْ بَيْنَنا وَبَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ﴾ الاعراف/ ۸۹. نه مه ته گه ر راناوی (استفتحو) بو پیغه مبه ره کان بگه رپته وه.

وئ ده چی راناوه که بو کافره کان بگه رپته وه نه و کاته مانای ﴿وَاسْتَفْتَحُوا﴾ واته: کافره کان داوای سه ره که وتن له خودا ده که ن به سه ره پیغه مبه ره کان دا، له م ره وه که پێیان وایه خۆیان له سه ره حه قنو پیغه مبه ره کان له سه ره به تالن.

هه ندیک پێیان وایه: راناوه که بو هه ردوو گرۆه کان ده گه رپته وه، چونکه هه ردو لایان داوای نه وه یان له خودا کرد: که کامیان له سه ره حه قن نه وه یان سه ر خا، وه کوو له شوینیکی تردا ده رباره ی داوای سه ره که وتنی حه ق به سه ره ناهه قدا ده فره موئ: ﴿اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ، فَامْطُرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ، اَوْ ثِقْلًا يُعَذِّبُ الْيَم﴾ الانفال/ ۳۲.

نه مجار سه ره نه جاه و ئاکامی موشریکه کان دیاری ده کاو ده فره موئ: ﴿وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ ئاکامی نه م کئ برکییه نه وه بوو: سه ره که وتنو پیرۆزی بو ته قواکاران بوو، خه ساره تمه ندی له ناوچوون بو موشریکه کان بوو، خه ساره تمه ندو گۆر به گۆر بوون هه موو نه وانه ی له خۆیان بایی بوونو لوتبه رزیان نواند، رویان له خودا په رستی وه رگێرا، دژایه تی حه قو راستییان کرد، له رێبازی خودا په سه ند لایان دا.

وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ، مَنَاعَ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ مَرِيبٍ، الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ ق/۲۴-۲۶.

مه شهده ده که تا بلای ترسناک و سهرنج راکیشه، مهینه تی و چدرمه سهری نهو لوتبه رزو سهر ره قانه برانه وهی نیه، ﴿مَنْ وَّرَايَهُ جَهَنَّمُ﴾ به لکوو له پیش نهو لوتبه رزه سهر ره قانه دا عه زابی دوزه خ ههیه، ئاگری دوزه خ بویان له بوسه دایه و چاوه پریانه بۆ نهوهی له ناوی دا بمیننه وه بۆ هه تا هه تایي.

نه مجار شیوهی خواردنه وهی دوزه خیه کان دیاری ده کاو ده فمرموی: ﴿وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ ئاوی خواردنه و هیان بریتییه له کیمو زوخاوی هه لچوپراوی پیستو گوشتی دوزه خیه کان، نهو کیمو زوخاوهی له جهستهی نههلی دوزه خ ده چوپرته مه ده کرته ئاوی خواردنه و هیان، وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿هَذَا فَلْيَذوقوه حَمِيمٍ وَغَسَّاقٍ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ﴾ ص/۵۷-۵۸. نهو حه میمه ی لیره دا ئاوی هاتوه تا بلای گهرمه.

غه سساقیش تا بلای ساردو بۆگه نه، نه حه میم نه غه ساق هیچیان ناخوړنه وه ته بیات وهی ناگری، به لام به زوره ملی دهر خواردیان ده درئ ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ﴾ به نابه دلی قوم قوم قوتی ده دا، به لام نه وه نه ده تامی ناخوړنه نه وه نه ده بۆنی ناخوړنه نه وه نه ده رهنگی ناشرینه، خهریکه نه یخواته وه، به لام به زور دهر خواردی ده درئ نه وه پری نازاری پی ده گا. وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿وَسَقُوا مَاءً حَمِيمًا، فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ محمد/۱۵. یان ده فمرموی:

﴿وَأَن يَسْتَغِيثُوا يَغَاثُوا بَمَاءٍ كَالْمُهْلِ، يَتَوَلَّى الْوَجُوهَ، بَشَسَ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مَرْتَفَقًا﴾ الکف/۲۹. نه مجار باسی نه هوالو نا په حه تی تریان ده کاو ده فمرموی: ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ له هه موو لایه که وه هوکاری مردن ده وریان ده داو ته نگیان پی هه لده چنی، جوړه ها عه زابو ئیشرو نازار لییان کوډه بیته وه، ههر جوړه سزایه کیان بگری، کوشنده یه، نه گهر بواری

مردنیان ببوایه ده مردن، به لام بریاری پهروه ردگاره نابی بمرن! نهم ههمو
جوره عه زابانه ده چیژنو نامرن. وه کوو له شوی نیکی ترده ده فمرموی: ﴿لَا يَقْضِي
عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ فاطر/۳۶.

سهریاری نهو ههش ﴿وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ ههیه بو نهو سته مکارو
لوتبه رزانه ی دنیا سزایه کی تری به نیش تر؛ زور له سزاو عه زابه کانی پتیشو
به نازار تره. به رد هوامو نه پراو هیه ده ریاری نهم عه زابه توندو تیژه قورنان چهند
جاریک ناماژ هیان بو ده کا. وه کوو ده ریاری داری ژه قنه موت ده فمرموی:
﴿أَنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَصْلِ الْجَحِيمِ، طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُئُوسُ الشَّيَاطِينِ، فَانْهَم
لَا كُلُّونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ الْبُطُونَ، ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ، ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ
لَإِلَى الْجَحِيمِ﴾ الصافات/۶۴-۶۸.

یان ده فمرموی: ﴿أَنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ، طَعَامُ الْآثِمِ كَالْمُهْلِ يَغْلَى فِي الْبُطُونِ
كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ، خَذَوْهُ فَاغْتَلَوْهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ، ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ، ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمِ، إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ الدخان/۴۳-۵۰.
یان ده فمرموی: ﴿وَاصْحَابَ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ، فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ
وَزُلْزُلٍ مِنْ يَحْمُومٍ، لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ الواقعة/۴۱-۴۴. ههروه ها ده فمرموی: ﴿هَذَا
وَأَنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَأْبٍ، جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسْفَسُ الْمُهَادِ، هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٍ
وَعَسَاقٍ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ الْأَزْوَاجُ﴾ ص/۵۰-۵۸.

نه مجار له ژیر روژنیای نهم ناکامه تر سناکه ی تووشی لوتبه رزو
له خویایی بووه کان ده بی، دیمه نیکی تری سهرنج راکیش نمایش ده کاو
په شیمانی و مایه بووچی کافره کان ده خاته روو ده فمرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ واته:
نمونه ی کرده وه باشه کانی کافره کان که بریتییه له مال به خشین به نانا جانو
به جیه نیانی صیله ی ره جو چاکه کردن له گهل باو کوو دایک... نهم کرده وه
باشانه یان روژی قیامت که داوای پاداشه کانیان له خودا ده که نو پیمان وایه

سوودیان لی ده بینن وه کوو ته پو توزیک وایه ره شهباهه لی بگریو کهس نه زانی بو کوئی ده باو کهس نه توانی سوودی لی وهر بگریو هیچی وه گیر بکهوی. نه وانه ناتوانن هیچ سو دیک له کرده وه باشه کانی جیهانیان وهر بگرن وه کوو چزن ناتوانن نمو ته پو توزه کزیکه نه وه سوودی لی وهر بگرن. ﴿ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾ هه لوو تیکوشانی نه وانه، کرداری باشو مالبه خشینیان له سهر بیرو باوه ری ناراستو بی بناغه، نو غرو بوونه وه له گومرایی به کدا که زور له حه قو راستی دووره. چونکه ئیمانیان نیه هیچیان لی وهر ناگیری، کاره کانیان بی سوودو بی بایه خه.

وه کوو له تاییه تیکی ترده ده فهرموی: ﴿وَقَدْ مَنَّ اِلٰی مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ الفرقان/۲۳. یان ده فهرموی: ﴿مِثْلَ مَا يَنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا كَمِثْلِ رِيحٍ صَرَ اَصَابِتِ حَرِّثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَاْهْلَكْتَهُ، وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ، وَلٰكِنْ اَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُوْنَ﴾ آل عمران/۱۱۷.

کهوایی گومرایی دوور له حه قو خه ساره تمه ندی راستی نه وه یه: کابرا کرده وه ی باش نه نجام بدا، مالی خوی بیه خشی، صیلهی ره حم به جی بیئی یارمه تی ناتاجان بدا، به هیوایی روژی قیامهت سو دیان لی بیینی و نه م کرده وه باشانه ی جی بو بگرن، که چی کاتیک به خوی ده زانی که لکی هیچی بو ناگرن، چونکه ئیمانز باوه ری په سندیان له گه ل نیه. مایه پوچ ده بی!!.

به لگهی تا کو تهنهایی خوداو تواناو دهسه لاتی به سهر له ناوبردنی
 ئیوه داو هیئانی کهسانی دیکه بو شوینی ئیوه
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ



له نایه ته کانی پیشودا شهوی روون کرده وه: که کرده وهی کافره کان
 له روژی قیامت که لکی هیچیان لی وهرناگیری، شهوشی روون کرده وه که
 مایه پوچیو که لک وهرنه گرتنیان له کرده وه کانیان سوچی خویانه، باوهرپان
 نیوه کرده وهی بی باوهرپان له روژی قیامت دا سودی لی وهرناگیری. نه گینا
 پهروه ردگار کرده وهی بهنده موخلیصه کانی پوچ ناکاته وه.

ده فمرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ نایا نازانی
 شهی بیسه را که پهروه ردگار ناسمانه کانو زهوی به دیهینان به شیوهیه کی
 ریکتو پیکتو حقو راست؟ بهو شیوهی پیویسته ناوا بهدی هیئاوونو
 ره خساندون، جا که سیکت بتوانی ناسمانه کانو زهوی دروست بکاو ناوا بهو
 شیوه به دیعه به دییان بینی نایا ناتوانی ئیوه زیندو بکاته وه؟ بیگومان
 ده توانی و هیچ پیی ماندوو نابی.

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ خو نه گهر مهیلی لی بی ئیوه
 له ناو ده باو گملو نه شهویه کی دی دروست ده کاو له شوینی ئیوه نیشته جیان ده کا.
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ شهو کاره بو خودا هیچ نه رکیکی تیدا نیوه پیوهی ماندو
 نابی، به لکوو زور لای ناسانهو همر کاتی بیهوی و چونی بوئ ناوا دیته جی!!

نمونهی نه مه له قورئان دا زوره نمونهیه که له نمونهی نه وهیه: که
 ده فمرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَلَمْ يَعْصِ بِخَلْقِهِنَّ،

بقادر علی ان یحیی الموتی، بلی، انه علی کل شیء قدير ﴿الاحقاف/۳۳﴾. یان
سەیری سوره تی (یس) نایه تی (۷۷-۸۳) بکه.

دهمی دهمی نیوان به ده به خته کانی روژی قیامه تو گفتو گوئی
نیوان شهیتانو شوینکه وتوانو به مرازگه یشتی موسولمانان به به هه شت

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾

پاش نه وهی له نایه ته کانی پیشوودا باسی سزا جوړاو جوړه کانی کافرانی
کرد له روژی قیامت داو مایه پووجیانی نواند، نه مجار نهو شهرمه زاریو
ریسوايي یه ی به سهریان دئ لهو روژه دا ده یخاته روو نمایشی ده کا.
نمایشه که تا بلئی سهرنج راکیشو سهرسور هینه ره، دیمه نیکه له دیمه نه
ههره عه جایه به کانی روژی قیامت، پره له جهو جوړو دانو سازو کئی برکی و
بینو بهره له نیوان مله پورو لوتبه رزو شهیتانه کانی ناده میزادو هه لڅه له تاوه
شوینکه وتوو کانیان له لایه کتو له نیوان نهوانو شهیتان دا له لایه کی تره وه،
حیوارة له نیوان چه وساوه کانو مله پوره کان دا له نیوان نهوان هه موویانو
شهیتان دا!!!

نه مجار باسی پاداشی خودا پیداوان ده کا که به مرازگه ییشتنیانه
به به هه شتی به رینو ده فهرموی: ﴿وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه موو ناده میزاد
به چاکتو خراپیا نه وه، به موسولمانو کافریانه وه له سارای مه حشه ردا
ده رده که ون! نهوان هه موو کاتی له خودا وه دیارن، خودا هه موو نانو ساتیک
ناگای لییانه، به لام بو خویان نهو کاته هه ست ده که ن: که له خودا دیارنو هیچ
په رده و داپوشه ریک نیه له خودایان نه دیو بکا، ده رده که ون، سارای مه حشه پر
ده که ن، هه موویان ده زانن: که خودا ده یان بینئ، به پیچه وانه وهی حالی دنیا یان:
که کافرو یاخی بووان وا ده زانن خودا ناگای له هه لسو کهوتیان نیه. په رده
هه لده دریته وهو حیوار ده ست پی ده کا، ده بیته ده مه ده می و مونا قه شهو
جیدال ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ؟﴾ ژیر ده ستو شوینکه وتوو ره شه خه لکه که رو
ده که نه مله پورو ده ره به که کانی دنیا یانو پییان ده لین: نیمه شوینکه وتوو ی
نیوه بووینو به گوتی نیوه مان کردو و پابه ندی فرمانو جله و گیرییه کانی نیوه
بووین، به قسه ی نیوه پرومان به خودا نه کردو پیغه مبه رانمان به درو خستنه وه،
نایا نیوه نه مپو ده توانن بری سزای خودا مان لی دوور بخه نه وه؟ وه کوو

به لیتان پی دابوینو هه لتان خه لته تاندین، ده نه مپو بهر گریمان لی بکه نو مه هیلن ناگری دۆزه خ بمانسوتینی!

نه مجار سه روکتو فه رمانپه واو مله وره کان ولامیان ده ده نه وه، خوین له نه رکی بهر گریکردن لییان ده دزنه وه ﴿قَالُوا: لَوْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ده لیتن: نه گهر خودا تیمه ی هیدایه ت بدایا بو نایینی خو و تهو فیقی بداینایه بو پابه ند بوون به نایینی حه قه وه، شاره زای بکردینایه بو خیر، ﴿هُدًى يَنَاكُمُ﴾ تیمه ش هیدایه تی ئیوه مان ده دا، شاره زامان ده کردن بو ریبازی حه قو راست! به لام بلتین چی، خودا تیمه ی هیدایه ت نه داوه، ئیتر برپاری سزادان چه سپا له سه ر بی پروایان.

نه مجار نا ئومیدی خوین له رزگار بوون راده گه یه ننو ده لیتن: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرٌ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحْصٍ﴾ هیچ چارمان نیه، ریگای رزگار بوونمان ده ست ناکه وو، هاتو هاوار بکه یین یان خورا گریین وه کوو یه کت وایه، له چنگ عه زابی خودا رزگاریمان نابی!

ئیوه له سه ر چی سه رکۆنه مان ده که ن، تیمه و ئیوه یه کت ناکامان هیه، خو تیمه بو خو مان هیدایه تدر او نینو ئیوه مان گومرا کردبی، نه گهر خو مان هیدایه تدر او بووینایه ئیوه مان بو ریبازی حه ق کیش ده کرد، به لام بو خو مان گومرا بوینو ئیوه شمان بو گومرایی راکیشا، خودا هیدایه تی نه داینو گومرا بووینو ئیوه شمان گومرا کرد!

به لی ئیستا دان ده نین به ده سه لاتى خودادا، له وه پیش ئینکاریان ده کرد، خوین به سه ر مسکینو هه ژاره کاندا راده وشاندو هیچ حیساییکیان بو ده سه لاتى خودای بالا ده ست نه ده کرد، ئیستا خوین له تاوانی گومرا کردنی شوینکه وتوه کانیان ده دزنه وه، گومرا کردنه که پال خودا ده ده نو، ناشکرا شه خودا فه رمان به گومرا بوون نا کا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ /

نه مجار به دزکھو درکه شوينکه وتوو کانيان ناهوميډ ده که نو نه ويان پي راده گهينن: که هاتو هاوارو دادو فيغان چ سوديکي نيه، همروه کوو چوڻ خوراگريو دان به خودا گرتن بي سووده. عذاب بپار دراوه و گپرا نه وي نيه، تازه کار له کار ترا زاوه و حيسا بمان بيتي بوو! هه موو شتيک ته واو بوو که ليني ره حمه تو هيو نيهو به هوميډي رزگار بوون مه بن.

ٲيبنو كه ٲير ده فمرموي: وا ٲيده چي ٲم ده مه ده مي و مونا قه شهيه ي
نيوان ده سه لاتداراني دونياو هم ژارو ژير ده سته كان له ناو دوزه خدا نه نجام
ده ده ري: واته: ٲاش نه وي هه مويان ده خرينه ناو دوزه خه وه ٲم حيوارو
ٲيدا چو نه ويه نه نجام ده ن! وه كو له شوي نيكي تر دا ده فمرموي: ﴿واذ
يتحاجون في النار فيقول الضعفاء للذين استكبروا: انا كنا لكم تبعاء، فهل انتم
مغنون عنا نصيباً من النار؟ قال الذين استكبروا انا كل فيها، ان الله قد حكم بين
العباد﴾ غافر/ ٤٧-٤٨.

به‌لئ: هه‌موو شت ته‌واو بوو، کيشه کو‌تايی پئی هات حيوار نه‌ما! ئیستا لیره‌دا له‌نمایش‌گای مه‌سه‌ره‌حه‌که‌وه شتی‌کی سه‌رس‌وپه‌ینهر ده‌بینین، ده‌بینین شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو: که بو‌خوی ماکی گو‌م‌پایی‌یه، بانگه‌وازی‌که‌ری سه‌ره‌کی بو گو‌م‌پا‌بوون خۆیه‌تی، ده‌بینین نه‌م نه‌گریسه گو‌رگه‌و چۆته پیستی مه‌په‌وه، پۆشاک‌ی ره‌به‌نو پیا‌وما‌قولی دۆزه‌خیه‌کانو پیا‌و‌چا‌کانی له‌به‌ر خۆی کرده، خۆی کردۆته ریش‌سپی و به‌ئاره‌زۆی خۆی قسان ده‌ژمیری و شه‌کر ده‌شکینی خۆی به‌بی تاوانو به‌ری له‌قه‌له‌م ده‌داو، گالته به‌مله‌پرو ده‌ره‌به‌گنو شوینی‌که‌و توانیان ده‌کاو برینه‌کانیان ده‌کو‌لی‌نی‌ته‌وه ته‌نانه‌ت قسه‌کانی شه‌یتانیان زۆر له‌عه‌زابه‌که به‌لا‌وه گران‌تره ﴿وقال الشيطان لما قضي الأمر﴾ واته: پاش ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار حو‌که‌م پرپاری عا‌دلا‌نه‌ی خۆی له‌نیو نه‌ده‌میزا‌دان‌دا نه‌نجام دا، موسو‌ل‌مانان چو‌ونه ناو به‌هه‌شته‌وه و کافره‌کان خزیندرانه بنکلی دۆزه‌خه‌وه، شه‌یتان روده‌کاته دۆزه‌خیه‌کانو پیا‌ن ده‌لئ: ﴿ان الله وعدکم وعد الحق﴾ په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زوبانی پیغه‌مه‌رانی واده‌و

به لئینی حقو راستی پیدان، شهوهی پی راگه یاندن: که زیندو بوونه وهو
 حیسابو لیکولینه وه ههیه، وادهو به لئینه کانی پهروه ردگار راستزو هاتنه جی.
 ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ منیش وادهم پیدان: که زیندو بوونه وه نیهو
 حیسابو لیکولینه وه درویهو نابی، نه من درۆم له گه ل کردنو هه لم خه له تاندن،
 ههرچی پیم گوتن درۆ بوو، وه کوو له شوینیکی تر دا خودا ده فمرموی: ﴿یَعْدُهُمْ
 وَیَمْنُهُمْ، وَمَا یَعْدُهُم الشَّیْطَانُ اِی غُرُورًا﴾ النساء/ ۱۲۰. من تاوانم چیه ئیهو
 بوخوتان وادهو به لئینی خودتان پاشگویی خستو شوین پروپاگهندهی پووجی من
 کهوتن!!

﴿وَمَا كَانَ لِيْ عَلَیْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ نه من له بانگه شه کردنه کهم بوخان
 هیچ به لگهو نیشانهم به دهسته وه نه بوو، زوره ملیو زه ختو زۆریم لی نه کردنو،
 ﴿اِلَّا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ﴾ به لکوو ههر له گه ل بانگم لی کردنو ریگای
 به تالم له پیش چاو جوان کردنو، وه سوه سه ره هنوما ییم کردن، خیرا بی سیو
 دوو به پیرمه وه هاتزو شوین شه هوه تو ناره زوبازی بوخان کهوتنو پابه ندی
 فرمانه کانم بوزو ریبازی تیداچوونتان گرت بهر!

﴿فَلَا تُلْهُمُوْنِیْ وَلَوْ هُوَ اَنْفُسُكُمْ﴾ شه پرۆ ره خنهو سه رزه نشتم ناراسته
 مه کهن! چونکه من ته نها بانگه وایم کردو و وه سوه سهم خستۆته دلتانه وه،
 ئیهو به ویستو ئیرادهی بوخان به بی شهوهی من به لگهو ده لیلیکم پی بی،
 ناماده باشی بوخان نیشان داو شوینم کهوتن، خراپه له دل شیرین کردن،
 ریبازی لارو لویرم له پیش چاو جوان کردن، بی سیو دو ملتان لینا، بانگه وازی
 پهروه ردگارتان پشت گوی خست، ههرچهن بانگه وازییه کهی خودا شه وه موو
 به لگهو نیشانه به هیژانهی له ته که دابوون، بو بوخان به بوخان کرد!

دنیابن ﴿مَا اَنَا بِمَصْرَحِكُمْ وَمَا اَنْتُمْ بِمَصْرَحِیْ﴾ من ناتوانم رزگارتان
 بکه مو هیچ کومه کییه کی ئیهو پی ناکرئ، سزای دۆزه خم له سه ر ئیهو بو
 سوک ناکرئ، ئیهو شه ناتوانم هیچ یارمه تیه کی من بدهنو بوخان ناکرئ عه زابم

له سهر سوک بکهمن! ئاواو بهو شیوه دهست لهیه کتیری بهرد ده نو خزیان لهیه کتری بهری ده کهمن! به جۆریک که له نیوانیان دا هیچ واده و پهیمانیکی نه بوو بی. نه مجار به راته تی خوی له وه راده گهیه نی: که به هاوه لی خودایان زانیوه، نه بوون به هاوه لی بۆ خودا رته ده کاته وه ده لی: ﴿إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِي مِنْ قَبْلَ﴾ نه من نه وه رته ده که مه وه که هاوشانو هاوه لی خودابم، نه وهی له دونیادا بۆ منتان دانابوو به شهریکی خوداتان حیساب کرد بوم، نه پرۆ رتهی ده که مه وه پروام پیی نیه لی بی بهریم!!

وه کوو له شوینیکی تر دا ئامازه بهمه ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكْكُمْ﴾ فاطر/ ۱۴. یان ده فهرموئ: ﴿إِنَّا بَرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ الممتحنة/ ۴. یان ده فهرموئ: ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ، وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدَاءً﴾ مریم/ ۸۲.

نه مجار شهیتان وتار که ی بهم رسته یه کۆتایی پی دینی بهردیکی گه وه ده خاته سهر دلیانو پییان ده لی: ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بیگومان سته مکاران سزای به ئیشیان ده درۆ له عه زابی سه ختا ژبانی قیامه تیان به سهر ده بن! ئای له شهیتانو وای له و چاودێرو سهر به ریشه تیکاره ی بانگی کردن بۆ گومرایی و شوینی که وتن.

ده شکونجی رسته ی ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له فهرمایشتی خودا بی و کۆتایی حیواره که ی پی هینابی!

نه مجار دوا ی نه وهی حالو وه زعی به ده به خته کانی رون کرده وه، حالو چۆنیه تی به ختیاره کانیش رون ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه وانه ی خاوهن باوه ر بوونو له دونیادا کرده ی باشیان نه نجام داوه ده خرینه نیو باغه کانی به هه شته وه له له زه تو خوشی دا ژبان به سهر ده بن، باغه کانی به شیوه یه کن به ژیر دره خته کانیا دا جوگهو جۆبار ده کشینو وه نده ی تر

باخه کان ده رازیننه وه. بۆ ههتا ههتایه نمو خودا پیداوانه له ناو بههشتدا ده میننه وه و ده غیری لی ناکهن، ثم کامهرانی و سهروه ریه به که دهستیان ده کموی ﴿يَا ذُنُوبَهُمْ﴾ به توفیق و هیدایه تی خودایه چنگیان ده کموی: به هوی نمو وهیه به که خودا له دونیادا رینومایی کردون بۆ چاکه کردن و روکردنه کاریک خودا و پیغه مبه ر پتیان خوش بووه.

﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ فریشته به سه لامکردن لییان ههوالیان ده پرسن، خویان له ناو خویاندا سه لاو لهیه کتری ده کهن.

وه کوو له چهند شوینی تردا ناماژه ی بۆ ثم سه لاو لی کردنه ده کاو ده فرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا وَفَتَحَتْ أَبْوَابَهَا، وَقَالَ لَهَا خَزْنَتَهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ الزمر/۷۳. یان ده فرموی: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ الرعد/۲۳-۲۴. یان ده فرموی: ﴿وَيُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا﴾ الفرقان/۷۵. یان ده فرموی: ﴿دَعَاوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ، وَآخِرُ دَعَاوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یونس/۱۰. سه رباری هه مو خوشیه کی بههشت سه لامی پهروه رد گاره لییان وه کوو ده فرموی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ یس/۵۸.

نمونه ی به خته وه ران و به دبه خته کان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾
تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ

كشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ اَبْجُثْتَ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
 ﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ اللهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
 اللهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾

له نایه ته کانی پئشودا حالو چۆنیه تی به دبه خته کانو سمره نجامیان له ناو
 دۆزه خدا به بیان کرد، ههروه ها حالو وه زعی موسولمانه به ختموهره کانی دیاری
 کردو به مرازگه ییشتنی راگه یاندن، نمونه ی حالی ههردوو تاقمه کهو جوداوازی
 نیوانیان د شوبه یینی، شتی مهعنه ویو ناماددی به شته ههست پئکراوه کان
 ده شوبه یینی بو شهوی ماناکان له ناو ذیهندا بچه سپینی و ده فهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ
 کَيْفَ ضَرَبَ اللهُ مَثَلًا کَلِمَةً طَيِّبَةً، کَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي
 السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلٌّ حِينٌ﴾ نایا نازانی نهی شه که سهی خیطابت ئاراسته
 ده کری؟ نایا نابینی پهروه ردگار چۆن نمونه ده هیئیتیه وه په ندو وشه ی
 حیکمه ت له شوینی تایبه تی خوی دا ده نی، وشه ی پیروژ: که وشه ی ته وحیده،
 وشه ی ئیسلام و بانگه وازی قورئانه ده شوبه یینی به دره ختیکی پیروژو پۆشناخ
 که دارخورمایه و چوار دیارده ی پیروژی تئیدان:

۱- دارخورما: دره ختیکی روخسار جوانو بۆنخۆشو میوه و
 بهروبوومه که ی به سووده تامی خۆشه.

۲- قه ده که ی چه سپاوه و ره کئو ریشالی به زهوی دا رۆچونو قایمو پته وه و
 به ئاسانی هه ئناکه ندری.

۳- لقو پۆپه کانی بهرز بوونه وه و بهروبوومه که ی پاکئو خاوینه و پوخته و
 پالفته یه.

۴- هه موو سالتیک به ئیزنی خودا بهروبومی خۆی ده دا!

ئیبینو عه بباس ده فرموی: (کلمة الطيبة) رسته ی (لا اله الا الله) یه. (الشجرة الطيبة) دارخورمایه. هه مان راو ته فسیر له ئیبینو مه سهوودو نه نه سو ئیبینو عومهر ریوایه ت کراوه.

حه دیته که ی ئیبینو عومهر نیمامی بوخاری ریوایه تی کردوه بهم جوړه یه (کنا عند رسول الله ﷺ فقال: اخبروني عن شجرة تشبه الرجل المسلم او كالرجل المسلم) لایتحات ورقها صیفا ولا شتاء، وتؤتي اكلها كل حين باذن ربها، فقال ابن عمر: فوقع في نفسي انها النخلة، ورأيت ابا بكر وعمر لا يتكلمان، فكرهت ان اتكلم، فلما لم يقولوا شيئا قال رسول الله ﷺ: هي النخلة).

ئیبینو عومهر ده فرموی: له خزمه ت پیغه مبهردا بووین، پیمان ی فرموی: دره ختیك هه یه وه کوو پیاری موسولمان وایه، به هاوینو زستان گه لاکه ی هه لئاوه ری، هه موو سالتیک به ئیزنی خودا بهروبومی خۆی ده دا، پیم بلین: ئه و دره خته چیه؟! ئیبینو عومهر ده لی: کهوته دلمه وه ئه و دره خته دار خورما بی، به لام بینیم ئه بو به کرو عومهر گوئیان لییه و قسه ناکهن، ئیتر من پیم ناخۆش بوو ولام بده مه وه. جا که کهس ده نگ ی نه کرد، پیغه مبه ر ﷺ بو خۆی فرموی: ئه و داره خورمایه.

﴿وَيَضْرِبُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ هه ر به و جوړه په روه ردگار په ندو مه ثهل بو ئاده میزادان ده هیئتیه وه، بو ئه وه ی بیر بکه نه وه ریبازی حق بگرته به رو پی یدا برؤن. له هیئانه وه ی په ندو مه ثهل زیده تیگه بیشتنو بیرخستنه وه هه یه، ته شبیه ی مه عانی مه عقوولو نامادی به شتی مادی ماناکان له دلی بیسهران ده چه سپین، شکو گومان ته مو مژ ده په وئیتیه وه، شتی نامادی وه کوو شتی مه لمووس ده خاته به رده ست!

نه مجار په روه ردگار نمونه ی وشه ی کوفر ده هیئتیه وه ده فرموی: ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾

رهوشتی که لیمه ی پیس: که وشه ی کوفرو ئیشراکه وه کوو رهوشتی دره ختیکی پیس وایه: نهویش دره ختی گوزاله یان دره ختیکی که وه کوو نهو بجی.

نه بو به کری به زار له نه نه سه وه ریوایه تیکی به مه وقوفی هیناوه، ئیبنو نه بی حاتم به مه رفوعی ریوایه تی کردوه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ نهو دره خته دره ختی هه نظله له له ئایه ته که دا نهو دره خته به سی رهوشت تهوصیف کراوه:

۱- دره ختیکی تام تالو تفتو بۆن ناخو شرو زیانبه خشه.

۲- له ره گه هه لگه ندراره وه بنکئو ره گه که ی له زه ویدا نین، ههر دهستی بۆ بهی به ئاسانی هه لده که ندرئ.

۳- چونکه ره گی به زه ویدا نه رویشستونه خوار وکوو نه وه وایه: که راهه ستانی نه بی، یان شیاوی نه وه نیه راهه ستانی هه بی.

به پیگ گرتنو بهرام به ریکردن جودازی له نیوان وشه ی حقو به تالدا ده رده که موئ. وشه ی حق که وشه ی به کتاپه رستی و ئیمان به چه سپاوو ره گئو ریشه داکوتراوو به سووده بۆ ئاده میزادان. وشه ی به تال: که وشه ی شیرکئو کوفره بی هیزو زیانبه خشو له قو کئو له رزو که ..

خاوه نی وشه ی حق موسولمانو خودا په رستانی دامه زراون خاوه نی وشه ی به تال کافرو یاخی بووه کانن.

به کورتی نهوانه ی خاوه نی نه فسی به رزو دلی روشنن، موفه ککیرو زاناو دانان، نهوانه خاوه نی که لیمه ی پیروژن، زانیاری به که یان سود به خشو به پیت به، ده بنه هوئ خیرو خوشی بۆ گه لو نه ته وه، نه م به هرا نه له دل و دهروونیان جیگیرو چه سپاوه، لقو پۆپه کانیا بۆ ئاسمان به رز بوونه وه به ههر چوارلادا بلا بوونه وه، ره گئو ریشالیان داکوتاره. هه موو کاتئ خیرو خوشی و پیتو به ره که ت به گه لو نه ته وه ده به خشنو ئاده میزادیا ن لی به هره مه ند ده بی، ئاده میزاد شاره زا ده که ن بۆ ریبازی حقو سه رفرازی. ده ق ده شو به یته دار

میژووی مروڤایه‌تی پرن له‌باسو خواسی نمو که له‌مەردانه‌ی که به‌بیرو باوه‌ری
 حەقو خودا په‌سندیان به‌ره‌نگاری به‌تال بوونه‌وه نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی مله‌وران
 نه‌یان‌توانیوه توژقالیک له‌هه‌لۆستی خویان ژتیوانیان بکه‌نه‌وه!

راگیر کردن و دل دامه زارویان له قیامتدا لهم روه ویه: که له کاتی لیکۆلینه و هه حساب له گهه کردن دا له وه لامی پرسیاردا زمانیان تیکه و پیکه نابج و به زمانی ره وازو له سه ره خۆ ژیرانه وه لام ده ده نه وه و تهنگو چه له مهی مه حشر نایان تر سینی.

هه‌ندیك ده‌لێن: قسه‌ی مه‌شه‌وورو باو ئه‌وه‌یه: كه مانای ئایه‌ته‌كه ئه‌وه‌بێ: شه‌باتو دامه‌زراو بێ له‌كاتی پرسیارو ولامی گۆرڤا، مه‌به‌ست به‌ (الحياة الدنيا) ماوه‌ی ژيانی دونیایی، مه‌به‌ست به‌ (وفي الآخرة) رۆژی قیامه‌تو حیسابو لیكۆلینه‌وه‌ی ئه‌و رۆژه‌ ئه‌سته‌و پرکاره‌ساته‌بێ.

بخاری و موسلیمو نہ حمہ دو ہی تریش، ہمہ موویان لہ بہرائی کوری
عازیبہ وہ ریوایہ تیان کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ فرموویہ تی: (السلام اذا سنل فی
القبر، شهد أن لا اله الا الله، وأن محمدا رسول الله فذلك قوله: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾) ہمان ریوایہ ت لہ نہ بو
ہورہ ہر ہیشہ وہ ریوایہ ت کراوہ۔

ئىبنو ئەبى شەيبە ھەمان فەرمودەى پېشوى لەبەرئەو ھە رىوايەت کردو ھە ئەمجار دەريارەى ئايەتە کە وتوويەتى: مانای تەثبیت لەجىهاندا ئەو ھە: کە ئادەمیزاد دەمرىو لەگۆردا دوو فریشتە دینە لایو پىی دەلێن: خودای تۆ کىيە؟ دەلى: خودام (الله) ھە، دەلێن لەسەر چ ئايینیك بووى؟ دەلى: لەسەر ئايینی ئىسلام بوم. دەلێن: پىغەمبەرت کىيە؟ دەلى: پىغەمبەرى من ھەزرەتە، محمد ھە ھە ﷺ.

نہبو داوود لہ عثمانی کورپی عہفانہوہ ریوایت دہکا: دہلّی: پیغہمبہر
 ﷺ کہ لہ دفن کردنی مردو دہبہوہ لہسہر گورہ کہی رادہوہستاو دہیفہرموہ:

(استغفروا لأخیکم، واسألوا له التثبیت، فانه الآن یسأل) داوای لیخو شیبوون بۆ براکه تان بکه، له خودا بیار پینه وه دامه زارویی، له کاتی پرسیار لیکردنی فریشته کان دا نه شله ژئی. چونکه ئیستا پرسیار لئی ده کری.

ئیمامی رازی له کاتی راقه کردنی نایه ته که دا ده فمرموی: قسه ی باو نه وه یه: ئهم نایه ته ده رباره ی پرسیار وه لامی فریشته له گۆر دا هاتبیته خواری، واته: خودا موسولمان دهرس داده داو له گۆر دا فییری که لیمه ی حه قی ده کا، له کاتی پرسیار دوو فریشته که دا دامه زراوی ده کا بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاره کان به شیوه یه کی حه قو راست.

ئهمجار قورشان وه کو ئوسلوب و شیوازی خۆی ئاکام و سهره نجامی کافرانیش ده ست نیشان ده کاو ده فمرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ پهروه ردگار ناهیلی کافرو سته مکاره کان به مرار بگهن، لییان ده گهری له گومپایی خویان دا بمیننه وه، چونکه ناماده باشی نه وه یان تیدا نیه ئیمان بهینن. قاجیان هه لخلیسکاوه که وتوونه ناو قور له یته ی شه وه تو ئاره زۆ بازییه وه.

واته: پهروه ردگار سته مکاران وا لئی ده کا له گۆر دا زمانیان تیکه لو پیکه ل بۆ نه توانن وه لامی راست بده نه وه !!

ئیبنو جهریرو ئیبنو نه بی حاته و به یه قی له ئیبنو عه بباسه وه ریا یه ت ده کهن: ده لئی: کافر که مردن یه خه ی پی ده گری فریشته دینه سه ری له پیشه وه له دواوه لئی ده دن، جا که خرایه ناو گۆر وه به هۆش خۆی دیته وه دای ده نیشینن پی ده لئین: خودای تو کییه؟ وه لام ناداته وه، خودا ناوی پهروه ردگاری له بیر بردۆته وه، ئهمجار پی ده لئین: ئه پئغه مبه ره ی بۆ سه ر ئیوه ره وانه کراوه کییه؟ ناتوانی وه لام بداته وه. ئا ئه مه یه: که خودا ده فمرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾.

ئهمجار له کوتایی نایه ته که دا پهروه ردگار ده رباره ی هه ردو تاقمه کان مه شینه تی ره هاو بی سنووری خۆی راده گه یه نیو ده فمرموی: ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ

مايشاء) واته: به گۆيرهی مهشینه تو ویستی خۆی یاسای بوونه وەر داده نئو
پیتی رازی ده بی، تا نهو کاتهی حیکمه تو دانایی خۆی داخوازی نهوه ده بی
بیگۆرئ نه کاتهش له چوارچیوهی مهشینه تو دهسهلاتی خۆی دا یاساکه
ده گۆرئ. چی بوی چۆنی بوی نهوه ده کا. نه گهر مهیلی لی بی نه هیدایهت
ده داو نهو گومرا ده کا، گومرا کردنی ناده میزاد له دونیادا بریتیه لهوه که
له بهردهم فیتنه وهواو ناره زوبازی دا خۆناگرنو قاچیان هه لده خلیسکی،
له قیامهتیش دا گومرا تر ده بنو ریسوا تر ده بن!!
گومرا بوونه که یان لهم روه وهیه: که ناماده باشیان بو شهر تیدایه و
ناره زۆی نه فسییان کردوه بهرا بهری خۆیان.

سپلهی کافران بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا، فه رمان
به موسولمانان بهوه نوێزه کانیان نه نجام بدهنو مالی خۆیان ببه خشن
﴿۲۸﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۹﴾ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَبْئُوسُ
الْقَرَارُ ﴿۳۰﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۳۱﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿۳۲﴾

دوای نهوئی پهروه دگار حالو وه زعی به خته وهرانو به دبه خته کانی نمایش کرد، دیته وه سمر باسی نهوانه ی سپله یی بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا ده کهن! نهوانیش دانیشتوی مه ککه مو ده ورو بهرینی: که خودا نهو نیعمه تانه ی خوئی به سمر دا رشتون؛ له ولاتیکی ئارامو دوور له شه ر نیشته جی ی کردون، زیانو گوزهرانی خوئی پیداو، هه زه رته موحه ممدی کردو ته پیغه مبهرو سهره تا بانگه وازی کردنی نهوانی پی سپی راهه که چی له جیاتی نهوئی شوکرانه ژمی رین سپله و پی نه زانن.

ده فمر موی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ نایا تو سهیری حالو وه زعی سهیرو سه مده ی نهو به دبه ختانه ناکه ی؟! سمرنج ناده یه حالی نهوانه ی نیعمه تی زوړو زه به نده ی خودا وه ندی یان پیدراوه: که هه ندی لهو نیعمه تانه ناردنی پیغه مبهره بو سهریان؛ بانگه وازی یان ده کا بو تیمان، سه روکایه تی یان ده کا بو ریبازی لیخو شبوونو بو سه ره نجامو ئاکامیک: که به هه شته! که چی واز له هه موو نهو نیعمه تانه ده هی نرو له جیاتی نهوان کوفر وهرده گرن! نهو نه فامانه پی او ماقولو ریش سپی گه له که ی تو ن نه ی موحه ممد! هه لسو که وتی نه مانیش وه کوو هه لسو که وتی هه موو پی او ماقولو ریش سپی گه لو نه ته وه کانی تر وایه. به م هه لسو که وته ناشیرینو نابه جیییه یان گه لو هوزه که ی خو یان به ره و دوزه خ ره وانه ده کهن! له ناو دوزه خدا شو نرو جیگیان بو داناو!!

به لی خانووی هیلاکه تی یان بو ناماده کردون، نهو خانوه شومده ش ﴿جهنم یصلونها وبئس القرار﴾ دوزه خه ده چنه ناوی ده خرینه ناوی، به راستی خراب قه رار گایه که نهوان ده چنه ناوی.

نهوان له ئاستی نیعمه تی ره وانه کردنی پیغه مبهرو بو سهریانو بانگه وازی کردنی پیغه مبهرو بویان سپله یی یان نواند، نهو بانگیان ده کا بو یه کتاپه رستی، نهوان پشت هه لده که نو سوور دهن له سمر کوفر و بی دینی!!

﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ اُنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهِ﴾ نهوانه چهند هاوهلو هاوشانیان
 بۆ خودا داناوه، وه کوو خودا دهیانپهرستن، بهندایه تییان بۆ ده کهن، وه کوو
 بهندایه تیکردن بۆ خودا، تایبه تمهندی وایان بۆ بهرپهوا ده زانن: که همر بۆ خودا
 ده شیئه بۆ کسی تر نابن، ثم خودا درۆزنانه یان کردون به هاوهلی خودا بۆ
 نهوهی ناکامی کاره کانیان گومرا کردنی ناده میزادان بی له ریگی
 یه کتاپهرستی، همر که سیئک به قسه یان بکا ده چیته خانه ی گومرایانه وه،

(لام) ی (لیضلووا) (لام) ی عاقیبه تی پی ده گوتری. چونکه بتپهرستی و
 هاوهل داناو بۆ خودا هوکاریکه سهرده کیشی بۆ گومرا بوون، چونکه گومرا
 بوونی خوین نهویستوه وه هوئیان بۆ نه داوه، به لام ناکامی کاره که یان گومرا
 بوونه!

ده قی نایه ته که ناماژه به وه ده کا: که پیوا ماقولۆ قسه رویشتی گهلۆ
 نه تمهوه کان به نه نه قهست ههوللی نهوه یان داوه ریگا له ره شه خه لکه که بشیوتینۆ
 نه هیلن برپا به پیغه مبه ران بکه ن، جگه له خودا خودا درۆز نه یان بۆ خوین
 دانا بوون فرمایان به ره شه خه لکه که ده کرد: که بهندایه تییان بۆ بکه ن.

به لی بیرو باوه ری یه کتاپهرستی له هه موو روژگاریکندا خه تهره له سهر
 ده سه لاتی مله وپازو بهرژه وه ندیه تایبه تیه کانیان، نه ک له روژگاری جاهیلیه تی
 سهره تاییدا، به لکوو له روژگاری هه موو جاهیلیه تیه کندا که ناده میزاده کان رو
 له یه کتاپهرستی وه رگیپن ریشمه ی خوین ده ده نه ئاغاو ده ره به گه کانیان،
 نازادی که سایه تی خوین له ده ست ده ده نه ملکه چی هه واو ئاره زوی نه وان
 ده بن، یاساو شه ریه ت له بیرو بۆ چوونی نهو مله وپانه وه ده گرن، نیگا و
 سروه ی په ره ردگار ره تده که نه وه.

ئا له م کاتانه دا به نگه وازی بۆ یه کتاپهرستی خه تهره له سهر مله وپه کازو
 به هه موو هیزو توانایه کیانه وه به ره برچی بانگه وازی یه کتاپهرستی ده ده نه وه،

دژایه تی ده که نو هه ولی له ناو بردنی بانگه وازی که رانی نایینی حه قو راست ده ده ن.

ئه ی پیغه مبه ر هه و آلیان بده ری و پتیان رابگه یه نه ﴿قُلْ﴾ به و گه لو نه ته وه نه فامه بلّی: ﴿تَمَتَّعُوا﴾ له ززه تو خوشی که مو بّی به قای ئه م ژبانی جیهانه تان بچیژن، تا ئه و کاته ی خودا بۆ داناونو ئه و نه ندازه ی بۆی ده ست نیشان کردون له ززه ت له ژبان وه ریگرن، سه ره نه جامتان ئاشکرایه ﴿فَإِنْ مَّصِرْكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ پاداش و گه رانه و تان و هه وانه و تان بۆ لای دۆزه خمه بۆ ناو دۆزه خه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿تَمَتَّعُوا قَلِيلًا﴾ ئه م نه ظه رهم الی عذاب غلیظ ﴿لَقِمان/۲۴﴾ یان ده فهرموئ: ﴿مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ ئه م الینا مرجه م، ئه م نذیقه م العذاب الشدید بما کانوا یكفرون ﴿یونس/۷۰﴾ یان ده فهرموئ: ﴿قُلْ: تَمَتَّعُوا بِكُفْرِكُمْ قَلِيلًا﴾ انک من اصحاب النار ﴿الزمر/۸﴾.

ئه ی پیغه مبه ر! واز له نامۆژگاری کردنی ئه وان بیته خۆماندو کردن له گه لیان بّی سووده. روبکه ره ئه وانه ی گوئ بۆ نامۆژگاری به کانت ده گرن، قه بوولی نیعه ته کانی په ره ردگار دژا که ن! واز له و کافرو مله ورو سه ره ره قانه بیته، روبکه ره ئه و کۆمه له خودا په رسته، قیریان بکه چۆن شوکری خودا بکه ن، چۆن به ندایه تی خۆیان رابگه یه نن.

ئه ی فروستاده! ﴿قُلْ: لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ فهرمان به به نده خاوه ن باوه ره کانم بکه به ئه و به ندانه ی ئیمانیا ن هینا وه به تاکو ته نهایی خوداو پیغه مبه رایه تی و هاتنی روژی قیامه ت، پتیان بلّی: با شوکرو سوپاسی خودای خۆیان بکه ن: ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به به جیهینانی نوژه کانیان به ریکتو پیکی، چونکه نوژ تابه ته مندترین دیار ده ی سوپاسکردنی به نده یه بۆ په ره ردگار، عیباده تیکه بریتیه له یه کتاپه رستی!

﴿وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالًا﴾ هه ره ها پتیان بلّی: به به خشن له و مال و دارایی به ی پیمان به خشیون،

بەنەهینی و بەناشکرا ببەخشن، بەنەهینی: بۆ ئەوەی کەرامەتی پی بەخشاوه کازو پیاوێتی بەخشنە کان پیاڕزری، مال پی بەخشینه کە نەبیته مایە خۆه لئانەوهو خۆبەزلزانی. بەناشکرا ببەخشن لەهەر شوینیکی پیویست بوو ئاشکرا بی، بەم جۆره مەبەست ئەوەی خەلکی چاری لی بکەن زیان زە کاتی مالو سامان بوو، بەجیهانی فەرزو زە کاتی واجب بوو.. ئەم بەنەهینی بەخشین و بەناشکرا بەخشینه دەگەرێندرێتەوه بۆ هەستی موسولمان خۆی خۆی ئەم خالانە دەرخیانی!

ئەو موحەممەد! فەرمانیان پی بکە مالو سامانی خۆیان ببەخشن زە کات، سەرفیتەر لەمالی خۆیان دەرکەن بۆ ئەوەی رەصیدی سامانەکیان گەشە بکا، با پەلە بکەن بۆ مالبەخشین پیش ئەوەی رۆژی قیامەت بی: کە لەو رۆژەدا فیدیەو کپین و فروشتنی تیدا نیە دۆستایەتی و خزمایەتی نامینی بۆ یارمەتیدانو رزگار بوون لەسزا. بەلکوو لەو رۆژەدا ئەوەی فیرا ئادەمیزاد دەکەوێ بیرو باوهری راست، کرداری چاکو لوطفی خودایە! رۆژی نەفسی نەفسی یە.

وہ کوو لەناہیەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُوْخِذُ مِنْكُمْ قَدِيَةٌ، وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ الحديد/۱۵. یان دەفەرموی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا، وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ، وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ، وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ﴾ البقرة/۱۲۳. یان دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ، وَلَا خَلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ، وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة/۲۵۴. نەک دۆستایەتی و براہیەتی لەو رۆژەدا کەلکی نامینی و بەس! بەلکوو هەندێ دۆستو برادر دەبنە دۆزمنی بابە کوشتە یەکترو راپۆرت لەیەکتەر دەدەن وەکوو لەناہیەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿إِلَّا خَلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ الزخرف/۶۷.

به لگه ی جوړاو جوړ له سهر هه بوونی خوداو تا کو ته نهایی
له بوونه وهرو نه فسی ناده میزاده کاندا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾
وَعَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

دوای نهو ی پمروه ردگار حالو وه زعی به خسته وه رانو به دبه خسته کانی رون
کرده وه، چنده به لگه یه ک دینیتسه وه له سهر هه بوونی خودای کار نافه ریده وه
تا کو ته نیاو زاناو خواوهن تواناو ده سه لاتی ره هاو بی سنووری، بو نهو ی
ناده میزادان هه لنبی بو شوکر کردنی پمروه ردگارو به دیهینه ری بوونه وه،
سهر کو نه ی کافره کان ده کا له سهر رو وهر گیرانو پشت هه لکردنیان له تیفکرین
له نیعمه ته جوړاو جوړه کانی یه زدان. کیتابی بوونه وه ده کاته وه لا پمړه کانی
هه لده داته وه، دپړه سهر سوړه یینه ره کانی ده کهونه ناخواتنو نیعمه ته کانی خودا
نمایش ده کهن، لا پمړه گه وره زه به للاحه کانی بوونه وه یه که یه که
هه لده داته وه تا چاو هه تدر بکا جوړه ها شیوه ره نگ له م نیعمه تانه نمایش
ته فیسیری ره وان (۲۲۱)

ده كا: ئاسمانه كانو زهوى، خۆرو مانگ، شهوو رۆژ، بارانو هاتنه خواره وەى
 ئاو له ئاسمانه وه، رسكانو سهوز بوونی گژو گيا له زهوى دا، ده ریاو هاتوو چۆى
 گهمى به ناوى دا، كشانى جۆگه و جۆبارو ئاودانى زهوى و پيگه ييشتنى رزقو
 رۆژى، ئهم لاپه ره كهونييانه راده نوێسنرین كه چى ئاده ميزاد له بهر نه فامى و
 نه زانى سهيرى ناكهن تى نافرکن، ناخويننه وه لى ورد نابنه وه شوکرو
 سوپاسى خدا ناکهن له سهر ئهو نيعمه تانه! به راستى ئاده ميزاد سپله يه و
 نه زانو لاسارو نه فامه، ئه گينا ده بوو ههرگيز كو فرانى نيعمه ت نه کهن.

له م کۆمه له نایه ته دا پهروه ردگار ده به لگه دینیته وه له سهر هه بوونی
 ده سه لاتى خۆى ده فهرموى:

۱- ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ﴾ پهروه ردگار خودايه كى وه هايه
 ئاسمانه كانى به ديهيئاو نو به رزى كردونه وه به ته ستيره رازاندونيه وه.

۲- ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زهوى دروست كرده و رايخستوه، دروست كردنى
 ئاسمانه كانو زهوى زۆر له دروست كردنى ئيوه گرنگتره، پرن له نيعمه تى جۆراو
 جۆر بۆ سوودو قازانجى ئيوه، ههست به هه نديكيان ده كه نو به هه نديكيان
 نازانن.

۳- ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾
 ده بارينى له بهر زاييه وه ئاو، به هۆى ئهو ئاوه وه زهوى وشكو برينگ
 سه ره نوێ زيندو ده كاته وه، دره ختو رو كه كى جۆراو جۆرى تيدا ده پروينى،
 كشتو كالى لى بهرهم ده هينن، ههرچى پتيوست بى بۆ بژيوى ئاده ميزادو
 ئاژه لو گيانله بهرانی تر له زهوى ده رى ده هينى. جۆره ها ميوه بهر و بوومى
 رهنگاو رهنگو خاوهن تامو بۆنو سوودى جودا جودا ده خولقيينى. وه كوو
 له نايه تيكي تر دا ده فهرموى: ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ
 نَبَاتٍ شَتَّى﴾ طه/ ۵۲.

۴- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَکَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ کشتی و گه میکانی بۆ ئیوه رام کردون، واته عه‌قل و ده‌سه‌لاتی دروستکردنو به‌کاره‌ینانی پیداون، وای لی کردون به‌سهر ناوه‌وه دینو ده‌چن لهم شار بۆ نه‌شارو لهم ولات بۆ نه‌و ولات به‌نیزنو ره‌زامه‌ندی خودا، خۆتانو کالای خۆتان پی ده‌گوینه‌وه.

۵- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ سه‌رچاوه‌ی ناوی بۆ هه‌لقولاندون کانیاوو جوگا و چۆمی بۆ به‌دییه‌ینان، زه‌وی بۆ شه‌ق کردون بۆ نه‌وه‌ی چۆم و رویاره‌کان لهم ولات بۆ نه‌و ولات بکشین سوود و قازانجی زیان له‌و چۆمانه وهرده‌گرن. جوگا و نیرویان لی هه‌لده‌به‌ستن بۆ ناو خواردنه‌وه‌و ناودیرکردنی گشتو کالو پیوستیاتی تریش.

۶، ۷- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ﴾ خۆرو مانگی بۆ زام کردون وای راهی‌نان به‌رده‌وام له‌هاتوچۆدا بن، شه‌وو روژ لی برابن بۆ گه‌شه‌پیدانو ریکو پیک کردنی ژبانی ناده‌میزادو گیانله‌به‌رانی ترو دره‌ختو ره‌کئو شتی تریش. خۆرو مانگو نه‌ستیره‌کانی تر هه‌موویان بی راوه‌ستان له‌هاتوچۆدان هیچیان ری له‌ویتریان ناگریو نابیته له‌مپهر له‌به‌رده‌م نه‌ویتردا. وه‌کو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ یس/ ۴۰.

۸، ۹- ﴿وَسَخَّرَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ شه‌وو روژی راهی‌نان وای لی کردون به‌ریکو پیک به‌شوین یه‌کترا دینو ده‌چن. جاریک شه‌و دریز ده‌بنو روژ کورت، وه‌کو له‌زستاندا روده‌دا، جاریکی تر روژ ژریژ ده‌بن شه‌و کورت، وه‌کو له‌هاویندا دیته‌جی. روژ کاتی هه‌ولدانه بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی پیوستی ژبانو شه‌و کاتی هه‌سانه‌وه‌و نارامگرته.

له‌چهند شوینیکی قورئان ئاماژه به‌م مانایه ده‌کا وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا، وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتُ بَأْمَرِهِ، لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ الاعراف/ ۵۴. یان ده‌فه‌رموی: ﴿يُولِجُ

اللیل فی النهار ویولج النهار فی اللیل وسخر الشمس والقمر، کل یجری الی اجل مسمى، وان الله بما تعملون خبیر ﴿لَقَمَان/۲۹﴾ یان ده فهرموئ: ﴿ومن رحمته جعل لکم اللیل والنهار لتسکنوا فیه ولتبتغوا من فضله﴾ القصص/۷۳.

۱۰- ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ﴾ به خشویه تی به ئیوه نهی کومه لی ناده میزاد همر شتیئک داواتان کردبی و بو داواکردن بشی و پیوستتان پی بی و سوودی هه بی. جا چون یه که داواتان کردبی یان پیتان نه زانبی پی و داواتان نه کردبی.

خیطابه که بو ره گه زی ناده میزاده بو هه موو خاوهن عه قلو فامیکه، که شیاری خیطاب له گه ل کردن بی، چونکه پهروردگار هه چی له زه وی دا هیه بو سودی ناده میزاد دروستی کردوه، نه مجار شیوهی به کارهینانو سوودی لی بینبیزو داهینانی خستوته نه ستوی خویان، بو نه وهی به گویره ی بیرو بو چونی خویان، به نه ندازه ی عه قلو نه زمونی خویان، به گویره ی گه شه کردنی عه قلی نادمیزادیانو پیشکه وتنی هۆکاره کانی ژیانو ورده بو سوودی خویان به کاریان بین. بیگومان ناده میزاد له چه رخی بیسته م دا گه ییشته تروپکی پیشکه وتزو داهینانو که شف کردنی بوونه وهر و دۆزینه وهی نهینی به کانی ماده، به پشتیوانی هیزی هه لپو هه و او نه وتو کاره باو زه په و شتی تره وه زور پیشکه وتنی له بواره جیا جیا کانی ژیان به ده ست هیناوه په ی به زور کوزو که له بهری بوونه وهر برده و.

﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ نه گهر بتانه وی ناعمه ته جوړاو جوړه کانی که خودا به ئیوه ی داوه بیانزمیئن، ناتوان ژماره یان بکه ن، چونکه هینده زور و جوړاو جوړن له ژماره نایه ن، به ئیوه سه ر ژمیئر ناکرین. جله بکه ئیوه نه توان سه ر ژمیریان بکه ن به ته نکید ناتوان شوکرانه ی پیوستیشیان له سه ر بکه ن.

طه لقی کوری حه بیب ده فهرموی: مافی خودا زۆر له وه قورستره
ئاده میزاد پی هی له بگیری، نیعمه ته کانی زۆر له وه زۆرتن بکه بهنده کان بۆیان
سهر ژمی بکرتن...

شافعی ده فهرموی: (الحمد لله الذي لا يُؤَدِّي شُكْرُ نِعْمَةٍ مِنْ نِعْمِهِ إِلَّا
بِنِعْمَةٍ حَادِثَةٍ تُوْجِبُ عَلَى مُؤَدِّيهَا شُكْرَهُ بِهَا). سوپاسو ستایش بۆ خودایه کی
ئهوتۆیه شوکرانه ژمی نیعمه تیک له نیعمه ته کانی ئه نجام نادرئ ئه گهر
نیعمه تیکی تری بی بهو نیعمه ته شوکری نیعمه ته که ی تری پی بکا.

سه عدی شیرازی له دیباچه ی گولوستانه که ی دا ده فهرموی: سوپاسو
ستایش بۆ خودایه که: که ههر هه ناسه یه ک ئاده میزاد هه لیده مژئ شایانی دو
شوکره چونکه: که هه ناسه هه لده مژئ ده بیته هوی درێژه پیدانی ژیان، که
هه ناسه ش ده داته وه گیانو جهسته ی پی ئاسوده ده بی.

ده ی چۆن ئاده میزاد ده توانی نیعمه ته کانی خودا سهر ژمی بکا؟ که ی
له توانای دا هه یه شوکرانه ی ئهو نیعمه تانه بکا؟!

ئایا هه موو ئه م بوونه وه ره بۆ خزمه تی ئاده میزاد راهینراوه؟ ئایا ئه م
بوونه وه ره گه وه ره ته سخیر کراوه بۆ ئه م مه خلوقه پچکۆله؟ ئاسمان ئاوی
لی دیته خواری، زهوی ئاوه که وه ره گری، میوه و دانه ویله له م تیکه و لیکه دا
به ره م دین، ده ریا ته سخیر کراوه بۆ ئه وه ی که شتی به ئیزنی خودا به ناوی دا
هاتوچۆ بکا. چۆم روبار ده کشینو ده بنه هوی ژیانو به ره م هینانی رزقو
رۆژیو به رژه وه ندی ئاده میزاد ده سه به ره ده که ن، خۆرو مانگ رامکراونو
به ره وامن له هاتوچۆ داو ساته وه ختیگ حه جمینیان نیه، شهو رۆژ به شوین
یه کدا دینو ده پۆن... هتد، ئایا هه موو ئه مانه له به ره خاتری ئاده میزاد دیته ؟
که چی له گه ن ئه وه ش دا یادی ناکاته وه شوکرو سوپاسی ناکا؟!

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ به راستی ئاده میزاد سه ته مکارو سه پله و بی

وه فایه.

تیبینی ئەو دەکرێ: پەرورەدگار لە کۆتایی ئەم نایه‌تەدا فەرمووی: ﴿ان
الإنسان لظلوم کفار﴾ لەسورەتی (النحل/۱۸) دا دەفەرموێ: ﴿وان تعدوا
نعمۃ الله لا تحصوها، ان الله لغفور رحيم﴾ جوداوازی نێوان ئەم دوو کۆتاییه
ئەوه‌یه: قسەو باس لێرەدا بۆ سەرژمێر کردنی هەلۆیستە ناشیرینه‌کانی
ئادەمیزادە: کە بریتییە لە کوفرانی نێعمەت و ستمکاری و شەریک دانان بۆ
خودایە. لەسورەتی (النحل) ییشدا مەبەست ژماردنی فەضلو بەخششی
پەرورەدگار بە سەر ئادەمیزاددا، بڕیکیش لەو فەضلو بەخششانه
لێخۆشبوون و رحەمەتە ئەم دوو صیفەتە ی خۆی خستە کۆتایی نایه‌تە کەو بە
ئەو ی بەندەکانی هەڵبێ بۆ گەڕانەو و تۆیە کردن.

ئیمامی رازی لێرەدا دەفەرموێ: جوداوازی نێوان نایه‌تەکان لەم روه‌یه:
پەرورەدگار دەفەرموێ: ئە ی ئادەمیزادینە! کە من نێعمەتی زۆرو هەمە جۆرم
رەخساندن ئێو وەریان دەگرنو من دەیان بەخشم. کە تۆ نێعمەتەکانم
وەردەگری دوو رەوشت دەنوێنی: ستمکاری و هاوێدانانە بۆ خودا، منیش
دوو رەوشتە هەن لەو کاتەدا: لێخۆشبوون و بەبەزەیی.

واتە دەفەرموێ: ئە ی بەندەکانم! ئە گەر ئێو ستمکار بن من
لێبوردووم، ئە گەر ئێو سێلەو پێنەزان بنو کوفرانی نێعمەتەکانم بکەن، من
رەحیم و خواوەن بەزەیییم. دەزانم کە مەترخە من، کە مەترخە میە کە تان بەسزا
و هەلام ئادەمەو.

نزاو پارانه‌وهی ئیبراهیم به‌ره‌و رووی کابه

وَإِذْ

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ
 أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾
 رَبَّنَا إِنِّي أَصَكْتُ مِّنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْنِكَ
 الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الشَّجَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
 عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾
 رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
 دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
 الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

پاش ئهوهی پهروهردگار بهبهلگهی جؤراو جؤر ئهوهی چهسپاند: که هیچ خودای پهراستی حهق نین جگه لهپهروهردگار، ئهوهی راگه یاند: که بهندایه تیکردن بۆ غهیری خودا دروست نیه، داوای له پیغه مبهه کرد: که سه رسام بی له حاللی ئهوانه ی بته پرستی ده کهن!

ئه مجار به شوین ئه وه دا باسی حه زره تی ئیبراهیم ده کا: که باپیره گه وری عه ره به و قوره یشیه کان له ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمه وه که وتونه وه. ئه و ئیبراهیمه ی له خودا پارایه وه: که شاری مه که وه ده و ره به ری بکاته شاری ناشتی و ته بایی. خۆی و کور و نه وه کانی له بته پرستی بیاریزی!! ئه وه شی راگه یاند: که بری له کور و نه وه کانی لای مالی خودا جینشین کردون، بۆ ئه وه ی یه کتا په رستی نه نجام بدن، نوێژ که گه و ره ترین تاعه ته بۆ خودا نه نجامی بدن. هه و ره ها حه زره تی ئیبراهیم شوکرو سوپاسی خودای کرد له سه ر ئه وه به پیری و دوا ی نا هو مید بوون له مندال، خودا دوو کوری پی به خشین: که ئیسماعیل و ئیسه ق بوون، هه و ره ها داوای لیخو شبوونی بۆ خۆی و باو کتو دایکتو موسو لمانان کردو داوای رزگار بوونی رۆژی حیسابو لیکو ئینه وه ی بۆ کردن!

ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئه مه یاد خستنه وه ی پهروهردگار به بۆ ئاده میزاد، به لگه هی نانه وه ی میژوویی به بۆ موشریکه کانی قوره یش به وه: که مه که شاری خودا په رستییه، هه ر له کۆنه وه دامه زرا وه بۆ خودا په رستی و یه کتا په رستی، هه ر له کۆنه وه حه زره تی ئیبراهیم له وانه به ری بووه: که جگه له خودا شتی تر ده په رستن. هه ر ئه ویش بوو له خودا پارایه وه: که شاری مه که بکاته شاری ناشتی و ته بایی،

واته: ئه ی موحه ممه د! یادی ئه وه بکه ره وه، ئه م راستیه بۆ گه له که ت بگی ره وه: ئه و کاته ی ئیبراهیم له خودا پارایه وه: وتی: خودایه! ئه م شاری مه که که به بکه ره شاریکی وا ئه من و ئاسایشی تیدا به رقه رار بی، که س خۆنی

کەسی تیدا نەپژۆی، کەس تیدا سەتەم لە کەس نەکا. بێگومان پەرەردگار
ولامی نزاکی دایەوێ دوێکەوێ قبوڵ کرد. کردی بەشاریکی ئەمێنو ئارام بۆ
ئادەمیزادو بآئندەو درەختو روێک، ئادەمیزادی تیدا ناکوژری نیچیری تیدا
راو ناکری، درەختی تیدا نابردی، هەر کەسێ چووێ ناوی دەکەوتە ناو
هەرەمەوێ ئیتر لەوێدا ناکوژریتەوێ. وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموێ: ﴿و
لە یروا انا جعلنا حرمًا آمنًا﴾ العنکبوت/ ۶۷. یان دەفەرموێ: ﴿ومن دخله کان
آمنًا﴾ آل عمران/ ۹۷.

بەرستی هەزرەتی ئیبراهیم نمونەێ ئادەمیزادی کاملی خوداپەرستی
لەخودا ترس بوو، دەم بەذیکرو سوپاسگوزار بوو، باوکی پێغەمبەرانو
خۆشەویستی خودا بوو، خودای بەباش ناسیوێو بەندایەتی بۆ کردوێ، خودای
بەباشی ناسیوێو لێ پێرساوێ: نمونەێ بەندەێ راستاڵو موخلیص بوو.

سییاقی قورئانەکە وێنەێ ئیبراهیم دەکیشی کە لەپەنا مآلی خودادا
راوەستاوێو دەستی نزاو پارانەوێو بەرز کردۆتەوێو بۆ لای پەرەردگارو
لەدیمەتییکی پێ لەخشوێو خۆشووێو لەخودا دەپارێتەوێو دەلێ: خودایە! ئەم
شارە بکەیتە شاری ناشتیو ناشتەوایی ﴿وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾
خودایە! خۆم کوێو نەوێو کەم پیاڕیزە لەوێو بپەرستی بکەن، دوورمان
بخرەوێو لەو کارە ناشیرینە مآلۆێرانکەرە. هیدایەتمان بدەو وایان لێ بکە:
کە یەکتاپەرستەێ بکەینو عیباده‌تمان خالص بۆ تۆ بێو کەس نەکەین
بەهاوێو شەرێکت!!

ئەمە بەلگەێو لەسەر ئەوێ: کە پێوستە ئادەمیزاد دوێا بۆ خۆیو
باوکتو دایکیو کوێو نەوێو بکا.

بێگومان دوێای ئیبراهیم هەندیکیی گێرا بوو هەندیکیشی نا. هەزرەتی
ئیبراهیم کە بەو دلە گەرمەوێ، بەو بیرو باوێرە پتەوێ دامەزراوێو، بەو
زویانە شوکرانە ژمیریێوێو دەپارێتەوێو دێهۆێو سەررەقو یاخی بووێکان

بگیریته وه بۆ ئیعتیراف کردن به خودایه تی خودا، کافره کان له جیاتی سپله یی بهرامبهر نیعمه ته کانی خودا شوکرانه ژمیر بن، بئی ناگاگان به ناگا بینمه، سهر لی شیواوو لاده ره کانی نه وه وه چه کانی بگه پینه وه سهر ریبازی بابه گه وه یانزو شوین ریو ره سمی نهو بکه ونو ئیبراهیم بکه نه رابهرو پیشه واو دابو نه پیتی نهو په پیره بکه نه. دژی بتو بتپهرستی بن!!

نه مجار حه زره تی ئیبراهیم نه وه راده گه یه نی: که زوریه ی زۆری ناده میزاد به هۆی بتو نه صننامه وه گومرا بوونو فهرمووی: ﴿رَبِّ اِهْنِ اَضْلَلْنِ کَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ خودایه! به راستی نه ویتانه بوونه هۆی گومرا بوونی زوریه ی زۆری شاده میزاد له رینگه ی حه قو هیدایه ت، به جوړیک کردویان به خودا و ده یانپهرستن، هه لبه ته وه پالذانی گومرا کردن بۆ به ته کان له روی مه جازه وه یه، نه گینا بتو صه نه م بئی گیانزو ده سه لاتی هیچیان نیه.

نه مجار درێژه به پاران وه که ی ده داو ده لی: ﴿فَمَنْ تَبِعْنِ فَاِنَّهُ مِنِّي﴾ جا که سیک برۆا به من بکاو له سهر بیرو با وه ری من بئی له سهر مه نه جو ریبازی من نیمانی به تۆ هه بیو راستالانه یه کتا پهرستی بکا، نه وه له منه وه له سهر ریبازی منه وه له پیری منه.

﴿وَمَنْ عَصَانِ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ که سیکیش پیچه وانده ی فهرمانی من بکا، وه لامی بانگه وازییه که م نه ده نه وه، یه کتا پهرستی نه نجام نه ده ن، نه وه عائیله به تۆیه و بۆ خۆت زاناو ناگاداری، ده توانی لییان خۆش بئیو تۆیه یان لی وه ریگریو هیدایه تیان بده ی بۆ رینگای راست.

عه بدوللای کوری عه مر ده فهرمووی: پیغه مبه ر ﷺ نه م وته یه ی ئیبراهیمی خوینده وه که ده فهرمووی: ﴿رَبِّ اِهْنِ اَضْلَلْنِ کَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ.. الْآیَةِ﴾ وته که ی حه زره تی عیسا شی خوینده وه: که ده فهرمووی: ﴿اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ نه مجار پیغه مبه ر ﷺ دهستی نزای بهرز کرده وه فهرمووی: (اللهم امتی، اللهم امتی، اللهم امتی) نه مجار دهستی کرد به گریان،

پهروهردگار فرمانی بهجورائیل کردو فرموی بچو بۆ لای موحه ممه (خودا) باشتر ده زانی (پیی بلی: بۆ ده گریه ی؟! جورائیل هاتو پرسیری لی کرد. پیغمبر ﷺ نهوه ی پیویست بوو پیی فرموو: نه مجار پهروهردگار بهجورائیلی فرموو: بچو بۆ لای موحه ممه پیی بلی تیمه نهو رازی ده که یزو ده باره ی نوممه ته که ی نیگمرانی ناکمین!

نه مجار حه زره تی نیبراهیم دوعاو پارانه وه یه کی تری ناراسته ی پهروهردگار کردو وتی: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَمِ﴾ پهروهردگارا! خۆت ناگادارو زانای بهوه ی من بری له مندالو خیزانی خۆم (که نیسماعیلو نهوانه ی لهوده که ونه وه) جینشینم کردوون له شیوو دۆلکی ره قهنو چه قهن دا: که شیوی مه که که یه، لای خانوی حهره می تو: که کابه یه سوکایه تی پیکردنی نهو ماله ت یاساغ کردوه، دهورو بهر که یت کردوه به حهره مو نابی کهس دهستی بۆ دریز بکا به بی ریزی سهیری بکا!

﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ خودایه بۆیه نهو خانوو دهورو بهر هت کردوه به خاکی حهره ریزت داوه تی بۆ نهوه ی دانیشتوانی بتوانن نوژی تیدا بکه نو روی تیبکه نو بهیادی خودا په رستی ناوه دانی بکه نه وه. یه کتاپه رستی تیدا نه نجام بدهن. ﴿فَجَعَلَ أَفْنِدَةً مِنَ النَّاسِ هَؤُلَاءِ إِلَهُهُمْ﴾ خودایه! وا بکه دلو دهروونی ناده میزادان وه گری بنو به حهزو ناره زووه بۆی بیزو بهه له داوانو په له پهل سه فیری بۆ بکن، دلیان بۆ زیاره تی بکورکینیو حه زیان له دیده نی بی، خودایه خۆشه ویستی شه خاكو زیده بخیه دلی بده کانتسه به تاسوخمه له ههر چوارلاوه بکه ونه ری بۆ دیده نی مالی خۆت بکه که عبه یه بینینی دانیشتوانی دهورو بهری، که نهوه کانی منن.

﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ خودایه! نهوه کانم، نهوانه ی لای مالی خۆت جینشینم کردوون رزقو رۆژیان بده له جۆره ها میوه بهروبوومی ولاتانی

دونيَا، لهههَر چوارلای جيهانهوه خواره مهني بۆ کيش بکړي، بۆ نه وهی بتوانن بهوپهري باشرو ليبرانهوه تاعهتي تۆ بکهن، ههروهها چونکه ولاته که ولاتيکی ديمو بئ کشتو کالو بهروبوومه، خودايه رزق و روژيان بۆ پره خسينه ^{خستين} بۆ خواردن!

پهروهردگار هم نزايمی ٿيبراھيمي گيرا ڪردو ۽ لهو ڪاتھو ٿا بهئھمڙوش
شاري مھڪھ ميوھي جيھاني لئ ناپڙو نہ ٻڙاھ. وھ ڪوو لھ شوئيٺيڪي تردا
دھ فھر موي: ﴿او لم نمکن لهم حرماً آمنا يجبي اليه ثمرات كل شيء﴾، رزقاً من
لدا ﴿القصص/۵۷﴾. بهئ ۽ فھضلو گھورھي خودا ھا توڙ تھ جي، ھرچھندھ
لھمھ ڪھ داري بھرداري ٿيڊا نيھ، ڪھچي ميوھي ولاٽاني دھورو بھري بڙ
راگوڙ دھ ڪري، چوار فھسلي سال بڙ ميوھ نابي.

خودایہ! رزقو روژیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به لکړو سوپاسو
ستایشی نیعمه ته کانت بکهن، یان تا باشر نويږه کانیان نه نجام بده نو
به لېبرانه به نډایه تیت بکهن!!

ئەمە ئاڭاڭىيە بۇ ئەۋە، كە دەبىي مەبەست لەۋە دەست ھېناتى سۈرۈدە
ماددىيەكان ئەۋە بىي يارمەتدەرىن بۇ ئەنجامدانى خودا پەرستى و
طاغەتكردن.

حەزەرەتی نەیسەراھیم لەدووعاو پارانەوہ کە ی دا موراعاتی ئەدەبو دابو
 نەو پیتی پارانەوہ ی کردوہ ، لالانەوہ و نوزانەوہ ی تێدایە رانواندنی پێویستیاتی
 خۆی و نەوہ کانی و کێشکردنی رەحمەت و بەزەیی خودای تێدایە بۆیە خودا
 دەعاکە ی گێرا کردو پێداویستیە کانی پێ بەخشین . ئەمەش شتیکی ئاساییە ،
 ئەو بە (خلیل الرحمن) ناو دەبرێ و باوکی پێغەمبەرانە .

﴿زَبَنًا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلَمُ﴾ پەروردگارا! بېیگو مان زاتی پاکت
 ناگاداره و ده زانی بۆچی لیت ده پارېښه وه، ناگاداری نهیښی ناو دلمانی و
 شهوی به ناشکرا ده یلټین. نه تو زور زانتری به حالو وه زغو بهرزه و هندیمان، تو

هه موو شتیک ناشکراو نهینی ناگاداری، له بوونه وردا هیچت لی گوم نابی، که وایی زاتی پاکت پیوستیت به داوا کردنی نیمه نیه، پیوستیاتی نیمه ده زانی. وه لی که لیت ده پارینه وه بو ده رختنی به ندایه تیمان، بو نه وهی ناتاجی خومان بو ره حمه تی به رفراوانت رابگه نین.

﴿وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ هیج شتیک له ناسمانه کانو زه وی دا له خودا هوون نیه و نابی، هه موو شتیک بو نه و ناشکراو نمایانه، چونکه نه و به دیهینه رو هه لیسورینه رو چاودیرانه.

نه مجار حه زره تی ئیبراهیم سوپاسو ستایشی په روو دگار ده کا له سه ر نه وه: که به پییری مندالی پی به خشیوه وه جاحی کویر نابی ده فهرموئ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ سوپاسو ستایشی نه پراوه بو نه و خودایه یه: که له گهل نه وه دا پیر بوومو به سالا چوم ئیسماعیلو ئیسه قاتی پی به خشیم پاش نه وهی ناهومید بووم له وهی مندالم بسبو گه ییشتمه ته مه نی یه ئس. دوو کوری پیدام ئیسماعیلو ئیسه ق، ئیسماعیل له هاجره بووه، ئیسه ق له سارا خاتونه. ئیسماعیل سینزه سال له ئیسه ق گه وره تره.

هه ندیک ده لئین: که ئیسماعیل له دایک بوو ته مه نی ئیبراهیم گه ییشتبوه نه و دو نو سال، که ئیسه ق له دایک بوو ته مه نی سه دو دوانزه سال بووه.

﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بیگومان خودای من بیسه رو شنه وایه به پارانه وه و ته کانم، وه لامی دوعا کانم ده داته وه هه ر که سی لی بیاریته وه دوعا که ی گیرا ده کا. مه به سه ته کانم بدرکینم یان نه یاندرکینم خودا ناگاداری مه به سه ته کانه.

نه مجار له خودا ده پارینه وه: که یارمه تی بدا به رده وام بی له سه ر شوکرو ستایش، ده فهرموئ: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ خودایه! وام

لی بکمی بتوانم نهوهی له سهرم پیویسته نه نجامی بدهم، نوێژه کانم بهرێکتو پێکی نه نجام بدهم، یارمه تیم بده ئه که کانم به جی بیتم، ههروه ها بری له نهوه کانیشم توفیق بده ئه که کانێ سهرشانیان بهرێکتو پێکی نه نجام بدهن، نوێژه کانیان به جی بیتم، بۆیهش به تایبهتی ناوی نوێژی هیئا، چونکه گهوره ترین عبادت نوێژه، نوێژ کاریگهریه کی گرنگی ههیه له پالفته کردنی دلو دروونو گیرانهوهی ئاده میزاد له خراپه کاری.

﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ خدایه! عبادته تمان قبول بفرموو. لێره دا وشه ی (دعاء) به مانا عبادته هاتوه، وه کوو له نایه تیکی تریش به هه مان مانا هاتوه وه کوو ده فرموی: ﴿واعتزلکم وما تدعون من دون الله﴾ مریم/ ۴۸.

ئه مجار هه زه تهی ئیبراهیم دوعاو پارانه وه دلسوزانه کهی کۆتایی پی دینی به دوعایه کی سهر نهج راکیشی گشتی ده فرموی: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ خدایه! تاوانه کانم داپۆشی و لیم خوش بیی، هه روا له تاوانی دایکتو باوکم خوش بیه، ههروه ها له تاوانی هه موو موسولمانان چاوپۆشی بفرموو: لهو رۆژه دا که حیسابو لیکۆلینه وه نه نجام ده ده ی به نه ده کانت کیش ده که ی بۆ پاداشدانه وه تو له ستاندن لییان له سهر کرده وه کانیان.

هه سه نی به صری ده فرموی: دایکی ئیبراهیم موسولمان بووه، داوی لێخۆشبوونی بۆ باوکی (له گه ل نه وه دا: که کافر بووه) له بهر واده و به لینی که که پیی دابوو، جا که بۆ مه علوم بوو: که باوکی کافره و دژمنی خدایه، خۆی لی بهری کردو خۆی لی دوور خسته وه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وما كان استغفار ابراهيم لابيه الا عن موعدة وعدها اياه فلما تبين له انه عدو لله تبرأ منه، ان ابراهيم لاواه حلیم﴾ التوبة/ ۱۱۴.

شایانی باسه پارانه وهی ئیبراهیم داوی لێخۆشبوون له گونا هه کانی، نه وه ناگه یه نی: که تاوانی کرد پی و داوی لێبوردن بکا، به لکوو مه به ست له م

دوعا کردنه ی و هانا بردنه بۆ خودا، پشت به سستییه تی به فیه ضلو و کهره و ره حمه تی خودا.

تیبینی :

نایه ته کان نه م مانایانه یان له وهرده گیرین :

۱- قیری نه وه مان ده کهنه که داوای نیعمه تی ئاسایش بکهین به راستی ئاسایش نیعمه تیکی فره مه زنه و گه لیک گرنه بۆیه چه زره تی ئیبراهیم سه ره تا داوای ره خساندن ئاسایشی کرد، چونکه بهرزه وه ندی دینو دنیا به بی ئاسایش ده سته بهر نابی!

۲- دروسته ئاده میزاد دوعا بۆ خۆی و باوکتو دایکتو وه چه و نه وه ی بکا.

۳- شۆنکه وتنی پیغه مبهرو موصلیحان واجبه و نابی بیگوئییان بکهین. چونکه چه زره تی ئیبراهیم فهرمووی ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾.

۴- داوای لیخوشبوون بۆ تاوانباران دروسته، به لان بۆ موشریک دروست نیه چونکه کۆرای موسولمانان له سهر نه وه دامه زراوه: که دروست نیه داوای لیخوشبوون بۆ موشریک بکری: ئاماژه به وه ی: که خودا ده فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونِ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء/ ۴۸.

۵- دروست نیه بۆ هیچ کهس که مالو مندالی خۆی له چۆله وانیه کی بی ئاوو کشتو کالدا بهرله لا بکا، نابی له م باره وه لاسایی چه زره تی ئیبراهیم بکاته وه، نه مه حاله تیک بووه تایبهت بووه به نه و، به فهرمانو نیگای خودا کردویه تی.

۶- نه وه شمان له بیر نه چی دووباره کردنه وه ی چه زره تی ئیبراهیم له دوعا به سۆزه که ی بۆ وشه ی (رب) یان (ربنا) ئاماژه یه به وه که نه و هاوار ده کاته پهروه ردگار به صیفه تی (ربوبیه ت) نه که به صیفه تی (ئولو هییه ت) چونکه که م کهس هه ن گومانیان له ئولو هییه تی خودا دا هه بی، بی پروا کانیش له مه دا گومانیان نیه، به لام نه وه ی جیگای موناقه شه یه مه وزوعی ربوبیه ته،

ته‌نانه‌ت کۆمه‌لگا نه‌فامه‌کانیش به‌تایبه‌تی کۆمه‌لگای جاهیلی عه‌ره‌ب
بروایان به‌ئولووه‌یه‌تی خودا هه‌بوه. بۆیه‌ هه‌زره‌تی ئیبراهیم له‌دوعاکه‌ی‌دا
ته‌رکیزی خسته‌ سه‌ر لایه‌نی ربوبیه‌ت.

هاتنی رۆژی قیامه‌ت و نیشانه‌کانی، دواخستنی عه‌زایی قیامه‌ت و
چۆنیه‌تی سزادراوه‌کان و گۆرینی ئاسمانه‌کان و زه‌وی

الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾
مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئَدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبِ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُم
مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لِنَزُولٍ مِنْهُ الْجِبَالُ

﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِلُهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ وَتَغْشَى
وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

پاش نهوی پمروه دگار به لگهی تاکنو ته نهایی خودای هیئانه وه، دوا
نهوی باسی حمزه رته تیبراهیمی کرد: که له خودا پاراوه ته وه: خوی
نهوه کانی له هاوه لدانان بو خودا بیارتی و یارمه تییان بدا بو کرده وهی چاکنو
روژی قیامت ره حمه تو لیخوشبوونی خوی بریژی به سه ریاند، نه مجار
به لگهی نه وه ده هیئته وه: که هاتنی روژی قیامت شتیکی حه تمی به
گومانی تیدا نیه. ده فرموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ﴾ نهی موحه ممه د! وا مهزانه: خودا بی ناگیه لهو کردارانه ی
سته مکاران نه نجامی ده دن. وا مهزانه که همر کاتی خودا مؤله تی
ئاده میزادی سته مکار ده داو عه زاییان لی دوا ده خا لییان بی ناگیه و
نیهمالی کردوونو عه زاییان نادا، دلتیا به خودا به که یه که تاوانه کانیان
ده ژمیرو له سه ریاند ده نووسی و له روژی خوی توله یان لی ده ستینی.

ئەم خیطابە بەرواڵەت بۆ پێغەمبەرەو لەواقیعدا مەبەست
ئوممەتەکیەتی لەسەر شێوەی (ایاک أعنی واستمع یا جارة) کوردی وتەنی
(بوکی لەگەڵ تۆمەو خەسو گویت لی بی) نایەتەکە دلدانەو یە بۆ
موسولمانانو هەپەشەکردنە لەستەمکاران ؛ بەو :کە پەرورەدگار
کردەو هەکانیان لەسەر دەنووسی و ناگای لێیانەو لەروژی خۆی دا ؛کە قیامەتە
سزایان دەداتەو ، سزادانیان حەتمییەو ئەو عەزابەیان پێ دەگا ، چونکە
ئاگاداری خودا بەستەمکارییان داخوازی سزادانیانە . ئەمجار پەرورەدگار ئەو
روون دەکاتەو : کە سزادانی ئەو ستەمکارانەیی دواخستەو بۆ روژیک : کە تا
بلیی روژیکی سامناکو ناتاسایی یە . دەفەرموی : ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُكُمْ لِيُؤَمِّرَ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ ئەو هەکوو سزادانەکیان دوا دەخەین ئیلا بۆ روژیک
دوای دەخەین ؛کە تا بلیی بەلاو ناخۆشییەکانی سامناکن ، هەر لەبەر دیمەنی
بەسامی ئەو روژه چاوی ئادەمیزادان بەملۆق دەوێتی و چاوی قوچاندنیان بۆ
ناکری لەترسانو لەحەیبەتان دەشلەژێرو چاویان بزیز دەپوانن و پیلویان وێک
نایەنەو ، چاوەکان بەملۆق دەوێستن چاوی قوچاندن و گیران نامینی !

ئەمجار وەصفی هەڵسانەو یان لەگۆرەکانیانو بەپەلە هاتنیان بۆ دەشتی
مەحشەر دەکاو دەفەرموی : ﴿مُهْطِعِينَ﴾ لەگۆرەکانیان هەڵدەستەو بەپەلە
بەسەر شۆری دێن بۆ دەشتی مەحشەر . لەچەند شوینی تردا قورئان ئاماژەی
بەم مانایە کردووە و هەکوو دەفەرموی : ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾ القمر/ ۸ . یان
دەفەرموی : ﴿يَوْمَئِذٍ يَقْبَعُونَ الدَّاعِيَ وَلَا عَوجَ لَهُ ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ ،
فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ طه/ ۱۰۸ . یان دەفەرموی : ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ
سِرَاعًا﴾ المعارج/ ۴۳ .

گۆرەهەڵدەتەکێن و بەپەلە رودەکەنە سارای مەحشەر ﴿مُقْبِعِي رُؤْسِهِمْ﴾
سەریان بەرز کردۆتەو بەترسو لەرزەو دەپوانن ، بەم لاو ئەولادا ئاوی
ئادەنەو .

﴿وَلَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ چاویان به ملزوق وه ستاوه و پیلووی چاویان ویک ناکه ویته وه، به لکو چاویان کراوه وه ستاوه وه ترسانو له شله ژاویان چاویان بو لیک نانری، تا چاویان هه تهر بکا ههرچی ده بینن ههر ده یانترسینی و جهسته یان وه لهرزه دینی. ﴿وَأَفْتَدَتْهُمْ هَوَاءٌ﴾ دلو دهروونیان خالی و بوشه، هیچ وه رناگرئ هیچیان له بیر نه ماوه، له ترسان په شوکاوه و شله ژاون، سه رسامو ورو جهیرانن. ههرچی هومیدو هیوا هه یه له دلیان دا نیه، هیچ خوژی و کامه رانییه کیان له دل دا نیه.

ئه وه نهو روزه یه خودا نهوانی بو هه لگرتوه، له م ویتگه دا رایان ده گرئ، نه م ترسو لهرزه رویان تی ده کا ده په شوکین ده شله ژین ههر ده لی ی په له وه ری بی ده سه لاتو پچوکن له ژیر چنگی بازدا، ده لی ی کهر ویشکن له بهر ده م چپوله ی شیرو پلنگه دا!

ئه مه نهو روزه یه خودا نهوانی بو داناوه، نهو روزه به هه موو دیارده سامناکه کانیه وه چاوه پتیانه حه تمه ن پی ی ده گه ن! که وابی نهی موحه ممه دا! وه خوکه وه و ناموزگاری بکه ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ ناده میزادان بترسینه له ناخوژی و ناره حه تی روزه یه که لهو روزه دا عه زاب یه خه یان ده گرئ و تیکیانه وه ده پیچی. ﴿فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ جا نهوانه ی: که سته مکار بوون گویان به په یامی پیغه مبه ر نه داوه که نهو عه زابه ده بینن ده ست ده کمن به دادو فیغان، به ناله و هاوار، روده که نه خوداو لی ی ده پارینه وه ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحِبُّ دُعَاؤَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ خودایه بمانگیره وه بو دونیا، بو ماوه یه کی که م مؤله تمان بده، با هه له کانی خو مان راست بکه یینه وه که مته ر خه میمان پر بکه یینه وه، به پیر بانگه وازی پیغه مبه ره کانتیه و به چین، بر وایان پی بکه یین، بیننه یه کتا پرستو به دلسوزی به ندایه تیت بو بکه یینو شوین په یامی پیغه مبه رانت بکه وین، نه مجار بمانه یینه وه بو ساری مه حشر.

نمونه‌ی ئەم نایه‌ته له‌شوینی تری قورئاندا هاتوه وه‌کوو ده‌فرموئ: ﴿لَوْلَا اخْرَجْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدُقَ وَأَكْنَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ المنافقون/١٠. یان ده‌فرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ قَالَ: رَبِّ اجْعَلْنِي لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ المؤمن/٩٩-١٠٠.

ئەمجار خودا به‌شێوه‌ی سه‌رزەنشته‌وه ولامی دانم‌وه ده‌فرموئ: ﴿أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ﴾ ئەوه ئیوه نه‌بوون له‌دو‌نیادا پیش ئەم حاله‌تان سویندتان ده‌خواردو ده‌تانگوت: كه ئیمه مردین جاریکی تر زیندوو ناکرئینه‌وه؟ پرواتان وابوو قیامه‌ت نیه‌و حسابو لی‌کولینه‌وه نیه‌ له‌ژیانی دو‌نیاوه بۆ ژیا‌نی قیامه‌ت گواستنه‌وه نیه‌، ده‌تانگوت: ژیا‌ن هه‌ر ژیا‌نی دو‌نیاوه كه مردین تازه زیندوو نایینه‌وه؟ وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموئ: ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ﴾ النحل/٣٨. ده‌ی كه‌وابی ئەم سزایه بجێژن له‌تۆ‌له‌ی ئەو ئینکاری‌کردنه‌تان. ئەمه له‌حاله‌تیکدا ئیوه بێ ناگا بوون، ئەگه‌ر وردبوونایه‌وه به‌خۆتاندا بچونایه‌وه ده‌تانزان: كه ئەم رۆژه دێو ئیوه ژیا‌ن ده‌بنه‌وه به‌لام ژیا‌ن بوونه‌وه سودی نیه‌! ﴿وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ ئیوه جێنشین بوون له‌شوینی ئەوانه‌ی: كه سته‌میان له‌خۆیان کردوه، هاوه‌لی سته‌مکارانتان کرد، به‌رێو شوینی ئەواندا رۆیشتن چاوتان له‌وان کردو لاسایی ئەوانتان کردوه، هه‌رچهنده‌ بۆتان ناشکرا بوو چیمان به‌و سته‌مکارانه کرد، چۆن له‌ناومان بردن له‌تۆ‌له‌ی ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌رانو به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی بانگه‌وازی حه‌ق، به‌چاوی خۆتان شوینه‌واری له‌ناوچوانتان بینیو بۆتان ده‌رکه‌وت نا‌کامیان ریسوایی و له‌ناو چوون بوو.

﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ په‌ندو ئامۆژگاریمان کردن، مه‌شه‌لمان بۆ هێناوه له‌قورئانداو پیمان گوتن: كه‌سیك بتوانی له‌سه‌رتاوه شتیک دروست بکا زۆر به‌ناسانی تر ده‌توانی دوا‌ی له‌ناوچونی دروستی بکاته‌وه. ده‌توانی

سزای مۆله تدرایان بدا، وه کوو چۆن ده توانی سزای به عه جه لیهان بدا. به لام
ئیوه پهنه نامیز نه بوون وه هۆش خۆتان نه هاتنه وه وازتان له سهر ره قی خۆتان
نه هینا!

تازه به تازه ده تانه وی عه زابه که تان دوا بکه وی بگه پینه وه بۆ دنیا، تازه
کار له کار ترازوه هه لتان له کیس چوه!!

نه مجار پهروه ردگار نه وه راده گه یه نی: که حالو هه لۆیستی نه مانیش
وه کوو حالو وه زعی سته مکاره کانی پیش خۆیان وایه ده فهرمو: ﴿وَقَدْ
مَكْرُوا مَكْرَهُمْ﴾ واته: نهوانه ی جینشین بوون له شوینی سته مکاره
پیشینه کان، هه لۆیستو حالو وه زعیان له سته مکاره رابوردوه کان جیانه بوه،
هه مان هه لۆ ته قه لای پیشینه کانیا داویانه بۆ ره تکرده وه ی حقو
به درۆ خسته وه ی پیغه مبه رانو چه سپاندنی به تال، نه مانیش هه موو هیزو
توانای خۆیان له م بواره دا خستۆته گهرو چییان پیکرا کردیان، به هه موو
جۆریک دژی نایینی حق وه ستان!

﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ فرتو قیلۆ مه کره کانیا لای خودا نووسراوه،
بیگومان سزای عادلانیهان ده داته وه، هه موو شتیکی لای خودا نووسراوه
تۆمار کراوه به گویره ی کرده وه هه لۆیستیان تۆلیان لی ده ستینی.

﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ سه ره نجامی مه کری نهوان
خه ساره تمه ندی و به فتاره چوونه، مه کری نهوان نه وه نده به هیز نیه به توانی کیو
له شوینی خۆی بجوئینی، مه کری نهوان ناتوانی نایاتی خودا، شه ریه قی
خودا، موعجیزه ی پیغه مبه ران: که وه کوو کیو دامه زراون بیوچینه وه، که ی
مه کری نهوان ده توانی کیو، یان شتیکی: که به نه ندازه ی کیو دامه زراو
چه سپاوه لابه ریو بیگوژیته وه به رهنگاری بکا، مه کری نهوان له ژیر هیزی
قودره قی خودا دایه چۆنی بوی ناوای له گه ل ده کا!

﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ﴾ ئەى موحه مەمەدا! وا مەزانە خودا وادەو بەلێنى: كە داویدەتى بەپیغە مەبرانى نایهێنینه دى، دڵنیا بە چى بەلێنى داویدەتى بەپیغە مەبران هەموان دینیتە دى!

شایانى باسە هەرچەندە خىطابە كە بۆ پیغە مەبرە وەلى مەبەست ئوممەتە كە یەتى.. ئەمەش وەكوو پیشوو وایەو لەسەر شیوەى (بوکى) لەگەڵ تۆمەو خەسو گویت لى بى) دەیهوئى موسوڵمانان وا لى بکا بتمانە بەوادەو بەلێنى بکەنو دڵنیا بن: كە خودا بەلێنى خۆى دینیتە دى سەمكاران سزا دەداو تۆلە لەكافرو بەدرۆخەرەوەكان دەستێنى!

﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ بێگومان پەرەردگار بالادەستەو بەتوانایە، ناهێلێ سەمكار لەسزا رزگارى بى، ناهێلێ مەكرباز بى سزا بۆى دەرچى! هەر شتێك بیهوئى بىكا دەيكاو كەس نیه بتوانى بێتە لەمەپر لەبەردەم وىستى خودادا، هەر كەسێكى بوئى سزای بدا لەچنگى رزگارى نابو و كەس ناتوانى لەدەست خودا راكا، پەرەردگار خاوەنى سزاو تۆلەیه بۆ ئەوانەى پەيامى پیغە مەبرەكانیان رەت كردۆتەو وەو شەرىكیان بۆ خودا داناو.

ئەمجار پەرەردگار كاتى تۆلەستاندەو وەكەى دیارى دەكاو دەفەرموئ: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ واتە: پەرەردگار خاوەنى تۆلەستاندەو وەو سزادانە لەروژێكدا: كە زەوى دەگۆردى بەزەوییه كى تر بەم جۆرە ئەم زەوییه ئیستا دەبێتە تۆزو خۆلۆ دوو كەل بلاو دەبێتەو، پاشان دەبێتەو زەوییه كى تر!

هەرەها ئاسمانەكان دەگۆردى، ئەستێرەكان بلاو دەبنەو وەهەلدەو وەرزو وردو خاش دەبن، خۆر روناكى نامێنى و مانگ تاریكایى بەسەردا دى.

هەرچەندە ئیمە نازانین چۆن ئەم گۆرانكارىیە دیتە دى و شیوە و سروشتى زەوى تازەو ئاسمانى تازە چۆن دەبێ شوێنەكەیان لەكوئى دەبێ، ئەم گۆرانكارىیە چۆن پەیدا دەبێ!

نیبنو عه بباس ﷺ ده فهرموئ: زه وییه تازه که ههر ئه و زه وییه ی
تیستایه، وه لئ صیفاته کانی ده گۆرین، کتیه کانی نامین، ده ریاکانی
ده ته قنه وه پرده بنبه وه ده بنبه ده شتیکی کاکي به کاکي و هیچ بهرزایی و شیوو
دۆلی تیدا نابیندرئ.

هه ندیک ده لئین: پهروه ردگار سهر له نوئ زه وییه کی ترو تاسمانی تر
دروست ده کاته وه.

نیبنو مه سهوودو ئه نه س ده فهرموون: رۆژی قیامت ئاده میزاد له سهر
زه وییه کی سپی هه شر ده کرین، کهس له سهر ئه و زه وییه تاوانی نه کردوه.

ئیمام نه حمده له خاتو عایشه وه ریوایه ت ده کا ده لئ: عایشه
فه رمویه تی: من یه کهم کهس بووم ده رباره ی ئه م نایه ته ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ
غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ پرسیارم له پیغه مبه ر ﷺ کردو وتم: ئه ی
پیغه مبه ری خودا! ئه و رۆژه ئاده میزاد له کوئ ده بن؟ فه رمووی له سهر پردی
سیراط.

قه تاده له حه سانی کوپی بیلالی موزه نییه وه له عایشه وه ﷺ ده لئ:
پرسیارم له پیغه مبه رم کرد ده رباره ی نایه تی ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ﴾ وتم: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه و رۆژه ئاده میزاده کان له کوئ
ده بن؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (لقد سألني عن شيء ما سألني عنه أحد من
أمتي، ذاك أن الناس على جسر جهنم).

خاوه نی ته فسیری (روح المعان) له کاتی راقه کردنی ئه م نایه ته دا زۆر
رای موفه سسرین راده نوئیی، به لام چونکه باسه که باسیکی غه بییه
نه یه توانیوه شتیکی بلئ دلا پیی ئاو بخواته وه.

نیبنو که ئیر زۆر بۆچونی جیا جیای هیناون، گه لیک فه رموده ی
پیغه مبه ری له م باره وه ریوایه ت کردون، پوخته که یان ئه وه یه: که من

نووسیومه. هەرچهنده لهبارهی لهفظهوه ههندی جوداوازی لهتیوان ریوایهتهکاندا هیده، بهلام لهرووی ماناوه یهکن.

بهکورتی نایهتی قورشانو فهرموودهکانی پیغهمبهر ﷺ و زانستی تازه کۆکن لهسهر نهوه: که رۆژیک دێ زهوی دهبیته یهکپارچه ناگرو ئادهمیزادی لهسهر نابن.

ئهم نایهته پیرۆزه یهکیکه لهموعجیزهکانی قورشان، که ئهمپۆ زانستی تازه پشتگیری دهکا، مانای ئهم نایهتهو زانیاری تازه بهتهواوی یهکتر دهگرهوه!! زانیانی فهلهک دهئین: زهویو خۆرو باقی ئهستیرهکانی تر لهکۆندا کوریهکی ناگراوی بوون لهبۆشایی دا لههاتوچۆدا بوون، ملیونهها سال ئهم کورپه ناگرینه بهدهوری خۆدا سوپاوهتهوه پاشان خۆری لی بووهوه، دواي ملیونهها سالی تر ئهستیره گهڕۆکهکانی تر لی جیا بوونهوه که یهکی لهو گهڕۆکانه زهوی بوو. ئهمجار دواي چهند ههزار سالی تر مانگهکانی لی جیا بوونهوه، گومانیش نیه جاریکی تر ئهم حالو وهزعه بهسهر بوونهوهردا دیتهوه، واته: زهویو خۆرو ئهستیرهکانی تر پاش ملیونهها سالی تر سهر لهنوی دهتۆینهوهو دهبنهوه بهکوریهکی ناگراوی ماوهیهکی تر لهبۆشایی دا هاتوچۆ دهکا، ئهمجار جاریکی تر لهم کوره ناگراوییه خۆرو زهوی لی جیا دهبنهوه، زهوییهک دیتهوه کایه جودا لهم زهوییهو خۆریک پهیدا دهبی لهم خۆرهی ئیستا جوداوازهو ئاسمانهکانیش لهئاسمانی ئیستا ناچن!

دهی ناوهڕۆکی ئهم تیوره زانستییه لهگهڵ مانای نایهتهکهدا چ دژایهتیکیان نیه، دهتوانین لهروانگهی ئهم تیوره زانستییهوه مانای نایهتی ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ حالی ببین، ههر کاتیکیش زانیاری پیش کهوت تیۆریکی زانستی تر سهری ههڵدا دژی ئهم تیورهو دهکهوت تیوره پیشهوه کهو ههڵ بووه نهوه مانای نایهتهکه ههروهک خۆی دهمیّنیتهوهو دهبی ههول بهدین بزانیین خهلهلی بهراورد کردنهکهمان لهکۆی دا

بووه. واته: نابی ریگه بهخۆمان بدهین نایهتهکانی قورشان سهد دهرسهده بهتیوره زانستییهکان مانا بکهین، نایهتهکه دانیینو تیورهکهی بهسهردا تهطبیق بکهین، وا خۆمان پیوهند بکهین ههرکاتیی تیورهکه ههلهشایهوه مانای نایهتهکه ههلهشیتموه (استغفر الله!).

تیوره زانستییهکان ریبازی خۆیان ههیهو قورشان ریبازی خۆی ههیه، دهتوانین بۆ مانای نایهتهکانی قورشان سوود لهتیوره زانستییهکان وهریگرین، بهلام نابیی تیوره زانستییهکان بکهینه مانای نایهتهکانو بلیین نهم تیوره زانستییه پراو پر مانای فلان نایهته. نهمه ههلهیهکی گهوهیهو ناواتهخوازین کەس تیی نهکەوئ. چونکه ئیمه پروامان وایه قورشان حهقو راستهوههرگیز ناراستیو بهتال روی تیی ناکهزو تییدا نینو سهد دهرسهدههقهو راسته، بهلام تیوری زانستییه نههرۆ راست دیته بهرچاوو سبهینئ ههلهدهشیتموه، ناراست دهردهچی!

﴿وَبَرِّزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ههرچی مهخلوقات ههیه ههمویان لهگۆرهکانیان دینه دهرهوه، چاوهروانی بریاری پهروهردگارن، ههمویان لهپیش دوو دهستی خودای تاکو تهنهاو بالادهستدا دهوستن، جگه لهپهنای خودا هیچ پنایهکی تریان نیه، جگه لهخودا کەس بهفریایان ناکهوئ، جگه لهخودا کەسی تر بریاری بهدهست نیه، فرمانهروای تاکو تهنیا خۆیهتیو بهس!

نهمجار زههونئو بی توانایی تاوئارهکان دیاری دهکاو دهفرموی: ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مَقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ ئهی موحهمهده! تو لهو رۆژهدا تاوانباران دهبینی کۆمهله کۆمهله بهزنجیر پیوهند کراون، بهیهکترهوه بهستراونهوهو شهتهک دراون، نهوانهی مولحیدو بی باوهرن پیکهوه شهتهک دراون، نهوانهی موشریکن، یا پیاوکوژن، یا خیانهتکارو دزو سودخۆرن ههر کۆمهلهو بهجیا پیوهند کراونو تیکخراون، وهکوو لهنایهتیکي تردا دهفرموی: ﴿وَاحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُم﴾ الصافات/۲۲. یان دهفرموی: ﴿وَإِذَا

النفوس زوجت ﴿التکویر﴾ ۷. یان ده فهرموی: ﴿فکبکبوا فیها هم
والغاوون﴾ الشعراء/۹۴.

﴿سرایلهم من قطران﴾ کراسه کانیان له قه ترانه: که زور زوو ناگر
ده گری. واته: جهسته یان به قه تران سواخ ده درئ بویه ده کری لاشه یان
داده پوشتی.

قه تران جهویتیکی بۆگه نه له داری عمر عمر ده ده چی و چهوری شه، زور زوو
گر ده گری.

﴿وتغشی وجوههم النار﴾ ناگری دۆزه خ رویمان داده پوشتی، سهرتاپای
جهسته یان به هوی نهو قه ترانه ی له جهسته یان هه لسوراهه گر ده گری.

یان کراسیان بۆ دروست ده کری و له جهوویه هه لده کیشری ناگریان تی
به ده درئ. بویه به تاییه تیش ناوی ده و چاوی هیئا، چونکه ده و چاو
گرنگترینو به ریزترین نه دنامی جهسته ی ئاده میزادن. نهو تا له شوینیکی تردا
ده فهرموی: ﴿تلفح وجوههم النار، وهم فیها کالحون﴾ المؤمنون/۱۰۴. یان
ده فهرموی: ﴿افمن یتقی بوجهه سوء العذاب یوم القيامة﴾ الزمر/۲۴.

نه مجار پهروه ردگار هوی سزادانه که یان روون ده کاته وه ده فهرموی:
﴿لیجزی الله کل نفس ما کسبت﴾ پهروه ردگار نهو کارانه ده کا بۆ نهو هی
هه مو ئاده میزادیکی به گویره ی کرده وه کانی سزای شیاوی خوی وهریگریته وه.
چاکه به چاکه و خراپه به خراپه! سزای کافرو تاوانباران ده دا له سهر کوفرو
تاوانیان، پاداشی موسولمانو خودا په رستانیش بداته وه له پاسای تیمانو
باوهرو کرده وه باشیان! وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿لیجزی الذین
اساؤوا بما عملوا ویجزی الذین احسنوا بالحسنى﴾ النجم/۳۱.

﴿ان الله سریع الحساب﴾ بیگومان خودا زور به خیرایی حیسابو
لیکۆلینه وه له گه ل به نده کاند ده کا، حیسابکردن له گه ل نه م غافلئ ناکا
له حیسابکردنی نهو، وه کوو چۆن رزقو روژیدان به خدر بی ناگای ناکا له رزقو

روژیدانی به‌مه‌مه‌ند! چونکه خودا ئاگاداری هه‌موو نه‌ینی و ئاشکرایه‌که هه‌موو ئاده‌میزاد به‌نیسه‌ت خوداوه وه‌کوو یه‌ک به‌نده وایه وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿مَّا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كُنُفُسًا وَاحِدَةً﴾ لقمان/٢٨. دروستکردنو زیندو کردنه‌وی هه‌موو ئاده‌میزاد لای خودا وه‌کوو دروستکردنو زیندو کردنه‌وی تاقه نه‌فسیک وایه.

﴿هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ﴾ ئەم قورئانه راگه‌یاننده بۆ ئاده‌میزادانو بۆ په‌ندو ئامۆژگاری به‌سیانه، به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه ئه‌گه‌ر به‌گوێره‌ی رێنۆخایی‌یه‌کانی هه‌لسو کهوت بکه‌ن سه‌رفرازی دونیاو قیامه‌ت ده‌بن.

ئەم قورئانه‌مان بۆ ئاردوون بۆ ئه‌وه‌ی نه‌صیحه‌تو ئامۆژگاری لێ وه‌ریگرن ﴿وَلِيَذُرُوا﴾ هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی پێی بترسێندرێن له‌سزاو تۆله‌ی خودا ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ﴾ بیکه‌نه به‌لگه‌و بزانی: که خودا تاکو ته‌نهایه‌و هیچ خودای تر نین جگه‌ له‌ئهو ﴿وَلِيَذْكُرُوا﴾ هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی خاوه‌ن عه‌قلۆ هۆشه‌کان به‌یر بکه‌نه‌وه‌و په‌ندو ئامۆژگاری لێ وه‌ریگرن.

واته: ئەم راگه‌یاننده‌ی قورئان سێ سوودی سه‌ره‌کی هه‌ن:

١- ترساندن له‌عه‌زایی خودا.

٢- به‌لگه‌ هێنانه‌وه له‌سه‌ر هه‌بوونی خودایه‌کی تاکو ته‌نها.

٣- رێ نیشانداو فێر بوونی رێبازی ژيان به‌شێوه‌یه‌کی به‌خته‌وه‌رانه.

پیرستی سهرهباسهکان

۲	سورمتی (یوسف)
۴	بهشی نۆیهه له چیرۆکی یوسف : یوسف دهبیته کاربهدهستی بهرزو نه‌میندارییهتی دارایی و گهنجینه و مردهگرئ
۱۰	بهشی دهیهه له چیرۆکی یوسف: کورمه‌کانی یه‌عقوب دین بۆ میصرو دانه‌وێله له‌حه‌زرتی یوسف دهرکرن و داوای هینانی برا بچکۆله‌که‌یان ئی ده‌کا
۱۴	بهشی یازدهههه له چیرۆکی هه‌زرتی یوسف: گه‌فت و گوێ برا‌گانی یوسف له‌گه‌ڵ باوکیان دا دهرباره‌ی نارننی بنیامین له‌گه‌ڵیان بۆ میصر
۱۸	بهشی دوازدهههه له چیرۆکی هه‌زرتی یوسف: راسپاردی هه‌زرتی یه‌عقوب بۆ کورمه‌کانی له‌کاتی چوونه ناو شاری میصره‌وه
۲۳	بهشی سێزدهههه له چیرۆکی یوسف: ناسینه‌وه‌ی بونیامین له‌لایه‌ن هه‌زرتی یوسفه‌وه. نه‌خشه دانان بۆ گلدانه‌وه‌ی
۳۰	بهشی چواردهههه له چیرۆکی یوسف: دان و سانیکی توندو تیز له‌نیوان کورمه‌کانی هه‌زرتی یه‌عقوب له‌گه‌ڵ هه‌زرتی یوسف دا
۴۲	بهشی پانزدهههه له چیرۆکی یوسف: ناسینه‌وه‌ی کورمه‌کانی یه‌عقوب بۆ یوسف و دانانیان به‌هه‌له‌ی خۆیان!
۴۹	بهشی شانزدهههه له چیرۆکی یوسف: هه‌ول‌دانی یه‌عقوب به‌بۆنکردنی یوسف و پشتگیری کردنی نه‌م بۆنکردنه به‌هۆی کابرای مژده دهره‌وه!
۵۳	بهشی هه‌م‌دهههه له چیرۆکی یوسف: به‌یه‌ک‌گه‌یه‌شتنه‌وه‌ی خیزانی یه‌عقوب له شاری میصر.
۵۸	بهشی هه‌م‌ژدهههه له چیرۆکی یوسف: پارانه‌وه‌یه‌کی گشتی.
۶۰	بهشی نۆزدهههه له چیرۆکی یوسف: چه‌سپاندنی پێغه‌م‌برایه‌تی هه‌زرتی موحهم‌د ﷺ
۶۸	بهشی بیستههه له چیرۆکی یوسف: په‌ند و مرگرتن له چیرۆکه‌کانی قورئان.
۷۵	سورمتی (الرعد).
۷۸	قورئانی پیرۆز حق و راسته.

۸۰	برئ دیاردهی دمه لآت و بمتوانایی خودا له ئاسمانه کان و زهوی دا.
۸۹	بروانه کردنی کافر مگان بههاتنی رۆزی قیامت و به پیغه مبهرایهتی حمزرتی موحه ممهده
۹۵	برئ دیاردهی زانیاری خودا: که هه موو شتیک دمگرتیه وه.
۱۰۴	دیاردهی خودایهتی پهرو مردگار و نیشانه کانی دمه لآتی.
۱۰۹	تاک و تمنهای خودا و نمونهی موسو لمان و موشریکه کان لمبرامبر تاک و تمنهای خودا.
۱۱۲	نمونهی حهق و بهتال و سمرنجامی بهختیاران و بهدبه خته کان.
۱۲۱	رهموشتی خاومن عهقل و فامه کان، به خته و مرو کامه رانه کان و پادشایان.
۱۲۷	رهموشتی بهدبه خته کانی رۆزی قیامت و سزادانیان.
۱۳۰	رزق و رۆزی بهدمست خودایه، هیدایهت له خودا و میه بۆ که سیک ئیمان به خودا بهیئنی.
۱۳۶	حمزرتی موحه ممهده شتیکی نا ئاسایی نیه لمانا و پیغه مبه راندا، ئه ویش و مکوو پیغه مبه ر مگانی تر ئاده میزاد بووه و نیگای بۆ کراوه.
۱۵۱	چۆنیامتی بهههشت و هه لۆیستی ئه هلی کیتاب و شوبههی موشریکه کان بهرامبر پیغه مبه رایهتی حمزرتی موحه ممهده
۱۶۲	ئهرکی سهر شانی پیغه مبه ر گه میاندنی شمریعته پاداش و سزا بهدمست خودایه.
۱۶۸	سورمتی (ابراهیم)
۱۸۱	ئهرکی سهر شانی حمزرتی موسا بهرامبر گه له که می و نامۆز گاری کردنی بۆیان.
۱۸۶	برئ هه وال و سهرگوزشتهی پیغه مبه رانی پێشو و له گه ل گه له کانیان دا.
۱۹۳	هه ره شه کردنی کافر مگان له پیغه مبه ران و به ئیئنی پهرو مردگار به خودا په رستی: که سته م کاران لمانا و دهب.
۲۰۲	به لگهی تاک و تمنهای خودا و توانا و دمه لآتی به سهر لمانا و بردنی ئیوه دا و هینانی کهسانی دیکه بۆ شوینی ئیوه.

